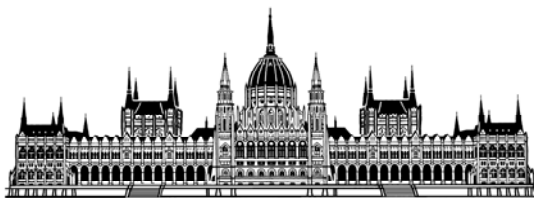

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gúr Nándor, Hiszékeny Dezső,
dr. Szűcs Lajos, dr. Tiba István*

Az ülésnap megnyitása	2941
-----------------------------	------

Napirenden kívüli felszólalók:

<i>Burány Sándor</i> (MSZP)	2941
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	2942
<i>Firtl Mátyás</i> (KDNP)	2944
<i>Dr. Kovács Zoltán</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	2945
<i>Dúró Dóra</i> (Jobbik)	2947
<i>Dr. Palkovics László</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	2948
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP)	2950
<i>Soltész Miklós</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	2952
<i>Dr. Selmeczi Gabriella</i> (Fidesz)	2954
<i>Dr. Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár	2955

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények

módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	2957
<i>Dr. Trócsányi László</i> igazságügyi miniszter, a napirendi pont előadója	2957

Felszólalók:

<i>Vigh László</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	2962
<i>Dr. Harangozó Tamás Attila</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	2964
<i>Dr. Staudt Gábor</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	2968
<i>Dr. Schiffer András</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről	2972
<i>Dr. Trócsányi László</i> igazságügyi miniszter	2977
<i>Dr. Staudt Gábor</i> (Jobbik)	2979
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP)	2980
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP)	2981
<i>Vágó Sebestyén</i> (Jobbik)	2986
<i>Dr. Staudt Gábor</i> (Jobbik)	2987
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP)	2988
<i>Boldog István</i> (Fidesz)	2989
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP)	2989
<i>Dr. Staudt Gábor</i> (Jobbik)	2991
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	2993

Az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája

.....	2996
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	2996

Az időkeret ismertetése:

<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző	3002
--	-------------

Felszólalók:

<i>Dr. Mengyi Roland</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	3002
<i>Burány Sándor</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	3006
<i>Dr. Hargitai János</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	3010
<i>Z. Kárpát Dániel</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	3015
<i>Schmuck Erzsébet</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről	3022
<i>Szelényi Zsuzsanna</i> (független)	3026
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	3028
<i>Szatmáry Kristóf</i> (Fidesz)	3029
<i>Dr. Harangozó Tamás Attila</i> (MSZP)	3033

Dr. Szűcs Lajos (Fidesz).....	3035
Sallai R. Benedek (LMP).....	3038
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz).....	3041
Varju László (független).....	3044
Tukacs István (MSZP).....	3045
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	3046
Dr. Völner Pál (Fidesz).....	3047
Gógös Zoltán (MSZP).....	3048
Dr. Pószán László (Fidesz).....	3051
Ikotity István (LMP).....	3053
Hegedűs Lorántné (Jobbik).....	3055
Tukacs István (MSZP).....	3055
Pócs János (Fidesz).....	3056
Korózs Lajos (MSZP).....	3057
Novák Előd (Jobbik).....	3061
Pócs János (Fidesz).....	3061
Tukacs István (MSZP).....	3062
Horváth István (Fidesz).....	3063
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	3067
Gúr Nándor (MSZP).....	3071
Magyar Zoltán (Jobbik).....	3075
Korózs Lajos (MSZP).....	3075
Sallai R. Benedek (LMP).....	3076
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	3077
Ikotity István (LMP).....	3080
Magyar Zoltán (Jobbik).....	3080
Pócs János (Fidesz).....	3081
Kiss László (MSZP).....	3082
Dr. Schiffer András (LMP).....	3085
Magyar Zoltán (Jobbik).....	3086
Szabó Sándor (MSZP).....	3086
Hegedűs Lorántné (Jobbik).....	3089
Pócs János (Fidesz).....	3090
Dr. Szakács László (MSZP).....	3090
Dr. Schiffer András (LMP).....	3094
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	3095
Tukacs István (MSZP).....	3096
Dr. Legény Zsolt (MSZP).....	3097
Novák Előd (Jobbik).....	3099
Heringes Anita (MSZP).....	3100
Dr. Józsa István (MSZP).....	3101
Demeter Márta (MSZP).....	3104
Hegedűs Lorántné (Jobbik).....	3106
Novák Előd (Jobbik).....	3109
Boldog István (Fidesz).....	3113
Pócs János (Fidesz).....	3116
Novák Előd (Jobbik).....	3117
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	3118
Dr. Józsa István (MSZP).....	3119
Boldog István (Fidesz).....	3121
Dr. Bárándy Gergely (MSZP).....	3121
Boldog István (Fidesz).....	3122
Pócs János (Fidesz).....	3123
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	3123

Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2013. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről szóló beszámoló, valamint Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2013. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről című beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat együttes általános vitája	3127
Domokos László , az Állami Számvevőszék elnöke, a napirendi pont előadója	3127
Tiffán Zsolt , a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előadója.....	3136
Felszólalók:	
Cseresnyés Péter , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	3137
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	3140
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	3146
Dr. Szakács László (MSZP)	3151
Domokos László , az Állami Számvevőszék elnökének válasza	3155
Napirenden kívüli felszólaló:	
Demeter Márta (MSZP)	3159
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	3162
Az ülés bezárása	3162

Az ülésen jelen voltak:

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, DR. CZOMBA SÁNDOR és TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkárok, DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS és DR. PALKOVICS LÁSZLÓ emberi erőforrások minisztériumi államtitkárok.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
9. ülésnapja
2014. október 28-án, kedden
(9.01 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: Gúr Nándor és dr. Szűcs Lajos)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 9. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Gúr Nándor jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Burány Sándor képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjából: „Korrupció-e vagy?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Különös keretek között fogja rövid időn belül elkezdni az Országgyűlés az adótörvények vitáját. Szinte azzal egy időben, hogy a kormány benyújtotta az adótörvényekre vonatkozó javaslatot, botrányos értesülések láttak napvilágot Magyarországon és külföldön. Ezen értesülések szerint Magyarországon vezető állami tisztségviselők korrupciós botrányban érintettek. Erre hivatkozva ezektől a vezető tisztségviselőktől és másoktól - nem tudjuk pontosan, kiket érinthet ez - az Amerikai Egyesült Államok megtagadta a beutazási lehetőséget.

Egy egész ország kérdezzeti azóta, hogy kik ezek a vezető tisztségviselők, hiszen a kormánynak és az országnak elemi érdeke lenne minél előbb tisztázni ezt a botrányos ügyet. Nem mindegy ugyanis, hogy Magyarországról az a kép él-e itthon és külföldön, hogy ahogy más országokban, úgy nálunk is előfordul sajnos korrupció, de erre, ahogy más országokban szokás, a hatóság azonnal, gyorsan reagál és lecsap, vagy pedig azok a híresztelések erősödnek-e meg, amit sajnos bő számban olvashattunk az elmúlt hetekben, hónapokban, hogy Magyarországon a korrupciót állami szintre emelték. Az adótörvényekkel összefüggésben különös fényt vet az egész történetre az a tény, hogy több újság arról cikkezett, hogy magának az adóhatóságnak az első számú embere és helyettesei érintettek ebben a kitiltási botrányban.

Márpedig az adótörvényekkel és a hazai adófizetési morállal összefüggésben elemi érdekünk lenne tisztázni, hogy az az adóhatóság, annak az adóhatóságnak néhány vezetője, első számú vezetője, amelyeknek dolga beszédni az adót Magyarországon, érintett-e. A kormánynak eddig, úgy tűnik, sem kedve, sem ideje nem volt arra, hogy ezt tisztázza. Pedig ez a mai világban nem lenne túl bonyolult, államtitkár úr. Hívja fel Vida Ildikót, mondjuk, skype-on - ez ma még ingyen van -, valahogy így: szervusz, Ildikó, András vagyok, mondd már el nekem, hogy érintett vagy-e a botrányban! Ha erre az a válasz, hogy kedves András, nem vagyok érintett, akkor önnek, ál-

lamtitkár úr, azt kell erre válaszolnia - a minisztere helyett, ha már ön helyettesíti -, hogy oké, rendben van, ezerrel adjál ki, légy szíves, egy közleményt, mert ezt a dolgot haladéktalanul tisztázni kell.

Vagy lehet egy másik eset: igen, András, sajnos rajta vagyok azon a listán, ami a kitiltottak jegyzékén szerepel. Ebben az esetben önnek, államtitkár úr, azt kellene mondani, hogy rendben, javaslatot fogok tenni haladéktalanul Varga Mihály miniszter úrnak, hogy azonnal indítson belső vizsgálatot, azonnal tegyen rendőrségi feljelentést, hiszen a törvények szerint minden gyanú esetében ez kötelező az államigazgatáson belül, és azonnal függeszzen fel a vizsgálat és az eljárás idejére téged az állásodból. Elnézést, de ezt kell tennem, akár szabadságon vagy, akár nem.

Ez nem történt meg. Annak a Varga Mihálynak, akinek van ideje telefonálni akkor, amikor neki nem tetsző tévécsatornákkal kapcsolatban azonnali hatállyal ellenőrzést rendel el, erre a telefonra nem volt ideje. Érdeklődéssel várom államtitkár úr válaszát, hogy neki vajon belefért-e ez a munkaidejébe. Néhány percről lenne mindössze szó, és fontos következményekkel lehetnénk tisztában.

Ezzel összefüggésben szeretném leszögezni, hogy Magyarországon a kormány nem várhatja el a tisztességesen adózó állampolgároktól, hogy az adót tisztességesen megfizesse, ha maga a NAV, annak első számú vezetője keveredik korrupciós botrányba. Ezért tehát elemi érdeke mindnyájunknak, hogy ezt a kérdést tisztázzuk. Különösen azért, mert botrány ide vagy oda, azt a netadót, amit önök be akarnak vezetni, semmilyen körülmények között nem lehet támogatni. Sem gazdaságpolitikai, sem pedig, a történetek után, morális értelemben.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Tállai András államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Különleges módját választotta a Magyar Szocialista Párt a feltámadásnak, hiszen több elvesztett választás után nyilván, ahogy ígérték, új politikát fognak folytatni. Az új politika lényege az, legalábbis a tegnapi és a mai tapasztalat alapján, hogy mindenféle bizonyíték nélkül, bizonyítékok nélkül állítanak a kormányról, kormánytisztségviselőkről olyan dolgokat, amelyek hazugságok. Hazugság, hogy a korrupció elérte volna a NAV-ot, hazugság, hogy a korrupció állami szintre emelkedett volna Magyarországon. Az MSZP olyan módját is választotta a kormány elleni támadásnak, hogy tüntetést szervezett, persze civil szervezetek mögé bújva, ahol egészen odáig eljutottak, hogy bűncselekmények sorozatát hajtották végre a tüntetésen részt vevő emberek. Nincs bizonyíték, nincsenek

személyek, de van újsághír, és van állítás. Ez az MSZP módszere.

De ha megengedi, képviselő úr, ön nyilván konkrétumok nélkül mondta el politikai vágyait, hogy mit szeretne ebben az országban, hogy a kormányról ezt mondassa. Ön elmondhatja, de nincs hozzá semmilyen bizonyítéka. Ha megengedi, én viszont mondok néhány konkrétumot, ami az ön pártjához kapcsolódik. Az első a Zuschlag-ügy. Konkrétum? Konkrétum. Korrupció? Korrupció. Megkapta a büntetését Zuschlag János volt MSZP-s képviselő? Megkapta. Letöltötte? Letöltötte.

A második a Hunvald-ügy (*sic!*), ahol ismert, hogy a BKV-nál milyen pénzügyi „tranzakciók” folytak. Felkérték, hogy Hagyó Miklós és Horváth Csaba mondjanak le főpolgármester-helyettesi tisztségükről. Az eljárás folyamatban van egy volt MSZP-s politikus ellen. Vagy a moszkvai ingatlanpanama, ahol 17 milliárdos kárt okoztak az államnak az ingatlan értékesítésével. Folytathatnánk a sort, de még kettőt szeretnék megemlíteni. A Sukoró-ügyben valótlán értékű csereügylet történt az állam kárára, 1,3 milliárd forint értékű kárt okoztak az államnak. És folytathatnánk még egy ismert MSZP-s politikussal, Hunvald Györggyel, aki a főváros VII. kerületének szocialista polgármestere volt. Ismertek az ellene felhozott vádak és a bírósági ítéletek.

(9.10)

Tisztelt Képviselő Úr! Mielőtt ön vádaskodik nem ismert emberekkel szemben, előbb nézzen önmagába, nézzen pártja önmagába! Itt bírósági ítéletekről, konkrétumokról van szó. Az önök kormánya 8 év alatt semmit nem tett a korrupció leszorítása, megszüntetése érdekében.

Ha megengedi, mondanék néhány dolgot, néhány döntést, amit ez a kormány hozott, a Fidesz-KDNP-kormány, például az áfacsalások megelőzése érdekében. Ilyen például a fordított áfa kiterjesztése, amely igen sikeres döntés volt, de sajnos az Európai Unió nem támogatja ezt a rendszert.

Ilyen az online pénztárgépek bevezetése: 170 ezernél több pénztárgép működik ma már a kereskedelemben, amely egyértelműen szolgálja - az eredmények mutatják - a gazdaság fehéritését; avagy a most benyújtott adótörvény-tervezetben az elektronikus közúti áruforgalmi ellenőrző rendszer, amely követni fogja az áruk és a termékek útját, ahol a csalás gyanúja felmerül. És sorolhatnám a sok-sok intézkedést, amely igenis azt bizonyítja, hogy ez a kormány mindent megtesz a csalások és a korrupció ellen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Firtl Máttyás képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport: „A nagycenki kápolna helyreállítá-

sa a legméltóbb kezdete lehet a Széchenyi-örökség fejlesztésének” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! „Az isteni Gondviselés osztotta el nagyjainkat hazánk különböző tájain. Felső-Magyarországnak megvan a maga Rákóczi Ferenc és Kosuth Lajos, Erdélynek Bethlen Gábor és Teleki Mihály, Zala vármegyének Deák Ferenc, Biharországnak Tisza Istvánja - hogy csak az államférfiaknál maradjunk. Így van meg nekünk, Sopron vármegyének ezer esztendő legnagyobb magyarja: gróf Széchenyi István. (...) Elmondhatjuk, hogy Széchenyi István az egész országé ugyan, de reá mi sopronmegyeiek különös just formálunk. (...) Ha a kereszténység hőskorában élnénk, azt hiszem, hogy őt választotta volna Sopron vármegye védőpatrónusának” - írja Östör József, Sopron vármegye nemzetgyűlési képviselője a múlt századelő húszas éveiben, aki egyébként Széchenyi-kutatóként is ismert.

Igen tisztelt Képviselőtársaim! Mi, Sopron vármegyeiek büszkék vagyunk a legnagyobb magyarra. Korszerű államférfi és követendő példakép, akinek tanítása, elvei teljes összhangban állnak dolgos életével, maradandó alkotásaival. Életműve, cselekvő haza- és nemzetszeretete időszerű és követendő példa, ahogyan az értékteremtő szellem erejével az egész nemzet érdekeit, javát és jövőjét szolgálta.

A reformkor vezéralakja, az egyik legnagyobb formátumú valaha élt politikus gyermekkorát, élete fontos, meghatározó, alkotó éveit Cenken és Sopronban töltötte. Az egész haza sorsát átfogó munkásságának nemcsak Sopron és az egykori Sopron vármegye lehetett boldog részese, hanem az egész nemzet jövője. Ezért is tölt el örömmel az, hogy az utóbbi időszakban a magyar kormány fokozott figyelmet szán a Széchenyi-emlékhelyek és a Széchenyi-örökség rangjához méltó helyreállítása és fejlesztése előkészítésére.

Tisztelt Ház! Miután kötelességemnek tartottam az Országházban a nagycenki Széchenyi-emlékhely, a Széchenyi-kastély felújítása, a Széchenyi-örökség és -szellemiség rangjához méltó helyreállítása szükségességére ráirányítani a figyelmet, ezt követően a legrövidebb időn belül tettem is követték a kormányzati ígéretet, amit ezúttal is köszönök. Így egy közelmúltbeli bejárás alkalmával konstatáltuk a helyszínen L. Simon államtitkár úrral, hogy a Széchenyiek valamikori kápolnája elfogadhatatlanul méltatlan állapotban van. Az egyházellenes állampárti időszakban a hatalom számára semmi sem számított szentnek - még a felszentelt kápolna sem -, így aztán asztalosműhelynek és más mellékhelyiségnek használják a mai napig is. A mai állapot a legnagyobb magyar örökségének méltatlanul elhanyagolt részeként szégyenfolt jelen pillanatban.

A kápolna eredeti funkciójának mielőbbi visszaállítása Széchenyi igaz hitét, rendíthetetlen hazafiságát, a magyar hazát szolgáló életpéldáját tisztelve nekünk hitbéli és hazafias kötelességünk. Nemzet-

építő munkájához, szolgálatához talán ezen a helyen is kérhetett, kaphatott erőt a legnagyobb magyar. Ezért ő és a nemzet iránti megbecsülés jele, önbecsülésünk jele is lenne a kápolna mielőbbi helyreállítása. Mi több, az igaz keresztény hitet szolgáló kötelességünk, amelynek teljesítése erőt adhat további közös építőmunkánkhoz a Széchenyi-örökség méltó helyreállításában és Magyarország felemelésében, kiteljesítésében.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kápolna felújítása a legméltóbb kezdete lehet a Széchenyi-örökség felújításának. A kápolna helyreállításánál méltóbb, szimbolikusabb és egyben valódi cselekedetet aligha lehetne véghez vinni a nagyszabású felújítási folyamatok elindításakor, annak nyitányaként.

Gróf Széchenyi István egykori lakhelye felújításának elkezdésében a kápolna helyreállítása és eredeti funkciójának visszaadása első lépésként mint tettben megnyilvánuló imádság jelezne az értékrendiséget, amelyre az elkezdett munkánkat építeni szándékozunk, azt az erőt, amely Széchenyi Istvánt is vezérelte és bátorította a nemzet szolgálatában. Ehhez kérem a kormányzat támogatását, hogy a kápolna a hit erejének üzenetét is hordozva, a Széchenyi-emlékhelyek részeként *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, méltó nemzeti zarándokhelyként erősítse a nemzettudatot, a nemzetszeretetet az odalátogatókban.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok, az LMP és a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Kovács Zoltán államtitkár úr kíván válaszolni. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Képviselő Úr! A kormánynak és a térség minden érintett szereplőjének kiemelt célja, hogy nemzeti örökségünk egyik meghatározó helyszíne, ahogy ön is említette, a legnagyobb magyar emléket ápoló nagyeceni műemlékegyüttes méltó funkciót, értékéhez illő megbecsülést kapjon, méltón a Széchenyi család nemzetünk történelmében betöltött szerepéhez.

Ezért a kormány ez év nyarán arról határozott, hogy a Nagyecenen található Széchenyi-emlékek vagyongazdálkodási joga az Eszterháza Kulturális, Kutató- és Fesztiválközponthoz kerüljön. A nemzeti emlékezet és a történelmi örökség szempontjából kiemelkedő jelentőségű emlékek méltó megőrzésének a társadalom egésze számára fontos célok, például az érték-kibontakoztatás, bemutathatóvá tétel, oktatás, ismeretterjesztés megvalósításának záloga az egységes vagyongazdálkodás és az irányítás, a pontszerű, lokális fejlesztések helyett a program- és rendszerű hálózatos fejlesztés.

A kormányzat az utóbbi időben jelentős forrásokat csoportosított át a nagyeceni műemlékegyüttes

fejlesztésére. E többéves munka nyitánya a Széchenyi Istvánról szóló állandó kiállítás megnyitása volt, de 127 millió forintos támogatásból rövidesen helyreállítjuk a Széchenyi Mauzóleumot, míg a Széchenyi István Emlékmúzeum rekonstrukciójára, illetve a műemlékegyüttes átfogó felújítására és parkjának rehabilitációjára költségvetési forrásból 100 millió forintot biztosítunk. A támogatások felhasználása a közbeszerzési eljárások lezárultával azonnal megindul.

(9.20)

A nagyeceni kastélyegyüttes megújulása kapcsán eddig méltatlanul kevés figyelmet kapott a kastélykápolna mostoha helyzete. Ahogy ön is említette, az 1750-ben elkészült barokk főépület keleti végéhez csatlakozik a kétszintes kápolna, amely végső, 1945-ig fennálló formáját 1799-ben és 1800-ban nyerte el, amikor gróf Széchenyi Ferenc klasszicizáló, késő barokk stílusban átalakította és kibővítette kastélyát. Pótolhatatlan veszteséget jelent, hogy a kastély berendezése a könyvtárral és a levéltárral együtt '45-46-ban szinte teljesen elpusztult.

Az 1971-73 között történt kastélyfelújítás során a kápolnát átalakították, ahogy ön is említette, illetve részben olyan helyiséget alakítottak ki ebben az épületrészben, amely múzeumi funkciót szolgált ki. A légtér egy vasbeton födémmel kettéválasztották. Ma az épületben vetítő és szolgálati lakás is található.

Az említett látogatás alkalmával informálódunk a kápolna helyzetéről, és a kormányzat eltökélt szándéka, hogy a kastélyegyüttes megújulása során a kápolna rekonstrukciójára is sor kerüljön. Ehhez uniós forrásokat kívánunk felhasználni. A 2014-20-as európai uniós költségvetési időszakban a turizmus a gazdaságélénkítés fontos területe lesz, hiszen nagymértékben hozzájárul a munkahelyteremtéshez, a turisztikai, vendéglátó-ipari kisvállalkozások megerősödéséhez, a látogatószám emelkedésére visszavezethető bevételnövekedéshez.

Ahogy ön is említette, hazánk történelmi, kultúrtörténeti emlékeinek egymáshoz kapcsolódó fejlesztésével a kormányzat ezt a gazdasági erőforrást kívánja kiaknázni úgy, hogy egyúttal kulturális örökségünk értékeinek helybéli kibontakoztatása is megtörténjen.

A fertői Esterházy-kastélyban az elmúlt években megvalósult beruházások bizonyították, hogy örökségünk értékelvű és friss szemléletű hasznosításával nemcsak nemzeti, de nemzetközi értéket is létre lehet hozni. Úgy vélem, hogy a Széchenyi-kastély értékmegőrző felújításában a kormány kiemelt intézménye, az Eszterháza Központ kiváló partner lesz, és bízom abban, hogy a Széchenyi-hagyaték elinduló fejlesztései, rekonstrukciói, illetve a hagyaték méltó ápolását célzó törekvéseink megvalósításában mindenkire számíthatunk, így a képviselő úr támogatására is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra képviselő asszony, a Jobbik-képviselőcsoportból: „Nem a sebváltó a hibás” címmel. Megadom a szót, képviselő asszony.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A fokozatváltás a felsőoktatásban címet viselő, stratégiának szánt dokumentum finanszírozásról szóló részében a 71. oldalon azt olvashatjuk, hogy a következő években a közvetlen állami támogatás jelentős mértékben nem növelhető. Ez egy nagyon súlyos mondat egy kormányzat részéről a felsőoktatásra vonatkozóan, de bármely más ágazatra vonatkozóan fogalmazzák meg ezt, mindenképpen elfogadhatatlan. Nagyon sajnálom, hogy a kormány ezt gondolja, és még inkább sajnálatos, hogy ezt le is merik írni egy ilyen stratégiai dokumentumban.

Ez az egyetlen mondat nagyon sok vállalást, amit egyébként tartalmaz ez a stratégiának szánt dokumentum, komolytalanná tesz egész egyszerűen. Szerepel ebben a doktori iskolai hozzáférések kibővítése, a végzetek számának növelése vagy éppen az oktatói bérrendezés a felsőoktatásban, de ha nem fordít az állam befektetésként a felsőoktatásra, mindez nem fog tudni megvalósulni, holott a jelenlegi, egyébként valóban sok tekintetben változtatásokra szoruló rendszerben is az államnak megéri egy felsőoktatási képzést indítani. Ma megéri az államnak az, hogy több diplomás legyen Magyarországon, hiszen később adóbevételekben ez körülbelül tízszeresen megtérül. Mindez nem jelenti azt természetesen, hogy ne lehetne javítani a felsőoktatás finanszírozási rendszerén, de az elfogadhatatlan szemlélet, hogy úgy szeretnék elérni eredményeket, hogy az állam nem hajlandó befektetni.

Az is szerepel a dokumentumban, hogy piaci forrásokat szeretnének bevonni, ami helyes és támogatható egy bizonyos mértékig, de nagyon kell figyelni arra, hogy a piaci szereplőknek ne legyen túlságosan kitett és kiszolgáltatott a felsőoktatás, és erre biztosítékot sajnos nem tudunk találni a dokumentumban. Az is elfogadhatatlan, hogy az ösztöndíj helyett a diákhitelre kívánnak építeni, ami szintén szerepel ebben a dokumentumban. Úgy gondolom, hogy nem tehető meg az egy fiatalal, hogy úgy jön ki az egyetemről, hogy máris többmillió adóssága van.

A kormánynak nem titkolt szándéka az, hogy például a demográfiai válságot megfordítsa, megoldást nyújtson a fiatalok számára, de egyrészt ez demográfiai számításokat egyáltalán nem tartalmaz, ezért nem is vehető komolyan akár a 2030-as céldátum sem, de fontos az, hogy az elvándorlást megállítsuk, és úgy tudjunk perspektívát mutatni a fiataloknak, hogyha az egyetemről nem adósságokkal a nyakukban fognak kikerülni.

A kancellári rendszer bevezetése, amit már ez az elfogadott törvény is lehetővé tesz, egy újabb, számunkra elfogadhatatlan elem. Nagyon érdekes az,

amit maga a miniszterelnök nyilatkozott a kancellárok kinevezésével kapcsolatban. Július 18-án a Kossuth rádió 180 perc című műsorában a következőt mondta arra a kérdésre, hogy tudja-e már, hogy kiket fog kinevezni. Orbán Viktor ezt válaszolta: „Egy részüket igen, más részükre még várok javaslatokat.” Mindez azért problémás, mert a miniszterelnök ezek szerint már július 18-án tudta, hogy kiket fog kinevezni az egyetemek élére, de a pályázatot csak ezt követően írták ki. Tehát még csak nem is az, hogy nem zárult le a pályázat, de még ki se írták a kancellári pályázatokat, a miniszterelnök már tudta, hogy kik lesznek azok, akik ezeket a nagyon fontos pozíciókat be fogják tölteni.

Az őszinte diagnózis is hiányzik ebből az inkább ötletbörzének nevezhető dokumentumból. Egyszerűen nem tudnak szembenézni azzal, hogy milyen helyzetből indul el a felsőoktatás jelenleg, és ezért azzal pláne nem néznek szembe, hogy ennek a helyzetnek a kialakításáért az Orbán-kormányok is felelősek. Az, hogy nem kívánnak több állami pénzt befektetni a felsőoktatásban, annak fényében is nagyon súlyos, hogy az elmúlt ciklusban tízmilliárdokat vontak ki ebből az ágazatból, amit ezek szerint nemhogy visszafótolni nem fognak, de konzerválják ezt az állapotot.

A Jobbik programjának az volt a címe a választások előtt, hogy „Kimondjuk. Megoldjuk.”, de önök még addig sem jutnak el, hogy kimondják, hogy mik a problémák és helyes diagnózist állítsanak fel.

Sebességváltó kart tettek ide ennek a dokumentumnak a címlapjára, ám azonban amikor végigolvastam, sokkal inkább a Meseautó című slágernek az egyik versszaka jutott eszembe, és sajnós azt gondolom, hogy államtitkár úr is vagy a kormány tagjai akár ezt dúdolhatták, miközben elfogadták ezt a stratégiát, amely így szól: „Csak álom ez talán, s a boldogság után már holnap mostohán mered rám a valóság. Nem ébredek fel még. Könyörgöm, ó, nagy ég, hadd álmodjam tovább ezt a szép nagy csodát!” Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Palkovics László államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Életem első parlamenti felszólalása, és örülök annak, hogy a címében a sebességváltó szerepel, hiszen az eddigi tevékenységem a járműiparhoz kapcsolódott, de a sebességváltó nem ezért szerepel a dokumentum címlapján, hanem valóban azért, amit ebben a dokumentumban leírtunk.

Nagyon fontos leszögezni azt, hogy ez a dokumentum az elmúlt néhány év útkeresésének egyfajta összefoglalója, amelyet kiegészítettünk. A dokumentum önmagában még nem a stratégia, irányelveket

tartalmaz, a stratégia majd a kerekasztallal történő egyeztetés alapján fog létrejönni. A kerekasztal tagjai megkapták ezt a dokumentumot, november 5-ig fognak a kerekasztal mostani tagjai az érdekeltségi körükbe tartozó intézményekkel egyeztetni és egyeztetett véleményt megjeleníteni. Ez lesz majd az a stratégia, amely a kormány elé fog kerülni az év végén.

A dokumentum nagyon sok dolgot tartalmaz, ezt nem ötletbörzének tartanám és nem is egyfajta meseautónak vagy meseautóról való elképzelésnek, hanem mindenképpen azoknak a problémáknak a tételes és tényszerű felsorolásának, amelyekkel egyébként a magyar felsőoktatási rendszer jelen pillanatban szembesül.

Én azt hiszem, hogy a dokumentum kezdeti része egyértelműen tartalmazza azt a fajta helyzet-elemzést, ami a magyar felsőoktatást jellemzi, és tartalmazza azt a fajta elképzelést, hogy hogy fog kinézni a magyar felsőoktatás 2030-ban. Egy felsőoktatási rendszer nem egy nagy dinamikájú szervezet, hiszen ha ma beavatkozunk, öt év múlva látjuk ennek először az eredményét. Tehát ezért egy ilyen stratégiát, iránymutató irányúakat hosszabb időre kell kidolgozni.

(9.30)

Nagyon sok olyan elem van ebben a stratégiában, amire a képviselő asszony nem tért ki, bár néhány pozitív elemet a beszédében mindenképpen véltem felfedezni. A finanszírozással kezdte a beszédét. Azt gondolom, a finanszírozás egy nagyon fontos eleme a stratégiának, és ha végigolvassuk a dokumentumnak az erre vonatkozó részét - ez megint csak egy részletes dokumentum -, akkor a dokumentum azt mondja, hogy csökkenő hallgatói létszám mellett - s azt gondolom, ezzel mindenképpen szembesülnünk kell - nem változik a finanszírozásnak és a közvetlen állami finanszírozásnak a szintje.

Ha megnézzük a magyar felsőoktatás teljes költségvetését, 2008 óta nominálértéken ez igazán nem változott. Azért nem változott, mert bár a közvetlen állami támogatás valóban csökkent a hallgatói létszámmal részben arányosan, de a kormány helyzetet teremtett az egyetemek számára, mégpedig valóban a rendszer robusztusságát növelve, és a robusztusságot nem az állami támogatás, nem a direkt állami támogatás növeli, hanem az a fajta lehetőség, az a fajta képesség, amivel az egyetemek rendelkeznek azzal, hogy a saját bevételeiket olyan szintre tudják emelni, ami kisebb mértékben teszi őket függővé egyéb más hatásoktól.

Nem akarok külföldi példákra hivatkozni, hogy hol milyen formában néz ez ki, egy dolog biztos, a dokumentum utolsó fejezetében tételesen szerepelnek azok az intézkedések, amelyeket a kormány meg fog tenni annak érdekében, hogy az intézmények helyzetbe kerüljenek, és valóban tudják azt a fajta tudást a társadalom számára, a gazdaság számára

nagymértékben hasznosítani, s ezzel párhuzamosan részben a maguk finanszírozását megoldani, amelyekkel rendelkeznek. Azt gondolom, hogy a felsőoktatási intézményeknek ez egy fontos tulajdonsága, hiszen így tudják megmérni magukat, és így lesznek alkalmasak arra, hogy a tevékenységüket hosszán, tartósan finanszírozzák.

Ebben természetesen nemcsak külső források vannak, vannak további közösségi források is. A dokumentumot elolvasva látszik az is, hogy az alaputatásokra, a felfedező kutatásokra a kormány megegyező, tehát az intézményrendszer mostani direkt támogatásának a 10 százalékaival megegyező lehetőséget kíván teremteni, amit kiválósági alapon kívánunk kutatóknak, kutatócsoportoknak odaítélni. Ez mindenképpen egy új elem. Mindenképpen helyzetbe kívánjuk hozni a magyar felsőoktatási intézményeket annak érdekében, hogy az elkövetkező hét éves EU-s támogatási időszakban - amelynek az egyik kulcsszava, sőt azt hiszem, a legjelentősebb kulcsszava az innováció - azokat a magyar vállalatokat tudják támogatni, tudják segíteni, amelyekre majd az elkövetkező időszakban számítani akarunk. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon fontos elem mind a finanszírozás, mind az ország gazdasága szempontjából.

Az időm végesen fogy. Azt gondolom, ahhoz, hogy ezt a feladatot tudjuk teljesíteni, egy olyan intézményirányítási modellre van szükség, ahol a felsőoktatási intézmények felelősen gazdálkodnak, s részben a lehetőség megteremtése, részben pedig az irányítás miatt erre képességük van. Ennek az egyik eleme és csak az egyik eleme a kancellár rendszerének a bevezetése, amit végül is a törvénymódosítás hozott létre.

A kancellárok, én azt gondolom, az elkövetkező napokban kinevezésre, megbízásra kerülnek. Itt egyértelműen az az elvárás, hogy a kancellárok az egyetemek irányítását, gazdasági irányítását átlátható, transzparens módon, az egyetem érdekében tudják végrehajtani. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselőcsoportjából: „Mi lesz veled, civil szektor?” címmel. Öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem gondoltam volna soha, hogy hazai civil szervezetek egyszer hasonló sorsra jutnak, mint a bolgár, román, albán vagy a mečiari Szlovákia civil szervezetei. A rendszerváltás után voltak olyan országok, amelyek kormányai nem segítették a civil szervezeteik működését, programjaikat, mondván, mert akkor azok nem lesznek függetlenek, kérjenek támogatást a lakosságtól, vagy pályázzanak külföldi forrásokért. Voltak országok, mint például Magyarország, amelyek fontosnak tartották a

civil szférát, megértették, hogy civil szervezetek nélkül nem lehet igazi demokrácia, hogy a helyi közösségek működése, a helyi hagyományok megőrzése civil szervezetek nélkül lehetetlen.

Sok éven keresztül büszke lehettem a hazai gyakorlatra, mert egy olyan támogatási rendszer épült ki, amelyik politikasemlegesen tudott civil szervezetek működéséhez és programjaik támogatásához központi forrásokat biztosítani. Jó példa a hazai környezet- és természetvédő mozgalom támogatási rendszerrel is összefüggő fejlődése. Ezek a civil szervezetek, köztük számos kis helyi csoport komoly állami feladatot tudtak átvállalni a rendszerváltást követő egy-másfél évtizedben a környezet- és természetvédelem területén, melyekre nem volt kormányzati kapacitás vagy akár szaktudás.

A környezetvédő civil szervezetek támogatási gyakorlata bebizonyította, hogy lehetséges politikasemlegesen, szakmai szempontok alapján forrásokat szétosztani a civilek között. Mára ezek a források szinte eltűntek. A jó tíz évvel ezelőtti, Turi-Kovács Béla minisztériuma által kezelt több mint 1 milliárdos támogatási összeg ma már a 100 millió forintot sem éri el, pedig hol van az a néhány milliárd forint az MNB alapítványainak juttatott 200 milliárd forintos támogatástól. A környezetvédő civil szektorból jöttem, több mint húszéves civil múlttal a hátam mögött, ezért ezt a mozgalmat jól ismerem, de bátran kijelenthetem, a többi civil szektorra is igaz, hogy ha befektetésnek tekintjük a támogatást, akkor annak a sokszorosát hozzák létre értékben. Ezek a civil szervezetek a szociális, az egészségügy, az oktatás-nevelés, a környezetvédelem területén állami feladatokat vállalnak át, olyan feladatokat, amelyeket az állam sok-sok oknál fogva nem képes ellátni, de az emberek normális életéhez nélkülözhetetlenek.

Az évezred elején jött létre a civil szféra egészét érintő nagyszerű kezdeményezés, a Nemzeti Civil Alap, amelyet mára úgy átalakított a kormánytöbbség, hogy rá sem lehet ismerni. 2004 és 2008 között öt év alatt összesen 33 milliárd forintot osztottak szét az NCA keretében több mint 50 ezer pályázatra, azaz évente 6,5 milliárd forintot. A pályázatokat civil szervezetek által választott kollégiumok bírálták el. A kormányzati delegáltak gyakorlatilag csak ellenőrizték a törvényes működést és elosztást, nem szóltak bele a döntésbe. A fideszes kormányzás alatt a Nemzeti Civil Alapból Nemzeti Együttműködési Alap lett, melynek éves kerete mintegy 3 milliárd forint, azaz fele az NCA-nak, ráadásul a döntések kormányzati többséggel és sokak véleménye szerint politikai szempontok figyelembevételével születnek meg. Erre a lehetőség adott, hiszen a Nemzeti Együttműködési Alap kollégiumaiban hat kormányzati delegált és mindössze három civil választott van.

Az LMP az alábbi okok miatt nyújtott be törvényjavaslatot a környezetvédő civil szervezetek támogatására. 1. A környezetvédelem intézményrendszerének, forrásainak és szakmai kapacitásainak leépülése miatt minden eddiginél nagyobb szükség

van a környezetvédő, természetvédő civil szervezetek fennmaradására és programjaira. 2. Ne tegye ki a kormány a hazai civil szervezeteket annak, hogy csak külföldön tudjanak forrásokat találni a működésükhöz és a programjaikhoz, mivel a hazai társadalom nincs arra felkészülve, hogy a környezetvédő civil szervezetek programjait finanszírozza. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Soltész Miklós államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Egyik oldalról szerintem az nagyon helyes és jó, ha valaki civil szervezetekben dolgozik vagy dolgozott és utána politikai szerepet is vállal, csak ezt nem kéne akkor tagadni. Mert ön azzal kezdte, hogy egyrészt ilyen helyen dolgozott, most meg LMP-s képviselőként politikus. Ez önmagában nem baj, csak jó lenne, ha nem csúsztatna sok tekintetben, nem állítana sok tekintetben olyat erről a kormányról, hogy civilelles, mint amit egyébként próbálnak beállítani néhány tucatnyian.

Én azt köszönöm egyébként önnek, hogy elismerte, hogy valóban átalakult a civil támogatási forma, csak két dolgot elfelejtett megemlíteni. Az egyik, ami mindenképpen fontos, hogy túl azon, hogy a Nemzeti Együttműködési Alapon belül a civil-törvény hatálya és segítségének alapján, amely rendezte a civil szervezeteknek mindenféle támogatási rendszerét, ezen túl szociális, oktatási, egészségügyi területen óriási mértékben több tíz milliárd, sőt ha az elmúlt éveket nézzük, százmilliárd forintos nagyságrendben kaptak civil szervezetek támogatást, amelyek valóban önkormányzatoktól, államtól vettek át olyan feladatokat, amelyek kiegészítették az állami és önkormányzati munkát. Ez is a civil világ része.

Szeretném önnek azt is elmondani, hogy az elmúlt évek során, pontosan annak köszönhetően, hogy átalakítottuk ezt az egész rendszert, több mint 8 ezer civil szervezet 12 milliárd forintnyi támogatást kapott, ami igenis egy óriási nagy támogatás és óriási nagy összeg.

(9.40)

Szemben egyébként azzal az önök által is részben bírált, pont ön mögött ül egy képviselő úr, és levélben felszólaló képviselő úr segítségével, miszerint nem érdemes támogatni az Ökotársat és hozzá kapcsolódó szervezeteket, mert olyan liberális szervezeteket takarnak, amelyeket nem lehet mindig felvállalni. Ezeket önök is kijelentették. És ezek a szervezetek egyébként, néhány tucatnyian, huszonhárman, például 2013-ban 800 millió forint támoga-

tást kaptak. A Kehi-vizsgálat kitért erre a területre, és egyértelműen bizonyította azt, hogy ez a néhány tucatnyi civil szervezet nem úgy működik, nem úgy kapta a támogatásokat - saját döntési mechanizmusokon belül osztották szét a pénzeket -, mint ahogy egyébként a Nemzeti Együttműködési Alap működik, vagy pedig ami elvárható az Európai Unióból érkező pénzek, támogatások kapcsán, ugyanígy a Norvég Alapból érkező támogatások kapcsán is. Ez óriási baj. Ha ön ezt a kritikát fogalmazta volna meg itt a Parlament falai között, akkor talán egyet is érthetünk volna, és ezt a kritikát, azt gondolom, a Kehi-vizsgálat teljes mértékben alátámasztotta.

Érdekes dolog, hogy kéttucatnyi civil szervezet miatt ekkora hűhót, ekkora balhét csapnak, közben több mint 50 ezer civil szervezet működik ma Magyarországon, és nem több száz millió forintból, nem több tíz millió forintból, hanem valakik teljesen ingyen, sőt tulajdonképpen a civil életnek az egyik alapvető kérdése az önkéntesség. Én azt tudom, hogy önök, liberálisok ehhez szoktak hozzá (*Schmuck Erzsébet közbeszólása.*), hogy mindig megkapták az elmúlt évtizedekben azokat a több tíz milliós támogatásokat, amelyeket mások csak szeretnének megkapni, vagy benyújtottak ugyan pályázatokat, de mindig lesöpörték az önök politikai érdekkörébe tartozó vezetőket. Csóválja a fejét, képviselő asszony, de ha baloldali hírportáloknak lehet hinni, ha lehet hinni azoknak, mert ez egy más kérdés, és nem is idézem, hogy ki mondta azt, de a képviselő úrról mondja, hogy az elmúlt években olyan pénzeket kapott támogatásként az ő civil szervezete, hogy az egyik évben 25 millió, a következő évben 77 millió, majd 121 millió, majd 421 millió forint. Mások a töredékét kapták. Ha százezer forintokat megkapnának támogatásonként, akkor bizony már örülnének, pláne ha milliós nagyságrendben kapnának támogatásokat. Ehhez képest pedig önök sokszor olyan civil szervezeteket is védenek, amelyek mondjuk, Szerelem parkot valósítottak meg a Norvég Alapból. Normális dolog? Hiába csóválja a fejét, képviselő asszony, ez így történt. Kormányellenes tüntetésekre használják fel a pénzeket? Normális dolog ez önök szerint? Önök szerint, ha Magyarország, mondjuk, Norvégiában támogatna ilyen civil szervezeteket, felhasználhatnának ilyen pénzeket ottani kormányellenes tüntetésekre, és azt elfogadnák, vagy bármilyen más állam ezt elfogadná?

Tehát önök, amikor a civil szervezetek érdekében felszólalnak, akkor csak annak a néhány tucatnyi civil szervezetnek, liberális és az LMP-hez köthető civil szervezetnek az érdekében szólalnak fel, és több mint 50 ezer civil szervezetnek a munkája, mindennapi tevékenysége nem érdekli önöket. (*Schmuck Erzsébet: Fogalma sincs, miről beszél, államtitkár úr!*) Köszönöm szépen, hogy előhozta ezt a témát. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra je-

lentkezett Selmeczi Gabriella képviselő asszony, a Fidesz képviselőcsoportjából: „Az erőszak elfogadhatatlansága” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Erőszak, vandalizmus, betört ablakok, leszakított, megrongált rolók, bedöntött, megrongált kerítés, újságírók bántalmazása - mindez a vasárnapi tüntetés végén történt, amit a távközlési adó kiterjesztése ellen szerveztek magukat civilnek mondó emberek. Ugyanazok az arcok és ugyanazok a módszerek.

Először is szögezzük le, hogy az erőszak bármilyen formája elfogadhatatlan. A Fidesz nyitott a vitára, mindig is nyitott volt, az erőszak, a vandalizmus azonban nem lehet elintézője, elrendezője semmiféle vitának. A távközlési adó kiterjesztéséről szóló törvényjavaslatához a tegnapi napon Rogán Antal frakcióvezető úr már benyújtotta a módosító indítványait - eszerint magánszemélyeknek havonta maximum 700 forint lehet ez az összeg, és az adó alanya a távközlési cég, amely a fizetendő adót nem háríthatja tovább. De térjünk vissza egy kicsit a tüntetésre!

Vajon kik szervezték ezt a tüntetést? A főszervező Gulyás Balázs, egy józsefvárosi önkormányzati cég felügyelőbizottságának szocialisták által delegált tagja, egyébként a szocialista Gurmai Zita fia. De térjünk vissza arra, hogy mi történt még a Fidesz-székháznál. A megtámadók között is találunk ismerőst. Sajtóértesüléseink szerint az egyik őrizetbe vett Rózsa Milán. Rózsa Milán már egyszer próbálta elfoglalni a Lendvay utcai székházat, részt vett az akkori akcióban. Egyébként ezek azok az aktivisták, akik a HaHában szerveztek diáktüntetések, és egyébként ők ugráltak a Sándor-palotánál is, molinókat kifeszítve. A zavarkelésben, a törésbenzúzásban ezek az emberek már gyakorlatot, rutint szereztek.

Balliberális, szocialista politikusok mostanában előszeretettel álcázzák magukat civileknek. A szocialisták tisztában vannak azzal, hogy ha ők szerveznének valamit a saját nevük alatt, akkor ezekre a gyűlésekre az emberek nemigen mennének el, mert nem nagyon szeretnek velük együtt mutatkozni. Fél éven belül háromszor veszítették választásokat, szenvedtek el súlyos vereséget. Teljes a csőd a baloldalon, nincs hitelük az emberek előtt, ezért megpróbálnak a civilek háttára felkapaszkodni. (*Közbeszólás az MSZP soraiból.*) Ezt már megszoktuk, ez a régi módszer: támadjuk meg a Fidesz-székházat, törjünk össze mindent! A szocialista szervező mossa kezeit, mert mint mondja, mindez már a tüntetés befejezése után történt. De ne legyen kétségünk afelől, hogy mindez előre ki volt tervezve! (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van!*) Nem a színpadról mondták el direkt egyenesben, de célzatos volt a szervezés. Mire kérték ugyanis a tüntetőket? Hozzanak magukkal használt informatikai eszközöket, mert arra majd szükség lesz, aztán a demonstráció végén elengedték a tüntetőket, hogy menjenek haza, épp a Fidesz-székház

mellett, ami ott volt, száz méterre. Minek cipeltettek velük monitorokat, informatikai eszközöket, keresztül az egész városon, egy tüntetésre, éppen száz méterre a Fidesz-székháztól? Hogy szabaduljanak el az indulatok. Ez a problémakezelésük, az erőszak és a vandalizmus, már 2006 óta. A szocialisták és a liberálisok számára a konfliktuskezelés egyenlő az erőszakkal, a vandalizmussal, egy ideje immáron civil álarc mögé bújva. Ugyanazok a módszerek tehát és ugyanazok az eszközök.

A Fidesz elutasítja az erőszakot és a vandalizmust. Türelemmel hallgatjuk meg mások érveit, véleményét. Határozottan visszautasítjuk, hogy a vitás kérdéseket ilyen brutális módon próbálják megoldani, és erre kérjük azokat a politikai szervezeteket is, amelyek a háttérben jelen voltak. A magyar emberek nyugalom, biztonságot szeretnének. Senki nem kér azokból a sajnós már jól ismert akciókból, ahol érvek és józan vita helyett törnek-zúznak, gyújtogatnak és újságírókat bántalmaznak.

Engedjék meg, hogy összehasonlítsam: a Lendvay utcai Fidesz-székháznál 10 millió forintos kárt okoztak ezek a vandálok. Ha megnézzük, hogy havonta maximum 700 forintot kellene az internetadóba fizetni, akkor ha kiszámoljuk, 1200 évi internetadónyi kárt okoztak ezek a vandálok a Lendvay utcai székháznál. Hát, nagyon megérte!

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem engedhetjük meg senkinek, hogy törjön, zúzzon, vandálkodjon, mögöttük politikusokkal (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), bárki is álljon ezek mögött! (*Burány Sándor közbeszólása.*) Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr kíván válaszolni. Megadom a szót, államtitkár úr. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Na, ez szép válasz lesz!*)

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Magyarország független, demokratikus jogállam, amelynek alapja, hogy senki nem állhat a törvények fölött. Magyarország Alaptörvénye kimondja, hogy mindenkinek joga van a békés gyülekezéshez, mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Senkinek nincs viszont joga a törvények megsértéséhez, vandál cselekedetek végrehajtásához, romboláshoz, pusztításhoz, más személyek rettegésben tartásához.

(9.50)

Akik a törvényt megszegték, bűncselekményt követtek el, és viselniük kell ennek következményeit. Elutasítjuk az erőszakot és a vandalizmust. Az erőszak teljes mértékben elfogadhatatlan, és annak minden formája egyaránt megengedhetetlen.

Egyeztetni, vitatkozni kell, fogunk is, a vitára mindig készek vagyunk. (*Burány Sándor: Nem mondod?*)

A vasárnapi események egy olyan törvényjavaslat miatt történtek, amelynek parlamenti vitája akkor még meg sem kezdődött. Elfogadjuk a véleménynyilvánítást békés demonstráció keretében, de a vandál magatartás és az erőszak használata, amelyre vasárnap este sor került, teljes mértékben elfogadhatatlan. Megdöbbenő volt az a vandalizmus, amelybe a demonstráció torkollott. Az erőszak, a vandalizmus, a pusztítás semmire nem lehet megoldás, ez nem a viták rendezési módja.

Felháborító, hogy egyes tüntetők, visszaélve a véleménynyilvánítás alapjogával, durván megtámadták a Fidesz székházának épületét, betörték annak ablakait, redőnyeit, megrongálták kerítését. A helyszínen történt jogsértések miatt a rendőrség már hat főt gyanúsítottként kihallgatott és őrizetbe vett. Ellenük a Budapesti Rendőr-főkapitányság a büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 339. szakaszába ütköző garázdaság büntett megalapozott gyanúja miatt folytat eljárást. A hatályos jogszabályoknak megfelelően bíróság elé állításuk meg fog történni.

Tisztelt Képviselő Asszony! Úgy, ahogy ön mondta, az érintett személyek nem futballhuligánok, ahogy a baloldali pártok ezt próbálják beállítani. Politikai kötődésük világos. A szervező korábban az MSZP józsefvárosi szervezetében politizált, családilag pedig - úgy, ahogy elmondta - az MSZP egyik korábbi országgyűlési, illetőleg európai parlamenti képviselőjének családtagja. Az egyik őrizetbe vett személy az Együtt-PM aktivistája, akinek jogellenes magatartás-sorozata a hatóság és a közvélemény előtt már jól ismert.

Tisztelt Országgyűlés! A rendőrség békésen, de határozott fellépésével biztosította a rend helyreállítását. Elfogta az elkövetőket, és megfelelő védelmet fog biztosítani a jövőben is mindenki részére. (*Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból.*) A rendőrség biztosítja a védelem jogát, küzd a bűncselekmények megelőzéséért (*Az elnök csenget.*) és a bűnözők elfogásáért. A rendőrség az év minden napján...

ELNÖK: Kérem képviselőtársaimat - elnézését kérem, államtitkár úr -, nem párbeszédet folytatunk, államtitkár úr válaszol. Beszámítjuk az időkeretet, öné a szó, államtitkár úr.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A rendőrség az év minden napján, a nap minden szakában, Budapesten és vidéken egyaránt határozottan fellép az élet- és vagyonbiztonság, a közrend és közbiztonság érdekében. Magyarországnak rendre, nyugalomra, békeségre van szüksége, és ezt a kormány garantálni fogja a jövőben is. Köszönöm figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végéhez értünk.

Soron következnek **a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/1707. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom Önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként az Igazságügyi bizottság folytatja le.

Elsőként megadom a szót Trócsányi László igazságügyi miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, a napirendi pont előadója: *(Mikrofon nélkül.)* Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt években megkezdett átfogó igazságszolgáltatási reform részeként az Országgyűlés 2013-ban elfogadta a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló törvényt, a büntetés-végrehajtási törvényt, amely 2015. január 1-jétől váltja fel a büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló törvényerejű rendeletet.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslat rendeltetése részben az, hogy az új büntetés-végrehajtási kódex rendelkezéseivel igazítsa a kapcsolódó törvényeket.

ELNÖK: Elnézését kérem, miniszter úr, a mikrofonja nem működik, kaptam ilyen jelzést. Kérem segíteni miniszter úrnak.

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, a napirendi pont előadója: Működik, csak föl kell tenni. *(Megtörténik.)* Kezdem újra? Nem kell, ugye?

ELNÖK: Nem, miniszter úr.

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, a napirendi pont előadója: Tehát az első és talán a legfontosabb módosításként a büntetés-végrehajtási törvény szövegének több ponton való átdolgozását szeretném kiemelni. Az új büntetés-végrehajtási kódexet érintő változtatások öt fő csoportba sorolhatók. Az elsőbe a nemzetközi kötelezettségeknek való megfelelés érdekében történő kiegészítések tartoznak, így különösen a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról szóló, valamint a bűncselekmények áldozatainak jogairól, támogatására és védelmére vonatkozó szabályok megállapításáról szóló EU-irányelv követelményeinek átvezetésére került sor. Célunk volt az áldozatvédelem erősítése.

A második csoportba a törvény elfogadása óta a jogalkalmazók részéről felmerült javaslatok, észrevételek alapján indokolt módosítások sorolhatók. Itt a büntetés-végrehajtás kiépülő új rendszerét segítő

változtatásokat érdemes kiemelni. Ezek egyrészt a végrehajtási folyamatban érintett szervek - bíróság, Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága, büntetés-végrehajtási intézet - közötti hatékonyabb kommunikációt és információáramlást biztosítják.

Az ebbe a körbe tartozó módosítások másik része a kiépülő rendszer eredményes működését célozza: például az iratbetekintés és másolatkészítés szabályainak módosítása, a büntetés-félbeszakítás kérdésének rendezése, az elítéltről készült összefoglaló jelentés megismerésének szabályozása. Ugyancsak ebbe a körbe illeszkednek azok az elsősorban a felhatalmazó rendelkezéseket érintő átalakítások, amelyek a büntetés-végrehajtási törvényhez kapcsoló rendeleti szintű szabályozás kidolgozása ügyében tartott megbeszélések eredményeképpen kristályosodtak ki.

A harmadik csoportot azok a korrekciók alkotják, amelyek a jogértelmezést segítik, és a törvény jelenlegi szövegében meglévő kisebb ellentmondásokat, pontatlanságokat orvosolják.

A negyedik csoportba a pártfogó felügyeletet érintő, időközben bekövetkező változások miatt szükségessé váló módosítások tartoznak. A kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló kormányrendelet 25. § (2) bekezdése a belügyminiszter hatáskörébe utalta a büntetés-végrehajtással összefüggő pártfogó felügyelői tevékenység megszervezését és irányítását. A pártfogó felügyelői tevékenységgel kapcsolatos kormányzati feladatok ennek alapján ezentúl megoszlanak az igazságügyért felelős miniszter és a büntetés-végrehajtásért felelős miniszter között, egyidejűleg a pártfogó felügyelői tevékenység eddig egységes szervezeti kerete átalakul. Erre tekintettel szükségessé vált a törvény kiegészítése, a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelők feladatkörének meghatározása.

Formailag szintén a büntetés-végrehajtási törvényhez kapcsolódik a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélték esetében bevezetendő különleges kegyelmi eljárás szabályozása. Tisztelt Országgyűlés! A tényleges életfogytiglani büntetés intézményét bizonyos körökben sokan támadták és támadják. Az Emberi Jogok Európai Bírósága is megfogalmazta kritikáit döntéseiben, sőt az Alkotmánybíróság előtt is van folyamatban lévő ügy bírói kezdeményezésre.

Miniszteri meghallgatásom során is hangsúlyoztam, hogy személy szerint nekem, mint igazságügyi miniszternek nincs semmi bajom a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztéssel, a kirívóan legsúlyosabb bűncselekményeket elkövetőket a törvény legsúlyosabb szigorával kell büntetni. Magyarországon a ténylegesen életfogytiglanra ítélték száma nem haladja meg a 40 főt.

Miniszteri meghallgatásom során, még májusban jeleztem, hogy van olyan alkotmányos megoldás, amely megfelelő választ tud adni a strasbourgi bíróság kritikáira. Az általam most előterjesztendő megoldás előtt részletesen tanulmányoztam, tanulmá-

nyoztuk a strasbourgi bíróság valamennyi, e tárgyban született határozatát, így a most előterjesztett javaslat mindezek fényében értékelendő, és állásponantom szerint kiállja az alkotmányosság próbáját.

A javaslat rendelkezései rögzítik, hogy a feltételes szabadlábra bocsátás lehetőségéből kizárt, életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt személyek esetében különleges, nem kérelemre induló kegyelmi eljárást kell lefolytatni. Ezzel teljesíti a magyar jogrendszer az Emberi Jogok Európai Bírósága által 2014. május 20-án, a Magyar kontra Magyarország ügyében hozott ítéletben kifejtett követelményt, miszerint tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés esetén is legyen olyan eljárás, amely révén - ha a szabadságvesztésből már megfelelő hosszúságú idő eltelt - vizsgálható, hogy a büntetés büntetőpolitikai indokai továbbra is fennállnak-e.

(10.00)

Az új, kötelezően lefolytatandó kegyelmi eljárást hivatalból kell megindítani. Az eljárás megindításának feltétele, hogy az elítélt a kiszabott büntetésből negyven évet letöltjön. A strasbourgi ítélet nem határozta meg azt a legkorábbi időpontot, amely után a feltételes szabadság lehetőségét kizáró, életfogytig tartó szabadságvesztés felülvizsgálatát el kellene végezni. A tervezet ezért jogpolitikai indokokból és a magyar jogrendszer koherenciájára tekintettel állapítja meg ezt az időpontot.

A strasbourgi bíróság az ítéletben kifogásolta, hogy a magyar szabályozás alapján a jogerős büntetőítélet meghozatalakor a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt nincs tisztában azzal, hogy a kegyelmi eljárásban pontosan milyen szempontokat vizsgálnak az eljáró szervek, személyek. Ennek a hiányosságnak a kiküszöbölését szolgálja a tervezet e rendelkezése oly módon, hogy az igazságügyért felelős miniszterre bízva a kötelező kegyelmi eljárás lefolytatásához szükséges, a döntéshozatal során megvizsgálendő előkészítő dokumentumok, iratok, adatok beszerzését.

A tervezet kifejezetten a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélték esetében lefolytatandó kötelező kegyelmi eljárás során történő döntéshozatalban való részvétel céljából új testület, a kegyelmi bizottság létrehozásáról is rendelkezik. A kegyelmi bizottság tagjait a Kúria elnöke jelöli ki a büntetőügyekben eljáró bírók közül; ennek is részletes szabályait a törvényjavaslat tartalmazza. A kegyelmi bizottság tagjaira a Kúria büntető kollégiuma fog javaslatot tenni. A kegyelmi bizottság tagjává a Kúria, illetve az ítéletbírák büntetőbírói közül lehet bírókat kijelölni. A kegyelmi bizottság öttagú, hivatásos ítélező bírákból álló független testület lesz.

Az igazságügyért felelős minisztert a felterjesztés megtétele során köti a kegyelmi bizottság állásfoglalása. A miniszter a felterjesztését köteles a kegyelmi bizottság állásfoglalásával egyező tartalom-

mal felterjeszteni a köztársasági elnökhöz. Ha a köztársasági elnök nem gyakorol kegyelmet, akkor két év elteltével hivatalból újra kegyelmi eljárást kell indítani mindaddig, amíg az elítélt a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztését tölti.

A tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés kérdéskörét nagy társadalmi érdeklődés kíséri. E szankció esetén egyfelől a büntetőjogi szigor, másrészt a humánumnak és a jogbiztonságnak az Alaptörvényben megjelenő szempontjait és szellemét szükséges összeegyeztetni. Meggyőződésem, hogy a választott megoldás révén sikerült az optimális egyensúly megtalálni a reményhez való jog, tehát a mindenkit megillető jog és a biztonság jogos társadalmi igénye között. Állásponantom szerint ezzel a megoldással a kérdéskört tudtuk kezelni, hisz az Alaptörvény a kegyelmezés jogát ismeri, sőt.

A következő témakör, ami a törvényjavaslatban van: a büntető törvénykönyv törvényjavaslat általi módosítását részben a jogértelmezési problémák feloldása indokolja, és ezt tettük ebbe bele. A javaslat az erőszakos többszörös visszaesők tekintetében tisztázza, hogy a kötelező életfogytig tartó szabadságvesztés mely esetekben szabható ki, illetve a visszaesők e kategóriájával szemben a halmazati büntetés kiszabásának szabályait is egyértelműbben rendezi.

A Btk. - az 1978. évi IV. törvény rendelkezéseitől eltérően - a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját nem a szabadságvesztés végrehajtási fokozatához képest, hanem az elítélt büntetőjogi előéletétől függően határozza meg. A jogalkalmazás számára problémát okozhat, hogy az összbüntetések esetén ezen újítás leképezése nem történt meg teljes egészében, ezért az egyértelműség érdekében egy új bekezdés beiktatásával rendezendő a kérdés.

A fentiek mellett a Btk.-módosítás két pontosító szabály és egy jogharmonizációs záradék törvénybe építésével egyértelművé teszi, hogy hazánk megfelel az információs rendszerek elleni támadásokról szóló EU-irányelv követelményeinek.

Harmadikként szükséges kiemelni a büntetőeljárásról szóló törvény módosítását, amelyet többek között az uniós követelményeknek való megfelelés alapozott meg. E körben szükséges volt a kiszolgáltattott helyzetben lévő terheltek tájékoztatására vonatkozó követelményeket a törvényben egy helyen rögzíteni, valamint a személyes költségmentességhez való jogra és igénybevételének feltételeire vonatkozó rendelkezéseket a Be.-ben lefektetni.

A módosítást indokolta még a belső jogrend koherenciájának megteremtése és az egységes joggyakorlat biztosítása is. A büntetés-végrehajtási törvény kodifikációs munkálatai során fontos célkitűzés volt, hogy egy tisztán végrehajtási jogi kódex szülessen, sor került ezért a büntető tárgyú jogszabályok felülvizsgálatára és az eddig más törvényekben szereplő, végrehajtási kérdéseket rendező szabályoknak a bv. törvénybe építésére. Ennek következtében - a párhuzamos szabályozást megakadályozandó - szükségessé vált a büntetőeljárásnak a büntetés-végrehajtási

törvénybe átültetendő rendelkezéseit hatályon kívül helyezni.

A harmonizációt szolgálja továbbá a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló törvény és a büntetőeljárás katonákra vonatkozó rendelkezéseinek összehangolása is. E körben az előterjesztés pontosan meghatározza, hogy katonával szemben mikor, melyik szerv jogosult eljárni.

Végül a joggyakorlat egységesítését biztosítja a büntetőeljárás azon új rendelkezése, amely egyértelműen kimondja, hogy az összbüntetési eljárás lefolytatásához szükséges hozzájárulását az elítélt az elsőfokú ítélet meghozataláig visszavonhatja.

A negyedik. A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló törvény módosítása három fő irányba hat. Egyes rendelkezések a nemzetközi együttműködést igyekeznek fejleszteni, például nemzetközi együttműködés esetén a találati adathozzáférést követő adattovábbítási és adatigénylési lépések egyértelmű rögzítésével, a Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ információcserében játszott szerepének tisztázásával, az EU más tagállama kijelölt központi hatóságának történő elektronikus adattovábbítás lehetőségének megteremtésével. Más rendelkezések a nyilvántartási rendszert próbálják fejleszteni, például a bűnügyi nyilvántartási rendszer használatára jogosultak nyilvántartásának megteremtésével, a hatósági erkölcsi bizonyítvánnyal kapcsolatos eljárások egyszerűsítésével.

Végül bizonyos változtatásokat a belső joganyaggal való összhang megteremtése motivált, például a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló törvény, valamint a rendészeti törvény megváltozó szabályaira figyelemmel indokolttá vált módosítások.

Az ötödik. Az Európai Parlament és a Tanács az európai védelmi határozatról szóló irányelvét a tagállamok 2011 végén fogadták el. Az irányelv átültetési határideje 2015. január 11-én jár le. Ez azt jelenti, hogy annak érdekében, hogy Magyarország a késedelem miatt ne kerüljön automatikusan kötelezettség-szegési eljárás alá, eddig a dátumig az átültető jogszabályi rendelkezéseknek hatályba kell lépniük. Az átültetéshez az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló törvény módosítása indokolt.

Végül a törvényjavaslat részét képezi a Belügyminisztérium hatáskörébe tartozó egyes törvények módosítása is. Ezek közül ki kell emelni a rendőrségről szóló törvény módosítását, amely egyrészt megteremti a közbiztonsági őrizet végrehajtásának szabályait, másrészt lehetővé teszi bűnmegelőzési és őrzésbiztonsági okokból az előállító egység és a rendőrségi fogda területén képfellevő eszköz használatát, harmadrészt pedig valamennyi, a rendőrségi fogdán

történő fogva tartás tekintetében egységes felhatalmazó rendelkezést alkot.

A büntetés-végrehajtási szervezetről szóló törvény módosítása a kényszerítő eszközök alkalmazási körét pontosítja, valamint az élet kioltására nem alkalmas, traumatikus és irritáló lőszeres rendszerezését teszi lehetővé, továbbá a lőfegyverhasználat és a fogvatartottal történő kapcsolattartás szabályait egységti ki, illetve változtatja meg.

Végül ebben a körben a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló törvény módosítását érdemes megemlíteni, amely a szabálysértési őrizet végrehajtásának részletszabályait teremti meg.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Az előbbieken röviden bemutatott törvényjavaslat kodifikációját komoly egyeztetési folyamat kísérte. Ennek során az érintett tárccákkal való kommunikáció mellett az Igazságügyi Minisztérium nagy gondot fordított arra, hogy a joggyakorlat tapasztalatait, észrevételeit figyelembe vegye. Fontos szempont volt, hogy azokat az újító szándékú, illetve a meglévő anomáliák kiküszöbölésére irányuló javaslatokat, amelyek a jogalkalmazás hatékonyságát kívánják szolgálni, a javaslat részévé tegyük.

Bízom abban, hogy az elkészült törvényjavaslat így nemcsak a bv. törvény újításainak kapcsolódó törvényeken való átvezetését és a nemzetközi követelményeknek való megfelelést fogja szolgálni, hanem a jogalkalmazók munkáját is megkönnyíti.

Ezért kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

(10.10)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Vigh László képviselő úrnak, a Fidesz-képviselőcsoportja vezérszónokának, 15 perces időkeretben. Öné a szó, képviselő úr.

VIGH LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Röviden szeretnék szólni az előttünk fekvő törvényjavaslatról, tekintettel arra, hogy a benyújtott javaslat elsődleges célja a büntetés-végrehajtással összefüggő jogszabályoknak a büntetés-végrehajtásról szóló törvénnyel való tartalmi és formai összehangolása.

Az említett büntetés-végrehajtási kódexet 2013-ban fogadta el az Országgyűlés, amely új alapokra helyezte a büntetés-végrehajtást. A korábbi szabályozásokhoz képest a hatályban lévő rendelkezések nagyobb hangsúlyt fektetnek többek között a reintegrációra, az egyéniesített végrehajtásra, a hatékonyabb oktatásra és a foglalkoztatásra.

A kódex megalkotása során alapvető szempont volt, hogy a büntetés-végrehajtás összetett, többcélú rendszerét olyan alapokra helyezze, amely kellően szolgálja a társadalom védelmét, és egyben az elítéltek épülésére, nevelésére, jogkövető életmódra szoktatására is lehetőséget teremtsen.

E reformok nyomán, valamint az elfogadás óta eltelt egy év visszajelzései alapján szükségessé vált azonban a kapcsolódó jogszabályok felülvizsgálata és bizonyos esetekben a rendelkezéseik módosítása. A már említett végrehajtási jogszabályok tartalmi és formai összehangolásán túl ezért a javaslat további célja, hogy az elmúlt évek jogalkalmazói tapasztalatai alapján a végrehajtási joganyag kisebb-nagyobb korrekciója, átdolgozása megtörténjen.

Mindezek tükrében a javaslat több ponton módosítja magát a büntető-végrehajtási törvényt. Egyrészt a nemzetközi kötelezettségnek való megfelelés érdekében szükséges kiegészítéseket tartalmazza, másrészt a törvény elfogadása óta a jogalkalmazók részéről felmerült javaslatok, észrevételek alapján indokolt módosításokat, harmadrészt pedig olyan korrekciókat, amelyek a jogértelmezést segítik, és a törvény jelenlegi szövegében meglévő kisebb ellentmondásokat, pontatlanságokat orvosolják. Végezetül ki kell emelni azokat a módosításokat is, amelyek a pártfogó felügyeletet érintő, időközben bekövetkező változások miatt váltak szükségessé.

Formailag szintén a büntetés-végrehajtási törvényhez kapcsolódik a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélték esetében bevezetendő különleges kegyelmi eljárás szabályozása. E rendelkezésekkel biztosítja a magyar jogrendszer az emberi jogok európai bizottságának (*Sic!*) ítéletében kifejtett azon követelményt, hogy a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés esetében legyen olyan eljárás, amely révén vizsgálható, hogy a büntetés büntetőpolitikai indokai továbbra is fennállnak-e. Trócsányi miniszter úr ennek a fejezetnek nagyobb időt szentelt, én azt gondolom, hogy sok vitát fog ez még kiváltani képviselőtársaim között. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Mondj róla valamit!*)

Az eddig felsorolt változásokon túl a törvényjavaslat módosítja a büntető törvénykönyvet és a büntetőeljárásról szóló törvényt is. E módosításokkal részben jogértelmezési problémák feloldása, részben pedig a jogharmonizáció, valamint az egyes ágazati törvények összehangolása valósul meg.

Végezetül az időközben bekövetkezett jogszabályi változásokra és a rendszerbeli módosításokra tekintettel indokoltá vált a bűnügyi nyilvántartásról szóló törvény módosítása is.

Ennek keretében a javaslat a nemzetközi együttműködést, a nyilvántartási rendszert próbálja fejleszteni, illetve a joganyag belső összecsiszolásának szándéka valósul meg.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy támogassák az előterjesztést. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypártok, az MSZP, a Jobbik és az LMP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslattal összefüggésben három szempontot szeretnék tisztelt képviselőtársaim figyelmébe ajánlani, amiket később majd részletesen is kifejtek.

Az első: mi már múlt év őszén figyelmeztettük önöket, tisztelt kormányparti képviselőtársaim, hogy a kormány egy félig kész, a jelenlegi viszonyok között lényegében végrehajthatatlan büntetés-végrehajtási kódexet akar megszavaztatni önökkel. Önök nem hallgattak ránk, most pedig szígyenkezhetnek, mert néhány héttel a hatályba léptetés előtt a kódexet 69 paragrafuson keresztül kénytelenek módosítani.

Másodjára: a kormány azt állítja, hogy ez a törvényjavaslat összhangba hozza a tényleges életfogytiglani szabadságvesztést az európai normákkal. Ezzel szemben valójában önök megszüntetik a tényleges életfogytiglani. Ráadásul anélkül szüntetik meg a tényleges életfogytiglani, hogy a korábban felvetődött jogi aggályokat orvosolják.

Harmadszor pedig, a törvényjavaslat több szakasza érinti a kegyelmi eljárást, az egyetlen valóban rendezésre váró kérdést azonban érintetlenül hagyja: továbbra sem lesz nyilvános adat, kinek ad kegyelmet a köztársasági elnök.

Lássuk mindezt részletesen! Talán a témával foglalkozó képviselőtársaim még emlékezhetnek arra, hogy tavaly novemberben a következő gondolattal zártam a bv. kódex vitájában elhangzott felszólalásomat: „A benyújtott büntetés-végrehajtási törvényt minden hibája ellenére előremutatónak és jó tárgyalási alapnak tartjuk, azonban a hatályba léptetés feltételei jelenleg teljesen hiányoznak. Ennek orvoslása halasztást nem tűrő kormányzati feladat.”

A most benyújtott törvényjavaslat bizonyítja leginkább, mennyire helytállóak voltak ezek a kritikák. Ez a javaslat a törvényjavaslat több mint harmadát, 69 paragrafust módosít. Az elmúlt hónapokban lázas munka folyhatott - valószínűleg a Belügyminisztériumban -, hogy átírják, pontosítsák, kiegészítsék az új kódex számos rendelkezését, az iratbetekintési jog gyakorlásától kezdve az elítéltek elővezetésén át a kockázatértékelés és a biztonsági csoportba sorolás szabályáig, és hosszan folytathatnánk a sort. Pár héttel a hatálybalépés előtt ezzel a töméntelen mennyiségű módosítással akarják működésképesé, alkalmazhatóvá tenni az új törvényt.

Aligha vitatható, hogy a bv. törvényt érintően megfogalmazott módosítások többsége indokolt, és láthatóan érdemi szakmai megfontolás eredményeként került bele a javaslatba. A kérdés az, hogy a mostani módosításokat megalapozó szakmai elemzéseket, egyeztetéseket miért nem lehetett a bv. kódex elfogadása előtt lefolytatni. Miért egy félig kész tör-

vényt nyújtottak be tavaly az Országgyűlésnek? Milyen jogalkotási színvonalat tükröz, hogy még a hatálybalépés előtt nagy terjedelemben módosítani kénytelenek a bv. kódexet? Igen, egy 40 éve hatályban lévő bv. kódex joganyagának felváltása komoly kihívás, azonban önök az új kódex szakmai koncepcióját a 2010 előtti kormánytól készen kapták, és ahhoz sem fér kétség, hogy a bv. szervezetben rendelkezésre áll az új szabályok kidolgozásához szükséges szaktudás. Erre alapozva a kormány egy kiérlelt és a teljes szakma megelégedésére szolgáló törvényt terjeszthetett volna az Országgyűlés elé.

Ma már kormánypárti képviselőtársaim is láthatják, hogy nem így történt. Az elmúlt egy évben nemcsak a törvény előkészítésének elégtelensége bizonyosodott be, de sajnos a végrehajtásához szükséges személyi és tárgyi feltételek megvalósításával is adós maradt a kormány. Már tavaly novemberben kifejtettük, hogy a büntetés-végrehajtás újraszabályozását megelőzően az Orbán-kormány büntetőpolitikájának alapvető újragondolására van szükség. Követendő iránynak az úgynevezett kettős nyomtávú büntetőpolitika alapvetéseit tartjuk. Eszerint a bűnöző életmódot folytató személyekkel szemben szigorú büntetést kell kiszabni, és valóban el kell zárni őket a társadalomtól. Ugyanakkor az alapvetően jogkövető, de egyszeri megbotlásként kisebb súlyú bűncselekményt elkövetők esetében alternatív, nevelő hatású szankciók alkalmazását és ami még fontosabb, a sértetteknek, az áldozatoknak biztosítandó jóvátétel előírását tartjuk követendő útnak, szemben az Orbán-kormány politikájával, ami esztelen módon a néhány napos elzárásban látja a kisebb jogsérelmek megfelelő szankcióját.

(10.20)

E téves szemlélet meghaladásának azonban semmi jelét nem mutatja a kormány.

Sajnálatos módon a büntetés-végrehajtás intézményrendszerének átfogó modernizációja ugyancsak nincs napirenden. Holott a bv. intézetek zsúfoltsága semmit nem enyhült, az átlagos telítettség a 2012-es 137 százalékról 2013 végére 143 százalékra nőtt. Emellett a bv. állomány munkakörülményei is borzalmasak. Sok bv. intézet csak rendkívül feszes gazdálkodás mellett, állandó jelentős mennyiségű túlóra igénybevételével képes ellátni alapfeladatait. Eközben a büntetés-végrehajtási szervezetben dolgozók bérezése kirívóan alacsony, holott a zárt intézeti környezet, a fogvatartottak napi szintű őrzése, felügyelete különösen veszélyes megterhelést jelent. Határozott álláspontunk, hogy a feladatokat ténylegesen ellátó végrehajtó állomány tekintetében azonnali és radikális illetményemelésre van szükség. Ez nem csupán erkölcsi kötelesség, hanem meggyőződésünk szerint a bv. intézetek biztonságát szavatoló alapvető követelmény. Sajnos azonban ebben sem történt eddig semmilyen érdemi előrelépés az elmúlt években.

Összességében sajnos továbbra is érvényes az a megállapítás, hogy nem adottak a bv. kódex hatályba léptetésének feltételei. A kételyeket a most előterjesztett módosító javaslatok tömege inkább erősíti, mintsem csökkenti.

A tényleges életfogytiglan szabályozásával összefüggésben még ennél is nagyobb kudarcra kell a kormánypárti képviselőtársaimnak szembenéznie. Mint ismeretes, a strasbourgi Emberi Jogi Bíróság ítélete szerint sérti az emberi jogok európai egyezményét, ha az életfogytiglani szabadságvesztés felülvizsgálatára egyáltalán nem ad lehetőséget a törvény. Márpedig a tényleges életfogytiglani szabadságvesztés éppen azt jelenti, hogy kizárt a felülvizsgálat. A strasbourgi bíróság ítélete után Orbán Viktor azt nyilatkozta, hogy a leghatározottabban vissza kell utasítani ezt és meg kell védeni az életfogytig tartó szabadságvesztés intézményét.

Nos, úgy tűnik, hogy az államadósság elleni harc és a pálinka-szabadságharc után ezt a küzdelmet is elbukták. A törvényjavaslat elfogadása ugyanis nem megőrzi, hanem eltörli a tényleges életfogytiglani szabadságvesztés intézményét, hiszen 40 évnyi szabadságvesztés kitöltését követően két évente előírja a további szabadságvesztés indokoltságának vizsgálatát. Tisztelt képviselőtársaim, ez nem tényleges életfogytiglan!

Ráadásul a kormány által javasolt megoldás még a strasbourgi Emberi Jogi Bíróság próbáját sem állná ki, a felvetett alapjogi problémákat nem orvosolja. Ugyanis egyfajta speciális kegyelmi eljárásban vizsgálnák az életfogytiglanra ítélt további elzárásának szükségességét. Ennek végeredménye az, hogy a szabadlábra helyezésről a köztársasági elnök a saját belátása szerint dönthet. Tehát a végső döntést nem a független bíróság, hanem egy politikai szereplő a szabad mérlegelése alapján hozhatja meg. Ez teljeséggel elfogadhatatlan. Ennek következtében a magyar állam újabb vesztes perekkel fog szembesülni Strasbourgban, ha így, ebben a formában fogadják el a törvényt. Tehát a törvényjavaslat úgy szünteti meg a tényleges életfogytiglani szabadságvesztést, hogy még a felvetődő jogi problémákat sem fogja orvosolni. A nyilvánvaló megoldás az lenne, ha rendszeres időközönként a legfelsőbb bírói fórum vizsgálná felülhivatból a további szabadságelvonás szükségességét. Az elnöki kegyelmezési jogot pedig meg kell hagyni jelenlegi formájában.

A harmadik rész, amiről beszélni kívántam volna, az pontosan az elnöki kegyelmezési jogkört érinti, tisztelt képviselőtársaim. Teljesen elfogadhatatlan, és azt gondolom, az állampolgárok szempontjából is túrhetetlen az a joggyakorlat, amit az utóbbi években önök ezen a területen alkalmaznak. A köztársasági elnöknek ugyanis diszkrecionális jogköre van egyedi kegyelmet adni. Ezen jogkörének eljárása során viszont az utóbbi években önök nemhogy a szabadság vagy a kegyelem megadásának indokait nem ismertetik a közvéleménnyel, de a kegyelem tényét sem hajlandóak elárulni.

Ilyen ügy volt az egyébként jelenleg is a Fidesz padsoraiban helyet foglaló Simon Miklós ügye, akit a Fidesz szavazata miatt nem adtak ki, mentelmi jogának felfüggesztését nem szavazták meg. Az ügynek magam is megpróbáltam utánajárni írásbeli kérdés formájában. Az ő ügyében eljáró bíróság jogerős szabadságvesztésre ítélte az eljárás másik gyanúsítottját. Helyi szöbeszédnek alapján azt lehet tudni, hogy ez az úriember kikerült a börtönből, márpedig nagyon sok választás nem lehet: nagy valószínűséggel a köztársasági elnök adott kegyelmet volt párttársának gyanúsított-társa érdekében. Erre az írásbeli konkrét kérdésemre az igazságügyi miniszter azt a választ adta, hogy a jelenlegi jogi szabályozások szerint ő nem és a köztársasági elnök sem mondhatja meg és nem is kívánja megmondani egyáltalán azt sem, hogy kinek ad kegyelmet, nemhogy azt, hogy milyen indokkal. Tisztelt képviselőtársaim, ez elfogadhatatlan (*Dr. Répássy Róbert: Nem mondhatja meg! - Dr. Bárándy Gergely: Ezen kellene változtatni! Ezt kell megváltoztatni!*), nemcsak e miatt az egy konkrét ügy miatt, hanem mert - mindenki emlékszik rá - az Orbán-kormány az elmúlt négy évben még az azeri baltás gyilkos kiadatásából is üzletet volt képes csinálni. Azt gondoljuk, ha valahol előre-mutatató szabályozást kívánnak bevezetni, tisztelt hölgyeim és uraim, akkor itt a lehetőség, hogy a megnyitott elnöki kegyelmi fejezetnél módosítsák vagy fogadják el majd az általunk benyújtott módosító javaslatot, ami az állampolgároknak garantálja, hogy ezzel a döntéssel nem lehet visszaélni. Hiszen itt egy politikai diszkrecionális döntéséről van szó, aminek egyetlen korlátja csak és kizárólag a nyilvánosság lehet.

Azt kezdeményezzük, hogy a köztársasági elnök döntése is legyen nyilvános, és legyen fenn a Köztársasági Elnöki Hivatal honlapján, illetve minden esetben, amikor megadja a kegyelmet, mellékeljék hozzá az igazságügyi miniszter véleményét, előterjesztését, amivel a döntést megalapozták. Azt gondoljuk és mélyen hisszük, hogy az embereknek jár és tudniuk kell, hogy az ő nevükben a Magyar Köztársaság elnöke kiknek ad egyéni kegyelmet a nemzet úgymond átruházott jogkörében.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Végezetül: az előbb elmondottak feltételei a Magyar Szocialista Párt országgyűlési frakciója támogatásának. Nagyon kérem önöket, vegyék sokkal komolyabban a kéréseinket, vegyék sokkal komolyabban a szakmai megjegyzéseinket, vegyék sokkal komolyabban a módosító javaslatainkat. Természetesen a végszavazásnál majd ezen döntésük figyelembevételével fogunk mi is dönteni, hogy támogatjuk-e a törvényjavaslatot. A jelenlegi formájában nem lehet.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportja jelezte, hogy nem kíván vezérszónokot állítani.

Felszólalásra következik Staudt Gábor képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban, egy újabb bv. törvénymódosítás van előttünk még annak hatálybalépése előtt, egy nagyon terjedelmes anyag, amelyben még támogatható pontokat is lehetne találni, de van egy-két nagyon komoly aggályunk. Az aggályaink egy része megegyezik azzal, amit korábban a Fidesz is egyébként elmondott, ezt idézni is fogom, vissza fogok erre térni. De engedjék meg, hogy az általános indoklással kezdjem, és felhívjam a figyelmet arra, hogy melyek azok az elvi megfontolások, amelyekkel már az irányok tekintetében sem tudunk egyetérteni. Ez nem lesz nagy meglepetés, mert ezt többször megfogalmaztuk itt az Országgyűlésben.

Az általános indoklás a reintegrációt, az egyéni-esített végrehajtást, az oktatás és munkáltatás jogát és irányát jelöli ki a bv. törvény és a büntetés-végrehajtás legfontosabb feladatának. Mi hiányoljuk innen az elrettentést; azoknak az elkövetőknek az irányában, akik nem kívánnak visszailleszkeszteni a büntetésük letöltése után sem, számukra nem kínál semmit, semmilyen elvi és a büntetés végrehajtása során megjelenő elrettentő motívumot a törvény. Ez azért is fontos, mert lehet azon vitatkozni, hogy az elkövetőknek hány százaléka nem kíván visszailleszkeszteni a társadalomba, mi úgy gondoljuk, egy meghatározó része - hogy ez most hány százaléka, az természetesen vita tárgya lehet -, de vannak jó páran olyanok, akik nem kívánnak visszailleszkeszteni, és számukra csak az elrettentő büntetés az, amely megfelelő módon távol tarthatja őket az újabb bűnök elkövetésétől. Esetleg még a munkavégzést idesorolhatjuk, ezt akár büntető jelleggel is felhozhatnám, nem csak jutalom lehet a munka, lehet a legkeményebb büntetés is bizonyos elkövetőknek. Ha ebben nem tudunk egyetérteni, és önök azt mondják, hogy mindenki vissza szeretne illeszkedni, akkor nagyon nehéz lesz közös alapokról építkezni.

(10.30)

Aztán, ami a tényleges életfogytiglant illeti, hiszen ez egy kardinális pontja a javaslatnak, itt azért mondtam, hogy a Fidesz korábbi, a választások előtti véleményével értünk egyet, mert idézni szeretném, hogy önök mit mondtak. És ez Orbán Viktorra is igaz, aki nagymértékben nemetszésének adott hangot, amikor az Emberi Jogok Európai Bírósága azt az ítéletet hozta, hogy a tényleges életfogytiglant nem elfogadható. Akkor olyan sajtóközlemények jelentek meg, hogy: „Nem engedünk a tényleges életfogytiglantból” - Fidesz. A Fidesz ragaszkodik a tényleges életfogytiglanhoz, mert „a bűnözőknek a börtönben a helyük”. „A súlyos, emberellenes bűncse-

lekményeket elkövetőknek egy életre börtönben a helyük.” Ezek voltak az első reakciók.

És még azt is felhozzák, hogy a tényleges életfogytiglan a magyar emberek döntő többségének akaratával került bele az Alaptörvénybe. Hivatkoznak arra is, hogy 2011-ben az alkotmányozást előkészítő nemzeti konzultáció során a megkérdezett magyarok 94 százaléka támogatta a tényleges életfogytiglan bevezetését. Aztán a közlemény egy kis kavarral zárul. A közlemény kiadójáról nem gondolom, hogy összekeverné az Európai Parlamentet és az ítéletet hozó testületet. Tehát sajnos tudatos félrevezetésről van szó, amikor azt mondják, hogy azért kell a Fidesz listájára szavazni, hogy olyan képviselőket juttathassunk Brüsszelbe, az Európai Parlamentbe, akik majd meg fogják védeni a tényleges életfogytiglant, és ki fognak állni a magyarok döntése mellett.

Na most, nem az Európai Parlamentben dőlt el ez a kérdés, és önök tudatosan hazudtak, átvették a választókat az európai parlamenti választások előtt. Lelkük rajta! Meg kell nézni nyilván, hogy ki adta ki ezt a közleményt. Nem gondolom egyébként, hogy a jelen lévő miniszter és államtitkár úrnak a keze benne volt ebben a közleményben, mert őket sokkal jobb szakembereknek tartom, mint hogy ehhez adták volna a nevüket. De a lényeg az, hogy a Fidesz propagandájában ez szerepelt, tárgyi tévedések és hazugságok.

Azt látjuk, hogy eljön az őszi, és önök betérjesztik azt a javaslatot, amely - és ebben egyet kell értenem az előttem szóló MSZP-s vezérszónokkal - valóban eltörli a tényleges életfogytiglan intézményét. Mert hiszen nem tudjuk máshogy értelmezni azt a rendszert, amely 40 év után két évente kötelező jelleggel felülvizsgálná a tényleges életfogytiglan rendszerét. Lehet, hogy ezt egy kegyelmi kérvény keretében teszi, de önmagában az a tény, hogy ez két évente sorra kerül, nem, mondjuk öt évente vagy tíz évente, azt sugallja, mintha olyan gyakran és kötelező jelleggel ezek az eljárások beindulnának, hogy már-már csak az a kérdés, hogy mikor szabadul az elkövető.

Márpedig, ahogy elmondtam, önök vagy a Fidesz tavasszal nagyon jól látta, hogy mi az emberek véleménye, bizonyos elkövetők esetében, akiket tényleges életfogytiglanra ítélték, nem engedhető meg az, hogy ők szabaduljanak. Nem értem például, hogy ha valaki egy kisgyermeket különös kegyetlenséggel megöl, és megbánást nem tanúsít, akkor, mondjuk, 40 év után mi az a büntetőpolitikai indok, hogy ő szabaduljon. Mi változik meg? Feltámad az a kisgyermek? Vagy megbánta bűneit? Nem tudom elképzelni, hogy mi az az új szempontrendszer, amit itt be lehet hozni.

Nem arról van szó, hogy kiderül, nem ő volt az elkövető természetesen. Itt arról van szó, hogy újra-gondolják, vagy újra-gondolásra adnak lehetőséget az ítélet kapcsán. Itt szerintem nem érdemes humánról beszélni, és itt nem csak a gyermekek irányába elkövetett bűncselekményekre gondolhatunk.

Mert sok olyan bűnelkövető van, aki mondjuk, emberölés miatt bekerült, és letöltött valamennyi büntetést. Korábban ezt meg lehetett úszni enyhébb büntetésekkel, most valóban valamivel szigorúbb büntetéseket szabnak ki, de mondjuk, 10-15 év múlva kijön vagy adott esetben még ennél is korábban, újra gyilkol, és újra bekerül. Ezt többször megtette, és nem bánta meg, akár elmondja a börtönben, hogy ő semmiféle megbánást nem tanúsít, és ha kijön, akkor is bűncselekményeket fog elkövetni. Ezekben az esetekben tulajdonképpen nincs arra lehetőség, hogy valódi, tényleges életfogytiglannal lehessen ezeket az embereket sújtani.

Úgy gondolom, nem ez az, amit az önök választói elvárnak, és nem ez az, ami Magyarországon a közbiztonságot meg tudná teremteni. Mert valljuk be, az utóbbi időszakban hiába szabnak ki egy árnyalattal szigorúbb büntetéseket, a közbiztonság továbbra sem állt helyre. És pont az ilyen intézkedések, az ilyen megfelelési kényszer, és ebben az esetben úgy érzem, a túlzásba vitt megfelelési kényszer vezethet oda, hogy valóban úgy érezhetik a bűnözők, hogy az ő jogaik előrébb valók, mint az áldozatok jogai. És itt nemcsak a speciális, hanem a generális prevencióról is beszélni kell. Hiszen azt is meggátolhatnánk, hogy a jövőben adott esetben valaki egy ilyen súlyos bűncselekményt elkövessen.

De rátérnék olyan pontokra, amelyek egyébként ebben a törvényben szerepelnek, és túlmutatnak ezeken a főbb pontokon, amelyeket elsoroltam. Módosító javaslatokat is betérjesztettünk, betérjesztetem természetesen itt a Házban, ugye, részletes vitára már nem kerül sor, de ki szeretném említeni még néhány felvetésünket. Úgy gondoljuk például, az jó, hogy a jövőben lehet kérni, és ezt a bv. törvénybe és a büntetőeljárásról szóló törvénybe is beemeljük, hogy az élet, testi épség elleni, öt évet meghaladó szabadságvesztésre ítélt elkövető szökése, szabadulása esetében értesítsék a sértettet.

Mi úgy gondoljuk egyébként, hogy ez lehetne automatizmus. Tehát nem feltétlenül kell itt külön kérelemre várni. Nem minden esetben van meg a lehetősége, illetve lehet, hogy az elméleti lehetősége megvan, hogy ezt a kérelmet jelezze a sértett, de nem mindig van a sértettnek jogi képviselője, nem mindig érti meg azt, hogy számára pontosan milyen lehetőségek nyílnak meg. Sok esetben, úgy érzem, nem fognak élni ezzel a lehetőséggel, ha ez nem egy automatizmus. Ezt át kellene gondolni. Nem hiszem, hogy olyan nagy adminisztrációs terhet róna az eddigi rendszerekre, ha már ezt nyilvántartják, hogy automatikusan jelezzék az ilyen elkövetők szökését vagy szabadulását.

Apróságoknak tűnik, de jómagamnak tetszett az, hogy úgy szabályozzák a lőfegyver-használatot, itt a bv. törvény módosításáról beszélek, hogy lőfegyver-használatnak csak a szándékos, személyre leadott lövés minősüljön. Ez fontos szabályozás lehet, és pontosítja a lőfegyver-használat körét. Azt már kevésbé értettem, lehet, hogy a jelenlegi gyakorlatot

írják le, de akkor ez jelen pillanatban nem volt jól szabályozva, hogy kényszerítő eszközként, azt írják, csak arra kiképzett szolgálati kutyát lehet alkalmazni. Tudomásom szerint ez eddig sem volt máshogy, tehát a szolgálati kutyák esetében megfelelő kiképzésnek eleget kellett tenni. Ám legyen ez beemelve, ez csak egy apróság.

Viszont a hatósági erkölcsi bizonyítvány kiállítása esetén, ha már itt a nyilvántartási törvényhez is hozzányúlnak, úgy gondolom, az az indoklás nem állja meg a helyét, hogy bizonyos esetekben, amikor valaki szóban az ügyfélszolgálaton kéri a hatósági erkölcsi bizonyítvány kiállítását, akkor ezt csak személyesen tehesse meg, ráadásul arra hivatkozással, hogy a meghatalmazás visszaélésekre adhat okot, vagy visszaélések táptalaja lehet. Úgy gondolom, egy teljes, bizonyító erejű magánokiratba foglalt meghatalmazás jelen pillanatban is működőképes, és nemcsak ezekben az eljárásokban, hanem szinte minden eljárásban. Aki visszaél ezzel, ott az okirat-hamisítás büntetőjogi tényállása megáll. Nem hiszem, hogy indokolt leszükíteni személyes eljárásra ezt a kört, főleg nem olyan indokolással, hogy a meghatalmazás nem megfelelő ebben a körben.

Aztán szó van az európai védelmi határozatról. Önmagában jó, hogy megtörténik a magyar jogba való átültetés. Én itt azt szeretném felvetni a jelen lévő kormánytagoknak, illetve kérdezem, miért nincs helye jogorvoslatnak az európai védelmi határozat elutasítása vagy akár megadása esetében. Általánosságban a magyar jogrendszerben majdnem minden döntés ellen él a jogorvoslat lehetősége. Pont ezekben az ügyekben, úgy érzem, ahol külföldi jogszabályok, külföldi hatóságokkal való kapcsolattartás is számításba jöhet, akár a jó szándékú hibának is nagy az esélye, nagy a lehetősége, főleg a kezdeti szakaszokban.

(10.40)

Ha még egy fellebbezést sem lehet ezek ellen benyújtani, akkor a reparációra igen kevés esély nyílik, és a magyar jogrendszer általános elvéből is az fakad, hogy itt egy fellebbezési, jogorvoslati lehetőséget megadjunk. Kérem miniszter urat és államtitkár urat, hogy ezt gondolják át, vagy válaszoljanak arra, hogy ez miért került így bele a törvénybe, vagy miért zárják ki a jogorvoslatot.

A végére még el szeretném mondani, hogy örömteli, hogy a nemzetbiztonsági bizottság ülésére a meg nem jelent, odaidézett emberek előállítására megtehető akár hatósági kényszerrel is. Az egy másik kérdés, hogy itt jelen pillanatban csak szabálysértésként szabályozott a meg nem jelenés, de már ez is valami, mert eddig megtehették. Például Gyurcsány Ferenc is megtehetette, hogy nem jelent meg bizottsági üléseken, annak ellenére, hogy őt oda megidéztek. A jövőben nyilván ez egy pluszgarancia, de a gyakorlatban való alkalmazására még várni kell.

Szó van a törvényjavaslatban a reintegrációs őrizetről is, amellyel - és ezzel tulajdonképpen mintegy keretbe is foglalhatom a felszólalásomat - egyet lehetne érteni, hogy akik mindent megtesznek, hogy visszailleszkedjenek a társadalomba, ott legyen egy olyan eszköz, hogy őket a szabadulások előtt - persze megfelelő nyomkövetési eszközzel - az otthonukba hazaengedjük, és mondjuk, a munkába járást lehetővé tegyük nekik.

De, és itt jön a másik problémakör, nem látom kellőképpen elválasztva - és itt indokolt lenne azért meghatározni -, hogy ez csak azokra igaz, akik valóban a visszailleszkedést választják, és nem egyfajta automatikus rendszer lesz, vagy inkább úgy fogalmazok, hogy ha valaki kirívó jogsértést nem követ el a börtönben, és csak úgy elvan, lehet, hogy nem bánta meg a bűnét, csak ki akarja húzni ezt a büntetést, akkor már adott esetben a reintegrációs őrizetbe kerülhet, tehát a börtön helyett a külvilágban találkozhatnak vele. Nem gondolom, hogy ezt automatikussá tenni büntetőjogilag indokolt lenne. Tehát ennek is egyfajta pontosabb meghatározását vártuk volna el.

Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Schiffer András képviselő úr, az LMP képviselőcsoportjának vezetője. Öné a szó, képviselő úr.

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő T/1707-es törvényjavaslat összességében és nagyjából üdvözlendő célokat fogalmaz meg, azt gondolom, hogy támogatandó. A kritikáink igazából túlmutatnak magán a törvényjavaslaton, részben arra vonatkoznak, ami nincs benne ebben a törvényjavaslatban, illetve az előzményekre, amit egyébként már ellenzéki képviselőtársaim más hangütéssel ugyan, de egyaránt elmondtak.

A törvényjavaslatnak a büntető-végrehajtási törvényt érintő módosításai négy nagy csoportba sorolhatók. Először is: a nemzetközi kötelezettségeknek való megfelelés, így például a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról, illetve a 2001/20-as tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló 2012/29-es európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetése. Másodjára: a bv új rendszerét segítő változtatások, így a végrehajtási folyamatban érintett szervek közötti kommunikáció és információáramlás szabályai vagy az iratbetekintés és másolatkészítés szabályai, a büntetés-félbeszakítás kérdésének rendezése, elítéltről készült összefoglaló jelentés megismerésének szabályozása. Harmadrészt: a javaslat a törvény eddigi szövegében

meglévő ellentmondásokat, pontatlanságokat orvosolja. Negyedrészt: a pártfogó felügyeletet érintő, időközben bekövetkezett változások átvezetése. Az új struktúrában a kormányzati feladatok megosztásra kerültek az igazságügyi és a belügyminiszter között, egyidejűleg a pártfogó felügyelői tevékenység eddig egységes szervezeti kerete átalakul. Erre tekintettel vált szükségessé a Bvtv. kiegészítése és a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelők feladatkörének meghatározása.

Ezen a ponton szeretném újra megerősíteni azt, amit a kormányzati struktúra átalakításánál elmondunk. A pártfogói felügyelet természetes helyét továbbra is az igazságügyi tárcánál látjuk. Nem értjük és nem tartjuk célravezetőnek azt, hogy a hatáskörök megosztásra kerülnek. Azt gondolom, hogy amennyiben a pártfogói felügyeleti rendszer célját nézzük, teljes mértékben az igazságügyi tárcának a kompetenciájába tartozna a rendszer felügyelete, illetve irányítása.

A büntetés-végrehajtási törvényhez kapcsolódik a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztésre ítétek esetében bevezetendő különleges kegyelmi eljárás szabályozása is. Egyetértve azzal, amit Harangozó képviselőtársam elmondott, teljesen természetesnek vesszük azt, hogy az ilyen jellegű különleges kegyelmi eljárások teljességgel transzparenssek legyenek, illetve a kegyelmi eljárásra vonatkozó legalább lényeges adatok nyilvános, közérdekű adatok legyenek.

Arról van szó, hogy egyrészt, ha magát a büntetőeljárást, illetve a büntetőeljárás nyilvánosságát nézzük, tehát a bíróság előtt lefolytatott büntetőeljárás nyilvánosságát nézzük, nem indokolható az, hogy a különleges kegyelmi eljárásra ezek a nyilvánosság szabályok miért nem alkalmazhatók. Másrészt pedig, hogyha az állami főhatalomnak egy ilyenfajta megnyilvánulásáról van szó, pontosan annak érdekében, hogy a célját betöltse a kegyelmi eljárás, azt gondolom, hogy multhatatlan, hogy az állampolgárok minél szélesebb köre meggyőződhessen arról, hogy milyen érvek alapján születik meg egy kegyelmi döntés. Én azt gondolom, hogy ez nélkülözhetetlen ahhoz, hogy ez az intézmény a társadalmi funkcióját betölthesse.

A jövőben a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből kizárt, életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt személyek esetében egy különleges, nem kérelemre induló kegyelmi eljárást kell ugyanis lefolytatni, ezzel biztosítaná a magyar jogrendszer a strasbourgi bíróság Magyar kontra Magyarországyben hozott ítéletében előírt követelményt, miszerint a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés esetében legyen olyan eljárás, amelynek révén, ha a szabadságvesztésből már megfelelő hosszúságú idő eltelt, vizsgálható legyen, hogy a büntetés büntetőpolitikai indokai továbbra is fennállnak-e. Végül szintén a Bvtv.-hez kapcsolódó újítás a reintegrációs őrizet bevezetése a bv. intézetek telítettségének csökkentése és a fogvatartottak társadalmi beilleszkedésének elősegítése érdekében.

A Btk. módosítása jórészt pontosít, jogharmonizál, a büntetőeljárás törvény módosítása egyrészt kipucolja az időközben a Bvtv.-ben szabályozás miatt végrehajtási jellegű rendelkezéseket, másrészt szintén EU-s irányelvvel való összhang megteremtését szolgálja.

A szabálysértési törvénnyel is harmonizálja a javaslat a büntető-végrehajtási törvényt. E tekintetben ellentmondás volt, hogy a Be. értelmében, ha a bíróság a tárgyalás eredményéhez képest úgy látja, hogy a vád tárgyává tett cselekmény szabálysértés, és ezért a vádlottat felmenti, a szabálysértést elbírálja. Ezzel szemben a szabálysértési törvény szerint a katona által a szolgálati viszony tartama alatt a szolgálati helyen, illetve a szolgálattal összefüggésben elkövetett szabálysértést - a szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértés kivételével - fegyelmi eljárás keretében kell elbírálni, azaz a bíróság ilyenkor nem jogosult eljárni.

Szeretném megjegyezni, hogy ezt a megkülönböztetést továbbra sem tartjuk indokoltnak. Nem tartjuk indokoltnak azt, hogy miközben a bírósági szervezetrendszeren belül is vannak külön katonai tanácsok, a katonáknak a szolgálattal összefüggésben elkövetett szabálysértései esetében a bírói út, illetve a bírói felülbírálat lehetősége miért kizárt. Azt gondolom, hogy nem indokolható megkülönböztetés az, hogy az ő esetükben a bírósági eljárást egy fegyelmi eljárás váltja ki.

A büntető-nyilvántartási törvény esetében a módosítások egy része a nemzetközi együttműködést fejleszti, más szabályok a nyilvántartási rendszer fejlesztését célozzák, végül pedig vannak olyan módosítások, amelyeket a joganyag belső összecsiszolásának, koherenciájának szándéka motivált.

A kritikánk egyrészt vonatkozik arra, ami itt az elmúlt években történt a tézsz, tehát a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés vonatkozásában. Először is szeretném újfent rögzíteni azt, amit két évvel ezelőtt elmondunk, hogy ez a rendelkezés, tehát a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés csak azért nem lett alaptörvény-ellenes, mert önök időközben az alaptörvénybe ezt a rendelkezést beleírták.

(10.50)

Szeretném egyértelművé tenni azt, hogy a felülalkotmányozás - amit ebben az esetben is elkövettek két évvel ezelőtt - gyakorlata a jogállamiságot fogalmilag kizárja. Egy olyan országban, ahol a kétharmados hatalom bármikor, amikor attól tart, hogy alkotmányos korlátba ütközik, azt a szabályt, amiről úgy tartja, hogy adott esetben beleütközik egy alaptörvényi rendelkezésbe, beemeli az alkotmányba, egy ilyen országban az alkotmány nem véd meg semmitől. Ezért mondtuk azt két évvel ezelőtt is, hogy Magyarországon az alkotmányosság megszűnt, nem lehet beszélni jogállamról, mert egy olyan alkotmány, egy olyan alaptörvény, amelyik a saját alkotó-

ját nem köti, hiszen bármikor gátlás nélkül felülalkotmányozhat, az az alkotmány nem alkotmány a szó tartalmi értelmében.

A strasbourgi Emberi Jogi Bíróság az egyezmény 3. cikkének sérelmére hivatkozott, tehát senkit sem lehet kínzásnak vagy embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni. A bíróság szó szerint a következőket mondta ki: az életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt fogvatartottnak joga van arra, hogy a büntetése kezdetén tudja, mit kellene tennie ahhoz, hogy a szabadságra bocsátásának lehetőségét megvizsgálják, és hogy milyen feltételek mellett - értve ez alatt azt is, hogy mikor - kerül majd sor a felülvizsgálatra vagy kérheti azt.

Szeretném azt is világossá tenni, hogy teljes mértékben vitatjuk azt az álláspontot, amit jobbikos képviselőtársunk most is elmondott, hogy önmagában egy ponton túl a büntetések, a büntetési tételek szigorítása és a közbiztonság helyzete között szoros kapcsolat állna fenn. Ezt önök rendre elmondják, de soha semmivel nem támasztják alá.

A másik oldalról viszont érdemes figyelembe venni, hogy akkor, amikor például a strasbourgi Emberi Jogi Bíróság vagy adott esetben a magyar Alkotmánybíróság, ha erre az alkotmányozó hatalom neki lehetőséget biztosított volna, az emberi méltóság sérelmére vagy az embertelen bánásmódra hivatkozik, akkor itt olyan alapvető értékekről beszélünk, amelyek sérthetlensége más jogterületeken, más helyzetekben bármely embert, nem csak bűnelkövetőket, nem csak normasértő embereket érinthet. Tehát mindannyiunk jól felfogott érdeke, hogy ezek az alapvető jogok, amelyek egyébként szerencsés esetben a magyar alkotmányosságunk is a pilléreit jelentik, csorbíthatlanok maradjanak.

A strasbourgi bíróság három fő érvet hozott fel. Az egyik, hogy a tényleges életfogytiglan alkalmazásával kizárt a reszocializációs követelmények érvényesülése, az elítélt pusztán a végrehajtás tárgya; lemond a kontinentális bv. rendszerek alapvetéséről, hogy az ember jobbítható, megjavítható. A szabadságvesztésnek általában rendkívül káros hatása van a személyiség fejlődésére, különösen igaz ez a hosszú tartamú vagy végleges szabadságvesztésre. Kettő: a feltételes szabadságra bocsátás elítélés kori kizárása esetén a fogvatartottnak csupán egyéni kegyelem adása révén van lehetősége a büntetésből való szabadulásra. Ez nem jelent konkrét és realizálható reményt a szabadulásra, sérti az emberi méltósághoz való jogot, alapvető jog lényeges tartalmát korlátozza. Végezetül a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés Európában különösen súlyos büntetésnek számít, csupán néhány ország alkalmazza, Magyarországon kívül Angliában és Walesben képzeltető el a feltételes szabadságra bocsátás elítélés kori kizárása. Hollandiában is létezik hasonló jogintézmény, azonban itt a kegyelem adására, legalábbis eleddig, más szabályok vonatkoznak, mint Magyarországon.

Tisztelt Országgyűlés! Szeretném azt is elmondani, hogy miközben a törvényjavaslat irányait üd-

vözlendőnek tartjuk, ennek kapcsán vissza kell térni arra, ami alapvető kritikánk az Orbán-kormány büntetőpolitikájával kapcsolatban. Érdemes azt észrevenni, hogy hiába van néhány progresszív elem a büntetés-végrehajtásban, ha a közrend és közbiztonság erősítését célzó kormányprogram eredményeként a büntetőpolitikában bekövetkezett hangsúlyeltolódás hatására a fogvatartotti létszám feltartóztathatatlanul növekszik és tarthatatlan állapotokat okoz. Elmondtuk az új büntető törvénykönyv vitájában, illetve a bv. törvény vitájában is, hogy egy alapvető büntetőpolitikai fordulatra lenne szükség, ahol bizonyos bűncselekmények esetében eleve nem a szabadságvesztés az elsődleges büntetési nem. Másrészt pedig már 2010 májusában is jeleztük többen ellenzéki oldalról, hogy az előzetes fogva tartás intézményét ma Magyarországon megelőlegezett büntetésként használják hosszú-hosszú évek óta, ez a helyzet egész egyszerűen nem tartható, és nem csak erőszakos bűncselekmények esetében - ez egész egyszerűen elfogadhatatlan. Ezt láttuk egyébként 2006 őszén is, de láttuk az elmúlt években is, hogy az előzetes fogva tartás gyakorlatilag az ügyészségek esetében egy automatizmus, mintegy megelőlegezése a későbbi büntetésnek.

A strasbourgi Emberi Jogi Bíróság tele van magyar börtönügyekkel, egész egyszerűen azért, mert a magyar börtönökben a túlszűfolttság, a megalázó, embertelen bánásmód a jellemző, és a helyzet tarthatatlan. Nemcsak a strasbourgi elmarasztalásoktól kell tartani, hanem attól is, hogy ez a büntetés-végrehajtási rendszer egész egyszerűen nem fogja tudni betölteni a funkcióját. Ehhez megfelelő források kellene, például a jövő évi költségvetésben is, hogy Magyarország a nemzetközi előírásoknak is meg tudjon felelni, illetve a modern büntetés-végrehajtással szemben támasztott igényeknek, mert egyébként a reszocializációs célját a büntetés-végrehajtás nem tudja betölteni.

Végezetül pedig szeretnék szólni arról, hogy az általános büntetés-végrehajtási, büntetőpolitikai kritikánk mellett természetesen üdvözlendőnek tartjuk a javaslatnak az áldozatsegítő elemeit, így például azt, hogy az élet, testi épség és egészség elleni szándékos, öt évi vagy azt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmények sértettjei a jövőben kérhetik, hogy az elítéltek szabadulásáról tájékoztatást kaphassanak. Csatlakozva ahhoz, amit az imént Staudt képviselőtársam elmondott, ezt automatikus intézménnyé szeretnénk tenni, tehát ne az áldozatok egészen különböző élet- és információs helyzetétől függően, hanem kötelezően minden esetben az áldozatok kapjanak tájékoztatást arról, hogyha ezeknél az erőszakos bűncselekményeknél az elítéltek szabadulása várható.

De arról is szólnunk kell, hogy az áldozatvédelmi politika pontosan annyit ér, amennyiben ez a költségvetési törvényben visszatükröződik. Az elmúlt években minden egyes költségvetési törvénynél az LMP követelte - és erre konkrét javaslatokat a for-

rásoldal meghatározásával előterjesztett -, hogy az áldozatvédelmi kasszát növelje meg a költségvetés. Jó néhány olyan felesleges rendészeti költség van - gondolok itt a terrorelhárító központra -, amiből bőven futná az áldozatvédelem költségvetési fejlesztésére. Az állam büntetőpolitikája nem lehet egyoldalú, nem elég pusztán a tettesekre koncentrálni, az áldozatokat is segíteni kell. Sőt továbbmegyek, ahogyan az imént szoltam arról, hogy a tettesek, az elítéltek reszocializációját meg kell oldani, ez igaz az áldozatokra is nagyon sok esetben, különös tekintettel például a nemi bűncselekmények áldozataira. Jelenleg a magyar rendészeti szervek nem készek, nem felkészültek arra, hogy az ilyen bűncselekmények áldozatait kellőképpen segítsék, nincs meg az a szociális és igazságügyi apparátus, amelyik például a nemi erőszak áldozatainak a traumából való gyógyulását, adott esetben a reszocializációját segíteni tudná.

Tehát az elkövetők felkutatása, megbüntetése mellett az államnak legalább ekkora figyelmet kell fordítani az áldozatokra is, éppen ezért az LMP a korábbi évekhez hasonlóan az idén is az áldozatsegítésre fordított költségvetési összegek növelésére fog majd javaslatot tenni a költségvetési törvény tárgyalásánál. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mivel független képviselők nem tartózkodnak az ülésteremben, úgy vesszük, hogy ők nem kívánnak a vitában részt venni.

Felszólalásra jelentkezett Trócsányi László miniszter úr. Öné a szó, miniszter úr.

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Csak röviden szeretnék hozzászólni az elhangzottakhoz, majd Répássy Róbert államtitkár úr fogja a zárszót tartani.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Igazából nagyon érdekes vita bontakozik ki a tényleges életfogytiglan szabadságvesztéssel kapcsolatosan. Nagy érdekesítéssel hallgattam több képviselőnek a hozzászólását.

Azt gondolom, abban valamennyien egyetértünk, hogy azzal az életben semmi probléma nincs, hogyha valaki egész életében börtönben kell hogy maradjon. Azt gondolom, ez egy olyan dolog, amit Strasbourg sem kifogásol, és egyikünk sem tudja kifogásolni, amennyiben valaki az elkövetett bűncselekménye folytán nincs abban a helyzetben, hogy ki akarjon jönni, s a többi, s a többi, tehát ezzel az égvilágon semmi probléma nincs. Amit Strasbourg a joggyakorlatában kialakított, azért az változik és folyamatosan fejlődött, tehát nem is volt egy egységes hulláma ennek a joggyakorlatnak, hanem voltak benne különböző cikcakkok, amikor maga Strasbourg is visszalépett vagy pedig előrement.

(11.00)

Ez egy nagyon bonyolult dolog tudniillik. Igazából ami megfogalmazódott a strasbourgi joggyakorlatban, az a reményhez való jog. Nevezetesen az, hogy valakinek valamifajta reményt kell adni, az ő ügyét valamikor kézbe veszi valaki. Azt azonban Strasbourg nem mondja meg, hogy milyen formában kell megcsinálni ezt a reményhez való jogot. Nem is lehet kodifikálni, mert 47 ország van az Európa Tanácson belül, és ennek megfelelően különböző megoldások alakultak ki.

Vitathatatlan, hogy két fő irányzat van. Az egyik fő irányzat az, amikor egy bíró kezébe teszi a dolgot, és azt mondja, hogy x év után - lásd Norvégia - majd meglátjuk, a Breivik-ügynél mit fognak mondani, hogy mi fog vele történni, kiengedjük vagy nem engedjük ki. Vagy pedig egy másik megoldást csinálnak: kényszergyógykezelést írnak elő, és egész életében akár a kényszergyógykezelést kell elszenvednie.

A B-verzió a kegyelmezési rendszer alapján; például Bulgáriában, Hollandiában, Nagy-Britanniában kegyelmezési rendszer van. Itt azt vizsgálja meg a strasbourgi bíróság, hogy az a kegyelmezési rendszer megfelelő-e vagy nem megfelelő. Tehát a kegyelmezési rendszert vizsgálja meg. A reményhez való jogot tudniillik egy jól szabályozott kegyelmezési rendszer tudja biztosítani.

Mi történik ebben az esetben? Az igazságügyi miniszter diszkrecionális jogát elvonjuk. Az igazságügyi miniszternek megszűnt a diszkrecionális joga innentől kezdve, mert a kegyelmezési bizottság véleménye köti őt. Ez egy öttagú bizottság lesz, ami független bírókból áll, tehát a bírói hatalom rész veszt az eljárásban. Azért az, ne felejtsek el, óriási előrelépés, hogy egy független szervezet képviselői, egy öttagú bírói szervezet véleményt mond. Innentől kezdve kegyelmezés révén tud kiszabadulni, erre szabályozott rendszert hoztunk létre - abszolút szabályozott -, és nyilvánvalóan az államfőről sem feltételezzük azt, hogy nem vizsgálja meg gyakorlatilag azokat a dokumentumokat, amelyek a kezébe kerülnek egy öttagú bírói fórum részéről. Bármilyen furcsán is hangzik, talán nem is tartom olyan nevetségesnek ezt a dolgot, hogy azt feltételezzük egy államfőről, hogy megvizsgálja azokat a dokumentumokat, amelyek elé kerülnek, mint ahogy most is ilyen módon történik. Csak most, ha szabad így mondanom, az igazságügyi miniszter diszkrecionális jogköre nincs elvonva.

A másik dolog, ami számomra rendkívül fontos, ha valaki végigolvassa a strasbourgi bíróság döntését, akkor egyértelműen kiderül, hogy a kegyelmezési út lehetséges út, ezért is választottuk ezt a megoldást.

A másik ügy, amit akartam mondani, a felülalkotmányozással kapcsolatos. 1999 óta létezik ez a büntetési lehetőség, és 2011-ben került be az alaptörvénybe. Ebben az ügyben nem történt semmifajta felülalkotmányozás. Hozzá kell tenni, hogy a felülalkotmányozás kifejezéssel is gondom van, tud-

niillik más országokban - Franciaország, Belgium - számos alkalommal előfordult, hogy a parlament jutott olyan álláspontra, amely szembehelyezkedett más szervek véleményével és az alkotmányban rögzített bizonyos szabályokkal. Két esetben tudok Franciaországban példát, de Belgiumban is.

Tehát a felülalkotmányozás kifejezéssel óvatos lennék, mert ennek van egy pejoratív kifejezése - hozzá kell tenni -, pedig a parlamentnek lehet olyan lehetőséget adni, amikor más jogalkalmazó szervvel szemben eltérő véleménye van. Én tehát nem tartom feltétlenül és ab ovo ezt a kifejezést olyannak, ahogy a képviselő úr mondta, hogy ennek gyakorlatilag csak negatív értelme lehet. Szerintem nem csak negatív értelme van ennek; ez szubjektív, és esetről esetre kell megválogatni. Ebben az esetben viszont nem került sor felülalkotmányozásra, hisz 2011-ben került be az Alaptörvénybe az, hogy szándékos és erőszakos bűncselekmények esetében lehetőség van tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabására.

Úgy gondolom tehát, hogy az igazságügyi miniszter diszkrecionális jogkörének korlátozásában jelentős előrelépés történt, és ezáltal a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés szabályozása megfelelő kereteket kapott. Nem törölte el a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztést. Ezt májusban a miniszteri meghallgatásomon is említettem, hogy a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés lehetősége megmarad. Megmarad, igen, teljesen más úton lehet kikerülni, ha egyszer ki lehet kerülni - ennek megvan most természetesen a megfelelő eljárási rendje -, de ettől függetlenül a bíróságok ugyanúgy ki fogják szabni, mert van rá igény, ezt a képviselő úr is említette. Valóban van, és úgy gondolom, hogy ezzel a büntetéssel az égvilágon semmi baj nincsen.

Ezzel a kiegészítéssel, amit most előterjesztettünk, szerintem a helyükre kerültek a dolgok. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok, az LMP és a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Üdvözlöm önöket. Kétperces felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Elsőként megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Schiffer képviselőtársammal csak az áldozatvédelemben tudok egyetérteni, illetve azzal, amit ő is elmondott, hogy a hivatalból való tájékoztatás a súlyosabb, személy elleni, illetve szexuális bűncselekmények esetén a sértettnek.

Viszont az egyéb dogokhoz annyit szeretnék hozzáfűzni, hogy úgy érezzük, hogy az áldozat jogai és akár a hozzátartozók jogai mindig elvesznek. Itt mindig az elkövető joga az elsődleges, de az, hogy egy kisgyermeket ne kínozzanak, ne öljenek meg, úgy tűnik, neki ehhez nem volt joga, az elmúlt időszakban többször láthattuk. Vagy hogy idős embereket ne öljenek meg, akkor ezek szerint nekik ehhez

nincs joguk, és mondjuk, kiengedjük azt az elkövetőt, és sokszor onnan folytatja, ahol abbahagyta.

Tehát nekem borzasztó módon - és a társadalomnak is, ez nem csak az én véleményem - borzasztó módon elegünk van ebből a liberális felfogásból, hogy mindig csak az elkövető és nem az áldozat jogaival foglalkozunk, és mindig az ő szempontjából nézzük meg a dolgokat, ahogy egyébként Amerikában a halálbüntetés is létező dolog, és nem mondjuk azt, hogy Amerikában nincs demokrácia és nincsenek törvények. Önmagában még erről is lehetne beszélni, de azt, hogy folyamatosan a különböző szervek és sokszor az Országgyűlés is a bűnözők mellé áll, nem tudjuk elfogadni.

Emlékeztetnék akár a Breivik-ügyre, ahol 21 évet kapott a 77 embert megölő elkövető, mert ez volt a maximum. Ez kevesebb mint 100 nap emberéletenként. Akkor ez az irány? Mert ha az északi, nyugati irányba megyünk, akkor ez fog elkövetkezni. Akkor, mondjuk, Schiffer András is ennek örülne. *(Dr. Schiffer András a fejével nemet int.)*

Bizonyos esetekben - kimondom - igenis elvennénk a reményhez való jogot egy Breiviktől, aki 77 embert megölt és büszke is rá, elvennénk a reményhez való jogot, és erről kellene vitatkozni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schiffer András képviselő úré a szó két percre. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Lehet, hogy többször két percre lenne szükségem, de azt még akkor megteszem. Először is köszönöm szépen a miniszter úrnak, hogy a kormányzati szokásoktól eltérően - bár Répássy államtitkár úrhoz hasonlóan - megtiszteli a parlamentet azzal, hogy vitába bocsátkozik. Nagyon remélem, hogy ezt a szokását nem fogja elveszíteni a következő években, és például Tállai államtitkár úrnak is ezzel példát mutat. *(Derültség, zaj.)*

Amiért viszont szót kértem, miniszter úr, az az, hogy egész egyszerűen van egy elvi vita közöttünk. Tehát arról van szó, hogy egész egyszerűen mást gondolunk demokráciáról, más a hatalomfelfogásunk. Mi azt gondoljuk, hogy igen, a felülalkotmányozásnak, ha úgy tetszik, van egy pejoratív jelentése, mert számunkra a történet úgy néz ki, hogy például a mai magyar Alaptörvény vagy az Alaptörvénynek nevezett törvény tele van olyan rendelkezésekkel - ilyen az ön által idézett büntetőpolitikai rendelkezés, de vannak felsőoktatásra, vannak a birtokpolitikára vonatkozóan is olyan rendelkezések -, amelyek alapvetően nem alaptörvénybe valók.

A világon még egy ilyen alkotmányt nem tud mutatni, ahol ilyen jellegű szakpolitikai rendelkezések lennének. És ennek az az oka, hogy akkor, ha egy alkotmány valóban alkotmány és amellet, hogy korlátját is jelenti a mindenkori parlamenti többségnek, valamiféle széles konszenzuson alapul, a történet úgy néz ki, hogy vannak bizonyos elvek, amelyekben

sokan megegyezünk, és a különböző szakpolitikai intézkedések, amelyek törvényben öltenek testet, ennek rendelődnek alá. Ez ma Magyarországon nem így van.

A másik, ami alapvető szemléletbeli különbség közöttünk, hogy azt gondolom, hogy a magyar emberek akkor érezhetik magukat biztonságban egy alkotmányos demokráciában, ha tudják azt, hogy vannak olyan alapvető szabályok, amelyeknek bármilyen nagy - nem kétharmados, egy 90 százalékos - parlamenti többségnek is alá kell magát vetnie. Ma nem ezt érzik az emberek, hanem úgy gondolják, hogy ha abban a székben ülő személy kimond valamit, azt a kétharmados szavazógép (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) holnap megszavazza, és az alapvető szabályokat is át lehet írni.

Ezért mondom azt, hogy jelenleg nincs alkotmányosság Magyarországon. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Elsőként Bárándy Gergely képviselő úré a szó, MSZP. Parancsoljon!

(11.10)

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt rátérnék a normál fölszólalásra, engedjenek meg pár gondolatot az előző témában, hiszen aki nem az első vagy második vezérszónok, az abban a kellemes helyzetben van ilyen szempontból, hogy tud reagálni az előtte szóló képviselőkre és akár miniszter úr álláspontjára is.

Én is hadd támasszam alá azt a gondolatmenetet, amit Schiffer képviselő úr kezdett meg a felülalkotmányozásról vagy általában az alkotmányos szabályok elfogadásáról, tényleg ígérem, csak nagyon röviden. Éppen az a probléma, tisztelt miniszter úr - és azt gondolom, talán nem áll távol e vonatkozásban a mi álláspontunk egymástól -, hogy az a helyes, amikor az alkotmány vagy Alaptörvény a politikai mozgástér kereteit jelöli ki, és ezen kereteken belül folyik a napi politikai munka és a kormányzati munka. Ehhez képest pontosan az a kritikája a mostani, az elmúlt négy év kormányzati tevékenységének - legalábbis, ha akár hazai mértékadó alkotmányjogászok véleményét vesszük alapul vagy akár külföldi alkotmányjogászok, mondjuk, akár Magyarországot jól ismerő alkotmányjogászok, mint Herbert Küpper véleménye például, vagy akár a testület véleményét, mint mondjuk, a Velencei Bizottság, akkor azt látjuk -, talán a legfőbb kritika az, hogy a keretből eszköz lett. Azaz az alkotmány, később az Alaptörvény egyes rendelkezéseit aszerint módosították, hogy mi az, ami az aktuálpolitikai céloknak megfelel.

És tulajdonképpen ebbe a körbe sorolható be az a jelenség, amiről Schiffer képviselőtársam beszélt, hogy bizonyos, egyébként a mindenkori kormányzat kompetenciájába tartozó tárgyköröket Alaptörvénybe iktattak. Ilyen egyébként a most tárgyalt tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés, de voltak más területek is, ahol ez a kritika megfogalmazódott. Konkrétan egyébként a Velencei Bizottság is megjelölt több olyan területet, ahol szerinte ez a helyzet, tehát szerinte tévedett a magyar alkotmányozó a vonatkozásban, a felfogását tekintve is tévedett, nem csak a konkrét intézkedés tekintetében, hogy ezeket a rendelkezéseket nem szabad alaptörvényi szintre emelni. Zárójelbe teszem, hogy a mostani helyzetben - hogy egyszerűen és pestiesen fogalmazzak - a fagy visszanyal, mert pontosan arról van szó, hogy ha önök nem iktatják Alaptörvénybe a mostani tényleges életfogytig tartó szabadságvesztésről szóló rendelkezést, akkor ugyanúgy, ahogy annak idején a halálbüntetés esetén, a teljes politikai szféra fölthetete volna a kezét, és azt mondja, hogy kérem szépen, az Alkotmánybíróság erről döntött, és mivel az Alkotmánybíróság erről pozitív vagy negatív irányban döntött, mi ehhez tartjuk magunkat, nem csinálunk politikai kérdést az ügyből. Ez a lehetőség elúszott azzal, hogy önök Alaptörvénybe foglalták, és tulajdonképpen saját magukat állították e tekintetben legalábbis meglehetősen nehéz helyzet elé. Ennyit az előzetes reakciókról és a kitéről.

Szeretném ugyanakkor azt is megemlíteni - és erre hosszú mondatokat nem vesztegetnék, csak néhányat -, amiről Harangozó képviselőtársam is beszélt, és talán már több előttem szóló fölszólaló, vezérszónok, hogy milyen volt az előkészítése a korábbi törvénynek, és hogy abból egyenesen következik az, hogy most egy 125 oldalas módosító csomagot kell elfogadni, ami jelentős részben ezeket a hibákat javítja ki. Miniszter úr akkor még nem volt a kormány tagja, de nyilvánvalóan informáltak róla, hogy hogyan zajlott ez a vita. Államtitkár úr végigülte azt. Ott is kifogásoltuk azt, hogy a tárgyalás előtti héten nyújtottak be az Országgyűléshez egy olyan jelentőségű javaslatot, ami nem több annál, mint hogy azt tudjuk mondani, hogy Magyarország történetének első büntetés-végrehajtási kódexe, hiszen az előző egy törvényerejű rendelet volt. Tehát az első bv. kódex esetében a parlamenti képviselők számára a tanulmányozásra nem hagytak meg többet 3-4 napnál; ez az egyik.

A másik: hétfőn tárgyalta az Igazságügyi bizottság, az akkor még Alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottság, majd szerdán tárgyalta az Országgyűlés. Szerdán tárgyalta az Országgyűlés utolsó napirendi pontként úgy, hogy egyébként nem volt vezérszónoki kör, csak 15 perces felszólalási lehetőség, és ha államtitkár úr még emlékszik erre, akkor a papírcsomagnak, amit tartott és szeretett volna elmondani, felolvasni itt az Országgyűlésben, annak a fele a kezében maradt, mert lejárt a határidő, lejárt a felszólalási ideje. Azt gondolom, hogy egy ilyen

előzmény után és egy ilyen előkészítés után természetes dolog az, hogy egy törvényjavaslat ennyi hibával küzd és ennyi sebből vérzik. Hogy mik ezek a témák, Harangozó képviselőtársam már szolt róla, én nem teszem.

Egy dolgról azonban én is szeretnék hosszabban szólni, és ez valóban a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztésnek a kérdésköre, hiszen úgy hiszem, hogy politikai szempontból, de megjegyzem, szakmai szempontból is az egyik legérdekesebb és legjelentőségtelesebb része ennek a javaslatnak. Azt gondolom, hogy most ami itt folyik, arra emlékeztet engem, hogy önök úgy próbálnak viselkedni, mint a mesében az okos lány, aki hozott is ajándékot meg nem is, aki meg is akarja tartani ezt az intézményt meg nem is. De engem sokkal inkább emlékeztet ez a viselkedés, ez a hozzáállás egy másik mesére: a molnár, a fia meg a számár esetére, amikor mindenki mást javasol ennek a hármasnak, főleg ebből a két embernek, majd a végén mindenki kineveti őket, mert egyiknek sem tudnak a kedvére tenni; sem annak, aki azt mondja, hogy a fia üljön a számaron, sem annak, aki azt mondja, hogy az apja üljön a számaron, sem annak, aki azt mondja, hogy senki se üljön a számaron. A végén mindenki kineveti őket.

Térjünk egy pillanatra és egy gondolat erejéig vissza arra, hogy mi is a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés. Azért gondolom, hogy ezt a parlamentben el kell mondani, mert az embereknek egészen más képzetük van a tényleges és az úgynevezett nem tényleges életfogytig tartó szabadságvesztésről. Szeretném mondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy minden életfogytig tartó szabadságvesztés, mióta ez az intézmény létezik, ténylegesen életfogytig tartó szabadságvesztés, azaz amikor a bíró kiszabja, akkor valóban az elítélt élete végéig szabja ki, élete végéig kell büntetés-végrehajtási intézetben tölteni a hátralévő éveit.

Ami megkülönbözteti az úgynevezett tést vagy tényleges életfogytig tartó szabadságvesztést ettől az előzőtől, az egyetlenegy momentum, az, hogy felülbíráható-e ez vagy nem bírálható felül. Azaz a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztésnek az úgynevezett normális életfogytig tartó szabadságvesztéssel szemben egyetlenegy pluszeleme van, hogy bármikor is az felülbíráható vagy nem, azaz feltételes szabadságra bocsátható-e az elítélt, avagy sem. Éppen ezért azt gondolom, hogy kár kerülgetni ezt a témát, és kár is megpróbálni egyes megfogalmazásokkal azt érzékeltetni, hogy ez a javaslat meg kívánja tartani ezt az intézményt. Lehet mindenkinek más a véleménye, más-más véleménye arról - láttuk, Schiffer képviselő úr nem pártolja például ezt az intézményt, Staudt képviselő úr pártolja ezt az intézményt, de az, hogy ezt az intézményt ez a javaslat megszünteti, az szerintem tény, akár tetszik valakinek ez, akár nem tetszik másoknak ez. Ugyanis beiktat egy olyan szabályt, ami felülbíráhatóvá teszi az életfogytig tartó szabadságvesztést, azaz van egy olyan lehetőség ebben a törvényjavaslatban, és ezt konkrétan megfo-

galmazta miniszter úr is, de egyébként törvényjavaslat is, hogy ennek a teljesülése esetén az életfogytig tartó szabadságvesztés mégsem fog az elítélt élete végéig tartani.

Ezért mondom én azt, tisztelt képviselőtársaim, hogy senkinek nem fog tetszeni ez. Ugyanis, amit eddig elmondtam, ez alapján nem fog annak tetszeni, aki szereti a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztést, merthogy ez az intézmény gyakorlatilag megszűnik. De fog-e tetszeni azoknak a - mondjuk - strasbourgi bírácoknak, akik szerint Magyarországon a szabályozás hiányos? Miniszter úrnak e tárgyban a szaktudását, azt gondolom, ebben a Házban senki nem kérdőjelezi meg, én magam sem, természetesen ettől függetlenül lehet még más szakmai álláspontunk. Én azt mondom, hogy jó eséllyel Magyarország újra szembesülni fog azzal, hogy a strasbourgi bíróságnak ez a szabályozás nem fog tetszeni.

(11.20)

Két okom van ezt feltételezni. A remény lehetőségét valóban meg kell adni, miniszter úr, de valóban megadjuk-e valakinek a remény lehetőségét, akinél az első ilyen időpontot negyven év elmúltával határozzuk meg? Ha negyven év után szabadulhat valaki - és tekintsék azt, amit mondok, tökéletesen értékesemleges szövegnek, azaz nem érvelek sem a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés ellen, sem mellette, csak tényeket közlök -, az azt jelenti, hogy legkorábban, mivel 20 éves kora előtt elkövetett cselekményért nem ítéhető ilyen büntetésre, 60 évesen, de általában nem pont 20 évesen követik el az ilyen cselekményeket, tehát azt mondom, hogy 60-80 éves korában bírálható felül. Valóban ez a reménynek a lehetőségét a valóságban megteremti? Mert azt is tudjuk, miniszter úr, és ezt szintén minden komoly fórum és szakember elmondja, hogy ahogy a védelemhez való jognál sem elegendő csak az elméleti lehetősége ennek, a gyakorlati lehetőségnek is fenn kell állnia. Valóban fennáll a gyakorlati lehetőség a 60 és 80 éves életkor közötti emberek esetében 40 év fegyházban letöltött büntetés után? Ezt csak kérdezem, mert szerintem nem feltétlenül. Magyarán szólva, ha korábbi időpontra határoznák meg ezt a felülvizsgálati lehetőséget, akkor e vonatkozásban valószínűleg legalábbis bizonyos elvárásokhoz közelebb állnánk.

A másik az elnöki kegyelem. A miniszter úr abszolút korrekten bemutatta azt a két álláspontot, meglátjuk, hogy melyik fog felülkerekedni a strasbourgi bíróságon, hogy csak a bírói úton érvényesíthető lehetőséget fogadják el, vagy az elnöki kegyelemnek a lehetőségét is, már ami megfelelően körülbástyázott feltételekkel. Ezt nem tudom megmondani, de van esély arra, hogy nem ezt, csak a bírót fogadják el. Ugyanis azt tudjuk mind a ketten, hogy az elnöki kegyelem nem - ugyanúgy, ahogy az országgyűlési közkegyelem sem - része a büntetőeljárásnak. Nem

rendes felülvizsgálati ok, nem rendes jogorvoslati lehetőség. Éppen ezért az, hogy - egyébként helyesen, hadd fogalmazzak úgy - bizonyos előjátékok beiktatnak a kegyelmi kérvény előtt, nem biztos, hogy azokat a feltételeket teljesíteni fogja, amelyek az elvárások szintjén megfogalmazásra kerültek. Ugyanis a bírói út egyértelmű. Ha azt vezetnénk be, akkor gyakorlatilag visszatérnénk a régi rendszerhez. Én egyébként azt helyesnek tartanám, ha nem egy bv. bíró döntene erről a jövőben, hanem mondjuk, a Kúriának egy öttagú tanácsa, hiszen komoly dologról van szó, de akkor maradjon meg bírói hatáskörben. Vagy B-verzió: ha már errefelé megyünk el, amit én egyáltalán nem helyeslek, pontosan azon okokból kifolyólag, amiket Harangozó képviselőtársam mondott, hogy egy politikus fog dönteni arról, még ha azt köztársasági elnöknek is hívják, hogy megadja ezt a kegyelmet vagy nem, hogy a kúriai tanács bírálja ezt el. De ha már megmaradunk ennél a javaslatnál, akkor legalább, hasonlóan a miniszteri kinevezésekhez, hasonlóan az állami kitüntetésekhez, ha ez a bírói fórum javasolja a kegyelem megadását vagy a kegyelem elvetését, akkor ez kösse a köztársasági elnököt, azaz gyakorlatilag legyen köteles aláírni azt, ami ennek a bírói fórumnak a döntése. Ekkor legalább közelebb kerülünk ahhoz, hogy a bíróságok döntenek a büntetőeljárásnak egy további fejleményéről, és nem pedig egy - mondjuk ki, és ezt én nem tartom pejoratívnak, mert én is pártpolitikus vagyok - pártpolitikai alapon odakerült köztársasági elnök.

Végül, egy mondatot engedjenek meg. Látszik az a Fidesz kommunikációjából, Vigh képviselő úrnak a kicsit nehezen felolvasott, másfél oldalas szövegéből és abból, hogy a KDNP még vezérszónokot sem állított, hogy önök ezt az ügyet megpróbálják elkenni. Értem én, hogy ennek egy jó módszere az, hogy vigye el a balhét az igazságügy-miniszter, mi nem beszélünk erről, mert Vigh képviselő úr se beszélt erről a témáról, de nem fogják tudni ezt megúszni, tisztelt képviselőtársaim, nem fogják tudni megúszni! Így vagy úgy önöknek ebben a témában a-t vagy b-t kell mondani. Úgyhogy én arra kérném a Fidesz képviselőit, hogy nyilvánítsanak ebben egyértelmű véleményt, hogy mit gondolnak erről az intézményről.

Legvégezetül, én is szeretném a miniszter úrnak megköszönni azt, hogy személyesen van jelen, ez az elmúlt négy évhez képest egy komoly innováció (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), azt meg külön, hogy válaszol is a kérdésekre. (*Az elnök ismét csenget.*)

Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük szépen Bárándy képviselő úrnak; a népmesei motívumok különösen izgalmassá tették a felszólalását.

Most pedig Vágó Sebestyén képviselő úr következik, Jobbik.

Parancsoljon!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Én a pártfogó felügyelettel kapcsolatban szeretnék néhány gondolatot megfogalmazni.

Schiffer András véleményével ellentétben én jó iránynak tartom a szakma szétválasztását, ugyanis teljesen más problémákkal, teljesen más mindennapi munkával és teljesen más szemlélettel kell azt a munkát végezni, amit most a büntetés-végrehajtáshoz tartozó pártfogó felügyelők és a többi pártfogó felügyelő végez. Csak ha már ez a lehetőség megadatott, hogy ezt a két markáns ágát a pártfogó felügyeletnek kettéválasztottuk, akkor azt a lehetőséget is ki kellene használni, hogy ezeket a pártfogó felügyelőket innentől egy speciálisabb, specifikusabb képzésben kellene részesíteni. Mert azon kívül, amit az iskolapadban elsajátítottak, most felsorolhatnám, hogy milyen diplomákkal, azon kívül, amit a területen eltöltött évek alatt tapasztalati tudásként magukra vettek, illetve amiket elsajátítottak, igenis szükségük van, főleg a szétválasztott rendszerben, egy speciális oktatásra, továbbképzésre és folyamatos trenírozásra, a tudásuk folyamatos ápolására.

Az már egy másik kérdés, hogy az irányt én jónak tartom, ami felé elindultunk, hogy jogkörökben, hatáskörökben szélesedni látszik az ő feladatuk, az igazságügy rendszerében, a büntetés-végrehajtás rendszerében az ő szaktudásukat, az ő tapasztalataikat mélyebben szeretnék használni, csak nagyon sokszor feltételes módon találjuk meg ezeket, és nagyon sok mindenben még szélesebbre kellene tárnunk ezt a kaput, akár olyan szintig is elmenve, ami akár az Egyesült Államokban tapasztalható a szakma résztvevői számára.

Ha valaki a pártfogó felügyelet alatt a magatartási szabályokat súlyosan megszegi, akkor lehetősége van a pártfogó felügyelőnek jelzéssel élni az ügyész felé. Ez a jelzés lehetősége régebben is megvolt a pártfogó felügyelők számára, magam is, amikor pártfogó felügyelő voltam, éltem nagyon sokszor ezzel a lehetőséggel, akár feltételes szabadlábon lét esetén is, akár felfüggesztett szabadságvesztésnél. Akkor a büntetés-végrehajtási bíró vagy az eljáró bíró felé élhettünk ezzel a lehetőséggel, de nagyon sokszor ez a lehetőség csak akként maradt meg, hogy mi jeleztük akár a súlyos megsértését is a magatartási szabályoknak, de átváltoztatás nem történt meg.

Én bízom abban, hogy ha ez a jelzés az ügyészhez érkezik meg, akkor ő kellő súllyal, a törvény előírásait betartva vagy akár a szakma szabályait is betartva súlyosabban veti latba a pártfogó felügyelő véleményét az esetleges magatartási szabályok megsértéséről, és ténylegesen gyakrabban fog előfordulni az, hogy akár a feltételes szabadlábra bocsátásnál, akár felfüggesztett szabadságvesztésnél akár tényleges szabadságvesztés is lehet a vége, ha a magatartási szabály megsértése olyan súlyú. És ne felejtjük el azt sem, hogy komoly átalakításokon megy át most a szakma.

Mint mondtam, az irányt nagyon jónak tartom, de ez többletterhet is jelent a szakma számára, éppen ezért én most is azt vallom, amit akár már az előző ciklusban, akár ebben a ciklusban is már más parlamenti műfajban is pedzegettem, hogy igenis létszámfejlesztésre van szükség a pártfogó felügyelők tekintetében. S azon kívül, hogy szakmailag, a megfelelő oktatással felkészítjük őket az újabb kihívásokra, azt is el kell ismerni, hogy magasabb létszámra van szükség, több, a feladatot ellátó pártfogó felügyelőre van szükség. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Minthogy előre bejelentett felszólalót, illetve normál szót kérőt egyelőre nem látok, kétperces szót kérőként azonban Staudt képviselő úr jelentkezett, ezért öné a szó. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Csak nagyon röviden, és én is meg szeretném a miniszter úrnak köszönni, hogy válaszolt, ezt elmulasztottam, de reméljük, hogy ez a gyakorlat a kormánynak a többi miniszterére és államtitkárára is átragad, és valóban érdemi vitát lehet folytatni.

Én még annyit szeretnék hozzátenni, Bárándy Gergely felszólalására utalva, hogy ő azt mondta, nem foglal állást, tulajdonképpen szakmai köntösbe szerette volna burkolni azt, amit mondott.

(11.30)

De nekem mégis úgy tűnt, mintha még meg kellene vigasztalnunk a többszörös elkövetőket, és az ő lelkivilágukat kellene pátyolgatni, és egyébként is, akit életfogytiglanra ítélték, bizonyosan tudhassa, hogy milyen esetben és milyen módon szabadulhat.

Továbbra is fenntartjuk, hogy az embereknek a romló közbiztonság mellett pont ebből van elégük, az öncélú jogászkodásból, hogy ha valakit életfogytiglanra ítélték, akkor az legyen életfogytiglan - ezt mondják az emberek -, és az ne húsz év legyen, és utána reményteljesen kijöjjön, és ott folytassa, ahol azt abbahagyta, hanem az életfogytiglan, főleg a tényleges életfogytiglan valóban legyen tényleges életfogytiglan. Ráadásul, amilyen ügyekben ezt kiszabták, ott valójában indokolt ennek a letöltése, és valójában indokolt az - igen, én kimondom -, hogy akár el kell venni a reményt olyan emberektől, akik ilyen gazságokat elkövetnek.

Ez nem azt jelenti, hogy az elkövetőknek a lelkivilágával foglalkoznánk, hanem azt jelenti, hogy a sértettnek, az áldozatnak, illetve sok esetben, mivel ők már ezt nem élhetik meg, a családjuknak és egyébként igenis a generált prevenciónak a szempontjait vesszük előtérbe, mert igenis ennek van elrettentő hatása, akármit is mondanak a liberális

parlamenti fotelszónokok. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Répássy államtitkár úr kért szót a kormány nevében. Parancsoljon! *(Dr. Répássy Róbert: Nem kértem szót.)* Olyannyira jelentkezett, hogy itt van a neve a monitoromon. De ha nem kíván szólni, akkor ezt úgy értelmezzük, hogy téves jelentkezés volt.

Akkor folytatjuk a kétperces hozzászólásokat. Schiffer képviselő úré a szó.

Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az a helyzet, Staudt képviselőtársam, hogy önöktől már számtalanszor végighallgattuk azt a demagógiát *(Dr. Staudt Gábor: Mi is törtétek!)*, hogy úgy állítják be, hogy a Jobbik az egyetlen párt, amelyik itt az áldozatok pártját fogja, és itt mindenki más az elkövetők pártján áll. *(Közbeszólások a Jobbik soraiban: Így van! Sajnos!)* Tessék abbahagyni ezt a primitív demagógiát!

Tud nekem képviselőtársam egyetlen olyan, itt jelen lévő, parlamentben képviselt pártot mutatni, amelyik azt mondja, hogy a súlyos, erőszakos bűncselekményeket elkövető személyeket ne kéne nagyon hosszú börtönövekre elítélni? Nem volt ilyen, a mai vitában sem volt olyan parlamenti képviselő, aki mondjuk, sokallta volna a különböző erőszakos vagy különösen a gyermekek, idősek sérelmére elkövetett bűncselekményekre kiszabható börtönövek számát. Nem erről van szó, Staudt képviselőtársam. Arról van szó, hogy abban konszenzus van, hogy nagyon súlyos börtönbüntetéssel kell sújtani az erőszakos bűncselekmények elkövetőit. A vita köztünk nem ebben van, ne tévesszék meg az embereket! Abban van köztünk a vita, hogy akkor, amikor valakit életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélnék, x évtized után, bizonyos feltételek mellett megadható-e a remény számukra. *(Dr. Staudt Gábor: Nem.)*

Ennek két feltétele van, illetve két szempontot kell mérlegelni. Az egyik: igen, mi is tudjuk azt, hogy az elmúlt években volt több olyan eset, amikor úgy bocsátottak feltételesen szabadlábra erőszakos bűnelkövetőket, hogy ennek a feltételei nem voltak adottak, ezért ezek a személyek újabb bűncselekményt követtek el. Ez viszont annak a kérdése, hogy a büntetés-végrehajtási apparátus mennyire felkészült ezeknek a személyeknek a reszocializációjára, erről beszéltem. Ha nem felkészült, akkor hibás döntések fognak születni.

A másik szempont viszont, képviselőtársam, az, hogy vannak-e olyan általános elvek, amelyek adott esetben nem egy elkövetőt, bármely magyar állampolgárt, bármely embert védenek. Ilyen általános elv, hogy például a remény lehetőségét nem lehet senkinél teljes egészében kizárni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Erről beszéltem, nem másról.

Köszönöm.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Boldog István képviselő úr a szó, két percre, Fidesz. Parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Bárándy képviselő úr fölszólított, hogy mi is mondjuk el a véleményünket. Én azt gondolom, hogy az én véleményemet már sokan ismerik nemcsak itt a Házban, hanem máshol is. Azt gondolom, nagyon sajnálatos az, hogy az Európai Unió jobban védi a bűnözőket, mint az áldozatokat. Az az igazság, hogy én továbbra is a halálbüntetés pártján vagyok, de tudjuk, hogy ezt nem lehet megvalósítani a jelenlegi jogszabályi körülmények között, főleg az Európai Unió tagjaként, tehát ehhez kell alkalmazkodnunk.

A szomorú az, hogy ezen körülmények között az Európai Unió nem az áldozatokat próbálja meg védeni, és reményt kíván nyújtani olyan embereknek, akik például gyermekeket gyilkoltak meg. Én megmondom őszintén, nem értek egyet azzal, hogy a tényleges életfogytiglant eltöröljük, de nyilván alkalmazkodnunk kell, ezt be kell nekem is látni, mégis azt gondolom, hogy a negyven év túl kevés. Én száz évben húznám meg ezt a határt, akkor biztos lesz még reménye annak, aki ilyen esetet elkövetett, ahogy Bárándy képviselő úr mondta, a 20 éves, ha megéri a 120 éves kort, akkor természetesen minden esélyt megkaphat.

Azt gondolom, hogy azok az emberek, akiknek a családjában, mondjuk, a gyermekét egy pedofil először megerőszakolta, majd meggyilkolta, biztos, hogy nem szeretnék reményt adni a gyilkosnak, és én azt gondolom, hogy az ő pártjukon kell álljunk mi, képviselők.

Én sem szeretnék reményt adni a gyilkosoknak és az erőszakos bűncselekményt elkövetőknek. Azt gondolom, hogy az a fontos, hogy minden elkövető megkapja a méltó büntetését.

Nem igaz az, természetesen, hogy csak a Jobbik van a szigorú büntetések pártján. Én magam is a szigorú büntetések pártján állok, pedig nem a Jobbik padsoraiban ülök, nem is szeretnék és soha nem is akartam. Tehát én azt gondolom, hogy emberfüggő ez a dolog. Minden ember a saját érzései szerint ítéli ezt meg. Én szigorúbban ítélném meg az összes bűncselekményt egyébként, főleg az erőszakos bűncselekményeket.

Tehát azt gondolom, hogy a negyven év kevés, többet kellene adni, sokkal jobb lenne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most normál szót kérő képviselőkkel folytatjuk a témát. Bárándy Gergely képviselő úr következik, MSZP.

Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Két-három dologra szeretnék reagálni, és egy téma még

elmaradt, amiről idő hiányában nem tudtam beszélni a javaslatot illetően az első felszólalásomban.

Az első reakció Staudt Gábor képviselő úrnak szól, mely szerint én azt gondolom, hogy egy büntetőjogi, büntetés-végrehajtási jogi tárgyú törvény esetében jogi okfejtések hangoztatása a parlamentben szerintem nem hiba. Ez az egyik.

A másik, hogy emlékeztetném képviselő urat arra, mielőtt még bárki, akár ő, akár más másfelé kívánná terelni a mi hozzáállásunkat, illetve mást kívánná belemagyarázni abba, amit én elmondtam, hogy 2009-ben a szocialista kormány előterjesztett egy igencsak átfogó büntető törvénykönyvi módosítást, ami gyakorlatilag az új általános részét teremtette meg a Btk.-nak - az új Btk. ezeknek a rendelkezéseknek a 90 százalékát átvette -, és ebben a komoly, novelláris módosításban megmaradt a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés lehetősége, megmaradt a tész lehetősége, erre szeretném mindazokat emlékeztetni, akik szeretnék esetleg másként emlékezni erre a tényre.

Boldog képviselő úr fölszólalására két dolgot mondanék. Az egyik, hogy érdemes volna komolyan venni a parlamenti vitát, mert ha valaki azt mondja, hogy egyébként kénytelen támogatni ezt a javaslatot, de ő azzal a módosítással tenné, hogy majd 120 évesen lehet ezt felülbírálni, akkor én azt gondolom, hogy nem veszi komolyan a parlamenti munkát. Akkor mondja azt, képviselő úr, hogy nem támogatja ezt a javaslatot, mert ez erről szól. Ezt lehet. Tegye meg! Csak akkor lássam majd azt, hogy ön van annyira bátor, van annyira eltökélt, hogy akár saját maga, akár többedmagával a Fidesz-frakcióban megszavazza majd ezt a javaslatot. Tegye meg, képviselő úr!

De nekem mellé ne beszéljen a parlamentben, mert én értem azt a fajta kettős beszédet, hogy itt elmondjuk azt, hogy egyébként a halálbüntetés pártján állunk, meg hogy tán még a keréketörés is jó volna, majd utána megszavazza azt a javaslatot, amit a Fidesz előterjesztett, és kiveszi a Btk.-ból a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés intézményét. Ezt a fajta kettős beszédet én nem szeretem itt a parlamentben. Akkor állítsuk élére a dolgokat! Akkor mondja azt, képviselő úr: nem támogatom az előtűnk fekvő javaslatot, másként fogok szavazni. Még van lehetőség a szókérésre, örülnék, ha megtenné, és akkor egyenesen elmondaná, hogy mi is az ön terve.

Ami kimaradt, és nem tudtam elmondani: államtitkár úrral volt egy viszonylag hosszú, rádiós vitánk talán egy-két-három hónappal ezelőtt, amikor az Alkotmánybíróság döntést hozott a „három csapás” néven híressé vált fideszes törvény módosító javaslatcsomaggal kapcsolatban. Akkor ugyanez a szakmai vita állt fenn közöttünk, amely szerint államtitkár úr a törvényben most módosításra javasolt rendelkezéseknek a korrekcióját elégségesnek tartotta az alkotmánybírósági határozatnak való megfelelés érdekében, én pedig nem, és ezt a véleményemet most is fenntartom.

(11.40)

Tisztelt Államtitkár Úr! Azt nem tudom, hogy a mostani, új összetételű Alkotmánybíróságban még bármi probléma lehet-e, amit a Fidesz előterjeszt, ezt nem tudom, de hogy ismét szembe fogunk kerülni azzal, hogy nemzetközi normákba ütközik a szabályozásnak az a része, amely szerint a bírónak nincs mérlegelési joga bizonyos esetekben, hogy életfogytig tartó szabadságvesztést szab-e ki vagy nem, ezt én szinte biztosra mondom.

Tehát azt gondolom, hogy érdemes lenne még most, a parlamenti vita ezen fázisában újragondolni azt és újra áttekinteni az alkotmánybírói határozatot, hogy nem volna-e érdemes most módosítani ezen. Már csak az önök érdekében is ajánlom, mert a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés eltörlése fogja produkálni úgyszólván a felháborodási hullámot, ennek a farvizén már be lehetne hozni ezt a módosítást is, mint ha majd később kellene behozni külön, egy külön felháborodási hullámot generálva. Úgyhogy én azt javaslom az államtitkár úrnak, hogy ezt fontolja meg.

Legvégezetül csak egy apró kiegészítés, azon felül egyébként, hogy Staudt Gábor helyesen idézte azt, hogy a miniszterelnök úr annak idején azt mondta, hogy olyan európai parlamenti képviselőket kívánunk küldeni Brüsszelbe, akik majd meg tudják védeni a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztést. Úgy tűnik, egy ilyet se sikerült delegálni, merthogy ezt nem sikerült megvédeni.

De azért felhívnom a figyelmét Boldog képviselő úrnak arra, hogy az Európai Uniónak pont semmi köze nincsen ahhoz a problémához, amiről mi most tárgyalunk, ugyanis a strasbourgi bíróság, a strasbourgi Emberi Jogok Bíróság az Európa Tanács égisze alatt működik, aminek nincs köze az Európai Unióhoz; csak ha már ténszerűek kívánunk lenni, akkor ajánlom képviselőtársam figyelmébe, mielőtt még a szokásos EU-t szidalmazó monológiát elmondja esetleg a következő felszólalásában is, ami természetesen megszokott már nálunk, és megszokott már itt a parlamentben, hogy a fideszes propagandának az egyik eleme. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP pad-soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Most Staudt Gábor képviselő úr következik normál szókérőként, Jobbik. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem fogom kitölteni, csak a kétperces híján normál felszólalást kellett nyomnom. Részben elmondta Bárándy képviselőtársam, amit Boldog Istvánnak szeretnék címezni. Nem a szigorral van a baj, amit ő megfogalmaz, ezzel egyet tudunk érteni, ez alapján akár még egy frakcióban is ülhetnénk, lehet, hogy más dolgok miatt nem. *(Boldog István: Soha...)* Jó, lehet, hogy ebben egyetértünk, lehet, hogy még egyszer ő fogja kérni a felvételét, mi meg

elutasítjuk, ilyen időszak is eljőhet, soha nem lehet tudni, mit hoz az élet.

Az viszont biztos, hogy a választók átverése csúnya dolog, ezért idéztem azt a közleményt, amit önök kiadtak. Meglengették a véres kardot, és boldogi közleménytudattal és hozzáállással beállt az egész Fidesz amögé, hogy igen, majd a tényleges életfogytiglant meg fogják védeni. És ahogy elmondtam, elkövezték azt a hibát, hogy az európai uniós választásokkal, az európai parlamenti választásokkal összekeverték a témát, mert való igaz, hogy az Európa Tanácsnak az égvilágon semmi köze nincs ehhez, tehát eleve már a közlemény is hazugság volt. De úgy gondolom, Boldog Istvánt esetleg a hivatalos fideszes közlemény téveszthette meg, hiszen ő elhitte azt, hogy ami a Fidesz-központból kimegy, az csak igaz lehet, jelen esetben meg nettó szakmai tévedéseket tartalmaz.

De ha már ön így gondolja - amivel mi egyetértünk -, akkor legyen szíves ezt a miniszterelnökének is elmondani, vagy legyen szíves a frakcióülésen is elmondani. Gondolom, azért van a Fidesznek frakcióülése, bár ahogy az internetadónál hallhattuk, ott Orbán Viktor ezt személyesen döntötte el, ha hinni lehet híreknek, de azért bízunk benne, hogy néha elmondhatják önök is a véleményüket a törvényhozás menetével kapcsolatosan. Ha ezt meg lehet tenni, akkor javaslom, hogy Boldog képviselőtársunk is mondja el, és tiltakozzon ez ellen, és ki fog derülni egyébként, amikor valóban erről a javaslatról szavazni lehet itt a Ház előtt, és majd lehet nyomni egy nem gombot, és nemmel lehet tiltakozni az ellen, hogy a tényleges életfogytiglan eddigi lehetőségét eltöröljék, és reméljük, hogy Boldog István képviselőtársunk nemmel fog szavazni. Ha igennel fog szavazni, akkor ön egy hiteltelen ember, mert itt elmondja, hogy nem ért egyet, elmondja azt, hogy ön még a halálbüntetéssel is egyetért, de utána majd be fog állni a sorba, és megnyomja a gombot. Figyelni fogunk, hogy hogyan szavaz, higgye el, nem fogjuk elmulasztani, hogy monitorozzuk azt, hogy mennyiben tartja be azt, amit mondott.

De még egy tévedésre felhívnom az ön figyelmét, ha már az Országgyűlésbe bejött és itt vitát folytatunk, akkor eloszlatom még egy szakmai tévedését: a halálbüntetés tilalma sem az európai uniós tagságunkból fakad, képzelje el! *(Boldog István: Tudom!)* Tudja? Az előbb akkor nem ezt mondta; most persze tudja. Nézze vissza a jegyzőkönyvet! Tehát ez egy gyors megvilágosodás volt, Boldog képviselőtársam. *(Boldog István közbeszól.)* Azt mondta, hogy az európai uniós tagságunk miatt nem lehet Magyarországon bevezetni vagy visszavezetni a halálbüntetést. Ez ténylegesen nem igaz, tehát az uniós tagsággal ez még önmagában nem kellene hogy szembenjen. Most ez egy hosszabb téma, de el szerettem volna osztani ezeket a szakmai tévedéseket.

Azt szeretném kérni, hogy akkor ön is járjon el a frakciója vagy a miniszterelnöke felé, hogy ez a helyzet megmaradjon a jelenlegi szabályozási körben,

hiszen önök hivatkoztak arra, hogy az emberek 94 százalékanak a támogatását bírja a tényleges életfogytiglan, és ha ez így van, akkor önök sem mehetnek szembe az emberek akarásával, és itt 94 százalékról beszélünk, hangsúlyoznám.

Ebben a körben valójában Bárándy Gergelynek igaza van, mármint amikor azt mondta, hogy ez a javaslat arról szól, hogy a tényleges életfogytiglan jelenlegi rendszerét kivezetik. Ugye, ezt mondta Bárándy képviselőtársam? Most az egy dolog, hogy ő a tényleges életfogytiglannal nem ért egyet, mi egyetértünk. *(Dr. Bárándy Gergely: Nem mondtam!)* Akkor nem mondott ilyet, nyilván akkor ezt meg tudja erősíteni; most már akkor tényleg nem tudhatjuk, hogy ki mit képvisel.

Mi mindenesetre a tényleges életfogytiglannal egyetértünk, egyetértünk ezzel a rendszerrel, és nem szeretnénk azt, ha a Fidesz ezzel a javaslattal szembenemve a tavaszi véleményével kivezethetné ezt a jogrendszerből. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem. Ebben az esetben az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az államtitkár urat mint az előterjesztő képviselőjét, kíván-e szólni.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Igen.

ELNÖK: Jelzi, hogy igen. Répássy államtitkár úr a szó. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Mindekelőtt szeretném leszögezni, hogy a kormány által benyújtott törvényjavaslat nem szünteti meg a tényleges életfogytiglan intézményét, és még csak nem is üresíti ki a tényleges életfogytiglan intézményét.

A kormány által benyújtott törvényjavaslat az eddig is meglévő kegyelemhez való jog lehetőségét bővíti azzal, hogy az úgynevezett tényleges életfogytiglanra ítélt elítéltek esetén egy kötelezően alkalmazandó kegyelmi eljárás lefolytatását írja elő. Ez azonban sem kevesebb, sem több reményt nem ad a szabadulásra az életfogytiglanra ítélt személyek esetén, pusztán azt alapozza meg, hogy akiket ténylegesen életfogytiglanra ítélték, ilyen esetekben 40 év után biztosan megvizsgálásra kerül, felülvizsgálásra kerül az ő elítélésük, azonban ez továbbra is kegyelmi jogkörben marad, azaz továbbra is a feltételes szabadságra bocsátás kizárását előíró bírói ítélet köztársasági elnök általi felülvizsgálatára kerül sor.

Tehát ne felejtsük el, hogy a jövőben is, a törvényjavaslat elfogadása után is a bíróság úgynevezett tényleges életfogytiglanra ítélt valakit, azaz a bíró az ítéletében kizárhatja a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét, és mint ahogyan eddig is, úgy ezután is jogerős ítéletet, jogerős büntetőítéletet

kizárólag a köztársasági elnök tud felülrni a kegyelmi döntésével.

A tényleges életfogytiglan intézménye 1999 óta létezik a magyar büntetőjogban; egyébként valamivel később kezdtek el alkalmazni, hiszen a törvény hatálybalépése után elkövetett bűncselekményekre lehetett alkalmazni. Valóban jól idézte, jól emlékeztetett mindenkit Bárándy Gergely arra, hogy az 1999-ben hatályba lépő rendelkezést 2002 és 2010 között sem változtatta meg az Országgyűlés.

(11.50)

Tehát azok a Harangozó képviselő úr által elmondott nagyon bölcs gondolatok sajnos nyolc évig nem jutottak eszébe, de biztos ennek az az oka, hogy nem is volt akkor képviselő, legalábbis részben nem volt akkor képviselő, mert ha már ők akkor tudták volna, hogy ez az emberi jogok egyezményébe ütközik, akkor egy feles többségű törvényt simán módosíthattak volna, de sajnos ezt elfelejtették. Úgyhogy egy kicsit a magas lóról érdemes leszállni - a pulpitusra felment a képviselő úr, jobb, ha máskor inkább onnan beszél, akkor talán a valóságot is el tudja mondani.

Ahogy mondtam, ez 1999 óta létező büntetési nem. Jelenleg 275 életfogytiglanra ítélt személy van Magyarországon, ebből 44-nek van az ítéletben előírva, hogy nem bocsátható feltételes szabadságra. Tehát 44 úgynevezett tényleges életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt van.

Szeretném felhívni a figyelmüket, hogy az Alkotmánybíróság előtt lévő alkotmánybíróági beadványt a Szegedi Ítéltábla egy büntetőtanácsa nyújtotta be az Alkotmánybírósághoz. És arra is szeretném felhívni a figyelmüket, hogy éppen az elmúlt hetekben a Szegedi Ítéltábla egy másik büntetőtanácsa két esetben is kiszabta a tényleges életfogytig tartó büntetést, mégpedig az úgynevezett ároktői banda ügyében. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Helyes!)* Tehát a Szegedi Ítéltábla büntetőbírái sem értenek egyet abban, hogy ez alkotmányellenes vagy nemzetközi jogba ütköző büntetési nem lenne. Tehát már ezen a bíróságon is vita van valószínűleg, vagy eltérő álláspontok vannak ebben a kérdésben. Kíváncsian várjuk természetesen az Alkotmánybíróság döntését a tényleges életfogytiglan ügyében.

A vezérszónokok által elmondott kifogásokra és hozzászólásokra annyit szeretnék reagálni, hogy a kegyelmi határozat nyilvánossága elvileg közszereplő esetén biztosított - biztosított lehet, hogy így mondom. Nyilvánvaló, hogy a közszereplő esetén is lehet azonban olyan személyiségi védelem körébe utalható vagy abba tartozó adat, amit nem lehet nyilvánosságra hozni. Ne felejtsék el, hogy a kegyelmi határozatok nagy része egészségi okból születik, tehát kifejezetten valamilyen súlyos egészségromlás miatt születik kegyelmi döntés. Ezért ilyen ügyekben szerintünk, az

az álláspontunk, hogy továbbra is az a helyes, hogyha ezeket az egészségi állapotra vonatkozó adatokat változatlanul nem lehet nyilvánosságra hozni, nem lehet megmondani azt, hogy az elítélt, mondjuk, milyen súlyos, halálos betegségben szenved, és miért kap kegyelmet. Tehát ezt az irányt nem javaslom az Országgyűlésnek, hogy a kegyelmi határozatok teljes nyilvánosságát követeljék.

Nyilván más lehet a helyzet akkor, hogyha nem ilyen megfontolásból kapna valaki kegyelmet. De erre, nemcsak az utóbbi két-három év, hanem az utóbbi tíz év kegyelmi gyakorlatát ismerve - mint az Igazságügyi Minisztériumban dolgozó állami vezető -, nem volt arra igazán példa, hogy egészségi állapottól eltérő más okra alapozzanak kegyelmi határozatot, de minden esetben nagyon súlyos személyes körülménynek kell fennállni ahhoz, hogy kegyelmet kapjon valaki. *(Szilágyi György: Régen volt!)*

Arról a vitáról szólt az igazságügy-miniszter úr, hogy az alaptörvénybe mikor került bele a tényleges életfogytiglanra vonatkozó szabály. Jóval egy évtizeddel később került bele, mint ahogy az ténylegesen már létezik Magyarországon. Az Alaptörvénybe egyébként egy felhatalmazó rendelkezés került, amely azt írja elő, hogy mely esetben szabható ki ténylegesen életfogytig tartó szabadságvesztés, a felhatalmazó rendelkezés pedig semmiképpen sem lehet ellentétes az emberi jogi egyezményrel.

Téves az az állítás, hogy a kegyelmi eljárás alkalmatlan lenne, esetleg emberi jogi egyezménybe ütköző lenne az életfogytiglan felülvizsgálatára. Éppen Magyarország ügyében, de más ügyben, egy bolgár ügyben is a strasbourgi bíróság elfogadta azt, hogy kegyelmi eljárással vizsgálják felül az életfogytig tartó szabadságvesztést. Magyarország esetében a Törköly kontra Magyarország-ügyben történt meg ez.

Ha a kegyelmi bizottság döntése kötné a köztársasági elnököt - mint ahogyan ezt Bárándy Gergely javasolta -, akkor az már nem lenne kegyelmi döntés. Nyilván a köztársasági elnök diszkrecionális jogkörét nem lehet elvonni, a kegyelmi döntés az államfő megmásíthatatlan és elvonhatatlan jogköre, és ezért ezt a javaslatot mint nemcsak a jelenlegi Alaptörvénnyel ellentétes, hanem a korábbi alkotmányos rendszerben is teljesen alkotmányellenes javaslatot nem tudjuk támogatni.

Tehát Boldog István képviselő urat szeretném arról megnyugtatni, hogy nyugodt szívvel, nyugodt lelkiismerettel megszavazhatja a törvényt, mert nem törli el a törvény a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztést, csak - ahogy mondtam - az eddig meglévő, kérelemre induló kegyelmi eljárás mellé egy kötelezően megvizsgálható kegyelmi bizottsági eljárást iktat be. Tehát változatlanul tényleges életfogytiglanra ítéhető bárki.

Az egyébként nem volt tévedés, nem volt akkora tévedés, hogy így mondjam, hogy a tényleges életfogytiglan ügyét és az Európai Unió szabályrendszerét bárki összehasonlította, ugyanis az Európai Unióban évek óta folyik az a vita, hogy az Európai Unió

csatlakozzon az Európa Tanács emberi jogi egyezményéhez. Tehát gyakorlatilag az Európai Unió azt tervezi, hogy a strasbourgi Emberi Jogi Bíróság joghatálya alá helyezi magát. Ezért egyáltalán nem közböcs az, hogy mit gondolnak az európai parlamenti képviselők a tényleges életfogytiglanról.

Tisztelt Képviselő Urak és Hölgyek, akik ugyan nem szólaltak fel a vitában! Tisztelt Képviselők! Ennyiben kívántam reagálni a felszólalásokra, és még a zárószavazás előtt élek azzal a lehetőséggel, hogy részletesen is válaszoljak a felvetett kérdéseikre.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/1705. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy a házelnök úr az előterjesztés részletes vitájának lefolytatására a Gazdasági bizottságot jelölte ki.

Most elsőként megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország adórendszere már bizonyított: pénzügyi stabilitást, szociális biztonságot és gazdasági növekedést képes biztosítani. Ezért az adórendszer alapjai jövőre is változatlanok.

A kormány célja 2015-ben is az, hogy a gyermeket nevelő családok, a munkavállalók, a vállalkozások terheit változatlanul alacsonyan tartsa.

Az adórendszerrel is azt ösztönözzük, hogy jövőre még többen tudjanak dolgozni, az emberek többet tudjanak keresni, élénkíteni tudjuk a vidéket, könnyebbé tegyük a gyermeknevelés terheit, többet tudjunk az iskoláinkra és kórházainkra fordítani.

Változatlanul kitartunk amellett, hogy jövőre is minden gazdasági szereplőnek - teherbíró képességével arányosan - ki kell vennie a részét a közteherviselésből. Bármennyire is szeretné az ellenzék, nem vagyunk hajlandók megszorításokat végrehajtani és a családokat terhelő adókat bevezetni. Maradnak tehát a különadók, marad a bankadó, a reklámadó, és a kormány javaslatot tett a távközlési adó kiterjesztésére, amely a szolgáltatókat terheli.

2015-ben is a család az első. Ezért jövőre is a családokat támogató adórendszerben adózunk. Újdonság, hogy a házasságkötést adókedvezményrel ösztönözzük.

A kormány célja, hogy mindenki, aki tud, dolgozzon, ezért a munkát terhelő adókat továbbra is alacsonyan tartjuk.

Folytatódnak a foglalkoztatást ösztönző kormányzati programok, például a munkahelyvédelmi akció. Újdonság, hogy jövőre a munkahelyvédelmi akcióban részmunkaidőben is a maximális mértékű adókedvezmény jár a kisgyermekes szülők foglalkoztatása után.

Még több ösztönzót biztosítunk a magyar gazdaságnak. A következő években minden eddiginél több fejlesztési forrás érkezik hazánkba.

(12.00)

A kormány emellett az adópolitikával is támogatja a hazai vállalkozásokat. A kormány 2010 második felétől csökkentette a társasági adót 19 százalékról 10 százalékra, 500 millió forintos adóalapig, ezzel komoly megtakarítást eredményezve a kis- és középvállalkozások körében. A kormány célja, hogy egykulcsos legyen a társasági adó még ebben a ciklusban, továbbá a gazdálkodói környezet működésének könnyítése, a gazdaság kifehéritése, az adózás adminisztrációs terheinek csökkentése.

Jövőre társasági adóalap-kedvezményt vehetnek igénybe a felsőoktatási intézményeket támogatók, és változatlanul adókedvezményt kapnak a látványcsapatportokat, az előadó-művészeti szervezeteket és a magyar filmeket támogató vállalkozások. Folytatódnak a feketegazdaság és az adócsalás felszámolását szolgáló intézkedések. Így például bevezetjük az elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszert, és szigorodnak az áfabevallási szabályok is.

A mezőgazdaságot és a vidéket élénkíti több adóváltozás is. A mezőgazdasági termelők beszerző és értékesítő szövetkezeteit mentesítjük a helyi iparűzési adó alól. Az élő és félsertés áfájához hasonlóan 2015. január 1-jétől 27 százalékról 5 százalékra csökken a köztes terméknek minősülő, nagy testű élő állatok értékesítésére alkalmazandó áfakulcs.

Tisztelt Országgyűlés! Csak ilyen környezetben tudnak a vállalkozások hosszú távra tervezni, megalapozottan dönteni. Talán még ennél is fontosabb, hogy a családok is kiszámítható holnapot lássanak maguk előtt. Nem téveszthetjük szem elől természetesen azt sem, hogy az adóbevételekre szükségünk van az állami feladatok ellátásához, a fejlesztési és a jóléti kiadások finanszírozásához, ezért az adóbevételek védelme, a feketegazdaság visszaszorítása is prioritást élvez döntéseink során. A kormány intézkedéseinek és a magyar gazdaság növekvő teljesítményének köszönhetően pénzügyi egyensúly alakult ki Magyarországon. Ez lehetővé teszi, hogy az adórendszer tekintve is a hosszú távú stabilitás legyen az egyik legfontosabb szempontunk.

Tisztelt Országgyűlés! Köztudott, hogy az elmúlt években a kormány legfőbb adópolitikái célkitűzése a családok, a munkát vállalók, valamint a vállalkozni kívánók helyzetének javítása volt. Ezen célok

megvalósítása érdekében a hazai adórendszer átalakult, az adóterhelés súlypontja évről évre a jövedelmeket terhelő adókról egyre inkább a fogyasztási, valamint a környezet- és egészségvédelmi célú adókra helyeződött. Így a most önök előtt lévő törvényjavaslat legfontosabb céljai is a következők.

A magánszemélyek esetében kiemelten támogatjuk a családalapítást, alacsony szinten tartjuk a munkát terhelő adókat, és továbbra is ösztönözzük a leghátrányosabb helyzetben lévő munkavállalói csoportok foglalkoztatását. A vállalkozások esetében a célok közül a működést megkönnyítő feltételek kialakítását, a gazdaság kifehéritését szolgáló intézkedések körének bővítését, valamint a jogalkalmazás megkönnyítését és a bürokrácia csökkentését emelem ki. Az előterjesztés emellett jogharmonizációs célú módosításokat is tartalmaz.

Tisztelt Ház! Az előző ciklusban az egykulcsos, családi adórendszer és a munkahelyvédelmi akció bevezetésével jelentősen csökkentettük az élők munkaközterheit. Ezek az intézkedések mára tartósan beépültek a magyar adórendszerbe, a hazai lakosság biztosan számíthat az alacsony jövedelemadóra és a nemzetközi összehasonlításban is magas családi kedvezményre. Ezt azért tartom fontosnak hangsúlyozni, mert a hosszú távon kiszámítható szabályozás lehetővé teszi, hogy a családok tervezhető, stabil jövőt lássanak maguk előtt. Ezért a törvényben már most megjelenik a kétgyermekes családok kedvezményének fokozatos emelése, amely 2016-tól lép majd életbe. Esetükben ettől az időponttól kezdve évente 2500 forinttal nő a havonta és gyermekenként érvényesíthető családi adókedvezmény mértéke. Ennek köszönhetően 2019-re megduplázódik, 10 ezer forintról 20 ezer forintra emelkedik a gyermekenkénti kedvezmény, természetesen ez havonta értendő.

Ugyancsak a családokat hozza kedvezőbb helyzetbe az a javaslat, amely a kisgyermekes szülők foglalkoztatásához kapcsolódó szociális hozzájárulási adókedvezmény kibővítéséről szól. Eszerint akár teljes, akár részmunkaidőben foglalkoztatják a kismamákat, a munkáltatók bruttó 100 ezer forintos összeghatárig egységesen érvényesíthetik a kedvezményt. Új adóalap-csökkentő kedvezményként javaslatot teszünk arra, hogy az első alkalommal házasságot kötők az első gyermek megszületéséig, de legfeljebb 24 hónapon keresztül havi 5 ezer forint személyi jövedelemadó-kedvezményt kapjanak.

Lehetőséget kívánunk teremteni arra is, hogy a jövőben a munkáltatók a lakásvásárlást és -építést segítő támogatásokhoz és lakáshitelek törlesztéséhez való hozzájáruláson túl a mozgáskorlátozott dolgozók akadálymentesítési célú lakásfelújításához is adómentesen nyújthassanak támogatást.

A jövedelmek egyre csökkenő adóterhelésére fegyellemmel kismértékben, 500 ezer forintról 450 ezer forintra csökken a munkabéren kívül adható juttatások keretösszege. Együttal kisebb lesz ezeknek a juttatásoknak az adóelőnye a munkabérral szemben,

de a jövőben is kedvezményesen adóznak. Az adóelőny biztosításával ugyanis továbbra is szeretnénk érvényre juttatni a szociális szempontokat, szolgálni a gazdaságfejlesztési célokat, és támogatni az öngondoskodást.

Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztés számos javaslatot tartalmaz a vállalkozások működési feltételeinek könnyebbé tétele, az adóelkerülés és a visszaélések felszámolása érdekében is. A társasági adót érintően új adóalap-kedvezményt vezetünk be a felsőoktatást támogató cégek számára. Kedvező változás emellett, hogy a látvány-csapatsportok, a filmalkotások, az előadó-művészeti szervezetek támogatása egy, a meglévő rendszer fenntartása mellett bevezetendő, új kedvezmény révén több cég számára válik elérhetővé.

A javaslat szerint kedvezőbbé válnak a kisvállalati adózás szabályai is, mivel a jövőben egységesen, valamennyi adózó számára lehetővé válik az előlegmegállapítási, bevallási és befizetési kötelezettség negyedévenként történő teljesítése. A javaslat a kisadózók tételes adóját érintően is az adózók számára kedvező, adminisztrációt csökkentő változásokat tartalmaz. Így például a jövőben megszűnik a vállalkozási tevékenységüket szüneteltetők havi bejelentési kötelezettsége.

Tisztelt Ház! A javaslat továbbra is tükrözi azon elvárásunkat, hogy a közteherviselésből minden gazdasági szereplőnek ki kellene venni a részét. Ezért továbbra is fennmarad a bankadó. Az internetes kommunikáció térnyerésével összefüggésben javaslatot teszünk arra, hogy a távközlési adó hatálya 2015-től terjedjen ki az internet-hozzáférés szolgáltatás nyújtására is. Mindemellett megkönnyíti a távközlési szolgáltatók helyzetét a javaslat azzal, hogy a távközlési adóból levonhatóvá válik a megfizetett társasági adó.

A bankkártyahasználat ösztönzése céljából a javaslat tartalmazza a pénzügyi tranzakciósilletékfizetési kötelezettség átalakítását. Eszerint ugyanazon kártyához tartozó éves kártyaműveletek után a jelenlegi illeték helyett egyszeri, éves szinten 800 forintos illetékfizetési kötelezettség megállapítására teszünk javaslatot. Az érintés nélküli használatot biztosító kártya esetén szintén egyszeri, éves szinten 500 forintos illetéket javaslunk.

Tisztelt Képviselők! Az előterjesztés bővíti a települési önkormányzatok adómegállapítási mozgásterét. A 25 éve működő önkormányzatok már bizonyították, hogy a helyi sajátosságokra figyelemmel felelősen és megfontoltan élnek adómegállapítási jogukkal. Ezt azonban esetenként szűk keretek közé szorítja a jelenlegi, hatályos törvényi szabályozás. Ezért az önkormányzatok 2015-től egy vagy több úgynevezett települési adót is bevezethetnek, ha azt törvény nem tiltja számukra. A települési önkormányzatok tehát szabadon dönthetnek az adóztatás tárgyát illetően, de törvényben rögzített, már meglévő adótárgyra nem állapíthatnak meg adót. A településiadó-megállapítás kapcsán csak egy további

korlátot fogalmaz meg a javaslat: nem lehet a települési adó alanya szervezet vagy vállalkozó.

(12.10)

Tisztelt Országgyűlés! A javaslat számos technikai jellegű, tartalmi változást nem hozó, jogalkalmazást segítő javaslatot is tartalmaz. Így például megszüntetjük a cégautóadó működtetése során felszínre került, kisebb jelentőségű jogalkalmazási nehézségeket.

A reklámadóban szintén csak kisebb, az adókötelezettség-teljesítés egyértelműségét szolgáló változtatásokat fogalmaztunk meg.

Az illetéktörvény módosításával kapcsolatban szintén az egyszerűsítést, a gyorsabb ügyintézészt szolgálja az a módosítás, hogy valamennyi közigazgatási eljárás és bizonyos bírósági eljárások esetében lehetőség lesz arra, hogy az ügyfelek átutalással róják le az eljárási illetéket, és ne kelljen illetékbélyeget vásárolniuk.

A lakásvásárlók helyzetét könnyíti meg, hogy 12 havi pótlékmentes illetékfizetési halasztást kérhetnek azok, akik úgy vásárolnak lakást, hogy korábbi lakásukat még nem tudták eladni. Az illeték alapja továbbra is a két lakás forgalmi értékének különbözete.

Tisztelt Ház! Az általános forgalmi adózással kapcsolatos módosítások elsősorban a feketegazdaság visszaszorítását szolgálják. Emellett javaslatot teszünk több, a vállalkozói környezetet javító intézkedés megvalósítására is. Ezek közül kiemelem, hogy mivel a sertésértékesítésekre alkalmazandó kedvezményes 5 százalékos áfakulcs segített az ágazat kifehérítésében, ezért ezt kiterjesztjük más nagy testű állatokra, a szarvasmarhákra, a juhokra és a kecskékre is. Szintén az áfacsalások visszaszorítását szolgálja, hogy pontosítjuk a fordított adózás alá kerülő acélipari termékek körét.

Az áfatörvény a jogharmonizációs kötelezettségeinknek eleget téve is módosul. Ennek során újraszabályozásra kerülnek az időszakos elszámolású ügyletek forgalmiadózás-beli teljesítési időpontjára vonatkozó előírások, valamint megváltozik az egyéni ügyfelek számára nyújtott portfólió-kezelés áfajogi megítélése.

Tisztelt Képviselők! A jövedéki és energiaadózást érintő javaslatok célja elsősorban a jogharmonizációs kötelezettségeinknek való megfelelés. Így módosul a bérfőzés és magán-pálinkafőzés szabályozása, megszűnik a differenciált jövedékiadó-mérték az alkoholtermékek esetében, és kismértékben emelkednek egyes jövedéki és energiatermékek adómértékei, néhány adókedvezmény pedig csökken.

Adómentessé válik a palackozott fröccs (*Derültség az MSZP padsoraiból.*), valamint a jövőben vissza lehet igényelni az egyes építőipari termékek előállításához felhasznált energia adóját. (*Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Istenem! - Az elnök csenget.*)

Fontos szempont továbbá a visszaélési lehetőségek minimalizálása, ezért emelkedik a jövedéki engedélyes kereskedők által nyújtandó biztosíték mértéke.

Tisztelt Országgyűlés! Az adók megfizetése, beszedése elengedhetetlen az ország fennmaradásához, az állam működtetéséhez, a közfeladatok ellátásához, a jóléti kiadások finanszírozásához. Az adóbevételek védelme és növelése tehát nemcsak a kormányzat, hanem a nemzet egészének érdeke. Ezért fontos, hogy a jövőben is szükítsük az adócsalók mozgásterét, és minden lehetséges eszközt felhasználjunk az adóelkerülés elleni küzdelemben.

Ahogy az elmúlt évek során, úgy az idén is külön hangsúlyt helyezünk az adózási fegyelem javítására és a feketegazdaság visszaszorítására. A javaslatban ezért - a már említett intézkedések mellett is - számot olyan módosítás szerepel, amely ezeket a célokat szolgálja.

Így például havi általános forgalmiadó-bevallási kötelezettséget írunk elő az újonnan alakult vállalkozások számára. Emellett bizonyos árbevételi szint felett megszüntetjük az éves áfabevallás lehetőségét, helyette gyakoribb, negyedéves bevallást kell majd készíteni. Mindkét intézkedés azt a célt szolgálja, hogy már év közben ki lehessen szűrni a visszaéléseket. A gazdaság fehéritésével összhangban a javaslat a jelenlegi 2 millió forintról 1 millió forintra csökkenti a tételes áfa-adatszolgáltatás összeghatárát.

Az általános forgalmi adóval kapcsolatos visszaélések megakadályozását szolgálja az úgynevezett elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszer elindítása is. Ez az új rendszer ugyanis lehetővé teszi, hogy az áruk útját pontosan nyomon követhessék a hatóságok és ezzel megelőzhessék a visszaéléseket.

Tisztelt Ház! Az előterjesztés megteremti a közösségi vámjog végrehajtására vonatkozó nemzeti vámjogi szabályozásban az árukiadást követő utólagos ellenőrzés egységes szabályrendszerét, amely a vámhatóság által végzett valamennyi utólagos ellenőrzési típus eljárási szabályait tartalmazza majd. Új ellenőrzési típusok is megjelennek, így az adatgyűjtésre irányuló ellenőrzés és az audittípusú ellenőrzések. Emellett módosulnak a vámigazgatási bírság rendelkezései az EU külső határain jogellenesen bejuttatott, jövedéki termékeknek minősülő, nem közösségi árukra elkövetett jogsértések szankcionálásával.

Tisztelt Képviselőtársaim! Módosulnak egyes számviteli és könyvvizsgálati előírások is. A számviteli érintően elsősorban a jogszabályi környezet változásainak az átvezetésére, illetve a gyakorlatban felmerült számviteli, elszámolási kérdések rendezésére teszünk javaslatot. A könyvvizsgálati előírások esetében a legfontosabb változás a könyvvizsgálói közfelügyeleti hatóság által alkalmazható szankciók körének bővítése.

Tisztelt Országgyűlés! Az adórendszer alapjai tehát jövőre is változatlanok maradnak. Ez az adórendszer már bizonyította, hogy hozzájárul a pénzügyi stabilitás megőrzéséhez, a gazdasági növeke-

déshez és a szociális biztonság megteremtéséhez. Tehát a hazai kis- és középvállalkozások jövőre is alacsony társasági adóval, javuló gazdálkodási környezettel és fehéredő gazdasággal, a családok pedig a családi adórendszerrel és bővülő kedvezményekkel számolhatnak. Emellett az eddigieknél is szigorúbban lépünk fel a feketegazdaság és az áfacsalások ellen.

A magyar családok, a hazai vállalkozások, a magyar gazdaság ösztönzéséhez és a munka megbecsüléséhez kérem képviselőtársaim támogatását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés általános vitájának 6 órás időkeretben történő tárgyalásáról döntött, továbbá az MSZP-frakció kezdeményezésére a képviselőcsoport időkerete a kétszeresére emelkedett. Felkérem most Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse az időkeret felosztását.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 124 perc, az MSZP képviselőcsoportjának a duplázás utáni időkerete 138 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 56 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 62 perc, az LMP képviselőcsoportjának 37 perc, a független képviselőknek pedig 12 perc áll rendelkezésére.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 20-20 perces időkeretben.

Most megadom a szót Mengyi Roland képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. MENGYI ROLAND, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány és a magyar családok munkájának köszönhetően az elmúlt évek erőfeszítései meghozták eredményeiket. Amíg 2010-ben Magyarország még a görögökhöz képest is nehéz helyzetben volt, magas államadósággal, alacsony foglalkoztatási és rossz versenyképességi mutatókkal, addig mára egy sor fontos területen sikerült jelentős előrelépést tenni.

2010 óta csökken az államadóságunk, 3 százalékos alá sikerült csökkentenünk az államháztartási hiányt, ráadásul a 2010-es kormányváltáshoz képest közel 400 ezerrel több embernek van munkája.

A kormány munkájának és a sikeres költségvetési politikájának köszönhetően Magyarország tavaly kikerült a 2004 óta fennálló túlzottdeficit-eljárás alól. A kormány erőfeszítéseit ráadásul most már az Európai Bizottság és nemzetközi pénzügyi szervezetek is elismerik, ugyanis 2014-re és 2015-re vonatkozóan is egyöntetűen 3 százalékos alatti költségvetési

hiányt és kiegyensúlyozott gazdasági növekedést prognosztizálnak.

A jelek arra mutatnak, hogy Magyarországnak jó esélye van arra, hogy a következő években európai sikertörténetté váljon. (*Gőgös Zoltán: Az biztos.*) A jelenlegi folyamatok alapján a következő években is képesek lehetünk arra, hogy 3 százalék alatt tartsuk a költségvetés hiányát, és stabil gazdasági növekedést érjünk el. Ugyanakkor még számos területen kell fontos, a magyar családokat segítő lépéseket tennünk.

(12.20)

Ennek megfelelően 2015 a bankok elszámoltatásának és a teljes foglalkoztatottság irányába megtett lépéseknek lesz az éve. Ezt célozzák meg az adótörvényekben megvalósuló változások is. Az adórendszer érintő, 2010-ben megkezdett átalakítások jövőre tovább folytatódnak úgy, hogy az adórendszer három legfontosabb pillére 2015-ben is a családi adórendszer, a kis- és középvállalkozások alacsony adózása és a különadók fenntartása lesz. Ez az adórendszer már bizonyított: pénzügyi stabilitást, biztonságot és gazdasági növekedést képes biztosítani Magyarországnak. Az adórendszer alapjai így változatlanok maradnak jövőre is. A kormány célja 2015-ben is az lesz, hogy a gyermekeket nevelő családok, a munkavállalók, a vállalkozások adóterheit változatlanul alacsonyan tartsa és ösztönözze a gazdaság kifehérítését. Változatlan továbbá az az elv is, hogy a kormány a gazdasági növekedés érdekében a munkát terhelő adókat igyekszik csökkenteni.

Tisztelt Országgyűlés! Az adócsomag egyik legfontosabb eleme a családi adórendszer további bővítése. A családi adórendszer célja a családok megerősítése, támogatása, a gyermekvállalás elősegítése. Az adórendszer átalakításának köszönhetően 2014-ben már több mint 230 milliárd forinttal több jövedelem maradt mintegy 900 ezer magyar családnál. Az idei évtől kezdődően ráadásul már a társadalombiztosítási járulékból is levonható volt az adókedvezmény, így közel 270 ezer család megélhetése vált könnyebbé, ami egy minimálbért kereső, három gyermeket nevelő szülő esetében is nettó 16 ezer forint jövedelemnövekedést jelentett. A 2015. évi adócsomag ennek a megkezdett munkának a folytatása és kiterjesztése annak érdekében, hogy a megkeresett jövedelem minél nagyobb része maradjon meg a magyar családoknál. Ennek megfelelően 2016-tól négy év alatt duplájára nő a kétgyermekes családok családi adókedvezménye.

Az adócsomag egy másik fontos, a házasságkötési kedv növelése érdekében első házások kedvezménye néven új adóalap-csökkentő kedvezmény bevezetését kezdeményezi. 2015-től minden olyan ifjú pár, ahol legalább az egyik fél első házasságát köti, 24 hónapon keresztül, de legfeljebb a családi kedvezményre való jogosultság kezdetéig együttesen

havi 5 ezer forint adócsökkenést eredményező mértékben csökkentheti az adóalapját. Így az ifjú pár két év alatt 120 ezer forint adókedvezményben részesülhet.

Tisztelt Országgyűlés! Az adók megfizetése, beszedése elengedhetetlen az ország fennmaradásához, az állam működéséhez, a közfeladatok ellátásához, a jóléti kiadások finanszírozásához, vagyis az adóbevételek védelme és növelése mindannyiunk érdeke. Ezért fontos, hogy a jövőben is szükítsük az adócsalók mozgásterét, és minden lehetséges eszközt felhasználjunk az adóelkerülés elleni küzdelemben. A kormány az elmúlt években számos intézkedést tett a feketegazdaság visszaszorítása érdekében. Ezek közül az egyik legjelentősebb a pénztárgépek online rendszerbe történő bekapcsolása volt, amely lehetővé tette a NAV számára a hatékonyabb ellenőrzést. A rendszer már az idei évben is jelentős áfabevétel-növekedést eredményezett.

Az általános forgalmi adóra elkövetett csalások visszaszorítása érdekében azonban további intézkedések meghozatala szükséges. Ennek érdekében kerül kialakításra az úgynevezett elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszer, amelynek célja az áruk valós útjának nyomon követése, az árubeszerzések, -értékesítések során keletkező közterhek megfizetésének szabályozása, valamint az, hogy Magyarországon ne kerülhessen forgalomba hozatalra olyan áru, amely előzetesen nem volt bejelentve az adóhatóságokhoz. Így elkerülhetővé válnak az áruk utaztatásával való, a költségvetés számára jelentős károkat okozó visszaélések.

A szarvasmarhafélék, juh és kecske értékesítése során tapasztalható áfacsalások és számla nélküli értékesítések visszaszorítása érdekében szintén további lépések megtétele szükséges. Ezért az élő és félszertésre vonatkozó áfacsökkenés kedvező tapasztalatait figyelembe véve január 1-jétől 27 százalékról szintén 5 százalékra csökken a köztes terméknek minősülő nagy testű élő állatok és vágott testek értékesítésénél alkalmazandó áfakulcs.

Tisztelt Képviselőtársaim! A korábban megkezdett intézkedések eredményeit alapul véve folytatódnak azok a foglalkoztatást ösztönző kormányzati programok is, melyek adókedvezményekkel ösztönzik a munkáltatókat a munkahelyteremtésre. A munkahelyvédelmi program eddig már közel 890 ezer fő foglalkoztatását segítette vagy tette lehetővé, és indulása óta már 205 milliárd forinttal csökkentette a munkáltatók terheit. Ugyanakkor a program szempontjából újdonságnak számít, hogy jövőre a munkahelyvédelmi programban már részmunkaidőben is jár az adókedvezmény a kisgyermekes szülők után.

A munkáltatói szociális hozzájárulási adókedvezmény kibővül. A részmunkaidőben foglalkoztatottak esetében a jövőben nem kell alkalmazni a kedvezmény összegét csökkentő arányosítási szabályt, így tekintet nélkül a munkaidőre, bruttó 100 ezer forintos összeghatárig érvényesíthetnek kedvez-

ményt a kismamákat foglalkoztató munkáltatók. Emellett jövőre is megmarad a részmunkaidőben dolgozó nők után fizetendő adókedvezmény, amit 2011-ben vezetett be a kormány, amikor a társadalombiztosítási járulékot 27 százalékról 20 százalékra csökkentette. Továbbá 2015-ben is folytatódik a gyed extra program, amely szintén adókedvezményekkel ösztönzi a munkáltatókat a kisgyermekes édesanyák foglalkoztatására. Az eddigi tapasztalatok alapján ráadásul mindezt igen eredményesen teszik, hiszen a kisgyermekes édesanyák foglalkoztatása már közel 40 százalékkal bővült 2014-ben.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz gazdaságpolitikája változatlan abban a tekintetben, hogy minden gazdasági szereplőnek ki kell venni a részét a közteherviselésből. Ennek megfelelően az ágazati különadók továbbra is részét képezik a magyar adórendszernek. Így például a távközlési adó, mely távközlési adót két esztendővel ezelőtt vezette be a Magyar Országgyűlés. Az adó egyike a nagyvállalatokra kivetett, a társadalom széles körében támogatott szektorális adóknak, tekintve, hogy az adót nem az előfizetők, hanem a szolgáltató cégek fizetik. A zárszámadási törvény alapján megállapíthatjuk, hogy 2013-ban közel 46 milliárd forint adóbevétele származott a költségvetésnek a távközlési adóból, amit a telekommunikációs cégek fizettek be. A Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja továbbra is ragaszkodik ahhoz, hogy az adatforgalomra kiterjesztett adót is a szolgáltató cégek fizessék, ezért módosító javaslatot nyújtottunk be, amely ezt a törvényben is rögzíti.

Ezen túlmenően javasoljuk egy adófizetési felső korlát bevezetését annak mintájára és mértékében, ahogy az a beszéd alapú telefonálásra korábban elfogadott adótörvényben szerepel. A Fidesz képviselőcsoportja szigorú intézkedéseket javasol, hogy a távközlési adót semmilyen formában ne lehessen áthárítani. A magánszemélyek előfizetésére jutó adót a távközlési szolgáltatóknak a saját profitjuk terhére kell megfizetni. A távközlési cégek a tavalyi évben közel 75 milliárd forint nyereséget értek el, amelynek egy jelentős része az internetszolgáltatásból származik. Így a távközlési adó kiterjesztése lehetővé teszi, hogy minden gazdasági szereplő a lehetőségeihez mérten vegye ki részét a közteherviselésből.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt években a jövedelmeket terhelő adókról a fogyasztási, forgalmi típusú, valamint a különadók, a környezetvédelmi és egészségvédelmi célú adók felé toltuk el az adórendszer súlypontjait.

(12.30)

Az adórendszer célja, hogy minél többen tudjanak Magyarországon dolgozni, a munkájukkal megkeresett jövedelemnek pedig minél nagyobb részét tudják gyermekeik nevelésére fordítani. Mindezt kérem, szavazatukkal támogassák majd a törvényt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Mélyen Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az adótörvények mai vitája eddig egyetlenegy pozitívumot tartalmaz, nevezetesen: a kormány képviselőcsoportjában az államtitkár úr expozéja, valamint a fideszes vezérszónok hozzászólása üdítően és a szokásoktól eltérően rövid volt. Ez minden erénye a mai vitának, innentől kezdve sajnos már csak a hátrányokat lehet sorolni.

Egyébként köztünk szólva megértem ezeket a rövid hozzászólásokat, amelyek a korábbi adótörvényi vitákhoz képest lényegesen kurtább felszólalásokat eredményeztek, mert erről az adótörvénytervezetről sokat mondani érdemben valóban nincs miért. Ezzel az adótörvénnyel kapcsolatban még rövidebb államtitkári expozé is elhangozhatott volna, nevezetesen, hogy bejelenti államtitkár úr, hogy visszavonja a kormány ezt a törvényjavaslatot. *(Gógós Zoltán: Így van!)* Még további időt spóroltunk volna meg, a magyar családok pedig további szenvedéseket spórolhatnának meg ennek következtében, és egyáltalán nem zavart volna, hogy az előttem szóló fideszes képviselő elsőként üdvözölte volna a törvényjavaslat visszavonását, és én csak második lehettem volna ebben a sorban. Nem ez történt.

Tisztelt Ház! Ez a törvényjavaslat egész egyszerűen tarthatatlan. Kezdjük azzal, hogy egyáltalán miért van szükség adóemelésre. Ha megnézik a kormány elmúlt hetekben megtett nyilatkozatait, akkor azt látjuk, hogy minden rendben van. A gazdaság szárnyal, egyre jobb és jobb lesz az élet Magyarországon, az államháztartási hiány rendben van, tervezett keretek közé szorítottuk, az államtitkár úr is említette expozéjában ezt mint egy erényt. No de, ha a gazdaság rendben van, és a most hatályos adótörvényekkel, az idej adóbevételekkel biztosítható az államháztartás hiányának kellő keretek közé szorítása, akkor miért van szükség, tisztelt hölgyeim és uraim, a jövő esztendőben adóemelésre? Ha minden rendben van, mik azok a pluszkiadások, amelyek igénylik, hogy a kormány mohósága újabb és újabb adóemelésekben öltön testet?

Utálnék arra, hogy Varga Mihály miniszter úr nem is olyan régen, egy egyébként nagy vihart kiváltó bejelentésében azt helyezte kilátásba, hogy a magyar adóterhek aránya a gazdaság erejéhez képest fokozatosan csökkenni fog, fokozatosan csökkenni fog az állami újraelosztás mértéke. Ki is számolták a szavai nyomán, hogy változatlan adórendszert feltételezve ez a meghatározott évekre vonatkozóan mintegy 1700 milliárd forintnyi megszorítást, kiadáscsökkentést tenne szükségessé. Majd utána jönnek a cáfolatok, hogy á, nem lesznek megszorítások, tulajdonképpen arról van szó, hogy a gazdaság szár-

nyal, és szép lassan ugyanezek az adóbevételek egyre kisebb hányadát fogják jelenteni a gazdaság teljesítményének, csökkenni fog ezáltal az állami újraelosztás mértéke.

Alig telt el néhány hét és ugyanez a miniszter beterjeszt egy adótörvény-javaslatot, amely konkrét adóemeléseket tartalmaz. Amikor mi, ellenzéki képviselők azt mondjuk, hogy lépten-nyomon az egyik legnagyobb hiba, amire figyelmeztetünk, az a kormány gazdaságpolitikájának teljes kiszámíthatatlansága, akkor többek között erre gondolunk. Amikor azt mondják, hogy a gazdaság szárnyal, akkor miért emelnek adót? Ha azt mondják, hogy csökkentik az állami újraelosztás mértékét, akkor miért emelnek adót? Ezekre a kérdésekre sem az államtitkári exposéban, sem az előttem szóló fideszes képviselő úr hozzászólásában nem kaptunk magyarázatot.

Most néhány konkrétum, kezdjük elemenként! Orbán Viktort szeretném idézni: azt mondta nem is olyan régen, hogy Magyarországon 2018-ra minden háztartásban lesz szélessávú internet. Nem vitatom. Igaz, hogy amikor a miniszterelnök úr ezt a kijelentést tette, elfelejtette hozzátenni, hogy azért, hogy egyébként meg jól megadóztassa a kormány - azért lesz szélessávú internet. Nem azért, hogy a XXI. században az emberek lehetőségeit, akár álláskeresési törekvéseit az internet segítségével támogassuk, hanem azért, hogy egy újabb adó, pontosabban, egy korábbi adó kiterjesztése az internethasználatra is kellőképpen hazavágja ezt az elképzelést.

Ne legyenek ugyanis kétségeik, hiába itt minden fogadkozás; egy jogállamban és egy piacgazdaságban, tetszik vagy nem, a szolgáltatónak jogában áll különböző költségelemeket elismertetni. Hiába tiltják meg önkök valamilyen ágon ezt, egy másik ágon ezeket a különadókat ugyanúgy tovább fogják háritani a fogyasztókra, ahogy ez történt a korábbi különadók esetében is. Ez történt a bankadók jelentős részével, de ez történt a távközlési adóval is korábban. Szépen a szolgáltatók különböző költségelemekkel visszaszedték azt a fogyasztóktól, amit adó formájában az állam elvett tőlük.

Megjegyzem: ráadásul, ha ezek a szolgáltatók bármilyen módon árat emelnek, az természetesen 27 százalékos áfaköteles lesz. Tehát adott esetben még többet kell majd a fogyasztónak fizetnie, mint amit a szolgáltatónak, mert természetesen az áfa az állam zsebébe fog vándorolni ezen a tranzakción is. Magyarán, bármit mondanak önkök az internetadóval kapcsolatban, egyetlen lehetséges megoldás van: kivenni a törvényből, ha az egészet nem hajlandók visszavonni, akkor az erre vonatkozó passzusokat egészen egyszerűen törölni kell a törvényből.

További rossz hír az embereknek, további rossz hír akár a családoknak is, hogy a kormány a kafetériajuttatások megadóztatására is határozott törekvéseket vázol fel ebben az adótörvény-javaslatban. Márpedig ennek, ahogy ezt érdekvédelmi szervezetek már meg is mondták a sajtón keresztül, egyetlen következménye lesz: ezek a kafetéria-

juttatások csökkenni fognak. Nem fogja vállalni a munkáltató, főleg a kisvállalkozások, hogy ennyivel növekedjenek a havi kiadásai, azt fogja vállalni adott kereteken belül maradvány, hogy annyival csökkenti a juttatások értékét, hogy neki ebből többletterhe ne származzon. Márpedig ha az adóemelések közül csak a kafetéria ilyen irányú hatását vesszük figyelembe, és csak az internetadó bevezetését vesszük figyelembe, akkor a mi szakértőink is arra jutottak, de más szakértők is, az újságokban meg is jelent, azokra a számításokra jutottak, hogy bizony egy átlagos keresetű kétgyermekes család esetében ezek az adóemelések havonta akár 10 ezer forintot is kivehetnek a zsebből.

Bizony, ennyit jelent az otthoni internetelés megadóztatása, a mobilinternet-előfizetés megadóztatása, általában a családokban már vannak okostelefonok, akármilyen hihetetlenül hangzik is kormánypárti képviselőink számára. És bizony az Erzsébet-utalvány csökkentésével, a Széchenyi-pihenőkártya juttatásainak csökkentésével, az önkéntes nyugdíjpénztári hozzájárulás, az egészségpénztári hozzájárulás, a helyi bérlet, az iskolakezdési támogatás, a munkahelyi étkeztetés eddigi munkáltatói támogatásának megadóztatásával ezek a kiadások a keret csökkentésével a jövőben a családokat fogják terhelni. Vagy ők maguk is visszafogják a fogyasztásukat, de feltételezem, nem az volt a cél, hogy kevesebbet üdüljenek, kevesebbet utazzanak a családok, vagy pedig ennyivel fog nekik többé kerülni az eddigi támogatások megvonásával ugyanez a juttatás, ugyanezek az utazások, ugyanezeknek a szolgáltatásoknak az igénybevétele.

A kormány fantáziája nem ismer határokat, ha adóemeléstről és adónemek kivetéséről van szó. Tényleg csak címszavakban néhány adóelem emelése: új pénzügyi különadó bevezetése a befektetési alapok forgalmazásának tekintetében. Nem aprózza el a kormány, rögtön 25 százalékkal indít. Nehogy már a különböző megtakarítások békében hozhassanak a konyhára mindazoknak, akik ilyen megtakarításokkal rendelkeznek, mert a szerencsés emberek közé tartoznak a mai Magyarországon.

(12.40)

Csak így szemezgetve a további adónemek között: szabad kezet kapnak az önkormányzatok az adókivetésben. Lényegében saját testületi hatáskörben az önkormányzatok az eddigi korlátok felszabályozására saját belátásuk szerint emelhetnek, illetve vezethetnek be adókat. És bizony szomorú szívvel kell látnunk, hogy a pálinkás szabadságharc területén a kormány térdre kényszerült, és le kellett tennie a fegyvert. Bizony, ahogy a többi szabadságharcot is elbukta az Orbán-kormány, ezt a szabadságharcot is elbukta az Orbán-kormány. Az uniós szabályokhoz igazodva pálinka bér- és magánfőzéssel kapcsolatos akciói, eljárása a jövőben bizony adóköteles lesz.

De nem állt meg itt a kormány. Ha már ezt a szabadságharcot elbukta, úgy általában kiterjesztette a népegészségügyi termékadó - közkeletű nevén a chipsadót - az alkoholokra. Valamelyik kormánytagnak nagyon szívügye lehet a mézes pálinka: a benyújtott törvénytervezet ezt az egy kivételt engedi meg. Ha kellő méztartalmú és legfeljebb 40 százalékos cukortartalmú az adott égetett szesz, akkor ezt az adóemelést megúszhatja. Ez lényegében egyetlen termékre vonatkozik, a mézes pálinkára. Jó egészséget kívánok az illető kormánytag számára! Nyilván úgy gondolta, mentsük, ami menthető. Szerény siker, azt kell mondanom.

Ha szemezgetünk a további adóemelések között, akkor bizony a környezetvédelmi termékdíj miatt, akármilyen furcsa is, a fürdés is drágább lesz Magyarországon. Remélem, hogy ez a népegészségügyi szokásokon nem változtat, és a higiénés szokásokon nem változtat, de bizony a rendszeres tisztálkodás miatt a kiterjesztés miatt drágább lesz Magyarországon a jövő esztendőben, mint ahogy eddig volt.

És végül, de nem utolsósorban említhetném az élelmiszer-felügyeleti díjat, amelyet a többszörösére, egészen pontosan a 60-szorosára emelnek önök. Ez az adóemelés lényegében minden takarmánnyal, feldolgozott állattal, állatgyógyszerrel kereskedőt, állatok szállítását végző céget sújtani fog. A mostani 0,1 százalékos mértékről sávós rendszerben 60-szorosára, 6 százalékra emelik, több tíz milliárd forintot remélve ettől a bevételtől, és ugyanezzel a mozdulattal több tíz milliárd terhet róva ezekre a cégekre, ezekre a mezőgazdasággal összefüggő vállalkozásokra.

Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Öszszegzőképpen meg kell állapítanunk, hogy ennek a törvényjavaslatnak azon kívül, hogy egyáltalán benyújtották, az a legnagyobb hibája, hogy konzerválja és fenntartja a jelenlegi gazdaságinövekedés-ellenes és igazságtalan adórendszert. Ezért az MSZP-frakció, hogy mi is mentsük, ami menthető - nem a mézes pálinkára gondolunk -, módosító indítványok benyújtásával próbál érdemben változtatni ezen a tartóhatatlan helyzeten. Szeretném bejelenteni, hogy az alapvető élelmiszerek áfáját 5 százalékra kívánjuk csökkenteni annak érdekében, hogy minél olcsóbb legyen a magyar embereknek ezen termékek megvásárlása, és hogy kellő segítséget adjunk ahhoz, hogy a kormány a korrupció elleni harcban is sikeresebb legyen, ezt kiterjesztjük korábbi elképzeléseinkhez képest a cukorra és az étolajra is, meggátolva az ezzel kapcsolatos áfacsalásokat és visszaéléseket, egyúttal ugyanezen termékek tekintetében olcsóbbá téve az élelmiszert a magyar családok számára.

A másik módosító indítványunk egészen evidens, és talán szóba sem kellene hozni, de azért megteszem: az internetadóval kapcsolatos rendelkezések teljes eltörlésére tettünk javaslatot egy módosító indítványban. Nem lehet ezt toldozgatni-foldozgatni, nem lehet felső limitekkel ezt a hibát már tompítani. Nem lehet abban az illúzióban élni, hogy nem fogják

ezeket a terheket a fogyasztókra áthárítani, az internetadót úgy, ahogy van, el kell törölni.

Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most megadom a szót Hargitai János képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor szocialista vezérszónok után hálás megszólalni. Azzal kezdte a felszólalását, hogy az államtitkár úr is és a fideszes vezérszónok is mennyire rövid volt, ő ezt mennyire üdvözlö. Ő - aki a törvény kapcsán elsősorban kritikái észrevételeket fogalmazott meg, ami a pozíciójából adódóan teljesen természetes - sem volt hosszabb az államtitkár úrnál és a fideszes vezérszónoknál. Úgyhogy a kritikák is elég rövidre sikeredtek. Ez azt mutatja nekem, hogy olyan nagy gond nincs a beterjesztett törvénnyel.

Nyilvánvalóan egy olyan adótörvénycsomagot beterjeszteni, amivel minden jövedelemtulajdonos elégedett, szinte lehetetlen. Mit tekinthetünk, én mit tekintek ennek az adótörvénycsomagnak a legnagyobb pozitívumának? Talán azt, hogy az eddigieknek megfelelően stabilitást ad az országnak. Egy adótörvény kapcsán a legtöbb kritika a jövedelemtulajdonosok nézőpontjából akkor érheti a beterjesztett törvényt, ha az évről évre kapkodóan változik és nincsen semmifajta iránya. A magyar adózók és jövedelemtulajdonosok az ilyenfajta kapkodó adózást a szocialista kormány időszakában megszokhatták. Meg is volt az eredménye: az ország gazdasága leült, egy költségvetési csődhelyzetbe került az ország, és 2010-ben, amikor jó négy évvel ezelőtt kormányra kerültünk, akkor ezen a helyzeten kellett változtatnunk. A felismerés hamar jött. Azt az adórendszert, ami csődbe juttatta az országot, csak megváltoztatni lehet, ha ki akarunk kerülni abból a kátyúhelyzetből, amibe a szocialisták kormányozták az országot.

Mi az, amire törekedtünk már négy évvel ezelőtt is, és törekszünk a jövőben is, mert ennek az adórendszernek az átalakítása, bár nagy vonalakban nyilvánvalóan már megvan, de még mindig nem teljes? Az egyik elhatározott célunk az volt, hogy a munkát terhelő adókat erőteljesen csökkentjük. Ezt nyilvánvalóan elsősorban a személyi jövedelemadórendszer átalakításával érthettük el. Bevezettük az egykulcsos adórendszert. Azt gondolom, hogy emellett változatlanul kitarthattunk, az egy kulcs arányát fokozatosan csökkentettük, és talán ebben az adott ciklusban, ebben a parlamenti ciklusban további csökkentéseket is tehetünk. A parlamenti többségnek és a kormánynak ez mindenképp célja.

A másik, amit ezzel párhuzamosan tettünk: nyilvánvalóan valahol az adóbevételeket produkálni kellett, ha a személyi jövedelemadó területén jelen-

tós könnyítéseket adunk, akkor a fogyasztásokat terhelő adókat növelniünk kellett. Ezt tettük eddig is, és azt is elfogadom akár kritikaként, hogy most is vannak ennek az adótörvénycsomagnak olyan elemei - ilyen az internetadó -, amelyek a fogyasztási típusú adók növelését jelentik. És persze nagyon sok kritika ért minket azért, hogy különadók rendszerét vezettük be már évekkkel ezelőtt is, a válságra való tekintettel és a válság mellett is az igazságosabb terhelés érdekében. Ezeket az adókat az elkövetkezendő időszakban is fenn kell tartanunk.

Mindezek mellett is azt kell mondanom vagy azt mondhatom, hogy a most beterjesztett törvény ebbe a szabályrendszerbe, ebbe a keretrendszerbe illeszkedik, és ezért mondtam azt, hogy az eddigi gondolkodást követően ez egy stabil és kiszámítható adótörvény, és ez adja a legnagyobb biztonságot a magyar gazdaságnak. Még azoknak a gazdasági szereplőknek is - azt gondolom -, akik átmenetileg különadókkal terhelt ágazatokban működnek, nekik is érdekük, hogy a magyar gazdaság az elkezdett növekedését tartani tudja, mert ez biztosít számukra is lehetőséget arra, hogy ezen a magyar piacon a jövőben többletjövedelmet realizáljanak.

Ha rögzítettük azt és elfogadják azt, hogy amit most beterjesztettünk, az konzekvens az előző évek adójogszabályaival, akkor azt gondolom, azt érdemes még megnéznünk, hogy azokat a nagy társadalompolitikai célokat, amik előttünk vannak, amiket valamilyen módon segíteni kell az adórendszeren keresztül, a most beterjesztett törvények eredményesen segítik-e.

(12.50)

Nyilvánvalóan ehhez először ezeket a sorskérdéseket kell felvillantanom, amiknek a szolgálatában áll ez az adórendszer, ez a beterjesztett adótörvény. Az első és legfontosabb a demográfiai helyzet. Minden olyan törekvésünk, amit teszünk itt Magyarországon, minden egyes adófizető, minden egyes magánember, minden egyes vállalkozó, ha ezen a demográfiai helyzeten, amiben vagyunk, nem tudunk változtatni, azaz marad az ország elöregedettsége, akkor minden erőfeszítésünk már hosszú távon is értelmetlenné válik. Tehát az adórendszert is úgy kell forgatnunk, úgy kell alakítanunk, hogy ezen a negatív helyzeten javítani tudjunk. Ki fogok térni arra, hogy milyen elemei vannak a most beterjesztett csomagnak, hogy a demográfiai helyzet valamelyest javulhasson Magyarországon.

A másik ilyen sorskérdés pedig a munka világával összefüggő kérdés, többletfoglalkoztatás, többletmunkahely. Az adórendszer bizonyos lépései - tehetjük fel a kérdést - szolgálják-e ezeket a társadalompolitikai törekvéseinket? Azt gondolom, hogy ezek vizsgálatának kell alávetnünk vagy érdemes alávetnünk a beterjesztett törvénycsomagot.

Ha a demográfiai helyzet javítása érdekében megtett lépéseinket idézem, ahogy azt már megtették

egyébként képviselőtársaim, a szocialista vezérszónok is utalt erre, akkor azt kell mondanom, hogy a magyar adózási rendszernek az egyik legkarakteresebb jellegzetessége - és ezt nemcsak fenntartjuk, hanem tovább erősítjük - a családok támogatása. A családok, a gyermekeket nevelők a jövő érdekében a legnagyobb terheket vállalják, ezért minden támogatást, amit egy adórendszer adni tud számukra, azt a jövőben is biztosítani kell. Nem segíyezni kell az ilyen családokat, hanem az általuk megtermelt jövedelem jó részét ott kell számukra hagyni, és azt ki kell vonni az adózás alól. Ezt tettük eddig is.

Ma azt mondhatjuk, hogy egy három gyermeket nevelő szülő, ha átlagkeresetet keresnek a szülők (*Gógös Zoltán: De az nem tipikus ám!*) vagy afölött keresnek a szülők, akkor azok gyakorlatilag három gyerek után nem adóznak. Sokáig érhetett minket az a kritika, hogy az ennél szerényebb jövedelemmel rendelkezők esetében ezt a kedvező helyzetet biztosítani nem tudtuk, hisz nem volt miből érvényesíteni számukra ezeket a megtakarításokat, ezért az elmúlt évben kiterjesztettük ezt a rendszert, és nemcsak az adóból, hanem a befizetett járulékokból is az ő számukra le lehetett írni ezeket a könnyítéseket, tehát rájuk is igaz ez a kedvező helyzet.

Amit most itt tenni fogunk, a két gyermeket nevelő szülők esetében is várható egy jelentős könnyítés, jelentős előrelépés. Nem tudjuk meglepni azonnal, de 2016-tól kezdődően négy éven keresztül az őket megillető 10 ezer forintos kedvezmény 20 ezerre fog növekedni, tehát évente 2500 forinttal. Azt gondolom, hogy ez a kétgyermekesek esetében egy nagyon jelentős előrelépés lesz, és meggyőződésem, adópolitikai eszközökkel is a gyermekvállalási kedvet is ezzel ösztönözni és segíteni tudjuk.

Fontosnak gondolom azt a változtatást, amit ez a törvénycsomag hoz, ami a fiatal házasságokat vagy a házasulandókat érinti. Még amikor nem rendelkeznek gyermekkel, akkor is havi 5000 forint adócsökkentést kaphatnak; úgy módosul az adóalapjuk, hogy havi 5000 forint adócsökkentést élvezhessenek, és ezt ráadásul 24 hónapon keresztül kapják. Ez az a két intézkedés, ami nővünként jelentkezik, és ezeket sorolhatom abba a körbe, ami ebben az új adócsomagban a gyermekvállalási kedvet és ilyen szempontból a demográfiai helyzetet javítandó lépések közé tartozik.

A másik a munka világa, a munka ösztönzése. Itt sok tételt felsorolhatnánk. A legfontosabb az, hogy továbbra is tartani tudjuk azt, hogy a magyar vállalkozások, elsősorban a kis- és középvállalkozások nagyon kedvező adókönyvet éljenek meg, és kevés adót fizessenek. Igazán olyan szabályokat tudnék itt még felsorolni, amelyek a versenyt tisztítják, a vállalkozók közötti versenyt tisztítják. Ugyanis, ha a vállalkozások között tisztességtelen a verseny, mert egyesek adót csalhatnak, akkor ez a gazdaság növekedésére károsan hat. Ha ilyen tételek között szemezgetek, akkor én elsőnek talán megemlíteném az elektronikus áruforgalom ellenőrzését szolgáló rend-

szert, amit bevezet ez az ország. Ezzel el fogjuk érni azt, hogy nyomon követjük az áru mozgását, és az áru mozgásának nyomon követésével az eddigiekhez képest sokkal eredményesebben tudjuk majd kikényszeríteni az adófizetési kötelezettségeit az ilyen ügyeskedő vállalkozóknak, és ez a verseny tisztaságát fogja javítani.

Adminisztratív ésszerűsítéseket is bevezetünk, és ez megint beleillik abba a körbe, hogy azok a vállalkozások kapjanak, mondjuk, K+F kedvezményeket, akik erre jogosultak. Egy előzetes adminisztratív eljárás keretében a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala először minősíti azt a vállalkozást, amelyik ilyen szempontból kedvezményeket akar érvényesíteni, és csak e minősítés birtokában élvezheti ezeket a könnyítéseket. Hasonló lépéseket teszünk a felsőoktatási intézmények támogatása esetében is.

Burány Sándor kritikaként szóba hozta, hogy a befektetési alapok esetén egyfajta különadót vezetünk be. Ez egészen pontosan annyit jelent, hogy ezek a befektetési alapkezelők, ha Magyarországon van egy forgalmazójuk, akkor ez a magyarországi forgalmazó fogja bevallani és befizetni azt az adót, ami eddig nem terhelte őket.

Lényeges változtatásnak gondolom azokat a módosításokat, amelyek a részmunkaidős foglalkoztatás esetén a következő időszakban járnak, és ilyen szempontból a részmunkaidős foglalkoztatást is ösztönzik.

Megemlítem azt az 5 milliárdos lehetséges tételt, ami nevesítve ugyan nincs, de mindannyian tudjuk, hogy az OTP-t érinti. Tehát a kormány nemcsak kis- és középvállalkozásoknak akar kedvező feltételeket biztosítani, hanem magyarországi regionális multik erőfeszítéseit is elismeri, és az orosz válság, az ukrán válság hatását ennél a pénzügyetnél 5 milliárd forint adókönyítéssel fogja ez a betérjesztett csomag csökkenteni.

Nem örülök annak, amit Burány Sándor szóba hozott; ahogy ő fogalmazott, elvesztettük azt a csatát az Európai Unió vagy Európai Bíróság előtt, ami a kicsiben történő pálinkafőzés esetére vonatkozott. Korrekciót vagyunk itt kénytelenek tenni, a jövőben ezt az előnyt csak azok élvezhetik, akik gyümölcs-termelő magánszemélyek. De azért, hogy az Európai Uniónak fricskát és erőt mutassunk, üdvözlöm azt, hogy egy magyar hungarikum esetében - ez a fröccs - jelentős kedvezményeket biztosítunk a fröccsöt élvezőknek.

Jövedéki érdekkörben is nagyon sok a visszaélés, ezért a jövedéki biztosítékok növelését is csak helyeselni lehet. Alkoholtermékek esetében ez 22 milliárdról 150 millióra, ásványiolaj-termékek esetén 120 milliárdról 600 millióra növekszik.

Áfakörben is vannak változások, ez egészen pontosan adókönyítéseket jelent. A kormány, látva azt, hogy az élő sertés és a félsertés forgalmazása esetén az áfának 27 százalékról 5 százalékra történő jelentős csökkentése a gazdaságot fehérítette, ilyen lépésekre szánta el magát szarvasmarha, kecske, juh, tehát

nagy testű állatok esetében is (*Gógös Zoltán: Nálunk nincsen ilyen forgalom.*), élő állat forgalmazása esetén vagy vágott testek esetében.

Az önkormányzatoknál szóba hozom azt, amit szintén már képviselőtársaim megemlítettek, egy új adó bevezetésére nyílik lehetőség a helyi adók mellett, ez az úgynevezett települési adó. Ezt a települési adót bizonyos adótárgyakra és adóalanyokra vetheti ki a település. Az egész kérdést úgy értékelem, hogy a helyi önkormányzatnak, pontosabban a települési önkormányzatnak nagyobb lesz a mozgásszabadsága.

Ugyanakkor ugyanúgy üdvözlöm azt a lépést, amikor mezőgazdasági szövetkezetek esetében, ha az árbevételük 95 százaléka tagi értékesítésből vagy a tagi termékek értékesítéséből származik, nem fizetnek iparüzési adót.

(13.00)

A legnagyobb vihart nyilvánvalóan a távközlési adó bevezetése jelenti. Itt óvatosan kell eljárunk, ezért azokat a korrekciókat, amelyeket a két frakció, a Fidesz- és a KDNP-frakció tesz, nyilvánvalóan üdvözölni lehet. Ezt az adót csak jól szabad bevezetni, mert sokakat érint, és ez egy érzékeny kérdés.

Fontosnak gondolom azt, amit ez a kormány meghirdetett, ez pedig az, hogy 2018 végéig mindenkinek elérhessen a szélessávú internet. (*Gógös Zoltán: Úgy, mint a gáz! A csonk itt van, csak nem kötik be!*) Ez nem történik meg magától, ez pénzbe kerül; akkor is, ha jó részét európai uniós forrásokból akarjuk megtenni, ez helyi erőfeszítést is igényel, ehhez többlet-adóbevételeket is produkálni kell. Én nem vagyok arról annyira meggyőződve, mint ahogy önök hirdetik, hogy ezeket a tételeket át fogják hárítani a szolgáltatók a használókra; azért nem, mert ha elérjük azt, amit szeretnénk, hogy mindenki elérhesse a szélessávú internetet 2018-ban, ez többletfogyasztást is jelent a szolgáltatások esetében. Tehát a szolgáltatóknak több lesz az ügyfele, a szolgáltatások egyre növekvő versenyben az ügyfelekért fognak versengeni, ezért én egyáltalán nem vagyok benne biztos, hogy azokkal az adminisztratív tiltásokkal, amelyeket mi a törvényben majd megfogalmazunk az adó továbbhárítását illetően, azok ellenében a szolgáltatók ezzel élni fognak. Abban legyenek partnerek, hogy ez ne így történjen, és az egész országot a ciklus végéig szélessávú internettel tudjuk lefedni.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Képviselőtársaim! Én azt gondolom, hogy a betérjesztett törvénycsomag konzekvens azaz, amit eddig képviseltünk adópolitika kapcsán. Az, amit eddig képviseltünk, a makroszámok alapján, és meggyőződésem, hogy a magánemberek és a jövedelemtulajdonosok pénztárcája felől mérve is eredményes. Ha eredményes - és azt gondolom, hogy ez

vitathatatlanul eredményes -, akkor ezen nem célszerű korrekciót tenni, hanem az általunk évekkal ez előtt elindított folyamatokat erősítenünk kell. Ez az adótörvény ezt teszi.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm a képviselőtársaimat. Folytatjuk a vitát. Következik a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha klasszikust akarunk idézni, elmondhatjuk, hogy két dolog egészen biztos az életben: az, hogy előbb-utóbb meghalunk, de addig is adót fogunk fizetni. Érdemes tehát fejtegetnünk azt, hogy milyen irányban indult el a kormány azon az úton, ami ezt kikövezi.

Látható, hogy alapvető filozófiai különbség van közöttünk. Az az adóügyi csomag, ami előttünk fekszik, egy folyamatosan szűkülő méretű tortából próbál egy marakodás során minél nagyobb részeket kihalászni kedvezményezett társadalmi csoportoknak, miközben a leszakadó csoportok, az alsó középosztály folyamatosan hátrányokat szenved el. A Jobbik alapfilozófiája ezzel szemben az, hogy a torta méretét lenne érdemes növelni, ily módon a nagyobb tortaszemekből a közteherviselés megvalósításával és kiszélesítésével el lehetne érni azt, hogy ez az ország végre fejlődési pályára álljon.

Láthatjuk azt, hogy az előttünk fekvő csomag lényegében egy átlagos családra számítva akár 8-12 ezer forint közötti többletterhet is jelenthet havonta, tehát éves szinten eljuthatunk oda, hogy az úgynevezett rezsisökkenetés által családunként önök szerint megspórolt százezer forintnál - éves szintről beszélünk - nagyobb összeg kerül kivételre a családok zsebéből csak ezzel a csomaggal, ami előttünk fekszik. Ezt nevezhetnénk akár rezsinövelési csomagnak is, de ne nevezzük így, mert van benne legalább egy pont, amire én azt mondom, hogy ez támogatható - ilyen az, hogy a friss házások legalább átmeneti időben és bár egy nevelésesen alacsony összeggel, de gesztusértékkel valamiféle támogatásban részesülnek.

De alapvető problémákat is találhatunk. Elhangzott itt, hogy közteherviselést kíván a kormányzat megvalósítani. Ez legalább két ponton megbukott. Egyrészt megbukott ott, hogy az önök kormányzása alatt - és az MSZP, SZDSZ előtte való regnálása alatt is - találunk olyan pénzügyi időszakot, amikor a teljes kereskedelmi bankrendszer magyarországi szegmense mintegy másfél százalékkal vette ki átlagosan a részét a közteherviselésből a különböző nyereségei utáni adózási formák tekintetében; találunk olyan időszakot, amikor nagyobb mértékben. De önmagában az, hogy ilyen kiugró aránytalanságok mutatkoznak, tehát az, hogy egy magyar kisvállalkozó adott esetben hatszor-nyolcszor-tízszer

magasabb teherszinttel találkozhat, mint egy itt lévő multinacionális láncolat vagy hálózat tagja, vérlázító és felháborító. Ugyanakkor azt is látnunk kell, hogy azok a multicégek, amelyek Magyarországon tevékenykednek, továbbra is akadálytalanul szivattyúznak ki évente több mint 4000 milliárd forintot Magyarországról, a magyar emberek befizetései, munkája után megtermelt nyereség jó részét adózás nélkül, különböző pénzügyi trükkökkel és hazugságokkal kicsalják az országból. Ilyen a gyártási technológia bérlése, ilyen különböző internetes és egyéb rendszereknek a bérlése, ahol felső kalap nincs, és Magyarország kormánya nem avatkozott be annak érdekében, hogy ezek a multicégek a nyereséget ne tudják kitalicskázni az országból, tehát ezek továbbra sem vesznek részt a közteherviselésben. Ezzel szemben önök 48 ilyen céggel úgynevezett stratégiai megállapodást írtak alá, és adott esetben tiszszertizenkétszer nagyobb munkahely-teremtési támogatásban részesítik őket, mint egy átlagos magyar kis- és közepes méretű vállalkozót. Ez önmagában felháborító. De nézzük azt, ami előttünk fekszik, részleteiben!

A törvényjavaslattal az egyik legnagyobb probléma az, hogy nem tisztázza, mi a pénzügyi kormányzat célja. Benyújtottak elének egy olyan csomagot, amelynek lényegében nincs általános indoklása. Az általános indoklás azzal kezdődik, hogy milyen új típusú adóformák jelennek meg, de arról, hogy stratégiai szinten, víziók tekintetében mi a célja a kormánynak ezzel, mekkora bevételeket remél, mihez képest kíván elmozdulást foganatosítani, semmit nem tudunk meg. Vélhetően önöknél is egy rohanó jellegű, ad hoc jellegű munka folyt, hiszen körülbelül egy hét állt rendelkezésre egy nettó 176 oldalas, közel négyszáz paragrafus terjedelmű, 18 részletes melléklettel ellátott anyag feldolgozására; az összeállítás mikéntje is valami hasonló lehetett. De látható, hogy még a jogalkotási törvényt is megszegik önök azzal, amit elének letesznek, hiszen ennek is a 17. §-a 1. pontja teljesen egyértelműen elmondja, hogy a jogszabály előkészítője előzetes hatásvizsgálat elvégzésével felméri a szabályozás várható következményeit. Önök ebből semmit nem tettek meg, legalábbis az indoklásban még az országgyűlési képviselők számára sem tesznek elérhetővé ebből egyetlen gondolatot sem.

Még egyszer mondom: van egy olyan pontja ennek, amit lehet támogatni, ez a házassági adókedvezmény, bár a havi 5000 forint neveléses összeg ahhoz, hogy a házasságkötési kedvet bármilyen fokon, bármilyen szinten fellendítse, de értékeljük ezt a gesztust. Plecsnit vagy kitüntetést is lehetett volna adni, körülbelül ugyanennyi lehetett volna a hasznosulása, de értékeljük.

Ugyanakkor nem nyúlunk hozzá az egyik legbrutálisabb tételhez, az áfavilágcsúcsot jelentő 27 százalékos kulcsot ugyanis nem áll szándékukban módosítani, pedig az irreálisan magas forgalmi adó egyértelműen a korrupció melegágya. Magyarország gaz-

dasági szerkezetének ismeretében pedig a problémák többségét az az elképesztő korrupciós fok okozza, ami a magyar nemzetgazdaságban tapasztalható. De vizsgáljuk meg azokat a különadókat, amelyekkel kapcsolatban önök - az államtitkár úrral együtt - folyamatosan azt hazudják, hogy nem kerülnek áthárításra, hogy ezt nem a magyar polgárok fizetik, ezt a szolgáltatók fizetik, a bankok, a multik fizetik. Ezzel szemben akkor nézzük a Központi Statisztikai Hivatal adatait és a Magyar Nemzeti Bank kimutatásait, tehát két olyan szervezetét, amelyet ellenzéki elfogultsággal igen nehéz lenne megvádolni.

A KSH szerint a pénzügyi szolgáltatások ára 2013-ban mintegy 36 százalékkal emelkedett, az idei év első felében pedig további 14 százalékos drágulást találunk. Másfél év alatt tehát a tranzakciós illeték miatt 55 százalékkal nőttek a bankhasználók költségei, ugyanebben az időszakban a tranzakciós illeték beszédési volumene is hatalmas mértékben nőtt. A bankszektor tehát csak a pénzügyi szolgáltatásokból származó bevételei tekintetében 2013 egészében 121 milliárddal növelte a bevételeit, egy olyan időszakban, amikor az önök óriásplakátjai szerint elszámoltatták a bankokat, közelítették a közteherviseléshez. Válságévekben ezek az intézetek százmilliárdos nagyságrenddel tudták a bevételeiket növelni! Hogy van ez? Úgy, hogy közben a tranzakciós illeték miatt egyébként nagyon sok bankszámlát megszüntettek a magyar állampolgárok, és olyan racionalizálások kerültek bevezetésre a rendszerben, amelyek egyértelműen mutatják, hogy az állampolgárok is reagálnak arra a pénzügyi és adócunamira, amit önök a nyakukba zúdítanak.

Látható tehát, hogy ha csak a tranzakciós illeték áthárítását vizsgáljuk, akkor mit mond a Magyar Nemzeti Bank vezető elemzője: azt, hogy a 11 legnagyobb forgalmú hazai bank teljes mértékben áthárította ezt az illetéket, és a háztartásoknál az áthárítások mértéke nemcsak elérte, de meg is haladta a tranzakciós illeték szintjét, jelesül a készpénzfelvételnél, az átutalásnál és a bankkártyás fizetéseknél is. Tehát a lakosság legszélesebb köre által leggyakrabban használt tranzakciós formák esetében az illeték mértékét meg is haladta az áthárítás.

(13.10)

Tehát ne hazudják azt, hogy nem történt ilyen, pontosabban hazudozhatják ezt a parlamentben, csak egyre kevesebben fogják elhinni.

Az éves kártyadíj pedig a leginkább elterjedt betéti kártyáknál 1700 forintról 3000 forintos szint fölé is növekedhetett, de pár ezrelékes elmozdulással is milliárdos tételeket lehet áthárítani a magyar lakosságra, csak ezt nagyon nehéz kimutatni, mert önök továbbra sem építettek ki egy olyan monitoring-rendszert, ami heti szinten vizsgálná, hogy a különböző díjtételnövekmények mögött állnak-e valós piaci folyamatok avagy sem.

Az úgynevezett népegészségügyi termékdíj elhagyásáról is lehetne beszélni, hiszen itt a gyártók úgy reagáltak, hogy leginkább trükköztek az ösztetevőkkel, tehát nem váltotta be ez az adó a hozzáfűzött reményeket, legalábbis bevételi szinten nem, a fogyasztási szokások megváltoztatása tekintetében pedig minimális eltérés mutatható ki, sajnálatos módon. Én magam is nagy reményeket fűztem ehhez, de a megvalósításba valami hiba csúszhatott, hiszen nem váltotta be - még egyszer mondom - egyik hozzáfűzött reményt sem.

A telefonadó pedig egy megmagyarázhatatlan típusú különadó, hiszen látható az, hogy az adó egy részét beépítették a szolgáltatási díjakba, de aztán a második Varga-csomagban, amikor már látták ezt az áthárítást, tehát önök is érzékelték, akkor tovább emelték ezt a díjat, tehát ezt az áthárítási cunamit engedték tovább folyni akadály nélkül.

Ami a legdurvább viszont az előttünk fekvő, adózással kapcsolatos tervek tekintetében, az az, hogy 2015-től egy 35 százalékos mértékről jelentős mértékben, több mint 51 százalékra emelkedne többek között az Erzsébet-utalvány, a Széchenyi-pihenőkártya, az önkéntes nyugdíjpénztári és egészségpénztári hozzájárulás, a helyi bérlet, az iskolakezdési támogatás és a munkahelyi étkeztetés közterhe egyaránt, tehát ez az egész kör egy brutálisan adózott termékcsoporttá válik, már ha lehet ezen szolgáltatásokat termékcsoporton belül említeni. Ez az intézkedés pedig pontosan azokat sújtja a legkeményebben, akik középosztálybeliek, esetleg alsó középosztálybeliek, vagy azért harcolnak, hogy ott tudjanak maradni.

Tehát megint csak azt látjuk, hogy miközben az egykulcsos adózással, aminek a pozitív hatásai 85 százalékban Budapesten és Pest megyében csapódtak le, a gazdagabb emberek régiójában és életében, életterében, addig látható, hogy itt megint csak az alsó középosztályt, megint csak a leszakadástól rettegő és joggal féltő rétegeket terhelik indokolatlanul, miközben továbbra sincsen egy termelést támogató adórendszer.

Látható tehát, hogy el lehetne mozdulni innen, igenis, egy termelést támogató adórendszerrel, ahol nem több száz milliárdos átcsoportosításokat fogantatunk az egykulcsossal azok számára, akik a legkevésbé szorulnak erre rá, hanem a mezőgazdaságot, a turizmust, az ipart, jelesül a feldolgozóipart olyan adókedvezményekkel lehetne és kellene erősíteni, amelyek révén új munkahelyek jönnek létre, a hozzáadott érték növekedhet, az elvándorlás lassítható, és ezen értéktöbblet igenis növelné annak a tortának a mértékét, ami a magyar nemzetgazdaság rendelkezésére áll. Abból az eddigi adóterhelési százalékos szint mellett is sokkal többhöz jutna a költségvetés bevételi oldala, akár még csökkenthetők is lennének az adóterhek hosszú távon, hiszen ez lenne a cél; de az mindenképpen igaz lenne, hogy ezt az elképesztő marakodást, ami a csökkenő méretű torta egyre kisebb szeletei fölött folyik, meg lehetne szün-

tetni, de csak és kizárólag egy termelést támogató adórendszerrel.

Hadd mondjak el annyit a végén, hogy engem abszolút pozitívan érintett Hargitai Jánosnak a demográfiai szempontokat figyelembe vevő megszólalása. Örülök, hogy legalább látják a problémát, és örülök, hogy vannak itt olyan képviselők, akik látják, hogy Magyarország nem egyik legnagyobb, hanem a legnagyobb problémája a népességfogyása, az elöregedése, ehhez párosulva pedig az az elképesztő mértékű kivándorlás, amely problémakört, problémahalmazt együttesen kellene kezelni.

Látni kell, hogy önök és ez a gazdaságpolitika, amit lényegében folytattak - hiszen ha csak az áfakérdést nézzük, akkor 20-ról 25, majd az önök regnálása alatt 27 százalékra emelkedett még az élelmiszerek áfája is -, ez az elképesztően kiszámíthatatlan gazdaságpolitika, azok az átgondolatlan adózási intézkedések, amelyek előttünk fekszenek, igenis odavezetnek, hogy Magyarországon már annak sem lesz biztosított a létbiztonság, aki 20-30 millió forintot félre tud tenni a nyugdíjba vonulása éveire. Elenyésző mértékben élnek Magyarországon ilyen emberek, de akkor is, az elöregedés és a népességfogyás, a fiatalok, az aktívak hiánya miatt egy olyan helyzet fog előállni Magyarországon, amikor elmondhatjuk azt, hogy hiába lesz valakinek megtakarítása, nem lesz olyan fiatal, nem lesz olyan aktív, aki megvásárolja ezen megtakarítási értéket, vagy azokat a befektetéseket megvásárolja, amelyek révén aztán kamat lenne kitermelhető, vagy meg lehetne maradni öregkorban annak, akinek tartaléka van.

Tehát egy gazdasági egyensúly megbomlott, és hogy ne bomoljon meg végképp, tehát hogy legalább lassítható, aztán visszafordítható legyen ez a folyamat, nem elég házasságkötési támogatással ötezer forintokat gesztusértékkel kiosztani. Példának okáért a 2010-es kormányváltáskor egy olyan otthonteremtési programot kellett volna foganatosítani - amit a Jobbik egyébként kidolgozott, letett az asztalra, és ebben az évben is megvalósíthatná a Fidesz-KDNP, mert nincs bennünk irigység e tekintetben -, amely révén magyar vállalkozók, a magyar építőipar kivitelezői, beszállítói bérlakások sorát emelhetnék, emellett az üresen hagyott, hatalmas, több százvezres ingatlantömeg átvizsgálása után ebből visszahozhatnának az életbe valamennyit. Magyar fiatalok, középkorúak számára elérhető, tehát a mostani piaci árak maximum harmadáért kellene és lehetne bérlakást biztosítani.

Egy ilyen tőkeinjekcióval, ami a magyar építőiparon keresztül még négy-öt gazdasági ágazatot érintene, igenis fel lehetne pörgetni az egész nemzetgazdaságot, lehetne lassítani a kivándorlási kedvet, és lehetne növelni a gyermekvállalási hajlandóságot, hiszen nagyon sok gyermek születése azért marad el, mert egy átlagos fiatal belátja, hogy a jelenlegi jövedelmi szint, az elképesztő adóterhek mentén és az igenis magas újraelosztási szint mellett egész egyszerűen lehetetlen önálló otthonhoz jutni, lehetetlen

tervezhető módon nemhogy saját lakáshoz, de saját házhoz vagy portához jutni, egész egyszerűen ez kivitelezhetetlen húszéves távlatban egy magyar fiatal számára.

Elképesztő államtitkári reakciókat is kaptunk egyébként adózás és otthonteremtési kérdéseink felvetésére. Volt olyan, aki nem átallotta azt mondani, hogy a Nemzeti Eszközkezelő az utóbbi évtizedek legnagyobb bérlakás-építési vagy bérlakás-kivitelezési programja. Jelesül itt arról van szó - hogy mindenki tudja -, hogy magyar emberektől a hitelező bank elképesztő merényleteit követően elveszik a saját lakásuk, otthonuk tulajdonjogát, aztán bérlőként maradhatnak a saját ingatlanjukban. El lehet nevezni ezeket az elvesztett ingatlanokat bérlakásnak, de az biztos, hogy Magyarországon a magyar fiatalok életlehetőségeit nem lehet szélesíteni ezáltal, és a demográfiai helyzetre sem hathat pozitívan a Nemzeti Eszközkezelő. Azért meg kell említenünk, hogy van a költségvetésben egy otthonteremtési sor, valóban van, csak egyetlen új lakás sem épül belőle, mert ez az otthonteremtési sor az árfolyamgát 2.0-soknak az állami támogatását, az állami lábát tartalmazza.

Éppen ezért én arra szeretném biztatni kormánypárti képviselőtársaimat, ha van végre olyan, aki felismeri a demográfiai problémák elképesztő voltát, annak a szakadéknak a mélységét, ami előttünk fekszik, igenis avatkozzanak be átgondolt gazdaságpolitikai koncepcióval, ne csak kozmetikázzanak. Mert ami itt előttünk fekszik, az egy dolog, hogy lenullázza azt a rezsicsökkentésnek nevezett folyamatot, amit végül is két éven keresztül eladtak, és aminek köszönhetően, bár a választási rendszer átalakult, de azért egy kétharmados sikert el tudtak könyvelni, de látható módon most tökéletesen lenullázzák azokat a valós vagy állítólagos kedvezményeket, amelyeket a korábbiakban foganatosítottak, mindamelllett, hogy a rezsicsökkentés kedvezményeinek egy jó részét már elvesztette a magyar költségvetés és a magyar polgárok azáltal, hogy adóforintjaikból kompenzációt fizettek önök azoknak a közműcégeknek, amelyeket kártalanítani szerettek volna a rezsicsökkentés folytán.

De meg kell hogy jegyezzük, a legnagyobb probléma - ez is nagy probléma, de - mégsem ez, hanem a közteherviselés teljes hiánya, az, hogy különböző bankok, pénzügyintézetek még mindig megúsztatják százmilliárdos nagyságrendű bevételi szint mellett adott esetben 1 százalékos adókulcsokkal vagy az 1 százalékos szintnek is az alján lévő adókulcsokkal, és multinacionális cégek ezermilliárdos nagyságrendben szivattyúzzhatnak ki pénzt Magyarországról. Teljesen mindegy, hogy ebben az évben vagy az előzőben adott esetben ez a volumen csökkent vagy nőtt, évtizedes távlatban nehezedik ez a teher a magyar gazdaságra, és amíg ezen nem sikerül változtatni, addig önök hozhatnak elénk bármilyen adócsomagot, struktúraváltásra, szerkezetváltásra lehetőséget csak lélekbatársággal lehet szerezni.

Ebből a csomagból pontosan a bátorság hiányzik. Ez egy megalkuvó csomag. Megalkuvó a tekintetben, hogy külső, begyűrűző gazdasági hatásokra reagálva a megszorítások szintjét növeli, emeli, semmiféle önálló kezdeményezőkézséget ez a kormány nem tud felmutatni, amellet, hogy - még egyszer mondom - én támogatom, hogy aki frissen köt házasságot, kapjon havonta ötezer forintot, ez nagyon jó dolog, de azért lássuk be, hogy a Duna nem lép ki a medréből ettől.

Azt is látni kell, hogy igenis szembe kell szállni különböző külső, begyűrűző gazdasági hatásokkal, Magyarország érdekében szembe kell szállni bankokkal, szembe kell szállni multikkal, és szembe kell szállni értékrendekkel, amelyek azt mondják, hogy menj el Magyarországról, amelyek azt mondják, hogy ne vállalj annyi gyermeket. Ezekkel szemben ellenerőt úgy lehet támasztani, hogy kiszámítható, biztonságos gazdasági szerkezet mentén, kiszámítható adópolitikával elérjük azt, hogy Magyarországon igenis nyugodtan meg tudjon maradni egy magyar fiatal.

(13.20)

Ha már a házasságot támogatják ötezer forinttal, akkor meg kell jegyezni, hogy csak ezzel a netadós históriával, amit önök idéztek elő - állításom szerint elképesztő baklövés sorozatával -, sokkal több magyar fiatalban idézheték elő azt, hogy adott esetben egy ilyen országban ő nem akar megmaradni, mint ahány magyar fiatal pozitívan érintett az a gesztus, hogy ha elveszi élete párját, akkor két évig pár ezer forinttal támogatják. Nem a pár ezer forinttal kell megoldani vagy nem kizárólagosan azzal ezeket a problémaköröket, hanem olyan életviszonyokat kell teremteni, hogy Magyarországon igenis érdemes legyen megmaradni, állításom szerint mindenkinek itt kell boldogulnia.

Nem ítélek el egyetlen kivándorlót sem, de a jóistentől eredeztetett rendszer mentén aki ide született, annak itt kell hogy boldogulási lehetőségeket biztosítsunk - még egyszer mondom - bármilyen áron. Ez sokkal fontosabb, mint akármilyen uniós érdek, sokkal fontosabb, mint önöknek bármilyen paktum a bankokkal, multinacionális cégekkel. A végső cél tehát kizárólagosan az lehet, hogy Magyarország demográfiai egyensúlya helyreálljon. Ezen adócsomag minden egyes tételét ennek kellene alárendelni, jelen pillanatban egy pontja került ennek alárendelésre a nettó 176 oldalból; látszik tehát, hogy van min dolgozniuk.

Arra biztatom önöket, hogy a gyávaság, a megalkuvás adócsomagja helyett mutassanak fel lélekbatárságot, legyen önökben kezdeményezőkézség, és igenis a magyar fiatalok számára teremtsenek olyan életlehetőségeket, amelyeket egyébként megérdemelnének ennyi hazaáruló kormányzatot követően. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvénycsomag nem tartalmaz túl nagy átrendezést, az adórendszert inkább csak fércelgetik, a hatások ismerete nélkül dobnak be ötleteket, változtatnak terheket, keserítik meg sokak életét.

A sokszor hangoztatott bürokráciacsökkentés helyett a kisvállalkozások megint csak újabb kisadókat, újabb bejelenténivalókat kapnak a nyakukba. Az internetadó is totálisan a semmiből, a Fidesz korábbi álláspontjának és mostani céljainak ellentmondva, senkivel sem egyeztetve került a csomagba.

Az internetadó - legyen nyílt vagy akár burkolt - teljességgel elfogadhatatlan. Hazánkban a digitális írástudatlanság óriási méreteket ölt, vannak térségek, ahol nemhogy internet, de számítógépek sincsenek az otthonokban. Egy ilyen országban az internetadó bevezetése nemcsak az internet szellemiségével ellentétes, de végzetes hiba is; egy országban, ahol még mindig kevesen férnek hozzá a világháló szolgáltatásaihoz, ezzel a hibás döntéssel még lassúbb lesz az internet elterjedése, márpedig a növekedés mindannyiunk érdeke, a felhasználóké és a nyomás alatt tartott szolgáltatóké egyaránt. Ezt önök, konkrétan Nyitrai Zsolt mondta 2008-ban.

Ennek az álláspontnak a szavával egyetértünk, önök viszont mindezt láthatóan elfelejtették. A javaslat hangoztatott indokai, például, hogy az internetre terelődött át a telefonálás, rendre hamisnak bizonyultak, ugyanis az internetes telefonálás töredéke csak az adatforgalomnak. Mértékét még csak nagyságrendileg sem sikerült eltalálniuk: 20 milliárdról beszélnek, holott a megnevezett mértékkel ennek tízszerese folya be. Az érintett ágazat képviselőivel is csak a javaslat betérjesztése után próbáltak egyeztetni, ez nonszensz.

Az LMP álláspontja a kérdésben egyszerű és egyértelmű: ezt az intézkedést vissza kell vonni, nem lehet reszelgetni vagy javítgatni, és azt mondjuk, hogy trükközni se lehet, mert önök most 700 forintos plafonnal akarják limitálni, és azt mondják, hogy a szolgáltató fizeti majd meg. De az eredményt tudjuk: előbb vagy utóbb áthárítják. Ha forrás kell, akkor máshol keresgéljenek, van elég sok terület az államigazgatáson belül is, ahol pazarlás folyik, elég csak a Microsoftnak kifizetett licencdíjakat említeni vagy a közmédia 80 milliárdját vagy az állami propaganda milliárdjait. Az internethasználatot nem gátolni kell, hanem támogatni, például ingyenwifivel, ahol kell, oktatással, képzéssel egybekötve, illetve kafetériában lehetővé kell tenni a kedvezményes internetszolgáltatás vásárlását.

Az ügy háttéréhez tudni kell, hogy a háztartások fogyasztási szerkezetében a lakásfenntartási és élel-

miszer-kiadásokat - ami körülbelül 20-25 százalékkal - a közlekedési kiadások követik 11,6 százalékkal, majd a hírközlés-kommunikáció a negyedik legnagyobb tétel 6,7 százalékkal. Ez kimagasló érték a fejlett országok között: Lengyelországban 5 százalék, Szlovákiában 3 százalék, Csehországban 2 százalék, Ausztriában és a skandináv országokban 1 százalék alatti ez a mutató. Szlovákiában a fizetésekhez képest feleannyit kell áldozni mobilinternetre, így ott kétszer akkora a mobilinternet-penetráció, 55,3 százalék, Lengyelországban 61,3 százalék, Csehországban pedig 62,5 százalék, Magyarországon mindössze 27,7 százalék.

Megemlítendő, hogy a 2014-2020-as EU-forrásoknál csak a gazdaságfejlesztési és innovációs operatív programban példa nélküli összeget, 86 milliárd forint vissza nem térítendő támogatást kívánnak fordítani elsősorban településeken belüli elérési hálózatok fejlesztésére.

Na már most, ha az egyik kezükkel segítik a kiépítést, a másikkal gátolják annak használatát, az vajon értelmes politika?

A kafetéria kérdése. Súlyos problémának tartjuk, hogy a kormány továbbterheli és lényegében a megszűnés felé tereli a kafetéria rendszerét. A 2015-ös adótervek között szerepel, hogy a béren kívüli juttatások adóterhelése az ideai 35,7 százalékról 51,17 százalékra nő, a munkáltató által szabályozott béren kívüli juttatásnak nem minősülő juttatások közterhe pedig 65,79 százalékra nő 2015-ben az ideai 51,15 százalékról.

Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy a munkáltatónak jövőre 43 százalékkal fog többet kerülni, ha a munkavállalóknak ki akarja fizetni a különböző kafetériaelemeket. Egyértelmű tehát, hogy jövőre a cégek szorultabb helyzetbe kerülnek a kafetériakeretek miatt. Ez azért szomorú, mert a kafetériával főleg a kiskeresetű munkavállalók járnak jól, akiknek fontos a munkahelyi étkeztetés, az iskolakezdési támogatás vagy a helyi bérlet munkáltató általi támogatása. Ha megnőne a kafetéria adója, akkor valószínűleg csökkenne a keresetük, a cégek negyede nem adna többet ilyen juttatást, míg máshol is jelentősen csökkenne a keret, ezért is tiltakoznak a szakszervezetek is.

A kormány ráadásul nem látja, hogy a kafetéria nem a bérfizetés alternatívája, hanem egy pluszjuttatás, amely egyben kitűnő helyi gazdaságfejlesztési eszköz is lehetne. Annak érdekében, hogy a funkcióját betölthesse és céljait elérje, egy évi hatszáz ezer egymilliós felső korlát megtartása mellett - szemben az új négyezerötvenezres plafonnal - adómentessé kellene tenni például az önkéntes nyugdíj- és egészségpénztári befizetéseket, az üdülési csekket, a BKV-bérletet és az internet-előfizetési utalványt.

Új elemeket is be lehetne hozni, mint a munkáltatói lakhatási támogatás a munkaerő mobilitása és lakhatási körülményeinek javítása érdekében, vagy a családi kártya, amely bármely bölcsődében, óvodában vagy családi napköziben lenne beváltható, elősegítve a családanyák munkavállalását és növelve a

gyermeknevelési és szolgáltatási kínálat rugalmasságát és sokszínűségét.

A kormányban azonban láthatóan vagy nem fontosak a fenti célok, vagy egyáltalán nem érti a kafetéria működését és hasznát, mivel az elmúlt években nem volt más terve, mint szépen csendben kivérezteni az egész rendszert.

Az adócsomag a gazdaság zöldítése szempontjából is kiábrándító. Láthatóan nincs senki a kormányban, akinek fogalma lenne a környezetvédelmi szabályozásról és a zöldadóztatásról, arról, hogy a környezetvédelmi termékdíjaknak nem a költségvetési lyukak befoltozása az alapvető funkciója, hanem a környezetterhelések és a környezetre káros termékek és szolgáltatások visszaszorítása, illetve a környezeti károsító megoldások kezdeményezése.

(13.30)

Ha legalább minimumszinten tudná valaki a kormányban, hogy miről szól a XXI. században a környezetvédelem, akkor biztos nem álltak volna elő a termékdíjak módosítására vonatkozó mostani javaslatokkal. Hogy a reklámhordozó papírok termékdíja harmadával nő, az környezetvédelmi szempontból végül is érthető. Ezekből a tescós, auchanos újságokból általában közvetlenül vagy a krumplipucolás után háztartási hulladék lesz. Legfeljebb a mértéken lehet elgondolkodni. Azt ugyanis hiba lenne feltételezni, hogy ez a nagymértékű adóemelés nem épül be majd a fogyasztói árakba.

Hogy az irodai papír és az egyéb vegyipari termékek, magyarul, a szappantól a samponon át az alapvető kozmetikumokig minden, ami a személyes higiéniahoz tartozik, valóban termékdíjköteles kategória legyen-e, arról már lehetne vitatkozni. Ami az irodai papírt illeti, ott a klórral fehérített papírok esetében indokoltnak tekinthetjük a termékdíjat, de mi a helyzet a hulladékpapírból gyártott klórmentes újrapapírral? Ha az utóbbira ugyanakkora termékdíjat teszünk, mint az előbbire, akkor nyilvánvalóan nem a környezetterhelés megfizetéséről, hanem egyszerű pénzbehajtásról van szó.

Ugyanez a helyzet a háztartási vegyipari termékekkel is. Itt is vannak a környezet szempontjából előnyösebb, például foszfátmentes vagy kizárólag természetes összetevőket tartalmazó gyártmányok. Ha ezeket is a teljes adómérték sújtja, akkor megint csak kilóg a lóláb, vagyis az adómaximalizálási szándék, ami az adócsökkentés kormányától meglehetősen rosszul veszi ki magát. Az olcsó szappanok, samponok árát az egységes termékdíj az átlagosnál jobban növeli majd, amit aligha nevezhetünk másnak, mint durva rezsinövelésnek. Az 5 százalékos energiadó-emelés szintén rezsinövelő hatású lesz, majdnem biztos, hogy az áram- vagy a gázzámlákban, de az adóban, az egyre nagyobb tömegben veszteséggé váló és állami veszteségpótlásra szoruló energiacegek kisegítésében garantáltan mi fogjuk megfizetni.

Ezt a termékdíj-szabályozást nem szabad tehát így bevezetni. Gondoskodni kell arról, hogy a befolyó bevétel valóban a környezetvédelemben hasznosuljon. Erre az LMP külön javaslatot fog majd benyújtani.

Fura eleme az adótörvény-tervezetnek az úgynevezett egészségügyi termékdíj kiterjesztése, konkrétan az alkoholok megadóztatása. Jól ismert, hogy micsoda károkat okozott és okoz ma is a túlzott alkoholfogyasztás Magyarországon. Éppen ezért nem szólunk a kommersz italok, vodka, whisky, gin és a likőrök megdrágítása ellen, de jelezzük, hogy ennek lehetnek komoly negatív hatásai; amikor az alkoholisták szülő elissza a pénzt a családjá elől, azt hiszem, ezt így szokták mondani. Ugyanakkor nem értjük, hogy a drágább italok, az Unicum és társai, a minőségi pálinkák miért maradtak ki a felsorolásból. Olybá tűnik, hogy lényegében a jómódúak, az elit alkoholizálását támogatja a kormány, míg a szegényekét megadóztatja. *(Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük: Így van. - Varju László: Egészségedre!)* Ez a különbségtétel nem fogadható el.

A házasságot kötők adókedvezménye nem több, mint a házasság ideológiai megfontolásokból való népszerűsítése. Azt gondoljuk továbbá, hogy Magyarországon nem a házásoknak nyújtott adókedvezmény fogja megoldani a népesedési problémákat. Ehhez olyan változásokat kellene elfogadni, amelyek garantálnák, hogy a nők biztonságosan vissza tudjanak térni a munkaerőpiacra, amelyek támogatnák a rugalmas, családbarát munkahelyek és megfizethető nappali gyermekellátási lehetőségek létrehozását. Ennek nyomát sem látjuk a mostani tervezetben.

Az újabb és újabb adókedvezmények helyett pedig a 2008 óta nem emelt, mindenkit elérő ellátások, családi pótlék, gyes növelésére van szükség. Régóta mondja az LMP, hogy hiba az, hogy a családi adókedvezmény csak a harmadik gyermeknél ugrik, ott válik számottevővé. Azt, hogy a rendszer rossz, a kormány pontosan tudja, mert amióta bevezették, folyton változtatgatnak rajta. Először az alacsony keresetűek javára kellett korrigálni, most a kevesebb gyereket nevelők javára akarnak változtatást.

A Varga Mihály által beharangozottakkal szemben jövőre mégsem nő a két gyerek után járó családi adókedvezmény, csak 2016-tól, négy év alatt tervezik duplájára emelni az összegét, a mostani, két gyerek esetén gyerekenkénti 10 ezer forintot 20 ezer forintra. Vagyis az önkormányzati választások előtt félrevezette a kormány az embereket. Akkor kész tényként közölték, hogy jövőre megemelik a két gyermek után igénybe vehető családi adókedvezmény összegét, és erre az adótörvényekben tesznek majd javaslatot. Azt ígérték, hogy 2015-től megduplázzák a kedvezményt, ezzel két gyermek esetén gyerekenként 20 ezer forintra, azaz összesen 40 ezer forintra nő a kedvezmény összege. Ehhez képest jövőre nem változik semmi, 2016-tól pedig csak egy fokozatos emelés történik. Ezek után semmi garancia nincs arra, hogy nem írják majd fölül jövőre, mint ahogy a társasági adónál is megtették.

A jövő évi adótörvényekből az látszódik, hogy a Fidesz tovább halad a helytelen úton, még ha kisebb sebességgel is. Az adórendszer a jelenlegi javaslat elfogadása esetén 2015-ben sem válik igazságossá, továbbra is erősíteni fogja a társadalom szétszakítását, gátolni fogja a magyar vállalkozások megerősödését, és nem tesz érdemi lépéseket a népesedési problémák megoldására. Ez az adótervezet nem több, mint egy alapvetően elhibázott rendszer foltoztatása. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki kör végére értünk.

Most van lehetőség az elsőként jelentkezett független képviselői felszólalásra, 12 perces időkeretben. Meg is adom a szót Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonynak. Parancsoljon!

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! A felszólalásomat meg fogom osztani Varju László képviselőtársammal, fele-fele arányban. *(Közbeszólásra:)* Az időkeretet.

ELNÖK: Képviselő Asszony! Az az alapvető probléma, hogy ezt be kell előre jelenteni. Itt már arra nincs lehetőség, hogy jelentkezzen, mert egy képviselő szólalhat fel 12 perces időkeretben, utána pedig Varju úrnak minden további nélkül lehetősége van, úgy, ahogy ő időben jelentkezett; mert ahogy én látom, nyolcadikként jelentkezett be. Tehát ezt csak én engedhetném, de nekem erre nincs lehetőségem. Ügyhogy parancsoljon, képviselő asszony!

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Jó, rendben, semmi gond. Köszönöm. *(Apáti István: Rend a lelke mindennek.)* Így. A lényeg, hogy ő is fog tudni beszélni.

Boross Péter korábbi miniszterelnök... *(Apáti István és Tukacs István hangosan beszél.)* Kedves Képviselőtársaim! Boross Péter korábbi miniszterelnök a minap azt nyilatkozta, hogy a kormány támadása Magyarország támadása. No, egy kulturált vitában érdemes lefektetni az alapokat, mielőtt megszólalunk. Szerintem ugyanis a Fidesz-kormány nem azonos Magyarországgal. A kormány kritikája pedig kifejezetten a magyar emberek érdekét szolgálja, különösen akkor, ha az orbáni gazdaságpolitika sokadszor tesz tanúbizonyságot alkalmatlanságáról.

Az előttünk fekvő adócsomag olyan, mint egy Grimm-mese farkasa. Hiába öltözött áruhába, hiába fekszik a nagymama ágyában, mindig valahol kilóg egy szőrös láb, és kivillannak az éles fogak. Hiába beszél a kormány arról, hogy lesz majd jobb az embereknek, valójában ez az adótörvénycsomag is mutatja, megköti a kezüket. Egy hűbéri rendszert hoz létre, amely valójában csak egy szűk érdekkörnek, fideszes haveroknak kedvez. Az emberek azonban világosan elutasítják a hűbérurakat, példátlan, hogy

Budapest utcáin azt kiabálják az emberek, hogy bünyözöknek nem adózunk. Persze, azért az emberek adóznak. Persze, az adóhatóság elnöke korrupciós gyanúba keveredik, amit nem tart fontosnak tisztázni. Ilyen országban élünk ma.

(13.40)

Vesztes csapaton ne változtass - ez az Orbán-kormány gazdaságpolitikájának lényege. Minden ott kezdődött egypár évvel ezelőtt, az igazságtalan egykulcsos adó bevezetések. Az egykulcsos adó lényege az, hogy a gazdagabbakat támogatja, a szegényebektől pedig elvesz pénzt. Ha mindenki ugyanannyit fizet, nyilvánvaló módon a jómódúak járnak jól. Ez nem változik ezzel az adócsomaggal semmit.

Ugyanakkor a Fidesz pazarló és korrumpált állama annyi pénzbe kerül ma már, hogy 2012-től kezdve folyamatosan adókat kell kivetni. 2012-ben 25 új adófajta vezettek be, hogy a kiesett pénzmennyiséget pótolják; mára ez már 40-re nőtt. Most újabb adók bevezetésére kerül sor: a kafetéria megadóztatása, a chipsadó kiterjesztése és a már sokat emlegetett internetadó.

A Fidesz a különadók birodalmát teremtette meg Magyarországból. Ma extra adót kell fizetni azért, ha az ember eszik, azért is, ha iszik. Extra adót szednek azért is, hogy dolgozunk, ugyanis erről szól az internetadó. Az internetezés a mai világban a munkavégzés és az informálódás legfontosabb eszköze. Extra adóterhet kap a tisztálkodás is. Lassan egyszerűen nem tudunk olyan napi rutint összeállítani, amit ne terhelne különadó. A legszebb, hogy még a fizetésünk felvétele is pénzbe kerül.

A mostani adócsomag havonta 4 ezer, egy kétkezes család esetében nagyjából 100 ezer forintos megszorítást eredményez. Így lehetetlen biztonságos életet felépíteni, így lehetetlen egyről a kettőre jutni, így nem érdemes családot alapítani. Úgy, hogyha évente 8-10 új adófajta vezet be a kormány, egyszerűen nem érdemes tervezni. Nem lehet családot alapítani, nem lehet vállalkozást vezetni, mert amint kidugná az ember a fejét a vízből, a kormány egy újabb adóval visszadugja a víz alá.

Rádásul hihetetlen arroganciával teszik ezt, és úgy, hogy magára és barátaira nem vonatkoznak a saját törvényei és a saját megszorításai. A fideszes cégek kevesebbet adóznak, a fideszes képviselőknek nem okoz problémát a devizahitel végtörlesztése, ha a fideszes vállalkozások, amelyek nem elég jó minőségűek, gondba kerülnek, túlárzott állami megrendeléseket kapnak. Ez ma a mi országunk.

Tisztelt Országgyűlés! Az abszurd adóállam kiszámíthatatlan gazdasági környezetet teremt. Ha pedig a vállalkozók nem tudnak tervezni, netán félnek az államtól, nincs befektetés és nincs munkahely. Márpedig most minden okuk megvan arra, hogy féljenek a Fidesz korrumpált adóállamától. Nem véletlen, hogy semmit nem csökken a valódi munka-

nélküliség, és a foglalkoztatási adatok csak a rosszul fizetett, polgármesterek által úri kegyként osztogatott közmunka miatt javulnak Magyarországon.

A legjobb példa arra, hogy a kormány mennyire nem látja be tettei következményét, az internetadó ötlete, ami sokkal-sokkal többet árt a gazdaságnak és az embereknek egyaránt, mint bármekkora hasznot hozna az államnak. Sajnálatos, hogy néhány digitális analfabéta kormánytag, akik helyett beosztottjaik végzik az online munkát, ezt nem tapasztalta és nem is látja be. 16 évvel a Google elindítása után Orbán Viktornak is érdemes lenne bekapcsolnia a számítógépét. Ha ez esetleg nem megy, csak nézzen ki az ablakon, ahol tízezrek tüntetnek a kormány új intézkedése ellen.

Növekvő állam, fogságba esett gazdaság, különadók, különadók az élet minden területén. Ha a Fidesz így képzelel el a hatékony és okos XXI. századi államot, a nemzet érdekeinek képviselőjét, nos, akkor igen rossz úton jár. Az emberek érdeke sokkal inkább egy olyan adórendszer és egy olyan állam, amely nem fojt meg, amely nem akar rátelepedni minden percünkre, az életünkre, ami nem büntet 2 ezer forintba csak azért, ha a bankkártyánkról felveszünk egy kis fizetést, ha esetleg sampont veszünk vagy szappant, vagy megnézzük az e-mailjeinket.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Most van lehetőség kettőperces hozzászólásokra. Meg is adom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egy kulturált, normális vitában néhány cölöpöt érdemes leverni a letelején, ezért kértem egy kétpercest. Három gondolatot szeretnék megfogalmazni.

Tállai államtitkár úr, illetve Mengyi Roland vezérszónokként olyan mondatokat fogalmazott meg, amelyeket nyilván részleteibe menve vitatni lehet a Parlament falai között és ezernyi dologgal lehet alátámasztani. Szociális biztonságról beszélt az elmúlt négy évet érintően az államtitkár. Nem fogok adatait felsorakoztatni, hogy 4,5 millióan élnek a létminimum alatt, hány gyermek él szegénységben, sok minden egyéb más. Ezek mind-mind a menet közbeni adótörvény költségvetési eredményeként is születtek.

De ugyanígy, amikor mindegy, hogy miről, különadóról, bankadóról, tranzakciós illetékről, akár miről beszélünk, akkor azt is le kell szögezni, államtitkár úr, hogy az áthárítások az elmúlt esztendőben megtörténtek a családokra, az egyes emberekre vonatkozóan. Úgyhogy erre nem kell olyan büszkének lenni.

Akkor, amikor alacsonyan tartott, munkát terhelő adókról szólnak, azért azt is tegyék hozzá, hogy az egykulcsos, 16 százalékos személyi jövedelemadó

mellett vagy azzal párhuzamosan az adókedvezmények elvonására is sor kerül.

Mengyi Roland szavaihoz illetően másik három rövid, egyszerű gondolat. Magas államadósság? Az államadósság csökken? Magas az államadósság, soha nem volt ilyen magas, 85 százalék feletti, nem kell hogy mondjam, 25 437 milliárd forintos nagyságrendű. Több mint 2000 milliárddal több, mint az előtte levő esztendő végén volt. A foglalkoztatásról ne is beszéljünk, mert ezerszer elmondtuk, hogy milyen csúsztatott statisztikákon keresztül zajlik mindaz, amiről önök beszélnek.

A versenyképességről? Négy évvel ezelőtt, 2010-11 időszakában 148 ország viszonylatában az 52. helyen állt Magyarország, most a 63. helyen. Miről beszélnek önök? Dicsőhimnuszt zengenek, és közben a valóság *(Az elnök cseppet.)* meg egészen másról szól.

A többit majd az adótörvényekhez illetően konkrét vitánál. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Meg is kérem jegyző urat, hogy fáradjon vissza. Köszönöm szépen.

Most az írásban előre jelentkezett felszólalók következnek. Elsőnek megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportjából Szatmáry Kristóf képviselő úrnak. Az időkeret 15 perc. Parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány ellenzéki képviselőtársam hozzászólása elég nagy kísértés a tekintetben, hogy ne az eredetileg elgondolt logika mentén szóljak hozzá az adótörvényekhez. De talán itt csak az előttem szóló képviselőtársammal ezt a vitát részben a tegnapi bizottsági ülésen lefolytatva azért jelezném nagy tisztelettel, mielőtt olyan képet festene az országról, ami épp a szakadék szélén áll, hogy az elmúlt 4-5 év eredménye, hogy épp hogy nem a szakadék szélén áll az ország. *(Gógós Zoltán: Benne van, igen.)* Európa legnagyobb gazdasági növekedését volt képes ez az ország teljesíteni *(Zaj az MSZP padsoraiból.)*, és soha nem látott magasságokban van - erről akarok majd beszélni - itt többek között a foglalkoztatás szintje is egyébként. Egyébként ha nem így lenne, akkor erre nem hivatkoznék, de három választáson vagyunk túl. *(Apáti István közbeszól.)*

Két másik képviselőtársam felszólalására, ha már itt belekezdtem ebbe, azért Szelényi Zsuzsa képviselőtársam felszólalására is hadd reagáljak annyiban, hogy ő is itt sok mindent mondott, de amivel talán érdemes vitatkozni, az az, hogy az eredendő bűn az egykulcsos adó bevezetése lett volna, és hogy az milyen igazságtalan, merthogy a gazdagok kevesebbet fizetnek, mint a szegények. Azért ez egy matematikai abszurd abban az értelemben, hogy egy arányos adórendszerrel *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Nem arányos.)* épp az a lényeg, hogy aki többet keres, az százalékosan értelemszerűen többet is fizet. Tehát az a logika, amit ön említett, ebből a

szempontból nem állja meg a helyét a matematikai összefüggésekben sem.

A másik: Burány Sándor képviselőtársam vezérszónoklatában említette azt, hogy a másik, az általa elmondott fő bűne az adótörvényeknek, hogy lényegében folytatja azt a növekedéssel szembe fordított gazdaságpolitikát, ami az elmúlt években volt.

(13.50)

Tisztelettel jelentem, hogy a képviselőtársunk által említett növekedéssel szembe fordított gazdaságpolitika eredménye az, hogy mindenki számára egyértelműen - nemcsak a Fidesz, hanem az Európai Unió számára is - Magyarország 2014 első félévében az Európai Unió legnagyobb gazdasági növekedését érte el, és ezek a jó gazdasági kilátások a jövő évre is adóttak.

De visszatérve az alapfelszóláshoz: engedjék meg, hogy azzal az alapigazsággal kezdjem a benyújtott adótörvények értékelését, hogy meggyőződésünk szerint egyetlen ország gazdasága sem lehet sikeres, amely nem a munkát támogatja. Ez a benyújtott adócsomag azt segíti, hogy Magyarország polgárai minél nagyobb számban dolgozhassanak. A korábbi szocialista foglalkoztatáspolitikával szemben 2010 óta a kormány a munkaalapú gazdaság felépítésére törekszik. Mondanám, hogy 2010 óta volt is honnan ezt a munkát elvégezni, hiszen 2002 és 2010 között közel kétszeresére növekedett a munkanélküliség, ráadásul a foglalkoztatás nemzetközi viszonylatban is nagyon rossz volt Magyarországon. Csak egy példa: a hozzánk lélekszámban és területben is hasonló Csehországban közel 1 millió fővel többen voltak munkában, mint Magyarországon.

Ez a mostani adócsomag a korábbi négy év adópolitikáját folytatva kell hogy menjen azon az úton, hogy minél többen dolgozzanak. Egyébként az elmúlt négy évben az az adópolitika, amit nagyon sokan támadnak, vagyis az, hogy a munkát terhelő adókat csökkentjük az egyensúly megteremtése érdekében a fogyasztást terhelő adók növelése árán is, tudta azt eredményezni, hogy 3 millió 800 ezer főről napjainkra 4 millió 158 ezer főre emelkedett a foglalkoztatottak száma. Ez megint csak matematikai egyszerűséggel közel 400 ezerrel több foglalkoztatottat jelent. A foglalkoztatottak számának növekedésében természetesen nagy szerepe volt a munkát terhelő adók csökkentésének, a munkahelyvédelmi akciótervnek, illetve a kormány célzott foglalkoztatáspolitikájának.

Ezzel párhuzamosan a jó folyamatok jelzőszámaként közel 100 ezer fővel kevesebben voltak állás nélkül 2014 június-augusztusában, mint egy évvel korábban. Ez azt jelenti - megint a nemzetközi összehasonlítást idehozva -, hogy közel 341 ezerrel csökkent a munkanélküliek száma. Ez 2,3 százalékot jelent, és ma 7,6 százalék a munkanélküliek aránya, amire 2008 harmadik negyedéve óta nem volt példa. Ezeket az irányokat folytatva a kormány célja 2015-ben is az, hogy a gyermeket nevelő családok, a mun-

kavállalók és döntően a kis- és középvállalkozások adóterhei változatlanul alacsony szinten maradjanak, és ösztönözzék a gazdaság növekedését és kifehéredését.

2010 óta - mint említettem - jelentős intézkedések történtek a munkaalapú gazdaság megeremtésében, 2012-ben például a munkahelyvédelmi akcióterv. 2015-ben a korábbi eredményeket az adótörvények meg kívánják őrizni. Erre azért is szükség van, mert mind ez ideig a munkahelyvédelmi akciótervben közel 890 ezer magyar munkavállaló foglalkoztatását segítette valamilyen módon az adókörnyezet. Ez összességében 205 milliárd forintos csökkenést jelentett a munkaadók számára a teher tekintetében. Jövőre egyébként a munkahelyvédelmi akcióterv alapján már a részmunkaidőben dolgozók után is jár az adókedvezmény, például a kisgyermekes szülők tekintetében. A munkáltatói szociális hozzájárulásiadó-kedvezmény kibővül, a részmunkaidőben foglalkoztatottak esetén ez bruttó 100 ezer forintos összeghatárig való érvényesíthetőséget jelent a kisgyermekeseket foglalkoztatókat tekintve. Megmarad, ami, azt gondolom, közös és fontos cél, a részmunkaidőben dolgozó nők utáni adókedvezmény. A demográfiairól itt már sok szó esett, amiről magam is azt gondolom, hogy talán a legnagyobb probléma, s nyugat-európai példák alapján jól tudjuk, hogy a nők munkába segítése segítheti a gyermekvállalást. Ezért is fontos, hogy ezek a kedvezmények a jövő évben elérhetőek legyenek. Folytatódik a gyed extra, ami szintén adókedvezménnyel ösztönzi a munkáltatókat a kisgyermekes édesanyák foglalkoztatására.

Azokat a programokat is folytatni kell, amelyek a nők foglalkoztatási rátájának a növelését eredményezték az elmúlt időszakban. Itt is csak néhány adat. A 15 és 64 év közötti nők foglalkoztatási rátája a második negyedévben 55,7 százalék volt, ami 3,3 százalékos növekedést mutat. Ez egyébként a legjobb az Európai Unió 28 országa közül, és talán egy olyan pont, amiben a parlamenti pártok mindegyike célként egyetérthet. Említettem a munkanélküliségi ráta csökkenését is, azt, hogy az egyik legjobb eredményt tudta produkálni hazánk az elmúlt időszakban. Nem sorolom fel még egyszer: a nők foglalkoztatását javító kedvezmények egyrészt megmaradnak, másrészt pedig bővülnek a jövő évben.

*(A jegyzői székben Gúr Nándort
Hiszékeny Dezső váltja fel.)*

Természetesen ahhoz, hogy munkát tudjunk adni az embereknek, két dolog mindenképpen szükséges, legfőképpen az, hogy a legtöbb magyarországi munkát adó kis- és középvállalkozói szektor versenyhelyzete javuljon, vagy legalábbis legtöbb esetben a kedvező pozíciók megmaradjanak. Három dolog kell, ezt a vállalkozások világát részben ismerő emberként elmondhatom: mi kell a vállalkozásoknak ahhoz, hogy munkát tudjanak adni? Egyrészt kell egy

stabil gazdasági környezet. Ugyan kritikaként, de több képviselőtársam is elmondta, hogy alapvetően az adójogszabályok a vállalkozók 90 százalékát adó kis- és közepes vállalkozások számára vagy szinten maradtak, vagy pedig javultak. Azok a különadók, amelyek döntően nagy nemzetközi cégek extraprofitját célozzák meg, semmilyen mértékben vagy csak nagyon kis mértékben érintik a hazai kis- és közepes vállalkozásokat.

A másik: talán kevesebb szó esik róla, de arról is érdemes beszélni, hogy az adótörvények mindig a költségvetést megalapozó adótörvényekként értelmezhetők, és a legfontosabb cél a stabilitás szempontjából - legyen szó akár hazai vállalkozásról, akár nemzetközi cégről - az, hogy a költségvetés legyen egyensúlyban. Ez a költségvetés lehetőséget ad arra, hogy 2015-ben, ahogy az elmúlt években is, a magyar költségvetés hiánya bőven 3 százalék alatt maradjon, olyan 3 százalék alatt, amit az itt a legtöbb kritikát elmondó szocialista képviselőtársaim időszakában egyszer sem sikerült a költségvetésnek produkálnia, ami egyébként alapja minden olyan fenntarthatónak nevezhető folyamatnak, amely Magyarország szempontjából fontos. Azt gondolom, ez a stabil gazdasági környezet a legjobb indikátor a hazai vállalkozások számára.

A hazai vállalkozások számára talán kevésbé a költségvetésből, de értelem szerűen nagyon fontos a fejlesztési források megléte, amelyben, azt gondolom, ugyancsak jelentős előrelépés történt az elmúlt években. Elég csak a jegybanki alapkamat csökkenése révén ma már 2-3 százalék körül elérhető hitelekre gondolni. De nagyon lényeges a vállalkozások számára az is, hogy ha már van egy stabil gazdasági környezet, ha már az ország költségvetése rendben van, ha már tudják finanszírozni a saját működésüket, akkor nagyon lényeges, hogy legyen vásárlójuk is, hiszen ez adja meg a vállalkozások lényegét. S ezeknek az adótörvényeknek és az arra épülő költségvetésnek talán a legnagyobb lépése - s itt megint döntően a hazai vállalkozásokról van szó, hiszen a hazai vállalkozások élnek döntően a belföldi piacról -, hogy ez az adótörvény, akármilyen matematikát számolunk is, összességében növeli a jövő évben a hazai fogyasztást, s nemcsak azért, mert az infláció valahol nulla százalék körül van, köszönhetően a rezsicsökkentésnek, hanem azért is - s erről kevesebb szó esik -, mert a jövő évi költségvetés alapvetően a bankok elszámoltatásának a költségvetése lesz, és a legvisszafogottabb becslések szerint is 1000 milliárd forintos összegben kerülnek valamilyen módon könnyebb helyzetbe az emberek, ennyivel több pénz marad náluk, ami egy bizonyos logika alapján mindenképpen megjelenik a fogyasztásban.

(14.00)

Tehát amikor a vállalkozások helyzetéről beszélünk, akkor érdemes azt elővenni, hogy a következő évi adótörvények lehetőséget adnak, és a költségve-

tés biztosítja azt, hogy a gazdaság számára olyan nagyon fontos belső fogyasztás növekedjen azáltal, hogy több pénz marad összességében az embereknel.

Én azt gondolom, hogy ebből a szempontból a jövő évi adótörvény mindenképpen támogatandó. Természetesen vannak olyan részek - és ezért van a parlament -, amelyeket módosító indítvánnyal jobbá lehet tenni, érdemes is jobbá tenni. Én összességében azt tudom mondani, meghallgatva ellenzéki képviselőtársaim felszólalását, azért nyugodtam meg kicsit az adótörvények tekintetében, mert lényegében jobboldalról is, radikális jobboldalról is, baloldaltól is - ellenkező előjellel természetesen - támadták a költségvetést, van, aki kevésbé radikálisnak gondolja, van, aki túlzottan radikálisnak gondolja bizonyos adók tekintetében. Én azt gondolom, hogy nekünk a középúton kell menni, azon az úton, ami a magyar családok és a magyar vállalkozások érdekeit nézi. Ezért támogatni fogjuk módosító indítványokkal, és kérem, hogy tegyen így az Országgyűlés is.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Harangozó Tamás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Az internetadó bevezetésével az Orbán-kormány a jövőt, a szabadságot és a tudást adóztatná meg, mivel az Orbán-kormány a tudáshoz, a szabadság élményéhez, az információhoz való hozzáférést akarja korlátozni. Ma az egyedüli alternatív vélemény- és információáramlás maga az internet, ezért megengedhetetlen, hogy a kormány ezzel az adóval elvegye a jövőt, a tudáshoz való hozzáférést, a szabad gondolkodás és véleménynyilvánítás terepét.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ez a lényeg, minden más mellébeszélés. Mellébeszélés az is, hogy ez egy iparági adó, amit nem az emberek fognak megfizetni. Valóban, elvileg az iparági adót az iparág szokta megfizetni, bár Magyarországon ez sem sikerült önöknek, de amint önök is mondták, ez egy forgalmi típusú adó, amit pedig a fogyasztók fizetnek meg, náluk számolják, és ők is fogják fizetni. Álságos és hazug ezért az az érv, hogy a cégek fogják fizetni ezt az adót.

Mindenki vegye ki a részét a közteherviselésből - hangzott itt el a parlament színe előtt az adótörvényekkel kapcsolatban. Értjük, tehát mindenki vegye ki hozzá a közteherviselésből a részét, önök ezért csökkentették felére a gazdagok személyi jövedelemadóját. Önök ezért adnak a jómódúaknak és a gazdagoknak is pont úgy rezsicsökkentést, mint a rászorulóknak; önök ezért fogják egyébként az emberekkel fizettetni az internetadón keresztül ennek a költségeit. A valódi cél azonban, még egyszer

mondom, hogy a jövőt, a szabadságot és a tudást adóztassák meg Magyarországon.

És ráadásul önök mindenáron be akarják vezetni ezt az internetadót. Még akkor is, amikor szemmel láthatóan saját képviselőtársaik név nélkül szapulják, támadják ezt a javaslatot, valamelyikőjük még odáig is merészkedett, hogy megemlítette, szívesen kiment volna a tüntetésre is. Önök akkor is bevezetik, ha fogalmuk nincsen róla, hogy egyébként miként és hogyan kívánják ezt az adót kivetni és beszédni. Akkor is be kívánják vezetni, amikor a fiataloktól az idősekig, a távmunkásoktól az értelmiségig mindenkiket magukra haragítanak ebben az országban.

Önök akkor is be kívánják vezetni, ha ezzel becsapják az embereket, hiszen ma is szó volt róla, egyre több és több közszolgáltatást kötelezően csak az interneten keresztül tudnak már az állampolgárok igénybe venni. Maguk akkor is be fogják vezetni, ha a legtöbb költséget ez az adónem a családokra terheli, képviselőtársaim. A családokra! Mindenféle további mellébeszélés és mai vezérszónoki megszólalásokkal ellentétben az internetadó valóban a családokat fogja leginkább terhelni, hiszen előfizetésenként és eszközönként kell majd valószínűleg fizetni, mobiltelefonok esetében ez máshogy nem is történhet. Ezért egy többtagú család esetében ezek a költségek exponenciálisan fognak nőni.

Önök akkor is be kívánják vezetni, ha ezzel visszavetítik a gazdaságot, a modern tudást, ami az egyetlen kitörési pontja az országnak, és eddig úgy tűnt a parlamentben, hogy ebben az egy kérdésben teljes parlamenti egyetértés van. És akkor is be kívánják vezetni, ha ebből mindezek ellenére elenyésző bevétel fog jutni a magyar költségvetésbe. Elenyésző, legalábbis ahhoz képest, képviselőtársaim, hogy száz- vagy akár ezermilliárdos nagyságrendű áfacsalások történnek az országban. Legalábbis elenyésző ahhoz képest, hogy kormány közeli vállalkozók évente 40 milliárd forintot vesznek ki offshore-cégeken keresztül a gázüzletágból. Legalábbis ahhoz képest elenyésző, hogy önök százmilliárd forintért luxusstádionokat építenek az adófizetők pénzéből, például miniszterelnökük falujában. És biztos, hogy elenyésző ahhoz képest, hogy Matolcsy György 18 milliárd forintért luxuspalotát vásárol Budapest belvárosában és kastélyt vidéken.

Tisztelt Országgyűlés! Ebből elég volt. Ha bevételre van szüksége a kormánynak és az államnak, javasoljuk, szedjék vissza a lopott száz- és ezermilliárdokat. Nevezzék meg az Egyesült Államokból kitiltott kormány közeli vagy kormánytisztviselőket; számolják fel a kormányzati korrupciót; állítsák meg a lopást, és utána tessenek fordulni az állampolgárokhoz további adóbevételek reményében. Addig is azt kérem önöktől, hogy hallgassanak Nyitrai Zsolt fideszes politikustársukra, akit idézek 2008-ból: „Nem támogatunk semmiféle adóemelést, semmilyen új adónem bevezetését, különösen akkor nem, ha ez az internetre vonatkozik.”, valamint „az Európában egyedülálló internetadó bevezetése értelmet-

len, felesleges, átgondolatlan elképzelés, ami nehezebben ennek az eszköznek a terjedését, és tovább mélyítené a ma meglévő digitális szakadékot” - mondta akkor Nyitrai Zsolt fideszes országgyűlési képviselő. Kérem, ezek a szavak csengjenek a fülükbe most is.

És mielőtt a témával megpróbálnának visszatérni, egy óriási különbség egyelőre biztos van a Fidesz és az MSZP országgyűlési frakciója között: az akkori kormány javaslatát, ami töredékét jelentette volna az önök által beterjesztett internetadónak, a Magyar Szocialista Párt országgyűlési frakciója nem szavazta meg, meggátolta a parlamentben, hogy ez az adó bevezetésre kerüljön. Tehát hajrá, önökön a sor, ha az önök képviselőtársai valóban úgy gondolják, ahogy név nélkül az internetes portáloknak is elmondták, hogy szégyellik magukat e miatt a javaslat miatt, akkor itt az ideje, hogy a Fidesz-frakció végre kiálljon magáért és kiálljon az emberekért.

Végezetül, tisztelt Országgyűlés: ez nem is adó. Ez a javaslat egy erőszakos és sunyi támadás az emberek szabadsága ellen, a nyilvánosság ellen, a maradék sajtó- és információszabadság ellen. Vonják vissza ezt a javaslatot, nincs módosítás, nincs felső limit, ebben nincs kompromisszum, nincs türelem és nincs elnézés! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból. - Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Szűcs Lajos képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Végighallgatva nemcsak a ma délelőtti, hanem az elmúlt hetek történéseit, az a Pest Megyei Levéltárban megtalálható levél jutott eszembe, amit Klebelsberg Kunó vallás- és közoktatási miniszter, amikor még a Nemzeti Múzeum igazgatója volt, írt a vallás- és közoktatási miniszternek. Valami ilyesmit írt benne, hogy a múzeum helyzete a továbbiakban tarthatatlan, ha nem történik valami lépés, akkor súlyos következményei lesznek. És elküldte a levelet a vallás- és közoktatási miniszternek. A sors fintora, hogy két hét múlva ő lett a vallás- és közoktatási miniszter, így hát saját maga válaszolt arra a kérdésre, amit saját magától kapott. *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Ez megtisztelő volt. - Gógös Zoltán: Itt is előfordult.)* A Pest Megyei Levéltárban megtalálható levél szerint a válasz így hangzott: levelét megkaptuk, a problémát értjük, innen nézve kicsit másként látszik. *(Korózs Lajos: Ismertük. Jó poén!)*

Ez a kicsit érdekes levél jutott eszembe azzal kapcsolatban, amit az adótörvényekkel kapcsolatban a mai vitán hallhattunk, hiszen nagyon sok mindenki próbált azzal kapcsolatban itt véleményeket megfogalmazni, hogy mi is igazából ennek az adótörvénynek a célja, de azt gondolom, hogy ez elég kevés sikerrel járt, hiszen erről a benyújtott törvényről, ami-

vel kapcsolatban Burány Sándor úgy fogalmazott, hogy nagyon rövid volt az előterjesztő expozéja meg a vezérszónoklat, igazából ezt inkább érdemként lehetne elmondani, hiszen ez is azt jelenti, hogy ez a törvényjavaslat - szakítva a szocialista kormányok régi időszakával - nem fenekestül próbálja meg felforgatni az adózás rendjét, hanem kiszámítható módon próbálja megteremteni azt a célt, hogy ez az adótörvény az adóbevételek biztosításával a jövő évi költségvetés megalapozását szolgálja.

(14.10)

Arról is kevés szó esik, hogy természetesen a törvény benyújtása korrekt módon, határidőre történt meg, és - még egyszer mondom - a hosszú évek szocialista kapkodásához képest kiszámítható módon történt. Az előző négy évben a rendszer bizonyította azt, hogy ezzel az adótörvénnyel pénzügyi stabilitást, szociális biztonságot és gazdasági növekedést lehetett elérni. Kikerülhettünk a túlzottdeficit-eljárás alól, elindulhatott egy gazdasági növekedés, csökkenhetett a munkanélküliség, és ezt nemcsak az adótörvényeknek, hanem annak a kiszámítható gazdaságpolitikának is az eredményeként lehet felírni, amit az Orbán-kormány az elmúlt négy évben megmost is próbál folytatni.

Kik is a fő kedvezményezettjei ennek a törvényjavaslatnak? Az első kedvezményezettek természetesen a gyerekeket nevelő családok, utána következnek a munkavállalók, akiknek az adóterheit megpróbálja a törvényjavaslat minél alacsonyabban tartani. Fontos alapelv, amit régen meg kellett volna természetesen mindenkinek tennie, hogy minden gazdasági szereplőnek a teherbíró képességének megfelelően és arányosan kell részt vennie az adózásból.

Az elmúlt felszólalások folyamatosan ostromozták mind az áfa-, mind pedig a személyi jövedelemadó-rendszert, de én nem hiszem el, kedves képviselőtársaim, hogy önök nem tudják - vagy inkább azt gondolom, nem értik -, hogy egy adópolitikai átrendezés zajlott le az elmúlt években, ahol a jövedelmet terhelő adózásról egy forgalmat terhelő adózásra tértünk át. *(Gógös Zoltán: Ha kevesebb a jövedelme, akkor ez hülyeség.)* Lehet, Gógös képviselő úr, hogy ezt hülyeségnek tartja, ezen lehet vitatkozni természetesen, de a tény mint tény, hogy egy forgalmi típusú adózáson keresztül igazságosabb közteherviselést lehet elérni, hiszen aki többet fogyaszt, az több adót is fizet be az állami költségvetésbe. *(Gógös Zoltán: Ha nem áfacsalással...)* Ez egy... - nyilván, képviselő úr, ha szót kíván kérni, akkor megteheti, másfél napos képviselőként, remélem, ezt meg is fogja tenni természetesen.

Mindenesetre ennek az adóátrendezésnek a következményeiről nagyon kevés szó esik. Önök igazságtalannak tartják, mi pedig azt gondoljuk, ennek a gazdasági növekedésnek és gazdasági fejlődésnek

désnek ez az egyik motorja, amit természetes módon akár sikerként is lehet értékelni.

Fontos következménye ennek a benyújtott törvényjavaslatnak, hogy választ ad arra a kérdésre is, hogy különadókra van-e szükség. Igen, van szükség ezekre a különadókra, csak ezeket a különadókat - ahogy az előbb is elmondtam - olyan módon kell beszédni, hogy az arányos közteherviselést meg lehessen ebből tenni. Erre a törvényjavaslat véleményünk szerint választ ad.

Fontos kérdése, hogy a feketegazdaság és az adócsalás felszámolására is lehetőséget teremt ez a törvényjavaslat, hiszen azt senki nem tagadhatja itt, ebben a Házban, hogy az adók beszédese közös feladatunk és közös felelősségünk, hiszen az állami költségvetés ebből építkezik. Így hát minden olyan tett, minden olyan intézkedést, minden olyan törvényjavaslatot, amelyik az adó beszédésének a nagyobb mértékét, az adóelkerülés lehetőségének csökkentését tartalmazza, üdvözlendőnek és támogatandónak kell tartanunk.

Fontos dolog, már előttem szóló is elmondta, hogy egy elektronikus közúti áruforgalmat ellenőrző rendszer is bevezetésre kerül a jövő évben, amitől azt várjuk, hogy azok a régóta, akár városi legendaként élt történetek, hogy ki hogyan utaztatja az árut vagy csak az üres kamionokat az adóelkerülés miatt, kiszűrésre kerülhessenek, és ezzel megint csak az adó megfizetésének a lehetőségét és a beszédését lehessen elérni. Fontos dolog, kevés szó hangzott el az elektronikus online pénztárgépes adóbeszédessel kapcsolatban és az elektronikus útdíjjal kapcsolatban is, ezt mind a kettőt sikerként lehet értékelni, és azt gondolom, a költségvetés jó helyzetéhez mindenképpen hozzájárult.

Én már csak egy dologról szeretnék beszélni, mert néhány képviselőtársunk természetes módon szükségét érezte, hogy riogassa az állampolgárokat. A távközlési adóról már több szó is esett, arról senki nem beszélt még a távközlési adóval kapcsolatban, hogy nyilván a távközlési cégek is maguk tettek azért, hogy picit el próbálják kerülni a percalapú és SMS-alapú fizetési kötelezettséget, és ezért mentek át adatforgalmi irányba. Úgyhogy a törvényt elolvasva azt a véleményt fogalmazom meg itt is, hogy a távközlési cégeknek nyilván egy adóelkerülési célból óhajtott tevékenységét próbálja ez a javaslat megakadályozni. Az lehet, hogy a szabályozási célhoz nem a legmegfelelőbb módot tartalmazta az eredeti törvényjavaslat, de az a véleményem, hogy ezen lehet segíteni. Mi is fogunk hozzá módosító javaslatot tenni, és kérjük a kormányzatnak ez irányú támogatását.

Arra pedig, hogy a környezetvédelmi és egészségügyi célú adókkal kapcsolatban is riogatás hangzott el, szeretnék Önöknek egy példát mondani a végén. Elhangzott a bizonyos szappan- és egyéb vegyipari termékekkel kapcsolatos adónövekedés. Itt súlyos és mondhatjuk, hogy sötét képet festettek képviselők, hogy elfelejtene majd az emberek tisztalkodni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Baba szappan példájából szeretném levezetni Önöknek, hogy a Baba szappan ára ennek a termékdíjnak a nyomán mennyivel emelkedik. Tisztelettel jelentem Önöknek, hogy jelen pillanatban egy áruházlánc online értékesítési portáljáról vett ár szerint ennek a bizonyos Baba szappannak az ára kilogrammonként - direkt kilogrammot mondok, mert utána vissza fogunk számolni az Önök segítségével - 1600 forint, és ennek a kilogrammonkénti termékdíja - 1600 forintra vetítve - 11 forint. *(Gögös Zoltán: De akkor minek?)* Tehát ennek a Baba szappannak 1611 forint lesz *(Gögös Zoltán: Többe kerül az adminisztrációja!)* a termékdíjjal megnövelt...

ELNÖK: Mindenkinek adok szót, csak nyomják meg előtte a gombot.

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): ...termékdíjjal megnövelt ára, magyarul, egy 10 dekagrammos, általános forgalomban lévő Baba szappannak mintegy 1 forint 10 fillérrel emelkedik meg az ára. Önök kérdezhetik, hogy természetesen akkor mi az értelme meg az oka ennek a dolognak, arról viszont nagyon sokszor Önök szoktak tirádákat mondani itt a parlamentben, hogy a fenntartható fejlődést támogatni kell, a környezetterhelést csökkenteni kell, ez pedig ennek az ellenhatója. Döntsék el, melyiket tartják magukra nézve kötelezőnek. Én azt gondolom, ezek nyomán lehet látni, hogy az adóterhelés *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Ne fűrgyé' le!)* gyakorlatilag szinte változatlan marad ebben a tárgykorban is.

Mélyen tisztelt elnök úr, köszönöm szépen a szót, és kérem a képviselőtársaimat, hogy javaslataikkal támogassák az adótörvények elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az LMP képviselőcsoportjából Sallai R. Benedek képviselő úr. Megadom a szót, parancsoljon képviselő úr! Az élet hozta úgy, hogy előbbre kellett sorolni, ön következik.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Ott folytatnám, ahol Szűcs képviselő úr befejezte, ha megengedi, pár dologra rögtön reagálnék is.

(14.20)

Említette ön az utolsó mondataiban azt, hogy az ellenzéki képviselők többször érvelnek azzal, hogy a fenntartható fejlődést segíteni és támogatni kell. Hadd mondjam el, hogy semmiképpen nem olyan adónemek bevezetésével, amelyeknek a beszédési költségei meghaladják a beszédhető összeg mértékét. Tehát azoknak a hatékonysága, amelyeknek ilyen

pici az adómértéke, teljesen felborítja azt az elvet, amit mi megkövetelni szoktunk. Mi egyszerűbb rendszereket követelünk, mi azt szeretnénk, hogyha az adózási rendszer egyszerűsödne, és a beszédhető források valóban a közfeladatokat szolgálnák.

Szintén Szűcs képviselő úrnak szeretnék reagálni arra, aki azt mondta, hogy arányosan kell részt venni az adózásból. Ez ügyben szeretném figyelmébe ajánlani Turi-Kovács Béla, az Országgyűlés korelnökének tegnapi mondatait, aki korából adódó bölcsességgel megállapította, hogy az arányos nem mindig igazságos, és ez nagyon sokszorosan és halmozottan igaz az egykulcsos adórendszerre és erre az adórendszerre, ami előttünk van, hogy sokkal inkább az arányosságot, sokkal inkább a jogszerűséget próbálja követni, de semmiképpen nem a társadalmi igazságosságot és nem azt, hogy az embereknek mi szolgálna jobban az érdekeit.

Hadd mondjak néhány példát erre, hogyha megengedik! Az internetadóról azért nem szeretnék hosszan beszélni, mert azt már az ellenzéki képviselők többször, sokszorosan megtették, ugyanakkor hadd mondjam el, hogy ma reggel a Kossuth rádió elmondta, hogy a hűtőgépek cseréjével kapcsolatos kérelmeket csak online lehet beadni, s tegnap szembesültünk azzal, hogy a kárenyhítési hozzájárulást már csak online lehet beadni. Tehát ennél huncutabb dolgot, mint kötelezővé tenni az online szolgáltatások igénybevételét, a közigazgatást átalakítani online-ra, majd megadóztatni az online használatot, azért nagyon kevés dolgot lehet tapasztalni, és nyilván ezért adja a lehetőséget arra, hogy minél jobban támadjuk ezt az adónemet.

Schmuck Erzsébet képviselőtársam a zöldadók hiányáról beszélt, ugyanakkor bizottsági posztomból adódóan nekem is meg kell említenem azt, hogy teljes mértékben hiányzik az a szemlélete a kormánynak, hogy a környezetterhelés - aminek az ártalmatlanítása hatalmas költségekbe kerül - adóztatása megtörténjen. Hatalmas közfeladatokat hatalmas költségekkel kell ellátni, ennek a hiányát nap mint nap tapasztaljuk. Itt van a kunbajai ügy, amikor gyakorlatilag a hatóság jogerős ítéletben elítélt rendszerekben nem tud eljárni, mert nincs meg a szükséges forrása ahhoz, hogy az ártalmatlanítást megtegye, ugyanakkor nem szedünk be elegendő környezetvédelmi díjat annak érdekében, hogy a környezetterhelés csökkentését részben adózási háttérrel ösztönözzük, részben pedig legyen elegendő forrásunk a környezeti ártalmak felszámolására.

A zöldadórendszerek teljes hiánya az, illetve nem a teljes hiánya, mert jelképesen jelen van az adórendszerben, de az érdemi hatásait nem tudja kifejteni, nincs olyan adózási hatása, ami ösztönözné arra az adózókat, hogy kisebb környezetterhelési iparágakat válasszanak, kisebb környezetterhelési tevékenységeket végezzenek, és ugyanakkor az ezen a területen beszédett adók mértéke semmiképpen nem elegendő arra, hogy az ezzel kapcsolatosan felmerülő feladatokra kellő forrást biztosítson.

Nagyon-nagyon sokat rágódtam az élelmiszerek áfacsökkentésével kapcsolatban a kecskehús árcsökkentésének a kérdésén. Nem tudom, hogy a Fidesz frakciójából ki mennyi kecskehúst szokott fogyasztani, és ki mennyit vesz rendszeresen, teljes mértékben meglepetéssel állok előtte. A kecske hasznosítása legnagyobb részben a piacon a kecsketejben van, annak nem nyúlnak hozzá az adójához, az marad eredeti, és a kecskehúshoz pedig, aminek a magyarországi belső piacára nincs érdemi igény, ahhoz hozzányúlnak; erre azért lehetett volna más adózási rendszerrel megoldást találni. Jelentős mértékben szeretttük volna azt, ha az egészségtelenebb, a közegészségre károsabb élelmiszereknél hagyják csak meg, és mindenütt másutt egyébként figyelembe veszik azt, hogy mi az, aminek van értelme.

Ugyanígy szeretném a tisztelt kormány figyelmét felhívni a magyarországi halfogyasztás visszaszorulására, ami a közegészségügyi állapotok és a magyarországi egészségmegőrzési szempontok figyelmen kívül hagyásával teljes mértékben ellehetetleníti a halászati termelőket. Tógazdaságok sokasága van sokszor nehéz helyzetben, nehezebben értékesít, és ugyanakkor nem került bele ebbe a körbe, pedig a halak értékesítése is igazán kívánta volna annak a lehetőségét, hogy ha már ilyen eszközhöz folyamodik a kormány, akkor belekerüljön ennek a csoportjába.

Egyébiránt az áfacsökkentésről korábban kifejtettem a véleményemet, hogy nyilvánvalóan a tartós megoldás ennek az egykulcsos adórendszernek a felszámolása lenne, ami lehetővé tenne egy nagyobb társadalmi igazságosságot, hogy a kevesebb jövedelemmel rendelkezők többet tarthassanak meg arányosan, és a több jövedelemmel rendelkezők többet vállaljanak részt a közfeladatok finanszírozásában, többet vegyenek részt. Tehát mindennek az alfája és az ómegája az egykulcsos rendszernek a hibája, amit az ilyen áfacsökkentéses rendszerrel nem lehet igazából sajnos kezelni.

Ugyanúgy úgy látjuk, hogy a munkaadók terhei nem változnak olyan mértékben, hogy az a foglalkoztatást érdemi hatásban befolyásolni tudja. Sokszor elhangzott a Parlament falai között interpellációkban, kérdésekben, amikor a kormány képviselőit kérdeztük, hogy a kormány kiáll a kis- és középvállalkozások érdekei mellett, ugyanakkor a jelenlegi adócsomagban semmilyen mértékben nem látjuk azt, hogy az önfoglalkoztatásokat, az egyéni vállalkozásokat, a kis- és középvállalkozásoknál, a kis társas vállalkozásoknál jelen lévő munkavállalást bármiben segíteni szándékoznák. Jelen pillanatban a legális munkavállalásnak az egyik nagy akadálya az, hogy a munkaadókat terhelő járulékok olyan magasak, amelyek ellehetetlenítik azt, hogy minél nagyobb mértékben megjöjjön a foglalkoztatáshoz a társadalmi kedv, és ehhez egy viszonylag igazságatlan vagy sokszor befolyásolt pályázati rendszer nem jelent önmagában semmilyen formában segítséget.

A legtöbb problémát egyébként a kistermelők és az őstermelők tekintetében látjuk. Ez ügyben több

módosító indítványunk lesz, amit határidőre be fogunk nyújtani, a legnagyobb mértékben ott látjuk azt, hogy jelentős megszorításokkal... - lehetne segíteni azoknak a kistermelőknek és őstermelőknek a tevékenységét, akik életvitelszerűen gazdálkodnak, akik családi gazdaságokat tartanak fenn, akik kiegészítő jövedelemszerzésként esetleg kézműves termékeket forgalmaznak, házi élelmiszer-ipari tevékenységet látnak el, és a helyi közvetlen élelmiszerértékesítésben próbálnak részt venni. Az lenne jó, ha ennek a szektornak, a vidéki népességnek a megtartóerejéhez jelentősen hozzájárulna segítő szándékkal az adórendszer.

Összefoglalva, nagyon röviden arra szeretném még egyszer a hangsúlyt helyezni, hogy az arányos adózás nem igazságos adózás, nem a társadalmi igazságosságot szolgálja, és ezért szemléletileg az adórendszernek a teljes egészében való átgondolását javaslom a kormánynak, de amennyiben ezt bármilyen - büszkeségi vagy más - okból nem kívánja megtenni, akkor legalább az apró módosításokat kérem, hogy fogadják el. Ez ügyben Hargitai képviselő úr azt mondta, hogy az adópolitikájában a kormány konzervens korábbi tevékenységével, én úgy látom, hogy a 2010 előtti mondandójával konzervens, és nagyon sok mindenben azt a szemléletet követi, amit 2010 előtt mondott, és sajnos semmiképpen nem a kormányzati tevékenységben a kívánatos feladatokat kívánja ellátni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Selmeczi Gabriella képviselő asszony. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én ott szeretném folytatni, ahol Hargitai János kereszténydemokrata képviselőtársunk abbahagyta. Az adótörvényeken belül a Fidesz és a KDNP családpolitikai elképzeléseiről, filozófiájáról szeretnék beszélni, és arról, hogy ez hogyan valósul meg az adótörvényekben, illetve hogyan erősödik.

A Fidesz számára első a gyermek. Nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy a gyermeket nevelő családok támogatása, erősítése és segítése a következő években is megmaradjon, és amennyire a gazdaság teljesítőképességétől telik, ez erősödjön is. Elismerjük azt az erőfeszítést, amelyet a magyar családok annak érdekében tesznek, hogy gyermeket vállalnak és gyermekeket nevelnek, és a mi politikánk azt mondja, hogy ezt adókedvezményrel, adótámogatással segítenénk elsősorban. Ahogy azt képviselőtársaim is már előttünk mondták, elsősorban nem segélyekben gondolkodunk, hanem azt mondjuk, hogy a boldoguláshoz a munkán keresztül vezet az út, és azok a családok, akik még a gyermeknevelés mellett munkát is vállalnak, a munka mellett gyermeket vállalnak - mindegy, hogy honnan nézzük -, azok minden elismerést megérdemelnek, és minden támogatást

megérdemelnek. Mi azt is szeretnénk, ha az adórendszeren túl ezek a családok azt is éreznék, hogy a közéletben, a politikában igenis elismerik ezt a társadalmilag hasznos tevékenységet, és az elismerés nemcsak szavakban nyilvánul meg, hanem természetesen a törvényalkotásban is.

2010 óta, sőt már az első Orbán-kormány idején is ezt a filozófiát folytattuk, most engedjük meg, hogy egy kicsit visszamenjünk az időben. Ennek az adórendszernek, tehát az adórendszer átalakításának köszönhetően 2013-ban már közel 185 milliárd forinttal több jövedelem maradt ott a családoknál, egészen pontosan mintegy 950 ezer magyar családnál. Ugyanakkor fontos azt is megemlítenünk, hogy voltak olyan alacsonyabb jövedelmű családok, akik az adókedvezményt nem tudták érvényesíteni, ezért az idei évtől, tehát 2014 januárjától ezek a családok már nemcsak az adókból, hanem a járulékokból is levonhatják az adókedvezményt, ott is igénybe vehetik ezeket az összegeket.

(14.30)

Így közel 270 ezer család megélhetése vált könnyebbé azáltal, hogy immár összesen évi 230 milliárd forint adókedvezményt tudnak igénybe venni. Ezek nagyon nagy számok, ezért engedjük meg, hogy egy példát mondjak. Ez egy minimálbért kereső, három gyermeket nevelő szülő esetében nettó 16 ezer forint jövedelemnövekedést jelentett. Tehát a 2014. évi adótörvény legfontosabb célja szintén a családok megerősítése, támogatása volt, és a 2015. évi adócsomag, amelyet most tárgyalunk, ennek a megkezdett munkának a folytatása és kiterjesztése annak érdekében, hogy a megkeresett jövedelem minél nagyobb mértékben ott tudjon maradni a magyar családoknál.

Ebben az adótörvényben három intézkedés segíti közvetlenül a gyermeket nevelő családokat. Itt fogjuk bevezetni az első házások kedvezményét, amelynek köszönhetően 2015-től minden fiatal pár, aki először köt házasságot, havi 5000 forint kedvezményt vehet igénybe a személyi jövedelemadójából. Itt elmondom, lehet, kicsit részletesnek tűnik, hogy egészen addig vehetik igénybe ezt a kedvezményt, amíg az első gyermekük után családi kedvezményre nem válnak jogosulttá, de legfeljebb az esküvőtől számított 24 hónapig, tehát két éven keresztül. *(Folyamatos zaj az MSZP padsoraiból.)* Ezzel évente mintegy 30 ezer fiatal pár házasságkötését támogatjuk 2015-ben, mintegy 1,6 milliárd forinttal, az ezt követő évben pedig ez az összeg már 2,6 milliárd forint lesz.

Tisztelt elnök úr, rendkívül zavaró, mert beszűrődik a beszédbe, hogy balliberális képviselőtársaim nagyon gúnyosan valamilyen beszélgetést folytatnak. Tiszteletlenség az egész témával szemben is egyébként, amiről most beszélünk. Lehet ezekről a törvényekről vitatkozni *(Tukacs István: Sőt!)*, de elvitatni

a jó szándékot és azt, hogy ennek a politikának van alapja, nem lehet, és szerintünk ez a politika helyes. Nem tartom méltónak a Ház falai között ezt a viselkedést. *(Bangóné Borbély Ildikó: Az nem méltó, hogy ennyien vannak itt!)*

A második ilyen intézkedés, amely közvetlenül is segíti a családokat, amit már lehet hallani egy ideje, hogy az eddigieknél is nagyobb támogatást kapnak majd a kétgyermekes szülők. *(Bangóné Borbély Ildikó: Mikor?)* 2016-tól kezdve *(Bangóné Borbély Ildikó: 2015-ről beszélünk!)* 2019-ig négy ütemben összesen a kétszeresére emelkedik az általuk igénybe vehető családi kedvezmény összege. Vagyis a jelenlegi havi 20 ezer forint helyett 2016-tól már 25 ezer forintot, 2017-től 30 ezer forintot, '18-tól 35 ezer forintot, 2019-től pedig 40 ezer forintot vehetnek igénybe havonta. Ezzel négy év alatt összesen 55-60 milliárd forinttal nő a támogatásuk, ami egy családra lebontva összesen 600 ezer forint pluszjuttatást fog jelenteni ezeknek a családoknak.

A családpolitikánkról szólva, engedjék meg, hogy nyissak egy zárójelet, mert az adótörvényekben az is szerepel, hogy a gyermekek után járó adókedvezményre azok a családok jogosultak, akik egyébként jogosultak a családi pótlékra. Zárójelen belül hadd ejtsek arról is egypár szót, ez egy régebbi intézkedés, de nagyon hasznosnak bizonyult, hogy azok a családok, akiknél a gyermek igazolatlan mulasztása meghalad egy bizonyos határt, elesnek az iskoláztatási támogatástól. *(Egy mobiltelefon zavarja a hangosítási rendszert.)* Ez egy nagyon fontos intézkedés volt arra nézve, hogy a gyerekek az a dolga, hogy iskolába járjon, a szülőknek pedig az a dolga, hogy erre ügyeljen és iskolába járassa a gyereket. *(Gógös Zoltán: A telefon ki kellene kapcsolni, képviselő asszony!)* A zárójelet bezárnám, csak szerettem volna mutatni, hogy rendszerszerűen gondolkodunk ezekről a kérdésekről.

A harmadik pont, amit szeretnék megemlíteni az adócsomagban, mert három intézkedéssel szeretnénk segíteni és támogatni a családokat, az pedig szintén könnyíti a gyermekes családok helyzetét jövőre. Ez pedig az, hogy a részmunkaidőben dolgozó kisgyermekes szülők foglalkoztatása után is ugyanakkora mértékű adókedvezmény jár majd a munkáltatóknak, mint a teljes munkaidősök esetében. Ezzel a munkáltatóknak is még jobban megéri majd részmunkaidőben foglalkoztatni a kisgyermekes szülőket. Hosszú évek óta beszélünk arról, hogy erősíteni kellene a részmunkaidős foglalkoztatást. Azt hiszem, ez most már a sokadik olyan intézkedés, amellyel támogatjuk és segítjük, hogy a munkaadónak érdeke legyen kisgyermeket nevelő szülőket részmunkaidőben foglalkoztatni. Ez a módosítás mintegy 14 ezer dolgozót érint, akik után a munkáltatók 2015-ben csaknem 900 millió forinttal több adókedvezményt vehetnek igénybe a bérköltségből.

Tisztelt Képviselőtársaim! Remélem, hogy sikerült önöket meggyőzni arról, hogy a most benyújtott adótörvényben több olyan elem van, amely a családok megerősítését és támogatását szolgálja. Ezért remélem, hogy méltó az önök támogatására is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

dok megerősítését és támogatását szolgálja. Ezért remélem, hogy méltó az önök támogatására is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Következő felszólaló a független képviselők közül Varju László képviselő úr, 4 perc 51 másodperc időkeret erejéig. Parancsoljon, képviselő úr!

VARJU LÁSZLÓ (független): *(A képviselő mikrofonja nem működik.)* Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! *(Igazítja a mikrofont.)*

ELNÖK: Megvárjuk, amíg felteszi a képviselő úr a mikrofont, és majd innen kérem indítani az idejét!

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! A téma tárgyalásához előljáróban szeretnék egy idézetet olvasni az Állami Számvevőszék éppen aktuális beszámolójából, amely azt mutatja, hogy mit jelent a jó kormányzás. „A jó kormányzás az ENSZ és más nemzetközi szervezetek meghatározásai alapján az állam olyan működési módja, amelyet a konszenzuskeresés, a részvételre ösztönzés, az esélyegyenlőség, az átláthatóság, az elszámoltathatóság, az eredményesség, a hatékonyság és a jogállamiság tisztelete jellemez.” Na, kedves hölgyeim és uraim, ezen a törvényen, az önök munkáján ebből semmi nem látszik. Éppen ezért előljáróban szeretném tisztelettel jelezni, hogy a Demokratikus Koalíció számára az adóbehajtó „Fidesz magyar polipszövetség” javaslatai elfogadhatatlanok úgy, ahogy vannak.

Nyilvánvaló és egyszerű számítás után látható, hogy egy átlagos család havonta legalább 10 ezer forintot veszíteni fog az önök betérjesztésének eredményeként. Éppen ezért mind 2014-re, mind pedig 2015-re egyetlen szó nem igaz abból a rezsihazugságból, amit önök sulykolnak az emberekbe; nem igaz, hogy nekik bármi hasznuk lenne abból, amit önök csinálnak. Éppen ezért az adótörvények kapcsán először érdemes visszatekinteni, hogy mi is történt az elmúlt négy évben. Bevezették a 27 százalékos áfát, és ezzel minden magyar ember napi bevásárlását önök jelentősen megdrágították. Bevezettek több mint 20 különféle új adót, mellyel számos magyar cég versenyképességét tették tönkre. Megteremtették Európa legigazságtalanabb, legtisztességtelenebb jövedelemadó-rendszerét, melynek eredményeként egy karcagi könyvtáros 150 ezer forintos jövedelméből 16 százalékot adózik, míg Varga Mihály miniszter az 1 millió forintos jövedelméből pedig 7 százalékkal. A benyújtott javaslataik ezen a helyzeten és a vállalkozások helyzetén semmit nem javítanak, lényegében a vállalkozások és az emberek kiszípolozására tettek önök javaslatot.

Ez az adócsomag egy dologban talán az egész világon szintén páratlan: az új adók kivetésében. A gazdaság hét különböző területén kerül sor új adók bevezetésére vagy kiterjesztésére, ezek között alig

van olyan, amelyet bárhol a világon már egyébként kitaláltak vagy alkalmaztak volna. Bevezetik az internetadó, pedig pontosan látják, hogy az önök együttműködő készségének megfelelően a konszenzusra való törekvés jegyében hányszor tízezer ember tiltakozik az önök ilyen eljárása ellen.

(14.40)

Éppen ezért ugyanígy tiltakozni kell és lehet is, ha önök bevezetik a befektetési alapok adóját, vagy megadóztatják az otthon főzött pálinkát, vagy kiterjesztik a pénzügyi tranzakciós adót, új adókat vetnek ki az alkoholra, szappanra, dezodorra, mosószerre, fénymásolópapírra, mint ahogy már többször is hallottuk. Ez mind-mind a családokat hátrányosan érinti, és egy szó sem igaz abból, hogy ők bármilyen módon jól járnának ebből a szempontból. Egyidejűleg, ezzel párhuzamosan tovább folyik a sok értelmetlen beruházás, ami egyébként jelentős részben a haverok megtömege pénzzel.

Ennek egyik jellemző példája, ami ebből a törvényből következik, amikor más áruházláncokat megsarcolnak, és egyébként pedig a CBA-t kifejezetten segítik, és ezt olyan módon hajtják végre, hogy minden más áruházzal, ahova egyébként magyar termékeket szállítanak be, azokat is megsarcolják, és lehetetlen helyzetbe hozzák ezzel, 5-6 százalékos illetékekkel illetik, és ezzel drágítják az emberek életét.

Az elmúlt hónapok hírei azonban még egy fontos eseményről szóltak, miszerint a NAV visszaélés-szerűen zaklat vállalkozásokat, és addig ellenőriz, amíg nem talál valamit.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ez most már nemcsak a szóbeszéd tárgya, hanem ez most már hivatalosan is visszaigazolva ott van önök előtt, és mind az önök nyilatkozatára vár, hogy mit hajlandók vagy mit képesek ebben tenni. Semmiképpen sem azt, ami a törvénytervezetben van, hogy önök ezt a zaklató jellegű magatartást *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* tovább akarják erősíteni.

Nem lehet támogatni az önök kezdeményezését. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Eltelt egy kör, most van lehetőség kétperces felszólalásokra. Elsőként megadom a szót Tukacs István képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azért kértem szót és azért szólok az itt bent lévő hat fideszes képviselőhöz, mert mindazok, akik mondandójára reagálni szeretnék, már nincsenek itt. Ennek ellenére is nagyon jellemzőnek gondolom, amikor fideszes képviselőtársam beszél az előtünk fekvő tervezetről, és azt költségvetésként említi. Nem csoda a zavar egyébként, merthogy elég nehéz volt 15 percen keresztül beszélni a semmiről, és ezért

nem tartom véletlennek ezt a tévesztést. Egyetlen mozzanatára nem reagált ennek az adótervezetnek, még kritikai alapon sem, még akkor sem, ha önök most belebuknak egy kezdeményezésbe.

De legalább tennék következetesen! Hargitai képviselő úr azt mondja, hogy azért kell internetadó, mert a szolgáltatások majd bővülnek, a teljes lefedettség megvalósul, és ehhez pénz kell. Szűcs képviselő úr azzal indokolja ezt a tervezetet, hogy tulajdonképpen a szolgáltató cégek nettó adócsalók. És mint ahogy hallom, a miniszterelnök pedig azt mondja, hogy ez az internetadóból származó pénz ahhoz kellett volna, hogy a rendőrök fizetését emeljék.

Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Legalább döntsék már el az indokot, mert én elhiszem, hogy az önök életében egy nagy fordulópont van, ez a fordulópont az, hogy életükben először kellett szembesülni talán azzal, hogy amit tesznek, az nem tetszik az embereknek, és ennek hangot is adnak. Ezért tehát azt gondolom, hogy ha ezt az internetadót önök visszavonnák, akkor nem kellene nettó bűnözőnek nevezni azokat a tízezreket, akik nyilvánosan vállalták azt, hogy kiállnak az internetadó ellen. Nem kellene őket különféle módon minősíteni és ezzel őket megbántani, ők semmi egyebet nem tettek, mint elmondták azt önöknek, tisztelt jelen lévő hat fideszes képviselőtársam, hogy ez így nem jó.

Ezért tehát még mindig nem késő, vonják vissza ezt a tervezetet, és akkor rendben lesz a dolog. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik, parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Három kormánypárti képviselőre szerettem volna reagálni, akik egymás után azt állították, hogy a magyar gazdaság robot, bizonyos mutatók tekintetében világverő, az első Európában, ugyanakkor egyikük sem tartózkodik a teremben. Tehát államtitkár úrhoz fordulok, hogy legalább valaki álljon fel, vállalja őszinte, férfias véleményét, meglátjuk, hogy mi süll ki belőle. A gazdaság robotása tekintetében meg kell jegyezzük, hogy a mutatószámokat erősen felfelé tupírozzák azok az átmeneti hatások, amelyek az uniós költségvetési ciklus végének kipörgetéséből adódnak, de örülünk ennek. Ne legyünk ellendrukkerek semmiképpen, ez egy jó dolog, csak ebben az évben, a következő évben nem várható hasonló felpörgés, hiszen az uniós költségvetési ciklus és a pályázati pénzek kipörgetésével semmiféle ilyen fellendítő erő nem várható.

Ugyanakkor a világrekorder áfa - Európában biztos, hogy rekorder - a korrupció melegágya továbbra is. Amúgy sem lehet csak GDP-ben mérni a gazdaság teljesítményét, önök pedig ebben a hibában leledzenek ötödik éve. Sokkal inkább lehetne az oktatáshoz való hozzáféréssel, valamint megszületett gyermekek számával is mérni. Itt pedig az előrelépés

egyáltalán nem látható, még ha gesztusértékű intézkedések vannak, és azokat nem is vitatom el.

De a leginkább elképesztő, ami mellett nem mehetünk el szó nélkül, az az, hogy önök egy munka-alapú társadalom megerősítéséről beszélnek, a munkaerő-piaci statisztikák javulásáról. Nézzük meg ezeket a statisztikákat akkor, ha a tél beköszöntével a közmunkások 70 százalékát elküldik szabadságra, vagy nem tudnak nekik feladatot adni. Nézzük meg, hogy mi lesz utána, és nézzük meg azt is, hogy ha már a munka-alapú gazdaság erősítéséről beszélnek, akkor az úgynevezett internetadó kapcsán mi lesz azokkal a kisvállalkozókkal, akiket igenis érint egy hasonló sarc. Mi lesz azokkal a magyar fiatalokkal, a magyar cégekkel, akik nem tudják elkerülni ezt a terhet? Önök erre egy mondatban reagáltak: a távközlési adót vagy az internetadót majd a szolgáltatók fizetik.

Egyetlen kérdésem van, és kérem, hogy álljon fel, nyilvánuljon meg: hogyan fogják megakadályozni ennek az adótípusnak az áthárítását a magyar emberekre? Hogyan fogják az átvert állampolgárokat megmenteni banki különadó, tranzakciós illeték áthárítása után *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* attól, hogy a szolgáltatók ezt a terhet is rajtuk verjék le? Álljon fel, mondja el őszintén, férfiasan vállalja a véleményét! Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most folytatjuk a rendes felszólalásokat, mert a házszabályi előírás szerint egy képviselőcsoportból egy kétpercesre van lehetőség. Most négy tagból álló tömbünk van, úgy telik le a kör: Völner Pál, Gógös Zoltán, Pósnán László és Ikotity István. Ezután lesz lehetőség kettőperces felszólalásokat mondani.

Mint ahogy említettem, Völner Pál képviselő úr következik, a Fidesz-képviselőcsoportból. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az adócsomag, amely előttünk áll, számos, a mindennapi életet könnyítő és innovációt támogató javaslatot is tartalmaz. Ezek között is az egyik fontos módosításnak tekinthető a bankkártyás vásárlások után a pénzügyi intézetek által fizetett tranzakciós illeték átalakítása.

Ugyan az illeték mértéke nem változik, az adócsomag vonatkozó rendelkezése szerint azonban a pénzügyi intézetek által fizetett pénzügyi tranzakciós illetéket a kártyás vásárlásoknál a jövő évtől kezdve másképpen kell elszámolni. Az illeték alapja az előző naptári év összes kifizetési műveletének összege lesz kártyánként. Az illeték mértéke legfeljebb 500 forint, ha az arra alkalmas kártyával érintésmentes tranzakciókat is végrehajtottak, illetve 800 forint, ha érintésmentes fizetésre nem kerül sor a bankkártyával.

A módosítás tehát egyrészt korlátozza az illeték éves maximális mértékét, másrészt az érintésmentes

fizetésre és az ilyen technológiával ellátott kártyák kibocsátására ösztönzi a bankokat, közben pedig az elfogadói infrastruktúra cserélésére is serkentő hatással van, vagyis az innovációt támogatja.

A Magyar Nemzeti Bank által publikált legfrissebb pénzforgalmi statisztikákból megállapítható, hogy 2014 második negyedévében is folytatódott az elektronikus tranzakciók forgalmának emelkedése. *(Gógös Zoltán: Azért kell megadóztni az internet!)* Több területen is megfigyelhető az elektronikus pénzforgalom modernizálódása, így növekszik az érintés nélküli kártyás fizetések aránya is, és egyre jelentősebb az internetes kártyahasználat szerepe. *(Gógös Zoltán: Ez így van.)* Az érintés nélküli fizetési funkcióval rendelkező kártyák száma 22 százalékkal emelkedett a második negyedévben, ám még így is csupán a fizetési kártyák 30 százaléka, 2 millió 700 ezer darab használható ebben a formában. Az érintés nélküli fizetést lehetővé tevő paypassos terminálok száma az előző negyedévhez képest 8 százalékkal nőtt. Az MNB adatai szerint azonban még így is csupán a közel 91 ezer darab terminál 42 százaléka rendelkezik ezzel a funkcióval.

A módosítás tehát a kártyás fizetéseknek és ezen belül különösen az érintésmentes fizetéseknek kedvez, így bízhatunk abban, hogy hatására tovább gyorsulhat a kényelmes és biztonságos érintésmentes fizetési lehetőségek elterjedése. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Gógös Zoltán képviselő úr. Parancsoljon!

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy rövid reakciónak lenne Völner Pál hozzászólására. Képviselő úr, örülünk mi ennek a kártyával történő tranzakciós korrekciónak és olcsóbbá tételének, de azt szeretném jelezni, hogy a falvakban nincsenek tömegesen terminálok, sőt bankautomata sincsen.

(14.50)

Tehát erre hivatkozni - nyomokban lehet ebben találni valóban jó elemeket, de azért a fő elemeiben ez egy rendkívül rossz törvény, és én is csak azt tudom mondani, mint a vezérszónokunk, hogy ezt igazából vissza kellene vonni. Az egy napban tényleg nem sok mindent csináltam itt, de azért az elmúlt kormányzati ciklusban elég sokat vitakoztam - időnként még a miniszterelnök úrral is - arról az adófilozófiáról, ami most is előjött, hogy ott kell hagyni az embereknél a jövedelmet, és akkor lehet adózni a fogyasztást. Ez így van, ha van munkahely, mégpedig olyan munkahely, ahol a munkából meg lehet élni. De most már Magyarországon az a helyzet, hogy nemcsak annak vannak megélhetési

problémái, és nemcsak azok nem tudnak hozzáférni az alapvető megélhetési cikkekhez, akik munkanélküliek, hanem azok sem, akik dolgoznak, és ez a legnagyobb probléma. Ezért hibás az a filozófia, ami például eszméletlen magasan tartja a fogyasztási adót Magyarországon, nem beszélve annak az egyéb dolgairól, de erre majd külön visszatérek.

Sok minden elhangzott itt az internetadóval kapcsolatban. Én egy dolgot szeretnék külön kiemelni: az internet az a lehetőség, ami a fővárosi gyereket pontosan ugyanúgy éri el, mint a legtávolabbi kis szegletben lévő falusi gyereket, tehát pontosan ugyanazt az információt, azt a tudást tudják róla beszélni. Én azt gondolom, hogy óriási bűn, ha ennek a hozzáférést úgy korlátozzuk, hogy nem tudják megfizetni. Itt elhangzott az, hogy 2018-ra minden háztartásba bevezetésre kerül. Nagyjából úgy, mint a falukban a gáz, hogy a csonk ott van, de senki nem tud vele fűteni, mert nem bírja megfizetni. Én nem tudom, hogy ez az út jó-e, de biztos vagyok benne, hogy nem, tehát én ezért gondolom azt, hogy ezzel egyet lehet tenni, és nem lehet tupírozni, hogy felső korlát lesz vagy nem lesz - ezt az adót vissza kell vonni.

A másik ilyen elem ebben az adótörvényben az áfa kérdése. Erről elég sokat beszéltünk, beszéltem én is itt, de azért annyit hadd mondjak el, hogy a szakmai szervezetek által összeállított csomagot nyújtottunk be, legelőször 2010 őszén, ami nem a teljes alapvető élelmiszerkört érinti, hanem egy olyan élelmiszerkört, ami rendkívüli módon nehezíti a versenyt a külföldi, feketén bejövő importtal. Ezek azok a termékkörök, amelyek egyébként alapvetően a kisemberek fogyasztási kosarában vannak, és nincsenek benne különleges, extra dolgok. Nagyon komolyan fékeztek az importlehetőségeket Európán belülre, nyilván már kijebb nem lehet, és nagyon sok olyan termék van benne, ami Magyarországon leginkább jellemző.

Ez valóban okozna némi adókiesést, ezt nem vitatjuk, soha nem is vitattuk, de az egésznek a hozadéka a gazdaság fehéritésével, meggyőződés, nagyjából egy éven belül, ha nem is pozitívan, de nullára hozná a rendszert, és lényegesen kisebb energiárfordítás kellene a hatóságok részéről, nem beszélve arról, hogy most már ott tartunk, legalábbis a hírek szerint, hogy a hatósági emberek zsarolási pozícióra használják fel ezt a magas áfatartalmat. Ez nagyon nagy hiba.

Hadd mondjam el, itt ma többször elhangzott, és nem tudom, azon képviselőtársaim, akik ezt emlegették, egyáltalán tudják-e, hogy milyen forgalom van Magyarországon egyes termékekből, de amikor tavaly a hasított félsertés áfáját 5 százalékra vitték le, akkor mondtam, hogy majd jól fognak mutatni a Chanel-kosztümös hölgyek a Hold utcai piacról kifelé fél disznóval a vállukon, ugyanis a fogyasztásban csak akkor jelentkezik, ha valaki ezt veszi meg. Ehhez hozzájött a negyedelt marha, amit már nem biztos, hogy a Chanel-kosztümös hölgyek elbírnak, mert

azért az egy kicsit nehezebb, de abból a termékkörből egyébként, ami itt az áfacsökkenésben van, ez az egyetlen olyan termék, ami Magyarországon kereskedelmi forgalomban van. Mert kérdezem én: hol lehet venni Magyarországon hivatalos boltban ma kecskehúst? Hol lehet venni ma Magyarországon hivatalos boltban birkahúst? Húst még csak lehet, de annak 27 százalék az áfája. Akkor úgy kérdezem, hogy hol lehet venni fél birkát vagy negyed birkát, ami mondjuk, belefér ebbe. Még egyszer mondom: a negyedelt marha az egyetlen, ami ebben a körben olyan, ami elvileg forgalomképes. Az összes többi felsorolt termék 97-98 százaléka exportra megy. Ezért nem tudok másra gondolni, mint arra, hogy ez a hozzá nem értő nagy tömegek altatása, hogy újabb áfacsökkenés történt az élelmiszerkörben. Ugyanis ez fő hír volt ám mindenhol aznap reggel, amikor én is majdnem röhögőgörcsöt kaptam, hogy milyen iszonyatos módon nyúlnak bele az áfaügybe. Én azt javaslom, azt kérem, hogy a módosító javaslatunk mellé, amelyben tételesen fel van sorolva a teljes termékkör, ami rendkívüli versenyhátrányt jelent Magyarországnak, különösen az orosz embargót figyelembe véve, álljanak oda mellé, és ezt az áfát mindenképpen vissza kell venni. Nem fog vele bírni a hatóság.

Itt elhangzott, hogy majd az elektronikus útdíj kapcsán leellenőrzik, hogy a kamion üres-e vagy sem; nem mér súlyt, szeretném jelezni, az elektronikus útdíjrendszer. Tehát innentől kezdve az a csalás, ami ezermilliárdos károkat okoz, nem kezelhető. Az a véleményem, hogy ha nem lenne elnéző a hatóság egyes termékkörökben, ruhaneműk, vasak, és nem sorolom tovább, de ezek a nagy tételek, hozzáteszem, sokkal nagyobbak, mint az élelmiszer, akkor bőven lenne fedezet arra, hogy az alapvető élelmiszerek áfáját 150-200 milliárdos kiesés esetén is csökkentsék.

Az a másik, hogy azt is látjuk, hogy van itt egy olyan új adónem, sokan észre se vették, hogy felületei díj. Ez egyébként nem is az adótörvényekben van, hanem az élelmiszertörvényben; ez a felületei díj a hatvanszorosára emelkedett az élelmiszer-forgalmazók körében. Senkinek kétsége ne legyen, hogy ezt át fogják hárítani. Senkinek! Nem tudják kigazdálkodni. Tehát nem lehet ilyen sarcot kirakni azokra a szereplőkre, akik egyébként az élelmiszereket forgalomba hozzák; és természetesen ebből megint van egy kedvenc, aki kimarad: ez a CBA.

A másik nagyon negatív dolog az, és talán az adótörvény vitájában kell erről is beszélni, hogy a hatóság a saját rendszereit, illetve a politika a hatóságokat nem arra használja, amire való, hanem a megfélemlítésre. Számtalan olyan esetet jeleztek nekünk, amikor képviselők utasítására történnek adóellenőrzések, képviselők utasítására történnek élelmiszer-biztonsági ellenőrzések. A legutolsó eset egy demonstráció után történt, ez nem a vasárnapi volt, hanem egy korábbi agrárdemonstráció, ahol egy károsult hortobágyi gazda kettő darab bikát hozott

fel bemutatni, hogy miket kell a vágóhídra vinni, ha nem kap földet; másnap kommandószerűen jelent meg nála a hatóság a fővárosból. Én azt gondolom, hogy lehet ezt csinálni, csak ez mind olaj a tűzre, tisztelt képviselőtársaim, és nagyon jó lenne, ha ezen változtatnának, és nem avatkozna bele a politika a hatóságok munkájába, illetve azokat a hatósági embereket, akik pedig bűnbe keveredtek, nem takarogni kellene, hanem elítélni, felkutatni és eljárást indítani ellenük.

Úgyhogy, hölgyeim és uraim, ez az adótörvény hibás, ezzel Magyarország nem fog előbbre menni, hanem inkább hátrébb, ezzel a magyar vidék újabb károkat fog szenvedni, ami miatt természetesen ez nem elfogadható, ezért csak azt tudjuk javasolni, hogy ezt vonják vissza, és készítsünk közösen egy újat. Ezt különösen az élelmiszerárára értem. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Pósnán László képviselő úr.

Parancsoljon!

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én a társasági adóhoz kapcsolódóan szeretnék egy pár szót mondani, mégpedig azért, mert a mostani változtatások érintik a kutatás és a felsőoktatás kérdését, mégpedig, azt gondolom, jó irányban és pozitív módon.

Egyrészt a javaslat tartalmaz egy olyan adminisztratív jellegű intézkedést, amely szerint a társasági adózási K+F kedvezmények kizárólag a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala előzetes minősítése alapján lesznek elérhetőek 2015-től. Ez azt jelenti tehát, hogy az adózók csak a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala előzetes minősítése alapján alkalmazhatják a társasági adóban, illetve a gyógyszeradóban biztosított kedvezményeket.

Eddig ez csak opcionális jellegű volt. Arra szerettem kiválóan alkalmas, hogy ténylegesen K+F tevékenységeket lehessen elszámolni ebben a tárgykörben, ne pedig bemondásos alapon olyan dolgokat is, amelyek nem különösebben e tárgykörbe tartoznak.

Új elem a társaságiadó-törvényben az, hogy a felsőoktatási támogatási megállapodásokat behozza mint lehetőséget. Eszerint az adózó felsőoktatási támogatási megállapodás keretében nyújtott támogatás esetén társaságiadóalap-kedvezményt vehet igénybe.

A társasági adóról szóló törvény beemeli a felsőoktatási intézményeket egy olyan támogatható kategóriába, amelyben eddig a közhasznú szervezetek lehettek kedvezményezették. Az ebbe a kategóriába sorolt szervezeteknek adott támogatás bizonyos hányada - ez 20-50 százalék közötti érték volt - az adóalapból levonható, a mostani változtatás a felsőoktatásra vonatkozóan ezt az értéket 50 százalékban határozza meg.

(15.00)

A felsőoktatási támogatási megállapodást az adózó vállalat a fenntartóval köti meg. Nyilván a fenntartó lehet az állam, lehet egyház és lehet magánintézmény is. Az adózó felsőoktatási támogatási megállapodás keretében nyújtott támogatás esetében akkor csökkentheti az adózás előtti eredményét, ha rendelkezik a felsőoktatási intézmény által az adóalap megállapítása céljából kiállított igazolással, amely tartalmazza a kiállító és az adózó megnevezését, székhelyét, adószámát, a támogatás, juttatás összegét és célját. A támogatási megállapodás keretében a támogató előre rögzített feltételekkel legalább 5 évig támogatja az adott felsőoktatási intézményt.

Ez azt jelenti kicsit konkrétan megfogalmazva, hogy ha van például egy olyan vállalat, amelynek van, mondjuk, 5 milliárd forint értékű bevétele, és 100 millió forintot ad felsőoktatási támogatás keretében egy egyetemnek, akkor számviteli eredménye 100 millió forinttal kevesebb lesz. A támogatás 50 százalékaival, azaz 50 millióval pedig még csökkentheti is az adóalapját. Így körülbelül 28,5-30 millió forinttal kevesebb adót kell fizetnie. Azaz a 100 millió támogatás a vállalat eredményét valójában csak 70 millióval csökkenti. Ez a konstrukció alapvetően kedvező a hazai vállalkozásoknak, és kevésbé kedvező egyébként a nagy nemzetközi cégeknek, ahol a számviteli eredmény bizony fontos szerepet játszik a menedzsmentbónuszpontok odaítélésénél, a prémiumjuttatásokban.

A társasági adótörvény ilyen irányú változtatása tehát kedvezőbb feltételt teremthet ahhoz, hogy a hazai vállalkozások szorosabb együttműködést tudjanak kialakítani a felsőoktatási intézményekkel, és egyre nagyobb arányban legyenek képesek együttműködni a későbbiekben a K+F területén is. Ugyanakkor ez a változtatás, ha nem is teljességgel, de valamiféle képet talán arról is tud nyújtani, hogy jelenleg egy-egy felsőoktatási intézmény milyen gazdasági, vállalati kapcsolatrendszerrel rendelkezik, milyen, ha úgy tetszik, piaci beágyazottsága van.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Egyébként, ha összességében próbáljuk ezeket leképezni most a felsőoktatási intézményekre, akkor azt mondhatjuk, hogy például egy Debreceni Egyetem nagyságú felsőoktatási intézmény körülbelül félmilliárd forint többletforrásra számíthat jelen körülmények között a társasági adóról szóló törvény változtatásának következtében. Fontos persze tudatosítani azt is, hogy az a kategória, ahová a felsőoktatási támogatási megállapodás tartozik, nem azonos az úgynevezett taotámogatással. A taotámogatás ugyanis a filmipar, az előadó-művészet és a sport

támogatását hivatott segíteni. Ezen esetben az adózó vállalat a már megállapított adójának egy részét, maximum 80 százalékát utalhatja át a NAV előzetes engedélyével a támogatandó szervezet részére.

A társasági adóról szóló törvény megváltoztatása, módosítása mindenképpen kedvezőbb helyzetbe hozza a felsőoktatást. Ugyanakkor érdemes megjegyezni azt is, hogy azok a tervek, amelyek a felsőoktatás duális irányú képzési szerkezetének kialakítására vonatkoznak, arra is lehetőséget adnak majd a jövőben, hogy kifejezetten a szakképzési hozzájárulásokat is ilyen értelemben a felsőoktatás immár valóban szakképzési célokra a maga számára is igénybe vehesse. Azt gondolom, a jövőt illetően ez mindenképpen a források bővülését hozza erre az ágazatra nézve, ami pedig a magas hozzáadott értékű gazdaságfejlesztés szempontjából, azt gondolom, elengedhetetlen.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, LMP.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Néhány dolgot szeretnék hozzátenni az eddig elhangzottakhoz. A nyári kapkodás után módosítja a kormány az egyrészt bosszúból bevezetett, másrészt a saját oligarchái ellen alkalmazott reklámadót, de nem változik annak aránytalansága.

A reklámadó továbbra is furkósbotként funkcionál, a politikai csatározások eszköze marad.

A másik változás, hogy a társasági adó kedvezményét, amit eddig csak sportklubok vehettek igénybe, kiterjesztik a felsőoktatási intézményekre is. Ez üdvözlendő lépés, sőt az LMP szerint ezen az úton tovább is kellene menni, teljesen más szektorokat, civil szervezeteket is támogatni. Fontosnak tartjuk maximálni, tehát kellene egy felső határ, hogy megvalósulhasson az, hogy többeknek jusson kisebb összeg, és ne a mindenkori miniszterelnök éppen aktuális nünükéje, jelen esetben a felcsúti stadion körül tolongjon mindenki. Ha sokkal szélesebb körben lehet adakozni, akkor nincs az informális nyomás sem a vállalatokon.

Változik az is, hogy bevezetik a házasságot kötők adókedvezményét, amelynek valódi hatása sajnos nem lesz. Az LMP szerint az állam feladata, hogy minden feltételt megadjon ahhoz, hogy a párok gyermekek tudjanak vállalni. Ehhez olyan változásokra lenne szükség, amelyek garantálnák, hogy a nők biztonságosan vissza tudjanak térni a munkaerőpiacra, amelyek támogatnák a rugalmas, családbarát munkahelyek és a megfizethető nappali gyermekellátási lehetőségek létrehozását. Ezen a téren nincs előrelépés.

A kisgyermekek utáni családi adókedvezmények kiterjesztése kapcsán az LMP hangsúlyozza, hogy ez

valójában a Fidesz-KDNP választási ígéreteinek megszegése. Az idén három választáson háromszor ígérték meg, hogy megduplázzák a kétgyermekesek adókedvezményét, de ez most sem történik meg végül.

Végül pedig a tudásalapú társadalom kialakításával és a kulturális értékek hozzáférhetővé tételével is szöges ellentétben álló internetadóról beszélnek. Az internetadó ellentétes azzal, amit Cseri Miklós kultúráért felelős helyettes államtitkár kinevezése után nyilatkozott. Idézem: „Munkánk két sarkalatos stratégiai pontja a kulturális alapellátás, a kulturális értékekhez való hozzáférés és a kulturális értékteljesítésben való részvétel biztosítása minden településen, minden ember számára, valamint a kulturális közösségek támogatása, a közösségfejlesztés, ami egyaránt szolgálja a leszakadó társadalmi csoportok esélyteremtését és a középosztály megerősödését, felelős polgárrá válásukat.”

Akkor megkérdeztük a minisztériumot, hogy mégis milyen konkrét vállalatokon keresztül szeretnék elérni ezt az általunk is forrón támogatott célkitűzést. Érdemi választ sajnos nem kaptunk, de arra nem gondoltunk, hogy saját célkitűzéseivel is szembe megy a kormány, ahogy ezt most megteszi. Az internet a kultúra mindenki számára hozzáférhetővé tételének, a kulturális értékek terjesztésének manapság már az egyik legfontosabb eszköze. Sokan nem tudnak eljutni kiállításokra, színházakba, még moziba sem, de az interneten számtalan legális tartalomhoz férhetnek hozzá. Az internetadó ezt is megnehezítené.

Az internet a tudásalapú gazdaságokban az oktatás nélkülözhetetlen eszköze ma már. A tudásalapú társadalmat építő országok oktatási rendszerében az internet a mindennapok része. Nem csupán számítástechnika-órán találkozhatnak a diákok az internettel és modern számítógépekkel, de az internet segítségével a többi tanórán is egyre inkább ezeken az eszközökön tanulhatnak, nem is beszélve az otthoni tanulásról. Magyarország, úgy látszik, nem akar erre az útra lépni, nem akarja felvenni a versenyt a tudásalapú gazdaságokkal.

Nálunk nem elég, hogy egy-egy iskolai számítógépes beszerzéshez állandó túlárzás, pazarlás vagy korrupció gyanúja kötődik, de most már az internetet is megadóztatják, megnehezítve ezzel a hozzáférést. Az internet ma már mindenféle tanuláshoz fontos terepe, legyen szó egy iskolai házi feladat elkészítéséről, legyen szó nyelvtanulásról, legyen szó egyetemi dolgozat megírásáról, legyen szó felnőttképzésről. Az internet a munkavégzés nélkülözhetetlen eszköze ma már egyre több és több munkakörben.

Az internet a kikapcsolódás, a szórakozás lehetőségeinek is tárháza. Az internet a művelődés és a kultúra színtere is. Az internet az életünk része. Ezt akarják önök most megadóztatni.

Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Két percre megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, Jobbik.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Megmondom, nagyon örülök, hogy Czomba Sándor államtitkár úr helyett most visszajött Tállai államtitkár úr. Már csak azért is, mert a mondanivalóm nagyrészt őt illeti. Ugyanis itt a Házban most már órák óta folyik az adótörvények vitája, de sajnos arról, ami egy nagyon súlyos és nagy jelentőséggel bíró változtatás, igen kevés szó esik. Nevezetesen arról, hogy a helyi adók mellett ezentúl önkormányzatok úgynevezett települési adókat is be tudnak majd vezetni.

(15.10)

Az, hogy ez most be fog következni nagy valószínűség szerint a kormányzat akarata szerint, egyértelműen annak köszönhető, hogy megbukott a feladatfinanszírozás rendszere, amit az államtitkár úr még belügyi államtitkár korában talált ki és kényszerített rá a magyar önkormányzati rendszerre, és ez ennek a szégyennek a bevallása, hogy sajnos ez, bármennyire is hangoztatta a kormányzat, nem váltotta be a hozzáfűzött reményeket, sőt.

Ezt azonban egy újabb és még nagyobb bajjal kívánják önök tetézni, nevezetesen annak ellenére, hogy még a választási kampányban tele volt Magyarország olyan óriásplakátokkal, hogy „Több pénzt az önkormányzatoknak!”, ezt önök úgy gondolják megteremteni, hogy nem a kormányzat, a központi költségvetés biztosítja azokat az egyébként valódi költségeket, amelyek a közfeladatok ellátására szükségesek az egyes településeken, hanem megengedik azt a lehetőséget az önkormányzatoknak, hogy a saját lakosságukat sarcolják meg, sarcolják tovább. Teszik ezt úgy, hogy véleményem szerint teljes egészében alkotmányellenes a javaslatuk, de semmi további jogszabálynak, sem a jogalkotási törvénynek, sem az önkormányzati törvénynek nem felel meg. Azt, hogy mennyire nem felel meg, további felszólalásomban fogom kifejteni. *(Az elnök csenget.)*

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kettő percre Tukacs István képviselő urat illeti a szó.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Az előttem hozzászóló kormánypárti képviselőtársaim mondanójára szeretnék reagálni két dologban: az egyik a felsőoktatási intézmények támogatása gazdasági társaságok adókedvezményével, a másik pedig ez a bizonyos havi 5000 forint leírható, fiatal házások számára biztosított kedvezmény.

Az első témakörben azt szeretném megjegyezni, hogy bár nagyon szépen hangzik, hogy különböző

K+F tevékenységekre a felsőoktatási intézményeknek felajánlható majd a társaságoknak bizonyos lehetséges árbevétele, és ezzel csökkenthető nyilván az adója, ugyanakkor azt is szeretném megjegyezni, tisztelt képviselőtársaim, hogy ha ez együtt fog járni az állami források megkurtításával, további megkurtításával, merthogy 180 milliárdról 120 milliárdra csökkent a felsőoktatási intézmények támogatása, akkor ez azt jelenti, hogy egyes intézmények halálra vannak ítélve. Mert bizonyára a Mercedes-gyár Kecskeméten szívesen áldoz a helyi főiskola képzésére, mint ahogy áldoz is, ugyanakkor az a pedagógusokat képző főiskola, ahol a legnagyobb K+F esemény az, hogyha valaki feldolgozza a nyelvészeti tanszéken Szabolcs-Szatmár-Bereg megye dűlőneveit, az nem fog kapni ezért egy fillért se, mert erre semmiféle cég nem áldoz.

A második ügyben pedig azt szeretném megjegyezni, hogy Selmeczi Gabriellával ellentétben én nem 30 ezer lehetséges házasságkötésről tudok. 37 ezer volt egyébként ezek száma 2013-ban. Ugyanakkor azt is meg kell jegyezni, hogy ezek csak az első házasságkötésre vonatkoznak, és azokra, akik az adójukból 5000 forintot valóban leírhatnak, tehát van munkahelyük példának okáért. Ezért én úgy gondolom, hogy gyors fejszámolást végezve az adótörvényeket készítő akartak valakiknek adni valamit, és meghivatkozni ezt mint kedvező momentumot, csak hát ez az akarás, ami belekerülhet, mondjuk, 2-3 milliárd forintba, egy kissé izzadságszagú.

Köszönöm szépen a figyelmet. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő előre bejelentett felszólaló Pócs János képviselő úr, Fidesz.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedtessék meg, hogy az előttünk fekvő javaslat azon részéről ejtsek szót, amely az alkoholtartalmú termékekkel foglalkozik. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Az nagyon fontos!)*

Elsőként a jövedéki adóról, a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény gyümölcspárlatokra vonatkozó szabályairól szeretnék szólni, magyarán a pálinkafőzésre vonatkozó új jogi szabályozásról.

Ezek a jogszabályváltozások az uniós harmonizációt célozzák meg. A magánfőzés új szabályait rendelet teremtette meg ezen az eddig kicsit alulszabályozott területen anélkül, hogy jelentősen megnövekedne az így készült párlatok terhelése. Az eddig adómentesen előállított 50 liter gyümölcspárlat továbbra is elkészíthető a magánfőzés keretében, és ezután mindössze 1000 forint átalányadót kell befizetni a helyi önkormányzat részére.

További, átláthatóságot javító intézkedés, hogy a magánfőzésben használt desztilláló berendezéseket be kell jelenteni az önkormányzatoknál, valamint az elkészült párlatokról évente adóbevallást kell készí-

teni. Az efféle regisztráció más országokban a kedvezményesen előállított alkoholtartalmú termékek esetében is bevett gyakorlat, és amellett, hogy nyomon követhetővé teszi a legálisan előállított termékeket, semmilyen anyagi terhet nem ró a termelőkre.

Kis szigorítást jelent, hogy csak a saját tulajdonú gyümölcsrel, illetve a gyümölcsből származó alapanyaggal rendelkező magánszemélyekre alkalmazhatják ezeket a kedvezményes szabályokat. Bár ennek a szabálynak, azt hiszem, nem túl nehéz megfelelni.

A magánfőzéssel előállított pálinkát csak a családtagok, a vendégek fogyaszthatják, és az így kínált párlatért pénzt kérni nem lehet, ugyanakkor lehetőség van a magánfőzésben készült pálinkák eladására is, de csak az alkoholdermék-adóraktár részére.

A bérfőzésben készített párlatok esetében elérhető legkedvezőbb adómértéket igyekszik biztosítani a szabályozás. 1 liter 50 százalékos adótartalmú párlat (*sic!*) esetében 1670 forint összegű jövedéki adót kell megfizetni, ami az alkoholdermékek normál adómértékének a fele. Bár ez a korábbiakhoz képest mindenképpen nagy változás, azért továbbra sem csekély engedmény az egyéb alkoholdermékekhez képest. Hangsúlyozni szeretném, ez csak a bérfőzésre vonatkozik.

Annál is inkább, mivel a népegészségügyi termékadóról szóló 2011. évi CII. törvény módosítása nyomán több alkoholdermék is bekerült a netaköteles termékek közé, csak a sör, a bor, a pezsgő, valamint az egyes alkoholtartalmú gyógyszerek és gyümölcspárlatok és adalékanyagokat nem tartalmazó, legfeljebb hétfajta gyógynövény felhasználásával készült szeszes italok képeznek kivételt.

Az alkoholos italok egészségkárosító hatása ellen bevezetésre kerülő szabályok az alkoholtartalomtól függő sávok rendszerben határozzák meg a szeszes italok adómértékét.

S ha már az alkoholos italok témájánál vagyunk, mindenképp említést érdemel, hogy a palackozott fröccsök adózási és egyéb jogszabályai a szőlőboroknál alkalmazott szabályokhoz fognak igazodni, így adómentes lesz a forgalmazásuk, és nem kell róluk adóbevallást benyújtani.

Azt hiszem, hogy ezek az adózási szabályok a lehetőségekhez mérten messzemenően mértékletesek, ugyanakkor népegészségügyi érdekeket sem fognak figyelmen kívül hagyni, így mindenféleképp támogandók.

Köszönöm a figyelmet, elnök úr. (*Szórványos taps a kormánypárti sorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Korózs Lajos képviselő úr, Magyar Szocialista Párt.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Elég siralmas látvány, hogy annyian ülnek itt a Fidesz padosaiban, mint egy rendes falusi önkormányzati testületi ülésen, öten-hatan. Ilyen-

kor itt kellene ülnie a pénzügyminiszternek, gondolom én (*Gőgös Zoltán: Ezt nem is mondtuk. Tényleg, hol van Varga Mihály?*), vagy normális esetben így van, és itt kellene ülnie a miniszterelnöknek, akit két napja nem találunk. Majd választ adnak arra, hogy... (*Közbeszólás az MSZP padosaiból: Hát, ami nincs.*) Ami nincs, ugye, de hát normális országban (*Az elnök csenget.*) van pénzügyminiszter.

Mindenesetre szeretném előrebocsátani, hogy a betervezett adótörvényt az MSZP nem fogja támogatni, így le is lövöm a poént. (*Tállai András elhagyja államtitkári helyét. - Hegedűs Lorántné: Ne tessék elmenni! Nincs kormány! Lemondott a kormány!*) Erre aztán van öt okunk legalább. Először is, mert elveszi a rezsicsökkentés két-háromszorosát. Másodszor: ez a törvény konzerválja a magyar adórendszer összes hátrányát, ideértve a magas adóterhelést és az adminisztrációs terheket, anélkül, hogy az adórendszer versenyképességén érdemben javítana. A Fidesz korábban azt ígérte, hogy Európa legversenyképesebb adórendszerét hozza létre, ehhez képest úgy látom, de hát több képviselő is rámutatott erre, hogy a magyar gazdaság versenyképessége nagyon sok mutatóban lényegesen rosszabb, mint 2010-ben, mikor a kormányzást átvették.

A harmadik ilyen pont, amely miatt nem fogjuk támogatni: az új ágazati különadók és az 5000 forintos internetadó újabb sarc, amit a gazdaság szereplőinek és a magyar embereknek kell majd megfizetniük, és természetesen ez a kormány elhibázott gazdaságpolitikája miatt van.

Persze idekíváncsozik még egy félmondatos megjegyzés, hogy azok a kis szolgáltatók, amelyek néhány településen szolgáltatnak internetet, nagy valószínűséggel tönkre fognak menni és be fognak dőlni.

(15.20)

És akkor itt a következő pont. Ez az adótörvény véleményem szerint a tisztességes adófizetők pénzének elvétele a velejéig korrupt és romlott hatalom számára. És az ötödik pont, ami miatt nem támogatjuk: minden adót a nép fizet meg. Erre szintén több képviselőtársunk utalt már, de a mi vezérszónokunk, Burány Sándor tételesen is kifejtette. A magyar emberek fizették meg a bankadót, a magyar emberek fizetik meg a tranzakciós adót, a telefonálás költségeinek a növekedését és az internetadót is ők fogják megfizetni. Meglehetősen ócska válasz volt az tegnap Rogán Antaltól, aki a napirend előtti felszólalásában azt mondta, hogy azért kell most internetadót fizetni, hogy majd 2018-ra mindenkinek ingyenes legyen az internet. Na most figyeljenek ide! Ha ezen a logikán megyünk tovább: én évtizedek óta fizetek nyugdíjjárulékot, 14 év múlva leszek nyugdíjas, miért nem fizetnek nekem most nyugdíjat, hiszen én már fizetem a nyugdíjjárulékot? Ja, hogy erre nincs válasz? Értem!

Tisztelt Ház! Látszik ma már, hogy szimpla választási blöff volt a családi adókedvezmény kibővítése, mivel az ezt követő évben egyetlenegy fillérrel sem emelkedik. Felfoghatjuk ezt úgy, hogy a választási ígéretét szegi meg a kormány, és ezzel átvágta a magyar családokat, mert minden, ami pozitívum ebben a betervezésben, az csak 2016-tól lesz érvényes. Adószakértők kiszámolták, mennyivel nőtt a kétgyerekesek nettó bére. Eszerint jövőre az érintett családok 13 usque 20 ezer forinttal kaptak volna többet. Ezzel szemben jön az internetadó, ami szerintem felér egy bűncselekménnyel. Jön az élelmiszer-felügyeleti díj növelése, a tisztálkodószerek különadóztatása, valamint a kafetéria agyonadóztatása, majd annak eltörlése, mert ennek egyébként ez lesz a vége. Abba se gondoltak bele, hogy ezzel kinyírják a belföldi turizmust. Sok vidéki bolt, vendéglátóhely, panzió megy tönkre a vendégek elmaradása miatt. Ha mindezt összeadjuk, akkor az derül ki, hogy a hón szeretett rezsicsökkentésük háromszorosát veszik vissza most adók formájában.

A belföldi turizmust említettem, és ehhez kapcsolódik... - kedves képviselőtársaim, mondjanak már két keresetlen mondatot arról, hogy mi lesz az Erzsébet-táborokkal. Hiszen az elmúlt két-három évben futtatták fel. És mi lesz a SZÉP-kártyával? Önök pontosan tudják, ott van az indokolásban: ma 100 ezer forintos kafetéria mellé 157 ezer forint adót kellett fizetni, és a betervezett törvény szerint a 100 ezer forint helyett most 198 ezer forintot kell fizetni. Öt évvel ezelőtt nulla forint volt a kafetéria adótartalma, és öt év alatt ez 51 százalékra emelkedett. Ezt nem lehet úgy magyarázni, hogy jaj de jót tettek a munkaadókkal, illetve a munkavállalókkal.

Tisztelt Ház! Továbbra is problémát jelent a rendszerben, hogy akinek több van, az többet kap, akinek nincs adózó jövedelme, az pedig továbbra sem kap semmit belőle. Nekik marad a családi pótlék, amely mintegy öt év távlatában már 30 százalékát elveszítette a vásárlóértékének. Feltehetőleg azt jövőre sem fogják emelni, legalábbis amikor erre rákérdeztünk, nem adtak pozitív választ. Tehát a végtelenségig el fogják inflálni ezeket a társadalmi juttatásokat.

Változnak a családi kedvezmények igénybevételeire vonatkozó szabályok is - a 10. § foglalkozik ezzel -, többek között „abban az esetben, ha egy kedvezményezett eltartottra tekintettel több magánszemély is jogosult a kedvezményre, az igénybevétel és a kedvezmény megosztásának feltétele, hogy az adóbevallásban, munkáltatói adómegállapításban a jogosultak közös nyilatkozatot tegyenek, amelyben rögzítik, hogy melyikük érvényesíti a kedvezményt, vagy közlik a megosztásra, közös érvényesítésre vonatkozó döntésüket”, továbbá módosítás, hogy „a visszaélések megszüntetése érdekében – hangsúlyozom: a visszaélések megszüntetése érdekében - a jövőben csak az eltartottak, kedvezményezett eltartottak adóazonosító jelének közlése esetén érvényesíthető a családi kedvezmény”, és a rendelkezést,

átmeneti rendelkezés alapján 2015. december 31-ét követően megtett nyilatkozatok, illetve a 2015. évre vonatkozó bevallások, munkáltatói adómegállapítások esetében kell alkalmazni. Ebből is látszik, hogy mindebből csak 2016-ban lesz valami.

Többben említették itt az első házások kedvezményét. A javaslat szerint havi 5 ezer forint adóalapkedvezményt vehet igénybe az a házaspár, ahol legalább az egyik félnek ez az első házassága, de csak amíg nem jogosultak családi adókedvezményre. De az indoklás azért egy kicsivel többet mutat ebből. Azt mondja az indoklás, hogy a tervezet a házasságkötési kedv növelése érdekében történik. Ne haragudjanak, hát ha valaki itt él ebben a társadalomban, elveszi a pénztárcáját és ad egy fiatalembernek 5 ezer forintot, maguk azt hiszik, hogy ezért ő meg fog nőszülni? Nem gondolhatják komolyan! A házasságkötési kedvet lehet, hogy növelni fogja valamelyik fideszes képviselőnél, de normális ember ezért, a jövőben érvényesíthető 5 ezer forint adókedvezményért szerintem nem fog senki megnőszülni. De ha van normális nő, akkor az nem megy férjhez ennyi pénzért.

(Dr. Tiba István elfoglalja a jegyzői széket.)

A gyermekvállalást sem fogja szerintem ösztönözni, annál is inkább, mert kedves barátaim, 2012 óta az anyák többsége házasságon kívül vállalja első gyermekét, és van olyan térség - a demográfus kollégák mondják, hogy van olyan térség - az országban, ahol a gyermekek kétharmada házasságon születik már. Ettől az intézkedéstől azt várni, hogy fellendül a gyermekvállalási kedv, hát ne haragudjanak, azt hiszem, hogy ez több mint nonszensz!

Kedves Képviselőtársaim! Befejezésképpen két adalékot szeretnék mondani ehhez a szerintem hebehurgya adótörvényhez. Az egyik: az özvegyek köszönik nagy tisztelettel így a halottak napja előtt a temetői virágok 1900 forinttal való megadóztatását.

Én nagyon alapos ember vagyok, figyeltem minden felszólalóra. Hát majdnem a röhögés fogott el, amikor államtitkár úr azt kezdte mondani, hogy az előre gyártott fröccs adóját le fogják csökkenteni, a palackozott fröccs adóját. Kedves Képviselőtársaim! Hát normális magyar ember nem előre palackozott fröccsöt iszik, hanem frissen csinálja. Tudják, hogy van ez a kisfröccsnél: egy deci szőlési olaszrizling, utána meg a szóda, és akkor megissza az ember; és nem palackozott fröccsöt iszik. Kedves barátaim, a vizet valószínűleg így fogják majd feljavítani, de hát ezzel is csak az áfacsalásokat lehet majd elősegíteni. A második poénos bejelentés a fél kecske volt. Ugye nem gondolják komolyan, hogy kereskedelmi forgalomban bemegy az ember a henteshez és azt mondja, hogy kérek szépen egy fél kecskét.

Én egyet biztosan látok, kedves barátaim, azt, ha ez az adótörvény realizálódik a következő évben, az magasabb adókat fog jelenteni, a szegénység növekedését fogja jelenteni, és az egyenlőtlenségek növe-

kedését fogja jelenteni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak, Jobbik.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Az előttem szólóval szemben a Fidesz álláspontját kell hogy osszam abban a kérdésben, hogy a házasságok számának kívánt növeléséhez igenis hozzájárul akár egy 5 ezer forintos támogatás is. Nyilvánvalóan nem csak pénzben lehet ezt mérni, viszont nem mindenki olyan jómódú, mint mondjuk, az előttem szóló képviselő úr, aki lehet, hogy úgy ítéli meg, hogy ez nem számottevő. De igenis, a magyar családok, akár gyermektelen családok számára havi 5 ezer forint is kellő támogatás lehet ahhoz, hogy esetleg az életjárási forma helyett egy komolyabb együttélési formát, a házasságot válasszák, melyben a statisztikai adatok szerint kimutathatóan több gyermek születik, és stabilabbak is a kapcsolatok, ami egyébként a gyermekek érdekeit is szolgálja. Épp ezért örülök ennek a kezdeményezésnek is.

Az más kérdés, ha például az internetadóról beszélünk, az kifejezetten a nagycsaládosokat sújtja. Azért nézzük ennek ezt az aspektusát is, hiszen ha 700 forintban maximalizálják ennek az értékét, akkor az különösen a mobilinternetet fogja sújtani, ahol ritkább esetben érik el ezt a korlátot, és ahol több előfizetés van ezáltal, ott bizony akár csak önállóan mobilinternetből ezer forint fölé is mehet az adó mértéke egy átlagos család esetén, ha mindenki használ mobilinternetet. Tehát különös mértékben fogja ez a családokat sújtani.

Ezért én arra buzdítanám a kormányzatot is, hogy mondja ki: Magyarország legfőbb problémája ma a népességfogyás. Ezt a Jobbik bátran kimondta, a programunkban megfogalmaztuk. És ha ezt ki merik mondani, akkor azt gondolom, hogy ez alapján kellene meghozni az adótörvényeket, és ez alapján számos olyan intézkedést lehetne még bevezetni, mint amilyenre például módosító javaslatot is nyújtunk be, hogy ne húzzuk még öt évig a második gyermekek után való adókedvezmény mértékének a megduplázását, hanem már akár jövőre hajtsuk végre ezt az emelést. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Novák képviselő úr. További kétpercesek: Pócs János képviselő úr, Fidesz.

(15.30)

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az a felszólalás, amit Korözs Lajos képviselőtársunk mondott, igazolja önmagukat: régi arcok, régi személyek, régi ideológia. Nem tudnak újat mondani. Egy dolgot tudnak: riogatni, igen, riogatni. Ezt tanulták, ezt örökölték. *(Közbeszólások az MSZP soraiban.)*

Kedves Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Kiálltak a multik és bankok mellett, most kiállnak azon távközlési szolgáltatók mellett, amelyeknek a tiszta nyeresége 70 milliárd forint. Őket sajnálják, csak azt a látszatot keltik, hogy az emberekre át fogják terhelni. Nem fogják átterhelni. *(Közbeszólások az MSZP soraiban.)* Nem kell az emberek mögé bújni. Önök a 70 milliárd forintos profittal bíró szolgáltatók mögé bújnak.

Kedves Képviselőtársaim! Önök voltak azok, és most is önök azok, akik riogatnak. Riogatnak, és megszorítottak, amikor tehették. Emlékezzenek rá, amikor azt mondták, hogy jön a 23 millió román, elveszik a kórházi ágyainkat, elveszik az iskoláinkat, elveszik a nyugdíjat, a betegágyainkat. Nem vették el. Majd jöttek az önök intézkedései. Jött a kórházi napi díj, a gyógyszerfelírási díj, elvették a 13. havi nyugdíjat, elvették a 13. havi fizetéseket. Önök ezt csinálták. Ezek fölött hoztak ítéletet az emberek. Az emberek ebben az évben háromszor hoztak ítéletet a riogatás és a megszorítás ellen, a rezsicsökkentés és a családi adókedvezmény mellett.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szégyen, hogy önök feltételezik és minősítik azokat a nőket, ahogy önök mondták: nem normális az a nő, aki ötezer forintért férjhez megy. Látszik, hogy a keresztény értékekkel kapcsolatban önöknek gőzük sincs. *(Közbeszólások az MSZP soraiban.)* Egy házasságot nem pénzért, nem 5 ezer forintért és nem 500 ezer forintért szoktak kötni, és főleg nem szoktak minősíteni senkit. Önöknek gőzük sincs *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* arról a keresztény értékrendről, amiben azt vallottuk, vallották, hogy ami Isten előtt kötött, azt Isten választhatja széjjel. *(Az elnök ismét csenget.)* Önök azok - és ezt a felszólalás is igazolta -, akik csak pénzért tudnak gondolkodni.

ELNÖK: Képviselő úr...

PÓCS JÁNOS (Fidesz): És ne felejtsek el *(Az elnök ismét csenget.)*, aki mindenre csak pénzért képes, az pénzért bármire képes. Köszönöm, elnök úr, bocsánat. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Kettő perc volt, képviselő úr, kérem szépen ezt figyelemben tartani. Kettő percre megadom a szót Tukacs István képviselő úrnak, MSZP.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Fogok arról is szólni, amiért a kétpercest kértem, de szeretném elmondani Pócs képviselőtársamnak, hogy nem riogattunk, a helyzet riasztó, képviselőtársam. Riasztó!

Mit tud arra mondani, hogy a béren kívüli juttatásokat durván és brutálisan megadóztatják? Ha ezt elmondjuk, ez riogatás? Mit tud arra mondani, hogy meg akarnak adóztatni egy olyan szolgáltatást, ami a gazdaság motorja - és ez az internet -, hovatovább az élet nélkülözhetetlen része? Ebben mi a riogatás,

képviselőtársam? A helyzet riasztó, amiben önök azt gondolják, hogy mindent megtehetnek, és kiderül, hogy nem.

Ráadásul én az ön helyében egy kicsit óvatosabb lennék, képviselőtársam. Több mint 10 ezer, utcára vonuló embert és majdnem 40 ezer, a nevével az ellenállást és az internetadó elvetését vállaló embert nem lehet megvádolni azzal, hogy a szolgáltatók lakásai. Mert ön most ezt tette. Semmi egyebet nem tett, mint azt mondta, hogy aki az internetadó ellen tiltakozik, az a szolgáltatókat védi. 40 ezer ember, aki vállalta a nevét, nem a szolgáltatókat védi, hanem egy képtelenséget akar elutasítani, és arra akarja önöket rábírní, hogy értsék meg, hogy ez nem megy.

Tisztelt Képviselőtársam! Tévedni emberi dolog, ezt már a sündisznó is megállapította, amikor sikertelenül próbált kapcsolatba kerülni a gyökérkefével. De tévedni emberi dolog. Ha ön ezt bevállja, és azt mondja, hogy én ezt elvetem, akkor rendben van a dolog. Ennyi lenne a megoldása.

Amiért pedig a két percet kértem: az ország egyik legjobb adószakértője némi malíciával jegyezte meg azt, hogy amit 2016-ra vagy későbbre tolnak, abból általában nem lesz semmi. A családi adókedvezményrel kapcsolatban is ez az erős gyanúm. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő előre bejelentett felszólaló Horváth István képviselő úr, Fidesz.

HORVÁTH ISTVÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném megköszönni a szót. Az adótörvényekkel kapcsolatosan az agrárágazatot érintő kérdésekre vonatkozóan szeretnék hozzászólni, és erre szeretném felhívni a tisztelt képviselőtársaim figyelmét.

Konkrétan a köztes terméknek minősülő, nagy testű élő állatok, a szarvasmarha, a juh és kecske, valamint ezek vágott testeinek értékesítésére vonatkozó általánosforgalmiadó-kulcs 27 százalékról 5 százalékra való mérséklését szeretném megindokolni, illetve a tisztelt képviselők támogatását kérni.

Mielőtt hozzászólásomat folytatnám, én az ellenzéki képviselőktől, elsősorban az MSZP-s képviselőktől szeretnék több tiszteletet a vidék számára, több tiszteletet az agrárágazatban dolgozó emberek számára, több tiszteletet az állattenyésztésben, a húsiparban dolgozó emberek számára.

Én nagyon sajnálom, hogy Gógös képviselőtársam most már nincs a teremben, gyorsan elmondta a mondandóját, és ki is ment. Örömmel konstatáltam azt, hogy Gógös képviselő úr erősíti ismételten a parlamentet, és bíztam abban, hogy az agrárszekciót, az agrárlobbit is fogja erősíteni. Ehhez képest a hozzászólásában ennek pont az ellenkezőjét bizonyította.

Egy kicsit déjã vu érzésem van. Amikor az egy évvel ezelőtti adótörvényeknél itt voltunk, az akkori Vidékfejlesztési Minisztérium kezdeményezésére a kormány nagyon bölcsen támogatta az élő sertés és a

félsertés áfájának 27 százalékról 5 százalékra való csökkentését. Akkor is ezek a hasonló, demagóg hozzászólások voltak az MSZP részéről, hogy ez hiábavaló, ez nem old meg semmit, ennek semmiféle jelentősége nincsen, és próbálták, azt gondolom, ezt az ágazatot érintő, nagyon fontos döntést degradálni.

Azért azt is tudni kell, hogy egy áfacskökkentéshez kell politikai bátorság, és kell gazdasági erő. Én azt gondolom, hogy a Fidesz-KDNP-kormányban a politikai bátorság mindenféleképpen megvan, a gazdasági erő is folyamatosan növekszik, de nyilván az áfacskökkentéshez a fokozatosság is egy nagyon fontos és egy előretekintő bölcsesség.

De hogy mégis mi volt a jelentősége a sertés áfájának 27 százalékról 5 százalékra való csökkentésének, egy évvel ezelőtt mindenki csak vizionálhatta, hogy ez jó vagy nem jó, de ha megengedik, én szeretnék a tényekről beszélni.

Az első félév adatainak értékelése egyértelműen kimutatta, hogy a piaci szereplők pozitívan ítélték meg az áfacskökkentést. De ezen túl konkrétumokat is szeretnék önöknek elmondani. Jobban megéri ma hazai alapanyagot vásárolni. Az év elején általában jellemző, alacsony kereslet megélénkült, a termelők a forgalom növekedéséről számoltak be. A KSH adatai szerint a vágósertés felvásárlása darabszámban kifejezve 8,2 százalékkal, súlyban kifejezve pedig 9,5 százalékkal emelkedett 2013 hasonló időszakához képest. Csökkent az élő sertés importja a Nébih adatai szerint, 2014 első félévében 11,4 százalékkal csökkent az élő állat importjának mennyisége, az augusztus végi adat szerint már 13,7 százalékkal csökkent az élő sertés importja. Ez is azt mutatja, hogy az áfacskökkentés jelentős mértékben csökkentette az importot. Ez azt jelenti, hogy a hazai előállítású sertés kereskedelmét mindenféleképpen növelte.

Élénkült a tenyészállatok forgalma is, amelynek oka, hogy a tenyészállatok vásárlása is az 5 százalékos áfakörbe tartozott. Nyilván ebben az is benne volt, hogy fehéredett is az ágazat, illetve sok gazdálkodó nem a saját szaporulatából választotta ki a tenyészállatát, mert adott esetben az nem tudta azt az úgymond minőséget vagy azt az elvárt szaporulatot biztosítani, mint egy komoly tenyésztelepről vásárolt tenyészállat, ezért az úgymond kisebb gazdáknak is nagyobb lehetőségük volt, nagyobb bátorságuk volt az 5 százalékos áfának köszönhetően a tenyésztelepekről vásárolni tenyészállatot. Tehát a tenyészállat kereskedelme is jelentősen növekedett.

A KSH legfrissebb adatai szerint nőtt a sertésállomány is, a 2013. június 1-jeihez képest 2014 hasonló időszakában mintegy 200 ezerrel több sertést mutatott ki, jelentősen nőtt az anyakoca-állomány is. Nyilván ennek egy része az ágazat fehéredéséből is adódik, de egyértelműen a növekedett tenyészállatértékesítésből adódóan ez valós produktum is. Sőt, nőtt a sertésstartók száma is, ez is konkrét adat: 2014. június 1-jén a sertésstartó gazdasági szervezetek száma 17 százalékkal, az egyéni gazdaságoké 5 százalékkal volt magasabb, mint egy évvel korábban.

(15.40)

De nézzük a NAV adatait is! A NAV áfabevalláson alapuló adatainak értékelése alapján - 2014 első félévi adatokat szeretnék ismertetni a tisztelt Házzal - az élőállat-kereskedelem egyenlege jelentősen javult; a belföldi értékesítési forgalom több mint 23,2 milliárd forinttal, mintegy 5,3 százalékkal emelkedett 2013 első félévéhez viszonyítva. Utóbbi esetében a növekmény 74 százalékát a sertésenyésztő, húsfeldolgozó és az élőállat-nagykereskedő szektor adta. Az előzetesen felszámított, levonható áfa alapján megjelenő, Közösségen belüli beszerzés közel 14,4 százalékkal, 10,8 milliárd forinttal csökkent a 2013 első félévéhez viszonyítva, míg a belföldi beszerzés ezzel párhuzamosan a vizsgált szakágazatban 5,5 százalékkal növekedett.

A fentiek alapján látható azon tendencia, amely szerint az áfabevallásokban mért forgalmi irány megváltozott 2013-hoz képest. És ami nagyon fontos - és ez is mutatja ennek a döntésnek a gazdasági következményeit, ami most már az elmúlt fél év, most már lassan egy év áttekintésében egyértelműen mérhető -, hogy a vizsgált szektorban 2014 első félévében összességében 3 milliárd forinttal nőtt a bevallott áfaegyenleg 2013 ugyanezen időszakához képest.

Tehát, tisztelt képviselőtársaim, szeretném megköszönni az ágazat nevében a kormánynak ezt az akkori bölcs döntését, amit a Vidékfejlesztési Minisztérium, most már Földművelésügyi Minisztérium készített elő. Egyértelműen lehet azt mutatni, hogy versenyképesebb lett a hazai húsfeldolgozó ágazat, egyértelműen versenyképesebbek lettek a hazai tenyésztők, és ma már nem éri meg külföldről behozni félsertést és élő sertést, sokkal jobb hazai alapanyagot vásárolni, ezáltal az ágazat mindegyik szereplőjének a likviditása egyértelműen növekedett.

De hogy az előttünk lévő adótörvény ennek a korábrinak a folytatása, és most már a szarvasmarha-, a juh- és a kecskeágazatra is az 5 százalékos áfára való csökkentést irányozta elő, az MSZP-s képviselők felszólásában, azt gondolom, elég méltatlan és az ágazatra nézve mindenféleképpen visszautasítandó hozzászólások voltak, amikor arra utaltak, hogy ki fog majd venni félkecskét vagy adott esetben félbirkát. Én ezt a fajta hangnemet visszautasítom a juhtenyésztők és a kecsketenyésztők nevében is, hiszen sok vidéki településen jelentősen növekszik a kecsketartók száma, jelentősen növekszik a juhtartók száma, és az ott keletkezett élő állat kereskedelmében, azt gondolom, ez jelentős segítséget ad a juhtartóknak és a kecsketenyésztőknek mindenféleképpen, és a tenyészállatok beszerzésében is ez a fajta áfacsökkentés jelentősen növeli az ő likviditási helyzetüket.

És ami nagyon-nagyon fontos: a kecskehús nagyon kiváló és nagyon egészséges hús, úgyhogy mindenkit biztatok arra Magyarországon, hogy minél több hazai kecskét, illetve juhot vásároljon. Az is a

célja a vidékfejlesztési minisztériumnak, a Földművelésügyi Minisztériumnak most már, hogy növelje a kecskehús-fogyasztást Magyarországon, az egészséges életmód, illetve a kecskével foglalkozó gazdák támogatása érdekében is.

A szarvasmarha esetében egyértelműen elmondható, hogy jelentősen növekedett a szarvasmarha-állomány Magyarországon. Ha pár évvel ezelőtt végigmentünk az országon, jószágot nem lehetett látni szinte sehol sem, most viszont keresztül lehet úgy menni az országon, hogy minden település határában jellemzően húsmarha, juh vagy kecske legel kint, és egyre nagyobb a tartási kedv. Viszont ha megnézzük a húsmarhafogyasztást, akkor viszont elkeserítő az, hogy ma a gasztronómiának a jelentős része külföldre jár ki, Ausztriába, vagy adott esetben dél-amerikai, ausztrál marhahúst hoznak be gasztronómiai fogyasztásra, illetve kereskedelmi fogyasztásra. Több esetben a magas áfatartalom volt az, ami miatt adott esetben érdemes volt a vendéglátósoknak Ausztriába kimenni.

Ezáltal hogy a szarvasmarha, a húsmarha esetében is jelentősen csökken az áfatartalom, egyértelműen az ágazat versenyképességét erősíti meg Magyarországon, és egyértelműen az ehhez kapcsolódó kereskedelmet is élénkíti. Célunk az, hogy a három felsorolt állatnál, tehát a szarvasmarhánál, a juhnál és a kecskénél növeljük a hazai keresletet, növeljük a hazai fogyasztást, és ezen ágazatban szereplők számára mindenféleképpen stabil, nyugodt, kiegyensúlyozott megélhetést biztosítsunk.

Tehát összefoglalva: az adótörvényekre vonatkozóan én köszönöm a kormánynak, az FM részéről ezt a fajta támogatást, biztatjuk a kormányt arra, hogy az átmenő tételeknél további áfacsökkentést is eszközöljenek. Erre adott esetben a takarmányoknál van még lehetőség, hiszen ott is jelentős feketekereskedelem van, és a szójadara esetében - amennyiben ott is majd csökken egy következő alkalommal, mondjuk, jövőre legkésőbb az áfatartalom, akkor biztos -, ezen takarmányszegmensben is fehéredne, tisztulna és átláthatóbb lenne a kereskedelem.

Tehát összességében arra szeretném kérni a tisztelt Házat, hogy az adótörvények vonatkozásában amúgy az egészét támogassák, de nagy hangsúlyt fektessenek az agráriumot érintő kérdésekre, és ezáltal tegyünk még versenyképesebbé a vidéken gazdálkodók, a vidéken boldogulni akaró családokat.

Végezetül még egyszer felszólítom az MSZP-s képviselőket, hogy több tiszteletet a vidéken élő, állattenyésztésből megélő emberek számára, és inkább a hozzászólásaikkal a vidéket segítsék, és ne úgymondó fehérgalléros politikusként azt ledegradálják, illetve kevésbé jelentős munkának és feladatnak tekintsék. Akik állattartással ma foglalkoznak, azok szorgalmas, elkötelezett, tisztességes magyar emberek, akiknek az a céljuk, hogy boldoguljanak, és az a céljuk, hogy a magyar emberek asztalára Magyarországon előállított, megtermelt, jó minőségű magyar sertés-hús, szarvasmarhahús, juh- és kecskehús kerüljön.

Úgyhogy kérem az adótörvények támogatását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Horváth István képviselő úr. Soron kívüli felszólalásra jelentkezett Tállai András államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Úgy érzem, hogy a vita ezen szakaszában a kormánynak meg kell szólalnia, köszönöm szépen a lehetőséget. *(Gúr Nándor: Mindjárt befejeződik a tévéközvetítés!)* Próbálnék rövid idő alatt reagálni.

Vezérszónoklatok hangzottak el. Elsőként az MSZP, Burány Sándor azzal kezdte, hogy bírálta mind az előterjesztőt, mind pedig a Fidesz vezérszónokát, hogy milyen rövid ideig beszélt, majd a saját idejéből ő sem beszélt ki 50 perc 40 másodpercet, mert egyszerűen nem maradt már mit bírálni és kritizálni, úgy látszik, az adótörvényben.

Akárhogy figyeltem Burány Sándor felszólalását, a legsúlyosabb kritika talán a következő volt: mégpedig az, hogy havonta a családok zsebéből ez az adótörvény tízezer forintot fog kivenni. Na most, semmilyen konkrét szám és érvelés nem hangzott el mögötte, hogy tízezer forintot ki fog venni ez az adótörvény az adózók zsebéből. Nem is nagyon értem egyébként, hogy hogyan lehetséges ez.

Kritizálta az internetadót, de ezt minden ellenzéki felszólaló, lényegében minden ellenzéki párt, a Jobbik is és az LMP is. Nekik a következőket tudom elmondani, a távközlési adó kibővítésével kapcsolatban öt dolgot szeretnék mondani:

Az első: a szolgáltató fogja fizetni, ez önöknek, ha tetszik, ha nem, így van. *(Bangóné Borbély Ildikó: Vagy nem.)*

A második: az adónak a betervezett javaslattal szemben maximuma lesz, maximuma lesz. *(Közbeszólások az MSZP soraiból. - Dr. Józsa István: Azt a hétszázát! - Az elnök csenget.)* A módosító javaslat már bent van a parlament előtt, ez 700 forint lesz magánszemélyek esetében havonta, és 5 ezer forint lesz nem magánszemélyek esetében, amit - hangsúlyozok még egyszer - a szolgáltató fizet *(Novák Előd: De a családok esetén?)*, a szolgáltató fizet. *(Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiból.)*

(15.50)

A harmadik, amit szeretnék elmondani *(Az elnök csenget.)*, ha megengedik természetesen, mert itt ordítanak a hátam mögött, nem tudom, miért egyébként... *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Mert hülyeséget beszélsz!)* Nem beszélek hülyeséget, amikor azt mondom *(Közbeszólás az MSZP soraiból.)*, hogy a szolgáltató fizet, és hogy a maximum... Legáltalában hallgassd meg! *(Tukacs István: Kikérem magamnak, hogy tegeződünk! - Az elnök csenget.)*

A harmadik dolog, hogy a távközlési adóból levonható lesz a megfizetett társasági adó. Tehát egy szolgáltató vagy társasági adót fizet, vagy a távközlési adónak ezt a kibővített formáját.

Természetes, hogy a kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy ha az áthárítást megpróbálja egy szolgáltató érvényesíteni, ehhez semmiképpen segítséget ne kapjon. A mai jogszabályok alapján törvény tiltja, hogy egy szerződést egyoldalúan lehessen módosítani; lásd, például a devizahitelesek esetében a bankok visszafizetik ezeket a károkat.

És szeretném azt is hangsúlyozni a nyilvánosság előtt, hogy a kormány nyitott továbbra is a módosításokra. *(Dr. Józsa István: Persze!)* A miniszter találkozni fog a szolgáltatókkal. Első körben már találkozott, ezt megtesszük második körben is. November 13-ig minden beérkezett javaslatot fel fogunk dolgozni, és ha a kormány úgy itéli meg, beépíti a törvényjavaslatba.

Digitális fejlesztési programot fog indítani a kormány, ami azt fogja jelenteni, hogy 2018-ig minden háztartásba el fog jutni a szélessávú internet. *(Bangóné Borbély Ildikó: Az adó! - Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.)*

Tehát ahogy mondtam, a felszólalásnál konkrétum nem hangzott el.

A pálinka-szabadságharcot bírálta Burány Sándor. Ez nem igaz, hiszen a saját főzésű pálinka, saját lepárlóval előállított pálinka tekintetében lényegében az 50 literes adókedvezmény háztartásonként a jövőben is meg fog maradni. Ezer forint lepárlási eszköz utáni díjat kell fizetni az önkormányzatnak évente. Azt gondolom, hogy ez egy jelképes adó. *(Bangóné Borbély Ildikó: Minden jelképes!)* Tehát a saját maga által előállított pálinka tekintetében, még egyszer mondom, marad a kedvezmény. *(Tukacs István: Nagy szakértője vagy a pálinkának!)*

A legneveltségesebb hibát Burány Sándor akkor követte el, amikor meggyanúsította a kormánytagokat azzal, hogy a mézes pálinka a jövőben nem lesz népegészségügyi termék. *(Szórványos derültség.)* Népegészségügyi termékadó lesz, ugyanis a képviselő úr összekeverte a mézes pálinkát a mézes süteménnyel. *(Derültség a Fidesz soraiban.)* Ez történt. Ez egyébként jellemző az MSZP felkészültségére és a hozzáállására, ugyanis az a sütemény, amelyben a 40 százalékos cukortartalomtól 20 százalékot a méz tesz ki, természetes alapanyag, az mentesül a termékadó megfizetése alól. De a mézes pálinka után több adót kell fizetni, mint jelenleg. *(Tukacs István: Mi nem értünk ennyire hozzá! - Az elnök csenget.)* Tehát az a vádaskodás, hogy itt kormánytagok nyúltak bele a rendszerbe és maguknak kedveznek, ez vádaskodás és nem több.

Elmondom például, hogy az a kritika, hogy a tisztálkodás drágább lesz, ez konkrétan mit is jelent. Azt jelenti, hogy a szappan esetében bevezetésre kerül a környezetvédelmi termékdíj - ez igaz -, 11 forint/kiló. Ma egy Baba szappan 12,5 deka, az ára 180-200 forint. Ha ezt visszaosztjuk, akkor egy kiló-

ra 8 Baba szappan jut, annak az ára 1 forint 50 fillér maximálisan, ami terheli a 200 forintos jelenlegi szappandíjat. Tehát ez sem igaz. De ha ugyanezt kiszámoljuk, mondjuk, a samponra, akkor azt láthatjuk, hogy 10-20 forinttal emelkedik... - emelkedhet, mert egyébként a forgalmazó nem biztos, hogy ezt átterheli a lakosságra -, egy 500-600 forintos sampon esetében 10-20 forinttal növekszik. Tehát ennyit arról, hogy hogyan osztja meg a társadalmat, és hogyan romlik az életszínvonal.

Az MSZP áfacsökkentést javasol, több felszólaló is. Én óva inteném az országot attól, hogyha az MSZP áfát csökkent, ugyanis a MSZP-áfacsökkentés lényegében inflációnövekedést jelent, például 2006-ban önök csökkentették 25-ről 20 százalékra az áfát, miközben az infláció 0,3 százalékkal növekedett 2006-ra, majd 3,9 százalékról a következő teljes évben több mint 8 százalékra növekedett az infláció. Ennyit az árcsökkentő hatásáról az MSZP-s áfacsökkentésnek.

Egyébként pedig jellemző önökre, hogy ugyanabban az évben 15 százalékról 20 százalékra növelték az áfát. Majd az alapvető élelmiszerek ára, amikor önök kormányoztak, 12 százalék volt, és minden alapvető élelmiszer áfáját önök emelték 25 százalékra.

Tehát akkor, amikor önök most az alapvető élelmiszerek áfájának csökkentését igénylik, akkor jó lenne kicsit elgondolkodni azon, hogy mi is történt a saját kormányzásuk idején. Tehát sem az árat nem tudták csökkenteni, a végén pedig a 20 százalékos áfát 2009. július 1-jétől visszaemelték az eredeti szintre, 25 százalékra.

Azt tudom mondani, hogy érdemi kritikák nem hangzottak el az MSZP részéről. Nem tudta megindokolni, hogy miért lesz rosszabb a családoknak (*Bangóné Borbély Ildikó: Ááá!*), és nem tudta azt sem megindokolni, hogy az áfacsökkentést mivel... (*Közbeszólás az MSZP soraiból: A káféteriával...*) A káféteriával kapcsolatosan való igaz, hogy van egy kormányzati elgondolás, hogy a bérek terhei és a béren kívüli juttatások terhei közelítsenek-e egymáshoz, ezt azonban, úgy gondoljuk, hogy várjuk meg, hogyan fogják reagálni a gazdasági társaságok, a vállalkozók, a munkáltatók, hiszen úgy gondoljuk, hogy a fenntartható gazdasági növekedés teremt annyi többletet ezen cégek számára, hogy nem fogják csökkenteni a béren kívüli juttatásokat a dolgozók felé, bármennyire is kívánja vagy szeretné ezt az MSZP. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Dehogy szeretné!*) Egy év múlva visszatérünk rá, és meg fogjuk látni, hogy a béren kívüli juttatások nem csökkentek a dolgozóknak, mert ez a kritika. De ez is csak egy vágyakozás, hogy ez lenne jó az MSZP-nek, hogyha csökkentenék.

A Jobbik. Z. Kárpát Dániel - nem tudom, itt van-e - ugyanezt mondta, hogy 8-12 ezer forinttal nőnek a családok terhei. Egyetlen érvet, kritikát nem mondott, egy terméket vagy valamit, adóemelést, hogy egyébként miért. Csak jól hangzik, és így el-

mondta. (*Hegedűs Lorántné: Azért mondta, mert tényszerű!*)

Egyébként pedig nem az adótörvényről beszélt Z. Kárpát Dániel, a szokásos jobbikos lózungokat mondta el, amelyek a következők: paktumot kötött a kormány a bankokkal, a multicégek Magyarországon nem adóznak, nincs a kormánynak koncepciója a gazdaságpolitikát illetően. Csak akkor nem értem, hogy a foglalkoztatás hogyan nőtt közel 4 millió 200 ezerre (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Hát mert nem nő!*); hogyan csökkent a munkanélküliek száma százezerrel; és hogyan teljesített Magyarország ez év első felében úgy, hogy az Európai Unió első országa lett a gazdasági növekedésben, hogyha egyébként semmiféle koncepciója nincsen.

Jön a szokásos áthárítás, mindent áthárítanak, minden céget terhelő többletjárulékot, adót áthárítanak. Hogyha annyira nagy az áthárítás, akkor kérdezem én, Magyarországon az infláció most miért nulla százalék. (*Dr. Józsa István: Nincs pénz!*) Hogyha ez a nagy áthárítás, hogy itt minden drágul, mert áthárítják, akkor hogyan lehet Magyarországon nulla százalék az infláció? (*Tukacs István: Mert nem annyi!*) Lényegében nulla százalék. (*Gúr Nándor: Nem ismered, hogy mit jelent!*)

Tehát azt gondolom, hogy nem tudott megfogalmazni a Jobbik sem kritikát az adótörvénnyel kapcsolatosan.

Az LMP a szokásos: internetadó, káféteria. Zöldadót követel az LMP, de mikor mi a zöldadót kiterjesztjük valamilyen termékre, azt pedig természetesen ellenzi. Szokásos ellenzéki magatartás.

És még a népegészségügyi termékadó kiterjesztésével sem ért egyet a Jobbik (*Tukacs István: Már nincs tévéadás!*), nem érti azt, hogy ezekben a termékekben nincs természetes alapanyag, és ez az egészségre gyakorolt hatása indokolja, hogy bekerüljön ebbe az adózási termékörbe.

A társadalom kettészakadásáról beszél, amit nem igazán tudok értelmezni az adótörvény kapcsán.

Végezetül még Hegedűs Lorántnéra szeretnék reagálni, hiszen ő az önkormányzati adózás kiterjesztését úgy fogalmazta meg, hogy azért van rá szükség, mert megbukott a feladatfinanszírozási rendszer. (*Hegedűs Lorántné: Megbukott, bizony ám! Sajnos.*) Nem bukott meg a feladatfinanszírozási rendszer, az igenis működőképes, csak az eddigi nagy bevétellel rendelkező önkormányzatoknak egy kicsit fájdalmasabbá vált, mert oda kellett adni azoknak a támogatást, akiknek egyébként nincs adójuk. Az önkormányzati adózás kiterjesztése egy lehetőség, amivel az önkormányzat vagy él, vagy nem él.

Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen szívesen folytatjuk a vitát, most így a vita felénél vagy kicsit több mint felénél úgy gondoltam, hogy ezeket az érveket szeretném kormányzati szempontból elmondani.

Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Hegedűs Lorántné: És vége a tévéidőnek! - Novák Előd: Vége a tévéközvetítésnek, lehet hazamenni!*)

(16.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP-nek most lehetősége lesz, hogy elmondja a véleményét, de lehetőleg csak egy beszéljen. Gúr Nándor képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Igyekszem egyedül beszélni.

Orbán Viktort keresem a Ház falai között, de gondolom, az utcán van, merthogy több tízezerrel nemzeti konzultációt akar folytatni, azokkal az emberekkel, akik mondjuk, az internetadóval kapcsolatosan úgy gondolják, hogy konzultálni akarnak a miniszterelnökkel. Gondolom, ott van, azért nincs itt a Parlament falai között. Vagy ha ott sincs, akkor hol van? Rossznyelvek szerint talán nem is Magyarországon.

No de hát nem az adótörvényekhez tartozik Orbán Viktor személye, bár a hiánya igen, hogy nincs itt, ezért beszéljünk arról, amiről Tállai úr az előbbiekben szólt.

Hogy nincs kritika? Dehogyan nincs! Nem az a baj, hogy kritika nincs, az, hogy megoldás nincs, államtitkár úr, az önök részéről. Amit eddig csináltak, meg amit folytatni akarnak, az, mondhatom egy szóval: borzalom. Borzalom egyszerűen azért, mert önök nem csinálnak mást, csak szétszakítják ezt a társadalmat; nem csinálnak mást, csak a lemaradó, már eddig is lemaradt rétegeknek tovább nehezítik a helyzetét. A családok, a vállalkozások több adót fizetnek - ha adónál tartunk, akkor beszéljünk tisztán az adóról -, több adót fizetnek, mint korábban.

Jelesül 2013-ban 6,1 százalékkal fizettek többet, mint az azt megelőző esztendőben. Így nem tűnik ez soknak, 6,1 százalék, de ha azt mondom, hogy 6862 milliárd forint - tudja, mennyi az? Hatezer-nyolcszázhatvankettő milliárd forint. Egymilliárd forint az ezermillió forint. Na, akkor ennyi pénz az, amivel több adót fizettek az emberek, a családok meg a vállalkozások. *(Tállai András elhagyja üléstermi helyét, és elindul a Fidesz padsorai felé, majd helyet foglal Boldog István mellett.)* Tudom, ezt ülve nehéz elfogadni, elviselni, ezért sétálni kell közben, de azért nem baj, ha hallja államtitkár úr, meg jegyzi magában, és próbál az ellen tenni, hogy ez ne így működjön.

A gazdasági teljesítményről is lehet beszélni. Nem az adókiivetésekkel kell helyretenni egy országot! A gazdasági tevékenység tekintetében 2011-12-13 három esztendejében, tudja, mit produkáltak? Egy százalékot három év viszonylatában. Egy százalékot. Ez nem gazdasági növekedés, ez nulla! A 2011-es eredményhez képest sehhol nincs a 2013-as esztendő.

Szóval, az a lényege a dolognak, hogy beszélhetnek önök bármiről, hazudhatnak önök foglalkoztatásbővülésen, csúsztatott statisztikákon keresztül a külföldiek foglalkoztatásáról, a közfoglalkoztatottak, a részmunkás foglalkoztatottak száma növekedésével felülvizsgálva torzítják a statisztikákat. Igen, előbb-utóbb az emberek ráébrednek az összes hazugságuk-

ra, és el fogják magukat kergetni oda, ahova én most gondolom. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból.)*

De ha nem a foglalkoztatás, hanem a bér tekintetében nézzük a helyzetet, akkor is elmélyedhetnek magukban, akkor is végiggondolhatják, hogy mit keres ma Magyarországon egy közfoglalkoztatott ember. Ötvenegynéhány-ezer forintot, ami 42 ezer forintot ér a 2010-es 60 200 forintjával szemben? A kétharmados kormányzásukkal elvették az emberek egyharmadának a bérét. A minimálbér vásárlóértéken kevesebb, mint 2010-ben volt. A minimálbér és a létminimum összege közötti különbség nőtt az elmúlt négy esztendőben, megduplázódott ez a különbség. Miről beszélnek önök? Miről? Összevissza hazudoznak az emberek orcájába, és azt hiszik, hogy ezzel mindent meg lehet oldani. Időszakosan igen, de végérvényesen nem.

De nemcsak foglalkoztatás, nemcsak bérkérdések vannak az adó mellett, hanem lehet beszélni nyilván a romló versenyképességről. Ön is, Mengyi képviselőtársam is említette a versenyképességet. Hát négy évvel ezelőtt Magyarország 148 ország viszonylatában az 52. helyen volt. Most a 63. helyen van. Ez mi? Ez mi a rangsorban? Csökkenés vagy növekedés? Ez mit jelent? Veszteségtartalmat vagy hozamot? Ha valaki a 63. helyre csúszik vissza versenyképesség tekintetében az 52. helyről, az azt hiszem, nem pozitív eredményként tüntetendő fel.

De ugyanúgy mondhatnám, amiről oly büszkén szólt Mengyi képviselőtársam: azt mondja, hogy az államadósság csökken. Hova csökken? Miről beszélnek önök? 2014 második negyedévének az összegző adatai azt mutatják, hogy 85 százalék feletti az államadósság a bruttó nemzeti termékhez viszonyítva. Soha nem volt ilyen nagyságrendű, ilyen mértékű, 25 ezer milliárd forintot meghaladó mértékű! Ezeket mondják el, ezeket mutassák meg az embereknek, és azt, hogy ezek hozzák mindazt, hogy nektek egyenként, külön-külön több adót kell fizetnetek! Igen, mert több adót kell fizetni. Vagy ha nem csak több adót kell fizetni, akkor elveszük tőletek azokat a juttatásokat, amelyekkel eddig bírtatok, amely eddig megvolt a számotokra. És mindezek mellett rontják a forintot, drágítják a hitelt.

S a megszorítások tekintetében? A fogható megszorítások tekintetében gondolja csak végig azt, hogy mi történik a káféteria vonatkozásában, az egyéb juttatások tekintetében. Azt kell mondjam önnek, hogy a béren kívüli juttatások vonatkozásában az történik, hogy míg eddig a közteher mértéke nem érte el a 36 százalékot - 35,7 százalék volt -, addig most 52 százalékos mértékű - ötvenegynéhány százalékos mértékű. Ez a közteher. Ez, amivel növekszik. Gondolja, hogy a munkáltatók, a munkaadók majd abban lesznek motiváltak, hogy a káféteria támogatási rendszert fenntartsák egy ilyen közteher-növekedés mellett? És amikor a nem olyan típusú juttatásokról beszélünk, amelyek béren kívülinek nem tekinthetők, akkor pedig 65-66 százalékos mértékű adóteherrel kell szembenézni? Ezt is meg-

emelték? És azt mondják, hogy a versenyképességet úgy tartják fenn, hogy a béren kívüli juttatásnak nem tekinthető megemelik, megemelik a béren kívüli juttatás közterhét is, hogy legyen közte különbség, azzal tartják fenn a versenyképességét? Nevetséges! Nem gondolja, államtitkár úr, hogy ez az a helyzet, ami azt hívja életre, hogy nem lesz érdemes ezeket a juttatásokat a munkaadónak felvállalnia, kifizetnie? (Tállai András: Nem.)

Mondok önnek öt-hat példát e tekintetben, nem túl sokat, csak azért, hogy meg tudja jegyezni. Ugye tudja, hogy az üdülési szolgáltatások vonatkozásában, ha valakinek, munkaadónak a saját tulajdonában van üdülési lehetőség biztosítása, akkor ez ebbe a körbe esett? Ugye tudja, hogy ha a munkáltató keresphelyén volt étkeztést biztosító helyisége, és ezen keresztül biztosította az étkezést, akkor havonta 12 500 forintig ennek a 35 százalékos mértékű közteherrel megáldott lehetősége megvolt, most meg 52 százalékos mértékű? Ugye tudja, hogy az üdülésen, étkeztetésen túl még van ezernyi más dolog: az Erzsébet-utalvány, a Széchenyi-kártya, a SZÉP-kártya? Az Erzsébet-utalványnál 8 ezer forint, a SZÉP-kártyánál ne is beszéljünk róla, hogy mennyi változata, ami csökkentett, tehát megint csak 500 ezer forintra az összevont alszámlákra juttatott források nagyságrendje nem érheti el most már, nem haladhatja meg, csak a 450 ezer forintot érheti el.

Ugye tudja azt is, hogy az iskolakezdési támogatások tekintetében a minimálbér 30 százalékának megfelelő mértékig volt lehetőség arra, hogy erre módot kerítsenek, és hogy ennek is megemelték a közterhét az iskolatámogatási juttatások tekintetében, ami nem a tehetőseknek, nem, legkiváltképp azoknak volt szűkszerű, akik szigorú számadás és szorított feltételek mellett éltek az életüket?

És azt is tudja, ugye, hogy a munkahely által biztosított utazás, a bérlet megvásárlásának a lehetősége tekintetében is megemelik ilyen mértékben a közterheket? Ma már az a juttatás összességében, amihez hozzájuthat egy adott ember egy adott esztendőben, havi bontásban nagyjából 8 ezer forintot jelent. Tudja, mennyi Budapesten a havi bérlet, ha valaki megveszi azt? Azt hiszem, olyan 9 és fél ezer forint környékén van. Még a budapesti bérletét sem tudja ezeknek a juttatásoknak az összesenéből megvásárolni. Korábban ettől többet tudott.

Na, hát ezt teszik önök csak az ilyen béren kívüli juttatások megadóztatásával, illetve a közterhek növelésével az emberek tekintetében.

Azt kell még mondjam önnek, hogy a legalacsonyabb jövedelmi sávba tartozó emberek tekintetében hozzák a legdrasztikusabb intézkedéseket. Bár ez nem idegen önöktől, ezt csinálták önök az elmúlt esztendőben is. De ugyanúgy a közalkalmazottakra vetítve is, a közélszféra vetítve is a korábbi 200 ezer forintos igénybe vehető támogatások, juttatások összegét, mint mondtam, lecsökkentik 100 ezer forint nettó alatti összegre. És ön közben versenyképességről, foglalkoztatásról meg miegymásról beszél?

Csak annyit akarok mondani önnek versenyképesség tekintetében, hogy jegyezze meg, 52 meg 63 között mi a különbség. Tizenegy hellyel csúszott hátra Magyarország. Csak azt akarom mondani a foglalkoztatás tekintetében önnek, hogy egymillió új munkahely, adófizető, egymillió új munkahely, adófizető. Jegyezze államtitkár úr! Vagy ha nem tudja megjegyezni, akkor vegye elő a Fidesz programját, és olvassa el! Egemillió új adófizető munkahely. Nem más, nem közfoglalkoztatás-növekedés. Nem a nyolcórásból négyórás ember. Nem a külföldön dolgozó ember statisztikába való beszámítása. Ezeket kellene megjegyeznie.

És közben ennek az adótörvénynek az előterjesztése kapcsán, a jövedéki adóztatás kapcsán, amiről beszélt, a pálinka szabadságharcának az elbukása. Kétszáz liter helyett ötven liter. Az az egynegyede, államtitkár úr, ön is tudja. Ön biztos, hogy nagyon jól tudja. (Tállai András: Családnak nem elég ötven liter?) Jobban, mint én.

Környezetvédelmi termékdíj tekintetében a közegészségügyi problémák életre hívása veszélyeinek a kérdésköre. Az internetadó, hogy azzal ne menjek mélyebbre, de elfogadhatatlansága. Azt tudja, hogy Miskolcon például 17 ezer laptopot osztottak szét az önkormányzati választások előtt? Most menjenek és osszák szét az ingyen kártyákat az internetadóval kapcsolatosan! Nem lesz itt internetadó, barátaim! Akkor sem lesznek hitelesek, de akkor talán nem lesznek annyira hiteltelenek.

(16.10)

És az utolsó mondataim között csak annyit mondanék önnek, hogy nem hazug ígéreteket kell megfogalmazni, hanem olyan cselekedeteket kell életre hívni, amelyek az emberek érdekét szolgálják. Ideig-óráig be lehet csapni az embereket, a végtelenség tekintetében nem. És nem úgy kell beszélni a családi adókedvezményekről, hogy susogok róla, de majd 2016-ban lesz valami, majd 2028-ban, '72-ben. Nem, 2015-ben! Most, 2014 október végén a 2015-ös adótörvényekről beszélünk, önnek ezeket kellene szem előtt tartani, és arról kellene gondoskodnia inkább, hogy a későbbiekben a munkavállalók érdekeit szolgáló módon, példaként az alapvető élelmiszerek árának, áfájának a csökkentését tegyék meg 5 százalékra. Arra kellene gondolni, hogy a minimálbért ne behazudják az emberek szemébe, legalább 100 ezer forintos nettó minimálbért adjanak, ami a 88 ezer forintos létminimum összegénél magasabb.

Ha ilyeneket csinálnának, akkor tennék az emberek érdekében. Minden olyan más, amit tesznek az adótörvény keretei között, az egyrészt ellenük hat, másrészt pedig az önök gátlástalan... - és az önök által megengedett korrupció lehetőségét biztosítja ebben az országban. Ennek kell véget vetni előbb és utóbb. Köszönöm szépen. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kétperces kör következik; elsőként Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A vita ezen szakaszán, azt hiszem, megállapíthatjuk, hogy az adótörvényeknek a jövőre vonatkozóan több a vesztese, mint a nyertese, én azonban mégis találtam egy semleges szereplőt. Nagyon nagy pozitív fejleményként hallottuk itt kormánypárti képviselőktől, hogy a palackozott fröccs adókedvezményes kategóriába történő lépése mekkora előrelépés. Tibi atya ennek biztos, hogy nagyon örül, úgyhogy ezúton is tolmácsolom az ő örömhírét. *(Derűltsg.)*

De komolyra fordítva a szót, a pálinkával kapcsolatban azért ekkora örömhírekről nem lehet beszámolni. Elfogadom azt, hogy az az ezerforintos, magánfőzéseket sújtó plusz bejövő adóteher valóban nem egy olyan komoly, hiszen ezt éves viszonylatban kell értelmezni. Ugyanakkor felveti azt a problémát, ha a Fidesz korábbi jogalkotására gondolunk és az évről évre jövő újabb adóterhekre, hogy bizony ez azt fogja jelenteni, hogy önök rá fognak látni az összes ilyen berendezésre, és nyilvánvalóan az a szándékuk ezzel, hogy évről évre növeljék ezt a terhet.

A bérfőzdekkkel kapcsolatban pedig az az 1670 forint egyáltalán nem olyan kis semmisség literenként, mint ahogy ezt önök előadták, hanem bizony véresen komoly történet. Azt saccolom, ha ez így marad, a bérfőzdeknek akár az egyharmada becsukhat itt egy éven belül, hiszen nagyon sok embert fog ez súlyosan érinteni. Nem sokan fognak ezek után 1800-2000 forintért literenként bérfőzteni pálinkát, aminek egy csomó negatív hatása mellett az idő rövidsége miatt csak hadd emeljem ki például azt, hogy jó néhányan több millió forintot öltek bele abba, hogy bérfőzdet létesítsenek, akár vettek fel európai uniós pénzeket is erre a célra, ahol viszont 5 év fenn tartási kötelezettség van.

Tehát rengeteg embert hoztak nehéz helyzetbe ezzel a kiszámíthatatlan politikával, amit folytattak ebben a történetben is, és a többit akkor majd a normál felszólalásomban folytatom. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő perc, Korózs Lajos képviselő úr, MSZP.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget. Tállai államtitkár úr említette volt az összefoglalójában, hogy ő nem tudja, hogy honnan vesszük mi azt, hogy közel tízezer forintot vesz ki minden egyes család zsebéből - hát, akkor mondom - ez az adótörvény.

Az internet otthoni elérése, ahogy önök mondják, 700 forint; ha a családban mobilinternet-hozzáférések is vannak, telefonok gyerekeknél, szülőknél, ugye 900 forinttal; az Erzsébet-utalvány a jelenlegi 1238 forintról 1857 forintra fog emelkedni;

a Széchenyi pihenőkártya marad 1547; az önkéntes nyugdíjpénztári hozzájárulás marad 464; az egészségpénztári hozzájárulás meg fog duplázódni, az 618 forint *(Zaj, közbeszólások a Fidesz soraiból. - Az elnök csenget.)*; a helyi bérlet nulla forintról 1624 forintra fog növekedni; az iskolakezdési támogatás nulláról 464 forintra; a munkahelyi étkezés nulláról 1238 forintra; mindösszesen ez 9412 forint. Nem kell különösebben magyarázni, volt olyan képviselőtársunk, aki utalt rá, hogy ha egy családban több internetes mobiltelefon van, akkor ez arányosan növelni fogja a családi költségvetést.

Ha már itt van a szó, engedjenek meg még egy keresetlen mondatot, képviselőtársaim. Annyira primitív Pócs János megszólalása, hogy én ezt szóra sem méltatom, de a jegyzőkönyv kedvéért azért egy mondatot engedjenek meg. Én büszke szociáldemokrata politikus vagyok. Én akkor is szocialista voltam, amikor ő még kommunista. És nem fogom túrni, hogy egy ilyen politikai nyikhaj, egy seftes, aki a dinnyeföldjein feketén foglalkoztatja a napszámosokat, nem fogom túrni, hogy velem így beszéljen!

Köszönöm. *(Taps és derűltsg az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Kettő perc, Sallai Benedek, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én is jó régen nyomtam ezt a gombot, és először Pócs képviselő úrnak akartam reagálni, mert az én véleményem szerint teljesen legitim dolog az, ha egy keresztény erkölcsöket és konzervatív ideológiát vállaló kormány segíteni akarja a házasságot. Tehát én ebben semmi hibát nem látok, és azt gondolom, hogy ha kormányoz és valamilyen értéket akar képviselni az adószabályokkal, azt megteheti. Nekem a gondom azzal van, hogy ezt ösztönzőként akarja eladni, tehát hogy ösztönözni nem lehet ezzel. Az a gond, hogyha azt mondja, hogy ezzel az adókedvezménnyel akarja ezt elősegíteni. Az, hogy a döntés megvan, az engem nem zavart annyira, engem az zavart leginkább ebben, amire más képviselőtársaim felhívták a figyelmet, hogy ezt ösztönzőként akarják eladni a fiatalok számára.

Szintén Pócs képviselő úr számára szerettem volna reagálni azzal, amikor mondta, hogy a családok számára megy tovább konzekvensen az adótörvények háttére. Azt kell látni szerintem összességében, hogy alapja, alfája mindennek, amit ma már egyszer elmondtam, az egykulcsos személyi jövedelemadó. Kétféle család van, szegény család meg jómódú család. A jómódú család a gyerekeit elviheti tengerpartra, elviheti síelni, és nyáron el tudja vinni nyaralni akár más helyre is. A családok jelentős része nincs ebben a helyzetben, és sem áfacsökkentés, sem más kedvezmény nem segít ezen, csak az, ha nekik sokkal többet hagyunk a pénztárcájukban, és több pénzük lesz, és megpróbáljuk őket felhúzni. Tehát a személyi jövedelemadó újragondolása lenne az, ami

érdemben segítené ezt, és ott lenne mód arra, hogy ez ügyben lépéseket tegyünk.

Ugyanakkor a részmunkaidővel kapcsolatban még Selmeczi Gabriella mondta, hogy a részmunkaidős foglalkoztatást is segíteni fogják. Hadd mondjam el a kormánynak, hogy önmagában ez az intézkedés kevés lesz, amíg nincs elég bölcsődei férőhely, ameddig a gyerekeket nem lehet beadni, ameddig a csanak támogatási rendszere nem működik jól.

És Horváth képviselőtársamnak szerettem volna elmondani, hogy egyetértek azzal, amit a kecskehúsról elmondott az egészséges táplálkozás tekintetében, csak akkor az a kérdés, hogy a hal miért nincs benne, ami még inkább indokolt lenne. Miért nincs benne ott? És ha a kecske benne van, akkor miért nincs benne a kecsketej és a kecsketejtermékek, mert mint a legtöbb kecsketartó, hozzám hasonlóan, ennek a hasznából próbálja az állattartását fenntartani.

Tehát ezek hiányoznak ahhoz, hogy *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* ez érdemi hatású legyen.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő előre bejelentett felszólaló Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Nagyon sajnálom, hogy Selmeczi Gabriella meg több más fideszes képviselő nincs már itt. Annyira önérzetesek tudnak lenni, amikor itt vannak a teremben, és miután a tévéközvetítés során elmondták mondanivalójukat, kiosztanak bennünket, szépen fogják a táskájukat és kivonulnak a teremből. Azt meg kell jegyeznem, hogy a nap folyamán láttuk, hogy nagyon kevés fideszes, KDNP-s politikus merete arcával vállalni ezt a vitát.

Én egy kicsit bővebben szeretnék beszélni a családi adókedvezményről, többen megemlítették már a nap folyamán. Itt a kétgyerekesekről szeretnék hosszabban beszélni. A családi adókedvezmény emelését többször megígérték idén, 2014 májusában az uniós választások előtt jelentették be, hogy jelentősen emelkedhet a két gyermeket nevelők családi adókedvezménye, de már 2014. május 10-én beszélt erről Rogán Antal. Varga Mihály előre nem árult el részleteket, csak annyit mondott, hogy a változások januártól léphetnek életbe. Itt ki kell emelni, tisztelt képviselőtársak, hogy 350 ezer két gyermeket nevelő családról beszélünk.

Az önkormányzati választások előtt is elhúzták a mézesmadzagot 350 ezer család előtt. Szeptember elején Varga Mihály ismét erről beszélt: négy év alatt 770 milliárd forint bevételről mondhat le az állam a családok javára. Ez érdekes: mondhat le, semmire nem kötelezi a kormányt. A kétgyerekesek családi adókedvezményének megduplázása 60 milliárd forintot hagy jövőre az érintetteknek.

(16.20)

Ezt - kiemelném - Varga Mihály mondta, hogy jövőre ezt bevezetik. Láss csodát, a 2015-ös adótörvényben meg nincs benne ez az adótétel. Erre lehet következtetni, hogy ez egy választási blöff volt, becsapták ezt a 350 ezer magyar családot. Üzenem Selmeczi Gabriellának, hogy ezt is el kellett volna mondania a felszólalásában, nem azt, hogy 2016-ban majd valamikor hogy akarjuk mi ezt bevezetni, vagy hogyan akarják önök, és majd 2019-ben valamikor a végére érnek. Addig ezeknek a családoknak meg felkopik az álluk. Ki lehet mondani: 60 milliárd forinttal megválták a magyar családokat, 350 ezer magyar családot.

Itt ki kell térnem, mert többször felhozták, és engem nagyon bosszant ez; örülök, hogy Pócs János képviselő úr visszajött, engem nagyon bosszant, hogy a Jobbik padsoraiból és a Fidesz padsoraiból is folyamatosan sértegetik ma azt a 42 százalékot, azt a 42 százalék családát, mert számomra ők is családok, akik élettársi viszonyban nevelnek gyereket.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ma a megszületett gyerekeknek a 42 százaléka házasságon kívül, élettársi viszonyból, családból származik. És felhívnam a figyelmet, hogy a házasságkötés nem vallás kérdése, nem azért fog házasságot kötni, hanem szerelem kérdése, érzelem kérdése.

Ne haragudjanak, ma a házasságkötések 63 százaléka végződik válással. Akkor valami baj csak van. Ne nézzék már le folyamatosan ezt a 42 százalékot, aki élettársi viszonyban szül ma Magyarországon gyereket.

És mondanék még egy adatot, ami nagyon fontos, hogy ma a szülőképes nőknek a 7-8, de van olyan becslés, hogy 10 százaléka már külföldön van. Jobb lenne, ha a kormány arra törekedne, hogy ezeken a külföldre vándorolt fiatalokon segítene, hogy minél hamarabb hazatérjenek.

Pócs János képviselő úrnak meg üzenném, de már megszokhattuk volna. Egy: én új képviselő vagyok, azzal szemben, hogy a Fidesz... - említettem már többször is, hogy Fiala Demokraták Szövetsége, kezd már egy kicsit nevetségessé válni ez a mozaikszó, mert ha magukon végignézek, ez már úgy kezd idejémtúlttá válni. A másik meg, az a megkülönböztető kijelentés már megint abból a padsorból, ahogy maga ezt az 5 ezer forintot előadta Korózs Lajosra reagálva, hogy a nők férjhez mennek 5 ezer forintért. Tisztelt Képviselő Úr! A férfiak meg megnősülnek, nemcsak a nők mennek férjhez, hanem a férfiak meg megnősülnek. Szokjanak már le erről a megkülönböztető megnyilvánulásról, mert már egy kicsit elegünk van belőle!

A másik, Tállai államtitkár úr, jobb lesz, ha visszajön. *(Tállai András: Nem mentem ki.)* Tennék ki magának néhány dolgot, mert itt feljött a szappan *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Nem a tiéd, Bandi!)*, a sampon, a mosószer *(Flakonokat tesz az asztalára.)* Tisztelt Képviselő Úr! Maga elmondta, hogy

a termékdíj bevezetésével mi riogtjuk az embereket, és itt 1 forintról meg 30-40 forintról beszélünk.

Tisztelt Képviselő Úr! Legalább tízfajta kozmetikumot, tisztálkodási szert tettem ide. De legalább harmincat idehozhattam volna, és alapvető kozmetikai szereket is, nem luxuscikkeket, és ha csak mind-egyik 30-40 forinttal fog drágulni, adja össze, tisztelt képviselő úr, és amit Korózs Lajos elmondott, ez a majdnem 10 ezer forint, ezeknek a termékdíjnak az emelkedése. Benne sincs, ami a családokat fogja havonta terhelni.

És felhívnam még egy apró momentumra a figyelmét, képviselő úr. Három gyereket nevelek, és iskolába járnak. Tudja, képviselő úr, már nem csak otthonra vesszük meg ezeket a termékeket, szappant, mosószert, vécépapírt, kéztörölőt, fertőtlenítő szert, és van olyan, hogy az óvodából még hazaviszünk kimosni az ágybelit, ezeket a termékeket bevisszük a bölcsődébe, iskolába, óvodába, bevisszük a kollégiumba. *(Tállai András nevet.)* Ne nevéssen, tisztelt államtitkár úr, és ha kórházba kerülünk, még oda is elvisszük. És ne nevéssen, mert ez a tétel nagyon nagy tétel egy... *(Tállai András: Kilónként 11 forint a termékdíj.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Maga elmondta, hogy mondjuk, a sampon 30-40 forinttal fog drágulni. Én azért tettem ide ezeket a termékeket, csak egy része van itt, amit használunk havonta. Ha minden terméknek 30-40 forinttal megy fel az ára... - és senki nem tudja, még egy gazdasági szakember sem tudja megjósolni, hogy ez az 1 forint 1 forint lesz vagy 10 forint, a 30 forint 30 forint lesz vagy 50 forint, kedves államtitkár úr.

És mondanék én magának még valamit. Maga azt mondta a kafetériára, hogy ha majd át fogják hártani a családokra, akkor majd jövőre visszatérhetünk rá. Remélem, tisztelt államtitkár úr, akkor maga benyújtja a lemondását. *(Taps, közbeszólás az MSZP soraiból: Így van!)* Reméljük, egy év múlva itt le fogja tenni az asztalra a lemondását, mert ránk fogják terhelni. És mondanék még egy érdekes dolgot magának. *(Tállai András: Mit? A dolgozóra? Vagy mit?)* Végighallgat? Végighallgat, államtitkár úr? *(Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Államtitkár úr, kérem szépen, egy kicsit...

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Nagyon oda kell figyelni a jövő generációjára, mert maguk nemcsak minket néznek hülyének, hanem a jövő generációját is. És mondanék magának valamit. Nekem 10 éves a kisfiam, és tudják, hogy az internetadó mit jelent.

Tudja, már a 10 éves gyerekek is imába foglalják Orbán Viktor és Varga Mihály nevét - csak negatív értelemben. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Már lassan a Tállaiét is.)* És higgyék el nekem, lehet, hogy minket be tudnak csapni, de már őket nem. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy nyolc előre bejelentett MSZP-s képviselő van, és mindegyik után lesz kettőperces kör. Ezt követően négy jobbikos képviselő úr, a végén pedig egy fideszes képviselő úr.

Most pedig megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, Jobbik. *(Jelzésre:)* Nincs itt. Akkor megadom Ikotity István képviselő úrnak, LMP, két percben. *(Zaj, moraj az MSZP soraiban. - Az elnök csenget.)* Kérem az MSZP-s képviselőket, figyeljünk a felszólalóra.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tállai urat keresem... *(Tállai András Németh Szilárd István helyén ül. - Cseresnyés Péter: Ott van!)* - itt van. Egyetlen kérdésem van, egy egyszerű aritmetikai kérdés. Az hangzott el többször, hogy akiknek meg kell fizetni az adót a szolgáltatóknak, az internetadóról van szó, azoknak a profitból kell ezt kigazdálkodni.

Végeztem egy egyszerű számítást. A legegyszerűbb csomag, amit igénybe vehetnek akár a vállalatok is, 4600 forintba kerül. Hogyha ebből leveszem az adót, akkor gyakorlatilag 3625 forintja marad a szolgáltatónak. Hogyha ezt kiszámolom, 24 gigabájt tölthető le a 150 forintos megkezdett gigabájtokkal. Hogy lehetséges ebből kigazdálkodni, hogy lehetséges ebből profitot szerezni? Hiszen ez nemhogy profit, ezen veszítenek ezek a vállalatok, hogyha a 4600 forintos előfizetésre ők fizetnek 5 ezer forint adót.

Ez teljes képtelenség! Erre szeretnék majd egy választ kapni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két percre megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, Jobbik.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. A pálinkánál fejeztem be, hogy még milyen problémákat fog okozni ez az adóemelés. Egyrészt a zügőzdéknek az aránya és a pálinkában elfoglalt szerepük jelentős mértékben meg fog nőni, már ma sem elhanyagolható, azért azt lássuk be, de ezek után azt hiszem, hogy sokkal többen lesznek érdekeltek abban, hogy ilyen módon állítsák elő a saját használatra a pálinkát.

Szintén a silány minőséget fogja előtérbe helyezni ez a rendelet abban a tekintetben is, hogy bizony sokan, akik belevágtak, vettek saját maguknak főzőt, időközben rájöttek arra, hogy nem tudnak otthon ugyanolyan minőséget produkálni, mint amit egy profi szakértővel rendelkező bérőzdében elérhetnének, ezért visszazoktak a bérőzdetésre.

Na most, ezeket az embereket garantáltan vissza fogják szoktatni a saját maguk általi próbálkozásokra, gyakran otthon eszkábált eszközökkel próbálják majd előállítani a pálinkát, ami - ahogy említettem - a minőség jelentős romlásához fog vezetni. A biztonsági tényezőkről meg ne is beszéljünk, mert el lehet képzelni, hogy mennyi hibát, mindannyian tudjuk, mennyi hibát lehet elkövetni egy-egy ilyen

folyamatban, ami akár komoly, életveszélyes helyzeteket is előidézhethet.

Egyébként a már említett öt éves fenntartási kötelezettség, ami az európai uniós források tekintetében fennáll, az olyan komoly problémákat fog okozni, hogy - ahogy már említettem - a bérfőzdeknek körülbelül egyharmadát szerintünk csődbe fogja vinni.

(16.30)

Legalább 200-300 családot fog érinteni csak ez az egyetlen módosítása az adótörvényeknek. Az ő nevükben is követeljük, hogy ezt gondolják át. Egyszerűen nem lehet ebben az országban jövőbe vetett hittel vállalkozást indítani, nem lehet ebben az országban komolyan venni a kormány szavait, ha évről évre ilyen radikálisan átírják az adószabályokat, nem lehet kiszámítani egy család jövőjét. Ilyen módon nem is csodálkozom azon, hogy a vállalkozási kedv mélyponton van. Úgyhogy kérem, ezt azonnal vonják vissza és fontolják meg. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két perc, Pócs János képviselő úr. Fidesz.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha már Korózs Lajos képviselő úr megszólított, és Bangóné, kedves Ildikó asszony is megszólított, bár nem tudom, hogy ő most itt háztartásbeli mivoltában van itt vagy parlamenti képviselőként, hogy itt a végpapírtól a mosószeret felpakolta az asztalra. De ha már megszólított, akkor kérem, engedjék meg, hogy néhány dolgról nyilatkozzak.

Kedves Korózs Lajos Képviselő Úr! Az, hogy ön a kommunista múltjára meg az MSZMP-s múltjára mennyire büszke, az az ön dolga. Bár szeretném jelezni, hogy az MSZP már éppen hamvában van. *(Korózs Lajos: Párttag voltál. - Az elnök csenget.)* Képviselő Úr! Én az MSZP-nek és az MSZMP-nek táján sem voltam, nagyon szégyellném magam, ha valaha ott lettem volna.

A személyemet és a vállalkozásomat ért sértegetésekkel kapcsolatban szeretném önnek elmondani, '98 óta az ön pártja, az ön elődje, dr. Szekeres Imre mindig ezzel jött. Én '98 óta minden választást megnyertem, az emberek bölcsőbbek voltak a riogatósoknál, amit önök tettek és tesznek folyamatosan.

Kedves Képviselő Urak! Elég szomorú, ha önök olyan méltatlan szintre süllyedtek csak azért, mert a 70 milliárd forintos távközlési szolgáltatókat ilyen szinten próbálják védeni. Méltatlan! Méltatlan önökre nézve, amit művelnek.

És, kedves Korózs Lajos képviselő úr, engedje meg, hogy e helyről felszólítsam: önnek nincs joga a nőket normálisokra és nem normálisokra osztani. Az előző felszólalásában azt mondta, nem normális az a nő, aki 5 ezer forintért férjhez megy. A nők nem

5 ezer forintért mennek férjhez, kedves képviselő úr. *(Kunhalmi Ágnes: Szerelemből. - További közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiból.)* És nincs az, hogy támogatja valaki a házasságkötést. Önök pedig ne felejtsek el, amikor a házasságkötés ellen szítanak, a családok egysége ellen szítanak. És nincs joguk a nőket normálisokra és nem normálisokra osztani. Szégyellje magát, képviselő úr! *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő előre bejelentett felszólaló Kiss László képviselő úr, MSZP.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Hát, örülök neki, ha a feleségem ezt nem hallotta, amit most itt el próbált magyarázni fideszes képviselőtársam, hogy itt szítunk a házasság ellen. Persze ez nem igaz, csak ennyit sikerült önnek megértenie. A probléma azonban az - lehet, hogy túl magasan fogom kezdeni -, hogy 1787-ben a Dnyeper partjára látogatott II. Katalin cárnő, és megkérte a kegyencét, Patyomkint, hogy mutassa meg, mit is sikerült rendeznie. Na, pont olyan falvakat mutatott ő, amilyen világot maguk mutatnak az embereknek ebben a törvényben és minden egyes törvényben és vitában, amit láttatnak velünk. Ugyanilyen az önök tevékenysége. Csak a gyengébbek kedvéért mondanám, hogy ezek a falvak természetesen nem léteznek, ahogyan nem létezik az a világ sem, amit önök ábrázolnak. Ez egyszerűen hazugság.

Nézzük, hogy a felsőoktatásban mekkora kárt okoz az, amit önök végeznek, és ez az adórendszer mit művel! Első látásra a felsőoktatásban is kiválóan ül ez a történelmi hasonlat, amit mondtam. A tao kedvezményrendszerét ugyanis kiterjesztik a felsőoktatásra, ami elvben azt jelenti, hogy forrásokat terelnek a felsőoktatásba. Azonban, ha jobban megnézzük a dolgot, akkor mit látunk? Azt látjuk, hogy eddig a sportra és a kultúrára lehetett ebből a támogatásból a cégeknek adni, most pedig már háromfelé oszlik ez a pénz. Nyilvánvalóan csak fideszes matematikai zseni, aki kimutatja, hogy valaminek a háromfelé osztása minden egyes tételben nagyobb forrást eredményez, mint ami eddig volt. De a valóság az, hogy bizony a sportra és a kultúrára bizonytalannal kevesebb pénz fog jutni.

Félreértés ne essék! Mi nem a huszadik fölösleges stadion felépítését kérjük számon magukon, hanem azokat az elmaradt színházi előadásokat, azokat a bezárt színházakat, amelyek ennek következtében meglesznek. De nézzük a másik részét! Fideszes gyakorlat az is persze, hogy erre a taotámogatással a cégek által majd állítólagosan a felsőoktatásba menő támogatásra alapozva elvonják a felsőoktatás további támogatását. Ismerjük ezeket a trükköket. Ismerjük azokat a trükköket, hogy lehet az önök kedvenc egyetemébe pénzt pumpálni, miközben másoktól pénz vonnak el.

Úgy gondoljuk, hogy ez egy újabb ilyen trükk. Miközben semmi nem történik a felsőoktatási szak-

képzéssel, nem történik semmi azzal, hogy a felsőoktatási szakképzés forrásokhoz jusson, és általában nem a szakképzésbe megy az a fajta pénzügyi támogatása az ipari szektornak, ami kellene. Nagyon örülünk neki tehát, hogy ilyen kedvesek a felsőoktatással, de ez az öröm nagyjából olyan öröm lenne, mintha arra érünk be a lakásunkba, hogy betörték és kirámolták ezt a lakást, majd megkapnánk a kormány új szórólapját, amelyben látnánk, hogy olcsóbb lett a hevederzár. Hát ilyen örömben azért nem veszünk részt.

Kevés terület szenvedett el akkora sérelmet 2010 óta, mint a felsőoktatás. Érdekes módon önök, miközben folyamatosan arról beszéltek ellenzékben, hogy mekkora barátai az egyetemistáknak és az egyetemeknek, aközben most már erről hallgatnak. Soha nem volt ennyire kevés államilag finanszírozott hallgató a magyar felsőoktatásban, mint most. Soha nem volt ennyire jelentős a tandíjas képzés aránya a felsőoktatásban, mint most. Soha nem fizettek átlagosan ekkora tandíjat a magyar diákok, mint most. Ezek tények.

Látszanak ezek a gondok a számokon is. Soha ennyi diák nem menekült külföldre, és nem hallgat más külföldi egyetemeken órákat, mint most. Ez tudják, miért van? Azért, mert Bécsben sokkal olcsóbb ma egyetemre járni, mint Budapesten. *(Novák Előd: Mert Gyurcsány megmondta, hogy el lehet menni.)* Novák Előd képviselőtársam pedig viselkedjen ellenzékiként, és ne a kormány alá dolgozzon, hanem az ellenzékkel működjön együtt! *(Derűtség a Jobbik soraiban.)* Tegye azt, ami a dolga! *(Novák Előd: Álljak be Gyurcsány mögé?)* Nem, köszönjük. *(Az elnök csenget.)*

A számokon tehát látszódnak a problémák. De szakokat zártak be, elbocsátották az egyetemistákat leginkább jól tanító tanárokat, olyan tanárokat bocsátottak el, amivel például az ELTE bölcsészkarán is szakokat szüntettek meg. Miközben utcai tüntetések követelték, hogy Balog Zoltán miniszter úr igazságos felsőoktatást hozzon létre, az ígéretek megmaradtak, de se több pénz, se kevesebb tandíj, se több hallgató nincs a magyar felsőoktatásban. Elképesztően katasztrofális a helyzet például a műszaki képzésekben, ahol semmiféle intézkedés nem történt. Ebben az adótörvényben sem látunk semmit, ami abba az irányba hatna, hogy akár a műszaki képzésekben, akár reálképzésekben a cégeket ebbe az irányba tolnák el, hogy támogassák ezeket a képzéseket.

Természetesen, ha megnézzük azt, hogy az oktatással mi történik ebben a törvényben, ami előttünk van, akkor jól látszik az, hogy semmi jó, semmi jó nem történik, semmiféle olyan eszközt nem vet be a kormány, ami az intézmények és a munkahelyek közötti kapcsolatot növelné, ami újra lehetővé tenné azt, hogy minél kevesebb hallgató fizessen tandíjat Magyarországon. Ez a támogatás tehát nem más, mint egy kínos beismerés.

A kormányzat csúsztat akkor is, amikor arról beszél, hogy az internetes adót, a netsarcot nem fogja

kivetni az emberekre. Én csak azokból az anyagokból tudok dolgozni, ami önöknek is rendelkezésükre áll. A Magyar Nemzeti Bank elemzése alapján mind a banki tranzakciós adó, mind pedig a kétforintos telefonadó is bekerült a családok terhei közé. Ezt nem a Szocialista Párt mondja csak, ezt a Magyar Nemzeti Bank mondja. Tudják, ennek az elnöke az a Matolcsy György nevű úr, akit önök választottak meg ennek a szervezetnek az élére. A banki tranzakciós adót teljes egészében a magyar emberekre terhelték a bankok, többek között az az OTP is, amelyet önök rejtélyes módon a magyar emberek pénzéből akarnak megmenteni.

Összevissza hadoválnak maguk bankellenes harcokról, a valóság pedig az, hogy az OTP-t megmentik, nem tudjuk, hogy miért kellene ez a megmentés; és a valóság az, hogy a devizahitelekkel kapcsolatban is a legvégén kiderült, hogy önök a bankok oldalára álltak. Az átlagemberben felmerül a kérdés, hogy csak a duma megy, de a háttérben önök összejátszanak a bankokkal, összejátszanak a szolgáltatókkal. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Szégyen!)*

(16.40)

A Magyar Nemzeti Bank elemzése állítja, hogy minden olyan esetben, amikor a szolgáltatókra önök adót vetettek ki, áthárították a lakosságra. A Magyar Nemzeti Bank elemzése állítja ezt. Valaki itt nem mond igazat, vagy önök, vagy a Magyar Nemzeti Bank elemzése, de a kettő között azért valami biztos, hogy van.

Tudják, a középkorban, illetve az ókorban is volt egy intézmény, adóbérletnek hívták. Az adóbérlet azt jelentette, hogy amikor az uralkodónak jelentős forrásokra volt szüksége, egy összegben ezt a forrást igénybe vette egy vállalkozótól, most úgy mondanánk, a vállalkozó pedig vállalta az adó beszedését. Ez azt eredményezte, hogy falvak néptelenedtek el, és hatalmas lett az adóteher. Pontosan ezt csinálják maguk is. Azt csinálják, hogy adót vetnek ki, amelyről azt mondják, hogy nem lesz az emberek nyakán, azt mondják, hogy nem vetik ki az emberekre, hanem csak a szolgáltatókra, csak erre, csak arra, csak amarra, de a vége az, hogy az emberek nyakán landol. Az emberek nyakán landol, megfűszerezve egy kis áfával, megfűszerezve egy kis többletbevétellel. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Botrány!)*

Amikor önök arról beszélnek tehát, hogy nem hárítják át az emberekre a szolgáltatók ezeket az adókat, önök nem mondanak igazat, a Magyar Nemzeti Bank elemzése szerint sem. Önök ezt tudatosan csinálják, ez egy cinikus magatartás az önök részéről, mert abban is hazudnak, amikor a felelősöket jelölik meg. Nem az a felelős, akit maguk megneveznek, nem a bankok, nem a szolgáltatók a felelősök, hanem azok, akik ezeket a sarcokat kivetik. Ezek pedig önök.

Kamu a 700 forint, kamu az, ami arról szól, hogy plafon lesz. Kamu az, hogy a családokat ez nem

terheli meg. Lehet, hogy önöknek új, de abban az esetben, ha valaki okostelefont használ, ott is telefon-előfizetés mellé internet-előfizetés is van. Érdekes újdonság! Ha ezekre mind-mind a 700 forintot megszorozzuk, akkor egy átlagos családnál, ha az áfaterhet sem szemléljük, akkor is kijön havi 3 ezer forint teher. Pontosabban kijönne, mert mindenki tudja, hogy ha maguknak egy csöppnyi esze, egy csöppnyi realitásérzéke van, akkor ebből az adóból nem lesz más, csak egy rossz gondolat, egy rossz kormányzati előterjesztés.

Végezetül azzal szeretném zárni, hogy bízom abban, hogy önök megfontolják azoknak az embereknek a szavát, akik kint voltak az utcákon, és arra kérték önöket, ne vezessék be ezeket az adókat. Megfontolják azokat a politikusokat, akik arról beszéltek, hogy a családokat miként teszi tönkre az önök által működtetett adórendszer. Megfontolják azt, hogy ne fordított Robin Hoodként működjének, hanem a szegényeket is támogassák, ne csak a gazdagokat a szegényektől elvett forrásokból. Köszönöm a szót. *(Taps az MSZP és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces hozzászólásra adom meg a lehetőséget, Schiffer András LMP-s frakcióvezető úr.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Viszonylag nehéz úgy érdemi parlamenti vitát folytatni, hogyha a vitafél egész egyszerűen arra se veszi a fáradságot, Pócs képviselő úr, hogy mondjuk világosan, a magyar nyelv szabályainak megfelelően értse az ellenfél érveit. Így eléggé nehéz vitatkozni. A másik, amit szeretnék kérni öntől, hogy viselkedjen egy polgári párt képviselőjéhez méltóan akkor, amikor a teremben nem levő képviselőnőről beszél. Ön elvileg egy polgári konzervatív párt politikusa. Nem úgy viselkedik.

Tisztelt Országgyűlés! A helyzet az, hogy szerintem itt lenne az ideje annak, hogy azt a marhaságot, hogy az internetadó a fogyasztást terhelő adók kategóriájába tartozik, és önök politikailag ezért védik a védhetlent, abba kellene hagyni.

A mai világban, ha megnézzük azt, hogy hány és milyen típusú új munkahelyek létesülnek - nem Magyarországon, mert itt viszonylag kevés munkahely létesül az elsődleges munkaerőpiacon -, mondjuk, Európa szerencsésebb országaiiban -, azt látjuk, hogy az internet adóztatása bizony, tetszik, nem tetszik, a munka, a jövedelem adóztatása. Nagyon sok embernek, gondoljunk például a távmunkavégzésre, ez egész egyszerűen egy elengedhetetlen munkaeszköz. Akkor, amikor önök meghirdetik azt, hogy a munkát, a jövedelmet terhelő adókat csökkentik, egész egyszerűen ezt az állításukat kizárja az, hogyha az internetes adatforgalomra vetnek ki adót.

Azzal pedig ne takarózzanak, hogy a tartalom-szolgáltatókra vagy egyáltalán az internetszolgáltatókra vetik ezt ki. Pontosán tudjuk, hogy ezt az adót

is egyéb intézkedés híján, a jelenleg ismert jogszabályok, illetve jogszabálytervezetek alapján gátlás nélkül át lehet hárítani azokra az emberekre, akiknek az internet elsődleges munkaeszköz. Önök ezzel munkahelyeket veszélyeztetnek, és elsődlegesen éppen az ön választókerületébe is tartozó kistélepüléseken veszélyeztetnek munkahelyeket, Pócs képviselő úr.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az LMP és az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő perc, Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Még egy csúsztatásra kell reagálnom, ugyanis ezekkel a pálinkás új adóformákkal az önkormányzatok sem fognak jól járni, hiszen gondolkunk bele, hogy az az ezer forint, amit esetleg bevaltanak a magánfőzők, milyen csekély összeg ahhoz képest, ahogy a tönkrement bérfőzdek majd nem fogják befizetni azokat a járulékokat, amelyeket eddig kénytelenek voltak részben az önkormányzatok irányába megfizetni.

Illetve az európai uniós jogharmonizációval való takarózásra is kénytelen vagyok reagálni. Tegnap hírt, hogy Románia bejelentette, hogy ők megtalálták azt a módját ennek a szabadjézésnek, ami állítólagosan ki fogja állni Brüsszel próbáját is. Kérdezném itt az illetékeseket, nem tudom, hogy valaki tud-e erre kormányoldalról reagálni, hogy mi lehet az a kiskapu, és hogyha Romániának ez sikerült, akkor nálunk, ahol állítólag a kormány kiemelt hungarikumként kezeli a magyar pálinkát, miért nem sikerült, és miért kellett fenn Brüsszelnél egy újabb rostáján, és miért kellett ezt a rendeletet most ilyen módon burkolni, de mégiscsak visszavonni.

Egy utolsó gondolat a mézes pálinkával kapcsolatban. Én ezt nem tartom egy jó iránynak, hiszen azért lássuk be, hogy általában az ember a gyengébb minőségű párlatot mézezi be, és ez vonatkozik a cégekre is és magánszemélyekre is. Így kifejezetten rossz iránynak tartom azt, hogy ez valamiféle kedvezményt kapott. Még ha érteném azt, hogy a méz egy természetes és egészséges anyag, de ebben a formában pont nem azt fogja előidézni, amit egyébként a jogalkotó az indokolásban felvázolt, úgyhogy kérem, azért ezt gondolják meg.

Röviden ezeket akartam még elmondani, és akkor majd az élelmiszeráfaról a normál felszólalásban. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Szabó Sándor MSZP-s képviselő úr.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Egy kormány számára óriási lehetőség, ha kétharmaddal irányíthatja az országot, mint ahogy lehetőség az ország számára is, hiszen ekkora több-

séggel véghez lehetne vinni nagy horderejű reformokat, amik valóban a nemzet javát, az emberek érdekeit szolgálhatnák, de sajnos nem ezt látjuk, nem ez történik.

De amekkora lehetőség is van egy ekkora többségben, ugyanolyan veszély is, hiszen egy ekkora horderejű többség nincs rákényszerülve arra, mint ahogy önök sincsenek rákényszerülve arra, hogy bármilyen kérdést érdemben megvitassanak velünk. Amióta megalakult a parlament, azt tapasztaljuk, hogy legyen szó bármilyen törvényjavaslatról, ennyien vagy ennél kevesebben vesznek részt a jogszabályok megvitatásánál, de az egész egyszerűen felháborító és vérlázító, hogy egy ekkora horderejű kérdésben, ami a társadalom szinte minden tagját érinti az adótörvények jövő évi változásával kapcsolatosan, ennyien vesznek részt. Ez szégyen!

A viták elmaradása, a társadalmi párbeszéd, a társadalmi egyeztetés hiánya aztán szép lassan be is szűkíti a gondolkodásmódjunkt, nem is képesek meghallani, csak saját szavukat, és ami ennél rosszabb, teljes egészében elhiszik, hogy önök aztán tévedhetetlenek és hogy mindent jól csinálnak. Pedig ez nincs így, ezt hiába is mondják el sokszor.

Az egyeztetések, a viták elmaradása, az arrogáns erőpolitika előbb-utóbb aztán odavezet, amit most az adótörvények betervezésénél is megtapasztalhattak és tapasztalhattunk, történetesen oda, hogy elfogy az emberek türelme, és az utcán próbálják hallatni hangjukat, képviseltetni saját érdeküket, ahogy történik ez az internetadó elleni tüntetésen is.

Innen is üzenem, hogy magánemberként és az MSZP képviselőjeként is támogatok minden békés kezdeményezést, ami erre irányul, de az erőszakos cselekvéseket, amik a vandalizmus irányába hatnak, mélyszégyen elutasítom.

A türelem tehát elfogyott, mert az emberek azt tapasztalják, hogy a kormányzó többség elsősorban önös érdekeket figyelembe véve cselekszik, saját maguknak, barátoknak, haveroknak pluszengedményeket ad, és figyelmen kívül hagyja a politikában talán az egyik legfontosabb szempontot, az emberek szolgálatát. A magyar családokat ugyanis folyamatos megszorítások érik, amik nemhogy szolgálnak nem tekinthetők, de még partnerségnek sem.

(16.50)

Mára az ország nagyobbik, szegényebb helyzetben élő többsége folyamatosan azt tapasztalja, hogy a kormány még mindig rajtuk akarja meghúzni a nadrágszíjat, miközben azt látják, hogy a gazdagok még gazdagabbak lesznek, még jobban élnek. Senki nem tehet arról, hogy szegénynek születik, de hogy ezt még büntetik is, az teljességgel elfogadhatatlan.

Önök folyamatosan azt hangoztatják mindenhol, hogy semmiféle megszorító intézkedést nem hoznak, ami a magyar emberek hátrányára, az ország jövőbeli fejlődésének kárára történne. Pedig ez nem igaz!

Közel 40 új adót hoztak vagy meglévő terheket módosítottak az előző ciklusban, a most betervezett adótörvény pedig ismét komoly megszorításokat jelent a magyar családok számára. Ráadásul megint azt a gyáva és sunyi módszert alkalmazzák - mint már sokadszor teszik -, hogy közvetítőket használnak fel az adók beszedésére. Tették ezt a bankok esetén, amikor bevezették a tranzakciós adót, és tették ezt a multinacionális szolgáltatóknál, amikor bevezették a telefonadót. A kommunikáció pedig mi is lehetne más, mint hogy gonoszak a bankok, gonoszak a multik, gonoszak a szolgáltatók, mert ők azok, akik az embereket nyúzzák, és nem önök.

De kérdezem én, mégis mit gondolnak, meddig lehet ezt az ócska színjátékot játszani az emberekkel. Mit gondolnak, meddig lehet az embereket ennyire lenézni? Tényleg azt hiszik, hogy a magyar emberek ezen gyáva, sunyi, közvetett módon történő megszorító intézkedéseiken nem látnak át? Hát higgyék el, hogy ebben tévednek!

És akkor itt van előttünk ez a nagyszerű Vargacsomag, adócsomag, nem is tudom minek nevezzem, amit a minap terjesztettek be. Van ebben internetadó, a káféterviát érintő kedvezmények csökkentése és sok egyéb finomság. Itt van például a településadó mint új adó. Jószereivel csak a fantázia szab határt az új adónak, miután a benyújtott törvényjavaslat viszonylag kevés korlátot szab a települési adó kivetésénél az önkormányzatoknak. Települési adót bármi-re ki lehet vetni, feltéve, hogy azt más törvény nem tiltja, illetve hogy más törvény arra az adótárgyra még nem vetett ki adót, mondja a javaslat.

Persze, hogy ez az adó sem véletlen született. Azt gondolom, nem túlzás azt állítani, hogy önök az elmúlt négy évben, az előző kormányzásuk alatt megfélemték az önkormányzatok költségvetési támogatását, és sajnos bekövetkezett az, amit mi korábban is hangoztattunk, hogy jóval több pénzt vettek el az önkormányzatoktól 2013-ban és 2014-ben, mint amennyi feladatot átvállaltak a 2012-es önkormányzati törvény megalkotásánál.

Azon túl, hogy nem értettünk egyet korábban sem azzal, hogy a korábbi önkormányzati feladatokat és intézményeket átveszi az állam, azt gondoljuk most is, hogy ezeknek a helyi közösségeknél és az önkormányzatoknál lenne a helyük, világosan kiderült, hogy pénzügyileg is rosszabbul jártak az önkormányzatok. Lényegesen több pénzt, több száz milliárd forinttal vettek el több pénzt az önkormányzatoktól, mint amennyit az állam által átvállalt feladatok költségvetése jelentett. S bár még nem látjuk a 2015-ös költségvetést, attól tartok, hogy ez a tendencia folytatódni fog, azaz most is vagy annyi, vagy még kevesebb pénz fog jutni az önkormányzatoknak.

Így aztán nem nehéz összerakni és logikusan következtetni arra - hiszen mindenki látja -, hogy pontosan ezért akarja bevezetni a kormány a településadót. Azért, mert a kormány nem tud és nem is akar a kivéreztetett önkormányzatoknak több pénzt juttatni, a jövő évi büdzséből erre nem is lesz lehető-

sége, így valószínűleg kevesebb pénzük lesz a településeknek, ami bizony sok esetben, főleg a kisebb településeknél, már a kötelező feladatok finanszírozásánál is problémát jelent. A településszámla így tulajdonképpen nem más, mint egy nem túl elegáns, de mégiscsak valamilyen lehetőség az önkormányzatoknak, amivel a kormány kihasználja és egyben rá is kényszeríti a településeket arra, hogy újabb adókat vezessenek be, hiszen működésük egyik forrása ez az adó lesz. Csak a polgármesterek és a képviselőtestületek kreativitása szabhat majd határt a jövőben az önkormányzati adók változatosságának, ha a parlament a jelenlegi formájában elfogadja az ezen adócsomag részeként benyújtott helyi adókról szóló törvény módosítását. Már látom a szemem előtt, hogy lesz postaládaadó, kerítésadó és tyúkadó, ha éppen nem teljesíti a tyúk a napi egy tojás megtojását, és még lehetne sorolni. Viccesnek tűnhet ez, de annyira mégsem az, mert ezt az adót is valakinek ki kell fizetni, és végső soron ezt is a magyar családok fogják megfizetni.

Csatlakoznék tehát többi képviselőtársamnak ahhoz a javaslatához, hogy vonják vissza ezt a törvényjavaslatot, dolgozzák át, közösen alkossuk meg, terjesszék újra ide a Ház elé, és az a korábbiakhoz képest ne jelentsen pluszterhet a lakosság számára. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szabó képviselő úr. Kétperces kör következik; elsőként Hegedűs Lorántné jobbikos képviselő asszony.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ott folytatnám, ahol az előző kétpercesemben abbahagytam, illetve bizonyos értelemben csatlakozni szeretnék az előttem szólóhoz, de előtte azért megjegyezni kívánám, hogy nyilvánvalóan Tállai államtitkár úrnak rendkívül kényelmetlen a bársonyszék, és azért bolyong már itt a teremben több mint egy órája. Én megértem szegény államtitkár urat, rendkívül kellemetlen lehet neki az, hogy ennyi igazságot kell tőlünk hallania, és valóban nehéz elviselni azt, hogy az az általa kezdeményezett rendszer, amit feladatfinanszírozás rendszerének hívnak, megbukott. De nem muszáj ezt elviselni, államtitkár úr, le lehet mondani nyugodtan, mint ahogy vissza is lehet vonni az előttünk lévő törvényjavaslatot. Ez is megoldás lehetne, szemben azzal, hogy önök ezt megpróbálják mindenáron átérőltetni a Házon. Egyébként pedig, ha úgy gondolja, hogy igaza van, kérem, hogy foglalja el a helyét, és érdemi ellenérveket fogalmazzon meg, mert amit az előbb nekem ezzel kapcsolatban mondott, nevezetesen, hogy nem bukott meg a feladatfinanszírozás rendszere, rosszul látom, semmi olyan konkrétumot nem tartalmazott, amit egyébként ön szokott az ellenzék képviselőitől hiányolni.

De ha már itt tartunk, akkor térjünk már vissza egy pillanatra arra, hogy hogyan is kampányoltak önök. Azzal kampányoltak, hogy több pénzt az ön-

kormányzatoknak. Ezzel szemben tudjuk, hogy megszorítások lesznek, és a megszorítások egyik nagy vesztese az önkormányzatok lesznek. És az a rendszer, amit önök kitaláltak és rákényszerítettek az önkormányzatokra, nevezetesen, hogy a központi költségvetésből át nem adott pénzeket, például az szja helyben maradó részét, amit már elvontak, vagy a gépjárműadó elvont részét az önkormányzatoknak kell valamilyen módon visszafizetni, ezt a rendkívüli kényszerhelyzetet próbálják az önkormányzatok, a képviselők nyakába varrni, aminek a további részleteit a következő hozzászólásomban fogom kifejteni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kettő percre Pócs János fideszes képviselő urat illeti a szó.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Elnök úr, bocsánat, csak ha már Schiffer képviselőtársam megszólított, hogy akkor szóltam, amikor Bangó képviselő asszony nem volt bent, hát elnézést, én nem tehetek arról, ha közben neki a háztartásbeli cikkeket haza kellett vinni. Ezzel együtt a jelenlétében is szeretném elmondani, képviselő asszonytól, egy nőtől pedig különösen felháborító, ha a családok egysége ellen lázít.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Képviselőtársaim! Én azt szeretném önöknek mondani, hogy az a mód, ahogy önök védik a közszolgáltató 70 milliárdját, kezd olyan gyanússá válni, mint amikor Józsa képviselő úr habzó szájjal védte Paksot. Később kiderült, hogy nem is Paksot védte, hanem a saját érdekét, a saját érdekelttségét. Képviselőtársaim, előbb-utóbb gyanús lesz, hogy önök kit védenek és miért védenek. Államtitkár úr egyértelműen és határozottan elmondta, a kormány már bizonyított, meg fogja védeni az embereket ugyanúgy, ahogy a devizahitelek esetében is tette, ha valaki egyoldalú szerződéseket bont. A kormány már bizonyított, ahogy önök is, Józsa képviselő úr. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm az Országgyűlést. Megadom a szót Szakács László országgyűlési képviselőnek, az MSZP részéről.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Pócs képviselő úr, nem figyelt legutóbb a miniszterelnökre. Az egyik hibát nem lehet egy másik hibával kijavítani, azzal csak tetézni lehet. Nagyon szívesen segíték: Bangóné Borbély Ildikó - így hívják - országgyűlési képviselőként van itt ma jelen. Megválasztott országgyűlési képviselőként van itt jelen.

Na de hogy az adójogszabályokról is essen szó: hallottunk itt ma már mindent. Hallottuk azt, hogy csökkent az államadósság. Ez nem igaz! Az államadósság a tavalyi évben elérte a GDP 85 százalékát, csúcsot döntöttek, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim. Meg is kérdeztük erről Varga Mihály miniszter urat a miniszteri meghallgatásán, aki azt mondta, hogy ne aggódjunk, majd októberre rendbe jön. Mit olvasunk most az újságban, mit olvasunk az elemzésekben? Azt olvassuk, hogy a 300 milliárd forintos tartalékból 1 milliárd maradt.

(17.00)

Ebből egy magyarországi középváros már kihúzza az év végéig. De ez az egész országra maradt, uraim, az egész országra maradt ez, uraim!

Hallottunk ma nagytestű élő állatokról, palackozott fröccsről, nagyon sokat hallottunk a házasságról, ahol azért egy dolgot tegyünk rendbe. Nem akarjuk ám mi szétszakítani a családokat, nem is azt gondoljuk mi, hogy ötezer forintért fognak majd összeházasodni a házasságú felek; mi azt gondoljuk, hogy önök azt a téves hitet próbálják meg táplálni az emberekbe, hogy ötezer forintot fognak kapni. Nem fognak kapni, csak akkor, hogyha van jövedelmük, ha van adójuk, és abból majd le tudják írni, ezt nem kell önöknek a kasszájába befizetniük. Ez lesz akkor, hogyha összeházassodnak. Nem akarok cinikus se lenni, ettől azért még ne várjuk azt, hogy az anyakönyv-vezetői irodák előtt majd hosszú tömött sorok állnak. De persze, mi örülünk annak, hogyha önök egy forintot is visszaadnak a népnek, mert rendszeren megsarcolják őket.

Ezek a viták alkalmasak arra, hogy elfedjék azt, ami valójában történik. Valójában az történik, hogy négy nagyon komoly adótételt önök nagyon komolyan megemelnék. Lehet itt beszélni természetesen a házasságról, lehet itt beszélni elmúltnyolcévéről - bocsánatot kérek, a kötelező elmúltnyolcévéről - azért megvolt, államtitkár úr elmondta, hogy mi volt akkor, amikor az MSZP-kormány áfát csökkentett. Érdekes párhuzamot is vont egyébként az áfacsökkenés és az infláció között, de egy pillanatra hadd javítsam ki államtitkár urat! Nem csökkent az infláció, államtitkár úr.

Maginflációról beszélünk akkor, amikor beszélünk nyers élelmiszer áráról, hatósági árakról beszélünk, és beszélünk még ezen kívül az üzemanyagár-ról. Ez az, ami csökkent, államtitkár úr, a maginfláció, amit az üzemanyagár ugyan nagyon-nagyon fölfelé vitt, hiszen 400 forint fölött volt jó sokáig az üzemanyag ára, egészen a múlt hétig, mintegy 2,5 éven keresztül. A nyers élelmiszer áfáját is önök levítették azért, hogy alacsonyabb legyen a maginfláció, nem azért, mert a kiskereskedelemben annyi félserzés fog, nem ilyenekért futunk le a sarki boltba, és államtitkár úr, természetesen a rezsicsökkentés alkalmas volt arra, hogy a hatósági árak csökkentsék a

maginflációt. Ennek egy következménye volt: nagyon kis mértékben kellett emelni a nyugdíjakat. Viszont ha valaki elment vásárolni a boltba, akkor megérezte a valós inflációt, a valós vásárlóérték-csökkenést, ahol az volt, hogy a nyugdíjasok viszont valószínűleg nagyon megerősödtek, mert eddig alig tudták hazavinni azt, ami tízezer forintba került, most pedig könnyedén, fél kézzel hazaviszik. Amit önök itt állítanak, az szakmaiatlan és cinikus. Nem csökkent az infláció, államtitkár úr.

Az adócsökkentés kormányáról beszélünk, amelyik 2010-ben azt tűzte ki célul, hogy egy söralátétre rá fog férni majd az adóbevallás. Egyre nagyobb ez a söralátét, lassan akkora lesz, mint ez az ülés terem. 24 új adót vezettek be az elmúlt ciklus első félévében vagy első felében, most 4-5 új adó jön, 3-4-et pedig azért gyorsan megemelnék. Én megértem azt, hogyha ilyenkor az államtitkár úr, illetve a Fidesz-frakció nagyon szívesen beszélget a nagyfröccsről, annak az áfamentességéről vagy éppen a nagytestű élő állatok áfájáról, ami ugyancsak nagyon fontos. Nem szeretném, nem szeretném, hogyha azt hinnék, hogy mi nem gondolunk a vidékre és nem gondolunk azokra az állattartókra, nem gondolunk azokra a gazdákra, akik ebből élnek; még többet gondolunk azokra, akik bérből és fizetésből élnek. Hallottuk ma azt is Hargitai Jánostól, hogy minden jövedelemtulajdonos nem lehet elégedett. Mondjanak nekem olyat, akik elégedettek. Nagyon kevés olyat hagytak önök, államtitkár úr, akik elégedettek ezzel a jelenlegi csomaggal.

De mi az, amit önök el akarnak fedni? Először is azt, hogy a befektetési alapoknál ötszörösére emelik az adót. Ötszörösére emelik az adót, illetve megadóztatják azokat az életbiztosításokat, amelyeket mindannyian tudunk, és hogyha önök is a való világban élnek, és nem a Kiss László képviselőtársam által említett Patyomkin-faluban, akkor tudnák, hogy ezek megtakarítások. Megtakarítások, mert jobb a hozama, könnyebben hozzáférhető, s ezeket önök újra megadóztatják.

Az internetadó kapcsán, azt a rengeteg sületlenséget, amit össze sikerült hordani az elmúlt egy hétben... Megértem a pánikot, megértem, de azt a rengeteg sületlenséget, hogy ez a rendőrök bérére kell, ez a nem tudom, kicsodának a bérére kell...! Néha az az érzésem, hogy ez az előterjesztés nem az NGM-ben készült, mert akkor biztosan elolvasták volna előre. De nincs ez minden előzmény nélkül, államtitkár úr, és akkor itt újra a vidék Magyarországhoz szólnék.

Önök már egyszer bevezettek egy közműdíjat. Elmondom önnek, hogy mit jelent a közműdíj vidéken. Ez a közműdíj azt jelentette vidéken, hogy azokon az aprófalvas településeken, ahol elérhetővé váltak olyan szolgáltatások, mint a nagyobb fejlesztési központokban, magyarországi középvárosokban, nagyvárosokban, ott elérhetővé vált például a széles sávú internet szolgáltatása is. Majd önök bevezették ezt a közműdíjat, és a kisebb szolgáltatók, ahova nem jutottak el az önök által olyan sokszor ostromozott

nagy mult cégek, azok fogták magukat, és már fölszedték, már fölszedték azokat a kábeleket, amelyeken oda eljuttatták az internetet, ami, én úgy gondolom, hogy a XXI. században nem egy úri ficsúság kell hogy legyen. Most, ha valahol még maradt ilyen, akkor azt önök ezzel az adózással egészen biztosan felszedetik velük.

Önök azt mondják, hogy ez majd a fejlesztést fogja szolgálni. Milyen fejlesztést, urak? Azt a fejlesztést, amit már egyszer a telekommunikációs adónál megtapasztaltunk? Amitől tíz éve elszoktunk, hogy hol nincsen térerő, hol nem lehet használni a szolgáltatásokat, és mindig rosszabb szolgáltatásokat kapunk, mint a külföldiek - azokat, kérem szépen, továbbra sem fogjuk megkapni, mert ezek a cégek majd önöknek fogják azt befizetni, amit fejlesztésre fordítanak. De tőlünk fogják beszélni, azoktól fogják beszélni, akik ezt használják, nem a saját zsebükből fogják ezt kifizetni, és önök rosszul gondolkodnak ezzel. 40 ezer ember gondolta ezt másképpen, nem hisznek önöknek. Ha vasárnap délután kimentek az utcára, láthatták, hogy tízezrek nem hitték azt el, hogy önök, természetesen hatalmi szóval, az asztalra csapva, természetesen ezt el fogják majd érni minden egyes szolgáltatónál, hogy ezt ne a háztartások fizessék ki.

Egy dolgot viszont meg kell köszönnöm a háztartások nevében államtitkár úrnak, merthogy tévényilvánosság előtt összefoglalta és kiszámolta, hogyan jön ki a tízezer forint. Kiválóan kijön. Az, hogy önnek az az egyetlen ellenérve, hogy ez nem jó, ez nem érv, azt szerintem a tévénezők is látták, hogy valószínűleg ez azért eléggé gyenge érvelés volt, ennél jóval nagyobb felkészültséget várhattak volna el.

Önök megadóztatják keményen a kafenériát. Persze, néhányan mondják azt, hogy azért kerül ekkora rivaldafénybe a netadó, mert attól a pár tízezer embertől önök kevésbé félnek, mint a szakszervezektől. Államtitkár úrnak, hála a Jóistennek, még tévényilvánosság előtt elmondott válaszában, amelyben azt mondta, hogy nézzük végig, hogy ez hogyan fog működni, nézzük meg azt, hogy akkorát fejlődnek a magyar cégek, hogy mégis úgy gondolják, hogy 20-25 százalékkal nagyobb adót ők nyugodtan ki tudnak fizetni, hogy a munkavállalóknak ez megmaradjon, ez egyfelől egyfajta szűklátókörűséget egészen biztosan feltételez, egészen biztosan nem járt manapság egy magyar kkv-ban, ahol alig győznek kifizetni minden egyes járulékot minden egyes foglalkoztatott után, ahol önök elérték azt, hogy nagyobb legyen a részmunkaidős foglalkoztatottság, ezt tényleg elérték, mert most már lassan mindenki 6 órában van bejelentve, igaz, hogy 12-t kell neki dolgozni.

A kafenéria adójának a megemelése egész egyszerűen azt fogja jelenteni, amit a mai sajtó is már megírt, hogy a magyar állam, a magyar kormány kivonul erről a piacról, nem kívánja támogatni mostantól ezt a fajta juttatást, és ezt ugyanúgy meg akarják adóztatni, mint a bérszerű jövedelmeket.

(17.10)

A pálinkaharcot tényleg elvesztették, erről nincs mit beszélni. Hát államtitkár úr, két hónappal ezelőtt önök még pályázatokat bíráltak el európai uniós forrásból, ahol előírtak üzleti tervet, önök előírtak foglalkoztatási kötelezettséget, nem jövő januárig, hanem öt évre. Ezek a pályázatok nyertek, nagy nehezen kifizették egyébként a támogatási részt, épülnek, és most végül is literenként egy 1600 forintos termékdíjjal gyorsan oldalba csapják ezeket az üzleti terveket. Ezt mégis hogyan gondolták? Ezt mégis hogyan gondolták? Bérfőzőkről beszélek. Nem csak olyan emberek vannak, akik saját használatra szeretnének pálinkát főzni.

A végén annyit szeretnék mondani: ennek van egy üzenete. Van egy olyan üzenete, amiben az látszik, hogy önök a kisembertől el akarják azt venni, ami még maradt neki, önök tényleg új társadalmat akarnak építeni, ahol az önök kegyeltjei mindent megkaphatnak, egy kicsivel többet kell érte fizetni, mint eddig, de ez nekik nem számít. Viszont akinek kevesebb van, annak most már semmi se legyen. Semmi se legyen, és ne bízhasson a magyar államban.

Még annyit a legvégére: még azt is hallottam, hogy az adó beszédese közös felelősségünk. Hát azért a morált az elmúlt időszakok eseményei azért csak meggingatták! Van egy adófizetési kötelezettség, ahol mi nagyon szívesen állnánk annak a pártjára, hogy az adót persze be kell fizetni, ha két hete a NAV nem robotpilóta üzemmódban működne, hiszen a két vezetője már elutazott külföldre, nyilvánvalóan nem a botrány miatt, hanem október közepén kell elmenni nyaralni, iskolai szünet miatt is mehetek természetesen; egy biztos, ez azért az egyik legnagyobb és legalapvetőbb intézményünkbe vetett hitet egészen biztosan nem táplálta.

Én köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Kétperces hozzászólásra megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A kérdés rettenetesen egyszerű. Önök itt többször elmondták azt, hogy ismerhetjük a kormányt, önök meg fogják védeni az embereket. Ettől elég sokan félnek szerintem ebben az országban. De jöjjön elő a farbával, államtitkár úr, és mondja meg konkrétan, szabatosan, hogy hogyan nem fogják a szolgáltatók áthárítani az internetadót az emberekre! *(Boldog István közbeszól.)* De én aggódom egyelőre, Boldog képviselőtársam, nyomjon gombot, kérjen szót, és válaszoljon akkor a kérdésekre, hogyha ő tudja, tudniillik az a helyzet, hogy itt nem pusztán csak a magánszemélyekről van szó. Mi lesz azokkal a kisvállalkozásokkal, amelyeknek egyébként létfeltétel a nagy adatforgalom, és bizony ezt az internetadót a jelenlegi szabályok szerint órájuk is rájuk fogják hárítani?

Önök azt állították, hogy a kkv-szektor fejleszteni akarják. Újfent egy olyan adónemmel állunk szemben, amit a nagy multcégek röhögve ki fognak fizetni, viszont adott esetben a kisvállalkozásoknak ez egy komoly teher lehet. Erre adjanak világos, szabatos választ, túl a jelszavakon, amelyeket a Habony-művek önöknek legyártott. Hogyan nem fogják ezt a szolgáltatók áterhelni az emberekre, illetve a kis- és középvállalkozásokra? Most túl azon, hogy egyébként költségvetési szempontból is ennek az adónak az ég egy adta világon semmi értelme nincsen.

Azt pedig felejtsék el, hogy itt fogyasztást terhelő adóról van szó. A mai világban, a XXI. században az adatforgalom munkaeszköz, a munkavégzésnek szerves része, tehát önök bizony a munkát terhelő adófajta vezetésnek, ilyen adót növelnek. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Kétperces hozzászólásra megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Örülök, hogy a teremben tartózkodik államtitkár úr is, bár Pócs János már nem. Ők elmondták, hogy a kormány már bizonyított, a kormány majd megvédi a magyar állampolgárokat, mint ahogy eddig is a különadók áthárítása esetében. Én úgy gondolom, hogy a KSH-t a magyar állam finanszírozza, a kormány döntése értelmében költségvetési sor támogatja a Központi Statisztikai Hivatalt. Úgy gondolom tehát, hogy az adatai legalábbis mérvadók, figyelembe szokták venni önök is ezeket, merthogy hivatkozni is szoktak rá. Na most, 2013-ban a pénzügyi szolgáltatások ára 36 százalékkal emelkedett, az idei évben további 14 százalékos drágulás következett be a tranzakciós illeték bevezetésével és felpörgetésével párhuzamosan. Másfél év alatt tehát az illeték miatt 55 százalékkal nőttek a bankhasználók költségei.

A Magyar Nemzeti Bank kimutatása alapján és egyik elemzőjének tanulmánya alapján pedig a 11 legnagyobb hazai forgalmú bank teljes mértékben áthárította a tranzakciós illetéket, vagy pedig a teljes mértéknél is többet hártott az ügyfeleire. Három kiemelt terület található abban az elemzésben, amely intézet elemzéseire önök is szoktak itt a parlamentben hivatkozni. Jelesül a készpénzfelvételnél, átutalásnál és a bankkártyás fizetéseknél is többet hártottak át, mint amennyit a kivetett tranzakciós illeték mértéke indokolt volna, pedig már azt sem lett volna szabad továbbterhelni az emberekre.

Tehát ezen a ponton azt kérem államtitkár úrtól, ne a tévéidő végén nyomjon gombot, kicsit kisebb mellénnyel próbáljanak érdemi válaszokat adni. Nagyon egyszerű kérdést teszünk fel: hogyan fogja ez a már bizonyított kormány megakadályozni azt, hogy ezeket a terheket a magyar emberek fizessék meg? Erről még egy szó nem hangzott el, remélem, hogy nem a képességek hiánya indokolja ezt vagy a központilag kiadott mantra. Tessék gombot nyomni,

tessék megindokolni, tessék férfiasan beleállni ebbe a vitába, most! Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: 15 perces időkeretben Tukacs István képviselő úrnak adom meg a szót.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Elnök úr, köszönöm szépen a szót, de a 15 perces időkeretet nem használnám ki, mert frakciótársaim, akik utánam következnek szólásra, véletlenül még infarktust kapnak, ezért tehát röviden próbálom meg összefoglalni a mondandómat három dologról.

Az egyik úgy szól, hogy valami most nagyon megroppanhatott a kormánypártok soraiban, azért, mert nekimentek a falnak, és a fal nagy pofont adott. Amikor Varga Mihály arról beszélt tegnap, hogy készen állunk az egyeztetésre, és mi itt minden javaslatot befogadunk, akkor vissza kell gondolnom az elmúlt évekre: soha ilyen mondat el nem hangzott a kormánypártok részéről. Valami tehát történt. Mi történt? Az történt, hogy most először szembesültek azzal, hogy akiknek nem tetszik az, amit csinálnak, azok kimennek az utcára, és ezt elmondják, és sokan vannak. Ezért tehát én úgy gondolom, hogy nemcsak verbálisan kellene kezelni ezt a helyzetet, hogy mi hajlandóak vagyunk egyeztetni, és várjuk a javaslatokat, hanem valóban megtenni ezt. Internetadóügyben is. Az nem egyeztetés, hogy mi már egyeztetünk saját magunkkal: 700!

Második téma: kevés szó esett a népegészségügyi adóról a mai vitában. Amikor a javaslat a népegészségügyi adó reszelgetésére is tesz javaslatot, akkor szögezzünk már le valamit: ez nem jött be. Nem teljesítette az eredeti céljait, a gyártók különféle technikákkal kibújnak az adófizetés alól, nem lett egészségesebb senki, tehát a dolog nem jó. Azokról a lözungokról meg már nem is beszélnék, hogy a népegészségügyi adóból akartuk fedezni az egészségügyi bérének emelését, és így tovább. Tehát ha valóban van ilyen program, akkor nem kellene a vaktában megtalált adóbehajtási ötletekkel ráfogni, hogy ez az, hanem valóban végig kellene csinálni, hogy valóban népegészségügyet szolgáljon. Hogy ne legyenek olyan termékek a boltokban, amelyek, és nem folytatom.

Tehát tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, nem maradtak ugyan sokan, de el kellene gondolkodni azon, hogy ezt az egészet nem kell akkor csinálni, és nem megpróbálni hirdetni valamit, majd utána adóbehajtásként kezelni, mert ez egy viszonylag könnyen megszerezhető, bár kevés pénz.

A harmadik ilyen tétel: a valóságtól azért nagyon távol áll vagy távol jár a kormánypárti kör akkor, amikor mond valamit, és mást csinál. És most megint csak a népegészségügyre utalnék. Magyarországon az alkoholizmus népbetegség. Az alkoholhoz való viszonya önöknek pedig olyan..., mert, hát államtitkár urat hallottuk, hogy itt behatóan részletezte a különféle ilyen alkoholtartalmú italok tulajdonságait - remélem, hogy érdeklődése kifejezetten

szakmai az ilyen típusú termékek iránt -, el kellene dönteni, hogy népegészségügyi ügyként kezelik vagy sem. És akkor nem játszadozni az ilyen dolgokkal, hogy ja, hogy a palackos fröccs az hungarikum - különben nem az, hanem másfajta megjelölést használnak rá -, ezért az nem adózik.

(17.20)

Az olcsó bor igen, az nagyon jó dolog, hadd vegyék csak, hadd butuljanak; a drága tömény szesz is, ámde ott a középkeletben még lehetne pénzt halászni. Államtitkár úr, el kellene dönteni, hogy igen vagy nem. Akarunk-e valamit változtatni, mondjuk, egészségügyi szempontból ezen a helyzeten vagy sem? Minőséget akarunk, vagy pedig mást? De ez a fajta kevergetése a dolgoknak és - hogy is mondjam - felemlegetése a különböző alkoholtartalmú italoknak ötletszerűen, ez a világon semmire nem jó.

Van még egy utolsó ügy, amiről beszélni szeretnék. Varga Mihály nevét már említettem a hozzászólásomban. Pócs képviselőtársam nincs itt. Kérem, államtitkár urat, majd tolmácsolja neki, amit mondom. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Ő sem figyel!)* A miniszter urat én egyébként tisztetem. De azért a számok tekintetében pontos forrásnak nevezni nem lehet. Amikor a szolgáltatók 70 milliárdjáról beszél, nézzenek már rá a mérlegfőösszegekre és az adózott eredményre! Vegyék már ezt a fáradságot, az Isten szerelmére! Ne dobálózzanak a főnökeik szövegeivel! Ez a 70 nem létezik. Itt kering a neten, amit még használnak az emberek, én is.

Tessék megnézni és utána beszélni arról, hogy mi történik. Önök, most úgy látom, hogy konfabulálnak megint, sztorikat gyártanak erre az ügyre, hogy ez miért meg hogyan. Ez a sztori kicsit roppanékony, mert hol a fejlesztésre kell, hol a rendőrkére, hol erre, hol arra, és különben ez nem lesz akkora, meg átháríthatatlan. Legalább pontosak legyenek már, az Isten szerelmére! De amit mondom, az illúzió! Ott, ahol az adótörvény vitájának a végénél egy államtitkár és két kormánypárti képviselő van a teremben, ott illúzió beszélni bármiről, ami arról szól, hogy komolyság, szakma és az ügyek tiszta végigvitele. Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Legény Zsolt országgyűlési képviselőnek, rendes felszólalóként.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Mindenekelőtt engedjék meg, bár távol áll tőlem a személyeskedés, hogy hadd hívjam fel Pócs képviselőtársam figyelmét arra, hogy kifejezetten irritáló, ha Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyról azt mondja, hogy nem tudja, háztartásbeli-ként van jelen a teremben, vagy pedig képviselőként.

Tudjuk, hogy a Fidesz padsoraiban voltak vagy vannak olyan képviselők, akik esetlegesen vak kommandorokkal szoktak hölgyeket üldöztetni. Vagy netán azt gondolják, hogy akkor fog csökkenni a családon belüli erőszak, ha a hölgyek elmennek majd szülni. Mindezek mellett engedjék meg, hogy visszautasítsuk képviselő úrnak ezt a feltételezését. Azt szeretném kérni öntől, hogy kövesse meg inkább Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársamat, mert női mivoltában nem illik megsérteni egyébként *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból: Így van!)* a képviselőket, és semmilyen más mivoltában sem. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

Szeretném követni Tukacs képviselőtársam példás gyorsaságát, ezért én is szeretnék rövid lenni. De hogy kicsit oldjam a teremben tapasztalható feszültséget, Magyar Zoltán ellenzéki képviselőtársamnak mondanám, hogy nagyon sokat aggódott a pálinkával kapcsolatosan. Mint tudjuk, az áldásos kormány-előterjesztésnek köszönhetően a mézes pálinka kedvező kategóriába esik, és a kisfröccs is. Ebből következően javaslom, hogy egy baráti beszélgetésen, vagy egy lakodalomban ne Unicumot és sört fogyasszon, hanem mézes pálinkát és kisfröccsöt, mert ezzel a vendéglátóknak is majd egyébként anyagi könnyebbéget tud okozni.

Ha megengedik, ténylegesen a jövő évi adószabályozásra vonatkozóan két rövid témát hadd érintsek! Az egyikről már beszélt Gógös Zoltán képviselőtársam is, ez a bizonyos nagytestű állatok áfájának 27 százalékról 5 százalékra történő csökkentése, amelyeket félbevágva lehetne kereskedelmi forgalomba hozni. Ez nem más, mint a hasított félsertések témájának kiterjesztése. Van vele egy kicsi gond; juh és kecske esetében nem ismeri ezt a fogalmat a kereskedelem, mert nem így szokták a feldolgozók ezt továbbadni. Illetőleg a szarvasmarha esetében is maximum a negyedelés jöhetne szóba. Ezzel maximum az exportot tudnák segíteni. Magyarán mondván, tehát porhintés, hogy ezzel valamit tudnának elérni.

Éppen ezért javasolnám a Fidesznek, illetve a kormánynak, hogy a Magyar Szocialista Párt választási programjában is szereplő és azóta is általunk erőltetett vagy legalábbis elérni kívánt dolgot, az alapvető élelmiszerek áfájának 27 százalékról 5 százalékra történő csökkentését végre támogassák. Ezzel tudnának a magyar családoknak könnyebb élethelyzetet okozni, ez lenne egy igazi rezsicsökkentés, hiszen tudjuk, hogy az egyik legnagyobb tétel a családok megélhetésében bizony az élelmiszer.

A másik kérdésben pedig, ha megengedik, egy példát hoznék fel. Több szabolcsi, borsodi, tehát kelet-magyarországi kis- és közepes vállalkozás is azzal a problémával keresett meg minket, hogy a közfoglalkoztatásban szereplők miatt kevesebben tudnak ma jelenleg a saját kis- és közepes vállalkozásukban munkavállalókat felvenni. Roppant egyszerű a dolog. A minimálbér nettója jelenleg durván 66 ezer forint, míg a közfoglalkoztatásban durván 50

ezer forintot lehet keresni. Ezért a 16 ezer forintért kevésbé mennek el az emberek dolgozni. Azt nagyon jól tudjuk, hogy a közfoglalkoztatás arról szólna, hogy a munka világába vezessük vissza az embereket, de így ebben a konstrukcióban ez kevésbé fog megvalósulni, hiszen saját maguk a munkavállalók mondják azt, hogy nem szándékoznak elmenni és dolgozni ezen bizonyos vállalkozásoknál, hanem majd elmennek a közmunkába, mert ott kevesebb bérért ugyan, de kevesebb felelősséggel is kell hogy szerepeljenek.

Eppen ezért, ha megengedik, javasolnák még egy dolgot a Magyar Szocialista Párt választási programjából. Ez pedig az, hogy a nettó minimálbér legyen 100 ezer forint. Ha ide elvinnék a jövő évi adótörvényekkel a foglalkoztatási béreket, akkor, azt hiszem, megint csak egy jelentős könnyebbséget tudnának adni az embereknek.

Végezetül engedjék meg, hogy a 133 fideszes képviselő közül jelen lévő most már négy képviselőnek - mert Pócs képviselőtársam is visszatért - hadd köszönjem meg, hogy itt vannak velünk a mai napon. Ha megkérhetném az ellenzéki képviselőtársaimat, egy tapssal jutalmazzuk legalább ezt a négy képviselőt. Köszönjük. *(Taps az MSZP padsoraiból. - Boldog István: Nem tudsz számolni? Mi többen vagyunk! - Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Az más! Ő jegyző!)*

ELNÖK: Köszönjük. Ügyrendi felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr. Tessék, megadom a szót.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Ügyrendi javaslattal szeretnék élni a KDNP irányába, ha már a vitában nem vesznek részt, jelen sincsenek, ellenben idejük van még bőven, több mint bármelyik ellenzéki pártnak. Így azt a javaslatot szeretném tenni, hogy ha már egy átlagos napirendi ponthoz képest az év második legfontosabb törvényét egy időkeretbe szorították, akkor legalább tévéközvetítési időn kívül, amikor igazándiból már nem számít, nekünk azonban fontos, lelkiismereti kérdés, mert a választók, több mint egymillió ember például aki a Jobbikra szavazott, elvárja...

ELNÖK: Elnézést, képviselő úr, ez nem ügyrendi javaslat.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Igen, rögtön, egy percben kifejtem házsabály szerint. Az ügyrendi javaslatom az, hogy a KDNP adja át a házsabály kereteinek megfelelően a fel nem használt időkeretének jelentős részét az ellenzéki pártoknak. Legalábbis a Jobbik erre igényt tartana. Kérem a Fidesz képviselőit, ha legalább ők jelen vannak, nyilatkozzanak a KDNP nevében, úgyszintén gyakran megteszik, hogy egyeztetés nélkül nyilatkoznak a KDNP nevében. Legyenek szívesek időt átadni, hogy meg tudjunk érdemben nyilvánulni, és azokra a hazugságokra is érdemben

tudjunk reagálni, amelyek itt gyakran a kormánypártok részéről elhangzanak. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból. - Dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük. Ezt nem tudom ügyrendi javaslatként figyelembe venni. Úgyhogy tovább folytatjuk a napirend szerint *(Derűltség.)* a hozzászólásokat. Heringes Anita képviselő asszonynak adom meg a szót, az MSZP részéről.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót, alelnök úr. Pócs képviselő úr szavai mellett én sem igazán tudok elmenni szó nélkül. Képviselő úr, több tiszteletet szeretnék kérni a nőknek. Nagyon remélem, hogy a három gyermekét felnevelő feleségével kicsit több tisztelettel szokott beszélni otthon. Azt gondolom, ha a mai mutatványát elmeséli otthon este, valószínűleg nem rakja zsebre azt, amit kapni fog ezért. De vacsorát biztos nem adnék magának! *(Derűltség az MSZP padsoraiból. - Dr. Bárándy Gergely: Lehet, ő sem képviselőként van jelen!)*

Most pedig áttérnék a termékdíjra és az adótörvényre. Önök szerint átlátható és egyszerűsített kategorizálási rendszer, amit létrehozta, ez egy jobb környezetszempléletű megoldás. Önök számára a környezetvédelem, mint kiderült, egyszerű pénzbehajtás, olyan egyszerű pénzbehajtás, amely majd megint csak az embereken fog lecsapódni, mint láttuk eddig már számos esetben az elmúlt időszakban. Kedves képviselőtársaim, a kormánypárti képviselők ugye nem gondolják, hogy ezt majd nem az állampolgárokkal fogják megfizettetni? Hiszen szegény vállalkozók, akik eddig forgalmazóként jóhiszeműen álltak a dolgokhoz, már nem tudják benyelni ezeket az adókat, amiket önök kiterjesztenek a termékekre.

Önök ezekkel a termékdíj-kiterjesztésekkel, mint ahogy több képviselőtársam is már elmondta, a tisztítószerekre, tusfürdőkre, szappanokra, mosószerre is kiterjesztik a termékdíjat. Ugye, képviselőtársaim, ezek azok, amelyek a mindennapokban megkerülhetetlenek egy családban és egy egyszerű ember számára is. Tudják, ha ezt az ember nem tudja megfizetni, az nagyon-nagyon komoly hatással lesz az ő egészségére is.

(17.30)

Amilyen állapotban van a magyar közegészségügy és az egészségügy rendszere, ez meg fogja hosszabbítani a szakellátásokban a várólistákat. Sokkal később fognak az emberek odajutni az egészségügyi intézményekbe. Tudják, pont azokat az embereket sarcolják meg, akik a legkevésbé tudják kifizetni ezeket a termékeket.

Elhiszem képviselő urak és Tállai képviselő úr is, hogy önöknek nem gond ez a 30-40 forintos emelés. Akiknek 40-50 ezer forintból kell megélni havonta,

azoknak igen, gondot fog jelenteni. Nagyon-nagyon sok ember elmondta nekem otthon is, hogy oké, hogy 700 forinttal, most azt mondják, hogy maximalizálják ezt az adót, amit internetadóként vezetnek most be, de ugye, ez egy nettó összeg. Ez több mint ezer forint lesz. És tudják, képviselőtársaim, a legtöbb ember számára ez az ezer forint már nagyon-nagyon sokat jelent. Ha a többi termék adója is idejön, akkor az már számottevő lesz számukra.

Ami engem a legjobban megdöbbsentett, hogy őszinte legyek, az a műanyagból készült műnövények adózását befolyásoló adónem. Tudják, képviselőtársaim, amikor az embernek az egyik legszomorúbb időszaka jön el, és el kell készíttetnie a sírcsokrot és a koszorút, akkor nagyon-nagyon rossz (*Tállai András: Január 1-től hatályos!*), amikor pluszban majd érezni fogják az emberek, hogy ezeket a termékeket önök megadóztatták, és tudják, azon kisnyugdíjasok és kiskeresetűiek vesznek ilyen koszorúkat, akik nem tehetik meg azt, hogy élő virágból készíttessenek maguknak koszorút. Képviselőtársaim, így a halottak napja előtt ez egy elég morbid húzás önöktől.

Még egy apróság, amire szeretném felhívni a figyelmüket. Önök az előző évi költségvetésben 60 milliárd bevételt vártak a termékdíjból, ebből 53 milliárd be is jött. Környezetvédelemre ebből 12 milliárd forintot költöttek. Képviselőtársaim, ez pont olyan, mint a parlagra 1 százalék: eltűnt az óriási költségvetésben, és nem arra lett felhasználva, mint amire az emberek adják, mint amire az emberek befizetik. Ha az emberek azt látnák, hogy maguk normálisan használják fel a költségvetési pénzt, és amire szánják az emberek, arra megy el, akkor valószínűleg sokkal szívesebben adnák az utolsó forintjaikat is önöknek.

Önök egyáltalán nem értik azt, hogy min háborognak most a fiatalok az utcán. Önök egyáltalán nem értik, hogy azok a fiatalok, akik a demokráciában nőttek fel, azok számára a 700 forintos nettó maximált netadó pont 700 forinttal több, mint ami elfogadható számukra. Úgyhogy fél óra múlva majd láthatják azt a tömeget, aki önök ellen mozdul most meg, és láthatják majd azt a tömeget, akik mindent megtesznek majd azért, hogy újra demokrácia legyen ebben az országban.

Kérem szépen Pócs képviselő urat még egyszer, hogy kövesse meg Bangóné Borbély Ildikót, vonja vissza a szavait, vagy pedig fáradjon haza, és mesélje el a feleségének, amiket elmondott. Azt gondolom, meg lesz annak az eredménye. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Most Józsa István képviselő úrnak adom meg a szót, az MSZP részéről.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Igen különös fordulatokban volt gazdag az adótörvények vitája, és úgy látom, hogy a kormányoldal vert helyzetben van. Tehát amikor ilyen alantas vitafordulatokat dobnak

be, amikor embereket, képviselőket, nőket, családanyákat emberi mivoltukban sértenek meg, amikor olyan hazug régi történeteket hoznak elő, amiknek akkor sem volt valóságtartalma, ha ilyeneket hoznak elő egy vitában, az azt mutatja, hogy önök úgy érzik, hogy vert helyzetben vannak.

Mondjuk, ezt joggal érzik, mert az a több tízezer tüntető, vagy az a 220 ezer internetes szavazó, aki egyetértett azzal, hogy felháborító az önök internetadó-bevezetése és eltökéltsége, az azért figyelmeztető kell hogy legyen, és ez az egész adócsomag erősíti azt a korábbi négyéves történetüket, ami azt jelenti, hogy önök az adóemelések kormánya.

Nagyon furmány módon, nagyon áttételesen tehát sok adót nem önök szednek be - az áfát konkrétan nem is szedik be, ebből van a botrány -, hanem közvetett adókat, úgymond fogyasztási adókat vetnek ki ágazatonként, és azt hiszik, hogy ez nem az embereket terheli. Ezt rosszul tudják, ahogy elhangzott hozzáértő képviselőtársam hozzászólásában, a Magyar Nemzeti Bank önök által jól ismert vezetőinek az elnökségével kimutatta szakmai elemzésben, hogy ezek a fogyasztási jellegű különadók szépen és természetesen törvényszerűen átmennek az árakba.

Hogy azért valami jót is mondjak, mielőtt kifejtem, hogy miért elhibázott az internetadó-kezdemenyezésük, szeretnék szólni arról, hogy kifejezetten előremutató az áfabevételek realizálása érdekében, amit az áruforgalom-ellenőrző rendszer bevezetése területén tartalmaz ez az előterjesztés.

Az elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszer vagy betűszóval élve az EKAER bevezetésének az indoklás szerinti célja az áruk valós útjának nyomon követése, az árubeszerzések, értékesítések során keletkező közterhek megfizetésének előírása, valamint az, hogy Magyarországon ne kerülhessen forgalomba hozatalra olyan áru, amely előzetesen nem volt bejelentve az adóhatósághoz. Mindezekből következik, hogy ezek után az általános forgalmi adó is beszédhető lesz, legalábbis jóval nagyobb arányban, mint most, illetve az az ezermilliárdra becsült áfaelkerülés remélhetőleg az áruk nyomon követése tényleges mozgásának elektronikus dokumentálása útján nagyban csökkentheti az áfaelkerülési gyakorlatot. Mindezt az áruforgalom-ellenőrző rendszert a NAV fogja működtetni, ami azért igényel majd még jogalkotási feladatot, mert ennek a technikai bázisa most a forgalomarányos útdíjbeszedési rendszer elektronikai, technikai bázisa, tehát ezt azért még át kell gondolni, hogy hogyan oszlanak meg a feladatok.

Mindez természetesen kapcsolódik az internetadóhoz is, mert kérdés, hogy például az állam meg fogja-e fizetni, tehát belelő-e a saját lábába, amikor ezeket a jelentős adatforgalmakat a saját tevékenységében megadóztatja, és be akarja szedni saját magától.

Az internetadóra pár szót szentelve, szeretném elmondani, tisztelt képviselőtársaim... - alapvetően a jegyzőkönyvnek, mert az a négy fideszes képviselő, aki jelen van, nem vagyok benne biztos, hogy maradéktalanul tovább tudja adni azokat a szakmai érve-

ket, amit most ismertetni kívánok. Tehát eleve rossz az üzenete. Tehát az infokommunikáció egy kitörési ágazat, kitörési lehetőség minden olyan ország számára, amelyik relatív elmaradottságban van. Magyarország gazdasága, részben az önök tevékenysége következtében, relatív elmaradottságban van, tehát, amit önök úgy mondanak, hogy az ország újraiparosítása, az egy elmaradt fejlesztést jelent az önök négy évében.

Tehát ennek az üzenete azt jelenti, hogy önök nem kívánnak élni azzal a korszerű fejlődési lehetőséggel, amit az infokommunikáció jelent. Az adatforgalom alapú adó szembemegy az iparági trendekkel. Az üzleti élet ma attól hatékony és rugalmas, hogy a cégek szinte ingyen tudnak adatokat cserélni egymással. Nagyon sok embernek ez a továbbképzési lehetősége, a tájékozódása a világ felé. Nem gazdasági megközelítés, de nem lehet eltekinteni attól sem, hogy sok ember számára ez a tájékozódás - mivelhogy a közmédia önök által eluralt - egyedül reális lehetősége, és a véleménynyilvánítás lehetősége is, utalok arra a 220 ezer lājra, ami az internetadó elleni tiltakozásként jelent meg.

A Nemzetgazdasági Minisztérium szerint csak 133 millió gigabájt az éves lakossági adatforgalom, ebből azt számolják, hogy ezért csak 20 milliárd forint körüli bevételre gondoltak - írja egy elemző. De ez könnyen alábecsült szám lehet, hiszen az NMHH szerint csak mobiltelefonon elinternetezünk évente nagyjából 36 millió gigabájtnyi forgalmat.

(17.40)

Márpedig azt a lakosság több mint fele soha nem használja netezésre, de akik használják, ők is jellemzően kevésbé adatigényes tevékenységre használják, tehát baj van az önök kalkulációjával.

A Magyarországon 2018-ra minden háztartásban lesz szélessávú internet című bejelentés - Magyarország ugyanis az Európai Unió felé már vállalta ezt, megtette ezt a vállalat, hogy 2020-ra minden magyar háztartásban lesz szélessávú, azaz nagyteljesítményű, nagyon gyors, úgynevezett 100/100-as internetelérhetőség. Ettől nagyon messze vagyunk, és reális veszély, hogy egy ilyen internetadó keresztbetesz ennek a vállalatnak. Azt mondta Orbán Viktor, hogy a mi megállapodásunk azt teszi lehetővé, hogy ezt az állapotot 2018-ra elérje az ország, tehát amit 2020-ra vállaltunk. Na, ez pont szembemegy ezzel.

Az adótörvény, amit önök beterveztettek, konzerválja a magyar adórendszer összes hátrányát, ideértve a magas adóterhelést és adminisztrációs terheket anélkül, hogy az adórendszer versenyképességén érdemben javítana. A Fidesz korábban azt ígérte, hogy Európa legversenyképesebb adórendszerét hozza létre, ehhez képest a magyar gazdaság versenyképessége, nem utolsósorban az adórendszernek köszönhetően, lényegesen rosszabb, mint 2010-ben volt. Az új ágazati különadók és az internetadó újabb

sarc, amelyet a gazdaság szereplőinek és a magyar embereknek kell megfizetnie.

Arra kérem önöket, hogy álljanak el ettől, vonják vissza ezt az adótörvényt, ne vezessenek be internetadót, és a szólamaik helyett valódi cselekvésre szánják el magukat. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Utolsó előre bejelentett felszólalóként Demeter Márta képviselő asszonynak adom meg a szót.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt - egy kezemen meg tudom számolni, hányan vannak - Képviselőtársaim, a Fidesz padsoraiból! Komolyan mondom, hogy amióta parlamenti képviselő lehetek, azóta ez volt a legfelháborítóbb hozzászólás-tengeteg, amit tettek ehhez a törvényhez, amit hallottam eddig ebben a Házban. Kifejezetten pofátlanság volt több megszólalásuk is, értem ezt arra, amit Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársam felé tett Pócs János.

Az is borzasztóan felháborít, amit Horváth István mondott, miszerint több tiszteletet követel a vidéki embereknek. Azt gondolom, hogy pont önök azok, akik nem követelhetnek ilyet, mert pont önök azok, akik nem tisztelik az embereket. Arra hívnám föl a figyelmüket, amit Orbán Viktor kért egyébként a megválasztott polgármesterektől: több alázatot és kemény munkát. Jó lenne, ha mind a kettőt végre elkezdének.

Engedjenek meg egy idézetet abból a tanulmányból, ami a kormány támogatásával készült el a szegénységről. „2010 és 2013 között 10 és 20 százalék közötti mértékkel nőttek a gyerekszegénységre vonatkozó különböző szegénységi mutatók. Minden egyes esetben rosszabb a gyerekek vagy a gyerekes családok helyzete, mint a többieké. Minden esetben nagyobb a romlás 2010 és '13 között, mint a közvetlenül a válságot követő években.” Ez ebben a tanulmányban foglaltatik. Elképzelhető, hogy nem olvasták ezt a tanulmányt, de azt szeretném megkérdezni, hogy láttak-e már Magyarországon szegény családot. Merthogy vannak Magyarországon olyan családok, akik hárman-négyen 7-8 négyzetméteres szobában laknak, egy lavóról hideg vízben mosdanak, és nincsen sem fürdőszobájuk, sem pedig mosdójuk, és nincsen náluk villany.

És hogy mik ezek az adatok? 197 ezer gyermek lakik olyan háztartásban, ahol nincsen villany, és 170 ezer gyermek olyanban, ahol nincsen fürdő és mosdó. Azt javaslom, hogy minden este, amikor hazamennek és felkapcsolják a villanyt, akkor ez jusson eszükbe. Akkor, amikor olyan természetes, hogy meleg vízben kezét mosnak, akkor jusson eszükbe, hogy milyen körülmények között élnek gyermekek Magyarországon, és ennek fényében merjék dicsérni azt, hogy ez egy sikertörténet, amit itt csináltak az elmúlt négy és fél évben, mert maximum statisztikákban létezik ez, trükközéssel mutatnak ki sikertörténetet statisztikákban. Mert

persze az is egy statisztika, hogy mondjuk, tegyük föl, Pócs képviselő úr keres 500 ezer forintot, én pedig 100 ezer forintot, akkor ketten átlagosan személyenként 300 ezer forintot keresünk. Na, hát azt gondolom, hogy ez nem fedí a valóságot, ilyen számokkal trükköznek folyamatosan, és így próbálják meg félrevezetni az embereket, de az emberek látják a valóságot.

És ne hivatkozzanak arra, hogy három választás volt ebben az évben, mert egyébként hozzáteszem, hogy itt Orbán Viktor vágyaitól eltérően a kétharmad azért megáll az országhatárokon belül! Ez az egyik. A másik, hogy az országhatárokon belül is a kétharmad, nagyon jól tudják maguk is, hogy nem kétharmad. Tehát ennek tükrében hivatkozzanak bármire is!

És egyébként nyilván itt az adótörvény kapcsán - mert igyekeztem feltárni azt a környezetet, amiben meg fog valósulni ez az adótörvény, mert gondolom, hogy önök ezt egyébként meg fogják szavazni, bár apellálnék a lelkiismeretükre még mindig, ha van -, ettől függetlenül kiemelném a NAV-ot. Hiszen a NAV az, aki az adóforintjainkat beszedi és befizeti a központi költségvetésbe. Ez lesz az a NAV, ahová befolyanak azok az adóbevételek; azok, amiket önök csak remélnék, aminek csak a töredéke folyhat be; azok, amivel most akarják megsarcolni a magyar családokat, havi szinten tönkretesznek több millió embert. És igen, lehet olyan család, akinél pont az a 700 forint fog számítani! Pont az a 700 forint fog számítani, hogy a gyermeke nem tud továbbtanulni, nem kapja meg a világról a megfelelő információkat. Gondolom, egyébként ez a cél, hogy ne tudjanak az emberek tájékozódni, vagy ez minél nehezebb legyen számukra, és csak a kormány-, kormánypárti cenzúrázott médiából lehessen tájékozódni.

Na, de visszatérve a NAV-ra. Addig, amíg a korrupció bélyege rajta van a magyar kormányon, amíg nem tisztázzák azt a kitiltási botrányt, amiről október 6-a óta tudnak, és semmilyen lépést nem tettek ennek a tisztázása érdekében, hogyan várják el, hogy ezek az adóforintok megfelelően majd befolyjanak? Hogyan várják el, hogy az emberek bízzanak abban, hogy ez a megfelelő célokra kerül egyébként felhasználásra? Úgyhogy itt is szeretném felhívni a figyelmet, hogy haladéktalanul tisztázniuk kell a kitiltási botrány körülményeit, azt, hogy mik lehetnek ezek a korrupciós ügyek, mik az érintettségek, és egyébként Vida Ildikót most már tényleg fel kellene hívni. Azt gondolom, hogy külföldön is el lehet őt érni a telefonon. A mai világban - bár telekomadóról, telefonadóról, mindenről beszélünk most már, tehát elhiszem, hogy ez pluszterhet jelent, de ettől függetlenül azért fel lehetne őt hívni.

Tehát azzal, hogy bevezetnék ezt az adót - ami ellen több tízezren tüntettek, fiatalok, olyanok, akiknek a jövőjéhez egyébként szükség van arra, hogy hozzáférjenek a világhálóhoz, hozzáférjenek az információhoz -, falat építenek. Falat építenek

egyébként Magyarország határaitra is, mert olyan külpolitikát folytatnak, de falat építenek társadalmi csoportok köré. Nem tudom egyébként, hogy mitől félnek. Lehet, hogy már maguk köré is lassan falat építenek, hiszen látszik, hogy mindenféle verbális támadásoknak teszik ki azokat az embereket, akik kiállnak a demokráciáért, akik ki merik nyilvánítani a véleményüket, és igenis felháborodnak azon, hogy nem foglalkoznak a mai magyar valósággal. Ebből egyértelműen nem látnak semmit.

És végezetül annyit szeretnék elmondani, hogy persze itt a megszokott sikersztroik kapcsán lehetett hallani, hogy az államadósság csökkent. Egyébként ténykérdés, hogy nőtt az államadósság, tehát nem tudom, hogy ezt még kivel szeretnék elhítenni a mai napokban, napjainkban, de egy dolog biztos: nő az adósság, nemcsak az államadósság, hanem a Fidesz adóssága is nő a magyar emberek felé minden egyes nappal, amikor hazudnak nekik. Úgyhogy ezt fejazzék be, és támogassák majd a módosító javaslatunkat, vonjanak vissza minden egyes olyan részletet ebben a törvényben, amelyik adóemelést tartalmaz, kivétel nélkül mindet! Ez a minimum, amit kötelességük megtenni.

Köszönöm. (*Taps az MSZP soraiban.*)

(17:50)

ELNÖK: A normál szót kérők sorában elsőként Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak adom meg a szót.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Visszatérnék ahhoz a témához, amit már felvettem az előbbieken is. Nevezetesen ahhoz, hogy a helyi adók mellett egy újabb adófajtát talált ki a Fidesz és szeretne bevezetni, amivel tovább sarcolhatja a vidéki Magyarországot, minden állampolgárt. Tekintettel arra, hogy a települések finanszírozását a továbbiakban is nagyon szűkösre szabja majd a kormányzat, azaz azokat a közszolgáltatásokat, amelyeket a településeknek kell ellátni, ezentúl úgy tudják majd finanszírozni a települések, hogyha minél több és több adót vetnek ki.

Külön megköszönöm tisztelt államtitkár úrnak, hogy órák óta itt bolyongott a Házban, de most végre elfoglalta méltó helyét a bársonyszékek között. Ezek szerint talán végre, sokadik felszólításunk után most már hajlandó lesz érdemi választ adni a kérdéseinkre.

Települési adó. De miről is beszélünk? Elég nehéz ezt értelmezni, hiszen magában a törvényjavaslatban, az általános indoklásban, illetve a részletes indoklásban semmi konkrétumot nem tudhatunk meg. Egyrészt megtudhatjuk azt, hogy lesz ilyen adó, másrészt azt, hogy ezáltal az önkormányzatoknak a mozgástere bővülni fog.

Nagyon jól tudjuk, megszokhattuk már régről, hogy ha a Fidesz-kormányzat azt mondja, hogy

mondjuk, Magyarország jobban teljesít, akkor biztosak lehetünk benne, hogy Magyarország rosszabbul teljesít. Hogyha önök azt mondják, hogy az önkormányzatok mozgástere bővülni fog, akkor biztosak lehetünk benne, hogy szűkülni fog, például megszorító intézkedéseken keresztül, hiszen azáltal, hogy egy újabb adót vethetnek ki a lakosságra, semmiképpen nem mondhatnám azt, hogy az önkormányzatoknak jobb lesz, vagy hogy bővülne esetleg a mozgásterük.

Ugyanakkor komoly aggályokat vet fel az előterjesztés, amelyet önök beterveztettek, hiszen meggyőződésem, hogy csak a következő „apróságokat” sérti, úgymint például az Alaptörvény, a magyar önkormányzatokról szóló törvény, a jogalkotási törvény, és ebből most hadd idézzek is önnek.

A jogalkotási törvény 4. §-a a következőt mondja ki. Ha egy tárgykört törvény szabályoz, tehát például, mondjuk, adót törvény szabályoz, törvényben kell, tehát nem helyi rendeletben, hanem törvényben kell rendezni az alapvető jogintézményeket, és a szabályozási cél megvalósulásával összefüggő lényeges garanciákat. Na most, pontosan ezek a lényeges garanciák azok, amik tökéletesen hiányoznak az önök előterjesztéséből.

A másik az 5. §, amely így szól: „Jogszámban adott felhatalmazásban meg kell határozni a felhatalmazás jogosultját,” - mondjuk, ez az önkormányzat, eddig rendben van – „tárgyát és a kereteit.” Most pontosan a másik, ami hiányzik, azok a keretek az önök előterjesztéséből, de az Alaptörvényt is nyugodtan tudnám idézni. Távoll álljon tőlem, hogy én a kormányzat jogalkotási munkáját segíteni kívánjam, pláne akkor, hogyha új adót akarnak bevezetni, de azért csendben és halkán megjegyezném, hogy az Alaptörvény jelenleg nem teszi lehetővé azt, hogy önkormányzatok a helyi közügyek intézése körében ilyen jellegű adót vessenek ki, mert jelenleg az a helyzet, hogy a tételes felsorolásban - hogy mit tehet egy helyi önkormányzat - az van leírva, hogy dönt a helyi adók fajtájáról és mértékéről. De ez nem helyi adó, mint tudjuk, és ahogy a definícióban szerepel, hanem amellel egy újabb adónem, települési adó. Ezt tehát szerintem sürgősen rendeznie kellene a kormányzatnak, hogyha azt akarja, hogy legalább alaptörvény-ellenességgel ne lehessen vádolni.

Na, de még mi az, ami nincs benne az önök előterjesztésében? Mondom. Például az adó mértéke, az adó alanya, az adó tárgya. Mondjuk, az adó tárgyára önök azt mondják, hogy minden lehet, ami más köztehernek nem tárgya.

Nincsen benne adómentesség, és így tovább. És igen, hogyha mondjuk, az adó mértékéről beszélünk, akkor képzeliük el, hogy egyik évről a másikra, ha egy adott önkormányzat képviselő-testülete úgy dönt, hogy meg akar büntetni egy adott lakosságot a saját településén, akkor egyik évről a másikra totálisan el lehet őket lehetetleníteni, mert olyan mértékű adót vetnek ki, hogy azt képtelenség legyen befizetni.

És mi ez az adó? Itt az előbbieken már egyszer egy képviselőtársam felvetette ezt a kérdést, mert valóban csak a fantázia szabhat határt annak, hogy milyen újabb adótípusokat vethetnek ki ezek után az önkormányzatok. Én is hadd tegyek hozzá egyet.

Mondjuk, az adó tárgya korábban lehetett az ingatlan, tehát például az építmény, ami ott állt, mert hogy mondjuk, volt építményadó az adott településen. Ezt nem akarja visszavonni az önkormányzat, ez továbbra is marad. De már a kéményből kigomolygó füst nem az adó tárgya, tehát adóztassuk meg. Lesz majd akkor ezek alapján füstadó Magyarországon, ahogy a középkor óta ezt már megszokhattuk, és ezáltal majd az önkormányzatok a rezsiharc miatt kiesett bevételeiket ilyen módon tudják pótolni.

Ezért tehát, tisztelt államtitkár úr, jelentem tisztelettel, hogy nemcsak az ön által bevezetett, ön által kezdeményezett feladatfinanszírozási rendszer bukkott meg, hanem igen, a rezsiharc is megbukni látszik ezen törvényjavaslat kapcsán. Hiszen önöknek azért muszáj bevezetni a megszorító intézkedések mellett ezt az új adófajtát, mert az önkormányzati cégek rendre-módra ellehetetlenültek.

Hogyha már a füstadót említettem, tudjuk, hogy hány kéménysepréssel foglalkozó önkormányzati cég dőlt be az elmúlt időszakban, csak hány adta vissza, hogy ne haragudjanak, de nem tudja a közszolgáltatást ellátni, mert egyszerűen finanszírozhatatlan a cég fenntartása, éppen az önök által adott esetben teljesen ésszerűtlenül megszabott rezsicsökkentés miatt.

De nem baj, majd önök ezáltal vissza tudják pótolni azt, ami így kiesik. Ezt szerintem semmiképpen nem lehet jó megoldásnak, vagy nem jó megoldásnak, hanem egyáltalán nem lehet megoldásnak tekinteni. A megoldás az lenne, hogy menjünk vissza a kályháig, mondjuk ki azt, hogy a feladatfinanszírozás rendszere megbukott, nem jól lettek megszabva az adott normatívák, amelyek az egyes közszolgáltatásokat a kormányzat részéről a központi költségvetésből finanszírozzák. Számoljuk újra a valós költségek alapján, hogy valójában mire van szüksége az egyes településeknek, és majd ezután dönthetik el az önkormányzatok, hogy további bevételekre szükség van-e egyáltalában, például adók formájában, hogy egyáltalában ki akarnak-e vetni építményadót, telekadót, és a többi, és a többi. Tehát az eddig meglévő helyi adók bármelyik formáját akarják-e használni.

Hozzáteszem, hogy ezek az adók, noha ezeket a Jobbik eddig is ellenezte, és ahol csak tehetette, ahol lehetőségünk volt rá, előbb vagy utóbb a Jobbik mindenhol kivezette az általa vezetett önkormányzatoknál, vagy legalábbis megpróbálta csökkenteni, tehát ez ellen a rendszer ellen eddig is tiltakoztunk, mert úgy gondoljuk, hogy se építményadó, se telekadó, se semmi ilyen jellegű adó, ami általában az ingatlanokat adóztatja, nem jogos. Hiszen önök voltak azok, akik leginkább tiltakoztak az IMF azon követelése ellen, hogy ingatlanadó Magyarországon legyen vezetve. Ezek után gyakorlatilag kötelezővé

tették a feladatfinanszírozás rendszerén belül az önkormányzatoknak, hogy ezt kivessék, hiszen az érdekeltségi bevételek fenntartásával, tehát az elvárható saját bevétel fenntartásával ezt kikényszerítették az önkormányzatoktól. Ez egy rossz rendszer, ezen változtatni kell.

Tehát még egyszer, visszatérve a települési adóra: úgy gondolom, hogy alaptörvény-ellenes, minden eddig létező jogszabállyal szembe megy, ezt ilyen módon bevezetni nem lehet. Tisztességesen kell gazdálkodni, nemcsak a településeknek, de egy kormányzatnak is, felelősen, és nem újabb és újabb adóterhekkel a népet nyúzni és sarcolni.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Most megadom a szót Novák Elődnek, a Jobbik képviselőjének.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Marketing Szövetséggel folytatott tárgyalásaimon felmerült kritikák közül engedjék meg, hogy néhányat megfogalmazzak a reklámadóval kapcsolatban, amelyet a Jobbik javasolt már 2010-ben, akkor még leszavazta maga L. Simon László is és általában a Fidesz, de ahogy az szokás, több év elteltével azért csak elsajátították a Jobbik javaslatát, és a főként a multinacionális cégeket sújtó reklámadót végül bevezették. Persze nem egészen úgy, ahogy azt mi javasoltuk, ezzel kapcsolatban volt több felvetése is a Jobbiknak, amelyeket most nem kívánok ismertetni, hiszen önök egészen más mederbe terelték ezt a reklámadót.

(18.00)

A legfájóbb persze számunkra, hogy magát a reklámadóból befolyó bevételt nem az ingyenes alapszintű internet bevezetésére fordítják, ahogy azt javasoltuk például e ciklus kezdetén is, a nyár elején. Ezt önök leszavazták. Sőt, most már tovább mennek, és megadóztatják, különösen a nagycsaládosokat, hiszen alapvetően őket sújtja majd legjobban ez az internetadó.

De ha már ebben a mederben vagyunk, akkor próbáljuk így javítani ezt a reklámadót, amelynek jelenleg annyiféle értelmezése van, ahány ember elolvassa ezt a törvényt. Maga L. Simon László is, ugye, egy kicsit viccet csinált saját magából, önmaga karikatúrája volt tulajdonképpen ennek a javaslatnak a kapcsán. Nem ismerte a saját maga által előterjesztett törvényt, amelyet még a hatálybalépése előtt is módosítottak, elég komoly alkotmányossági aggályokat is fölvetve. De ha már ez a törvény bevezetésre került, egyébként ezt most már elfogadják azok az érintett szervezetek is, amelyek adófizetésre kötelezettek, most már ott tartanak, hogy szeretnének adót fizetni, de nem tudják, hogy hogyan és pontosan mi után tegyék ezt meg.

Hiszen a reklámadó jelenlegi formájában nagyon sok kérdést vet fel. Rengeteg állásfoglalást és értelmezést lehet olvasni akár a Nemzeti Adó- és Vámhivatal részéről. Nem jó, hogy túl sokféle értelmezése létezik a jogszabálynak. Rengeteg olyan szakmai kérdést vet fel, amire nyilvánvalóan a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál dolgozó nem marketing- és nem reklámszakemberek nem is tudnak válaszolni.

Ennek alátámasztására hadd hozzak fel tehát néhány példát! Az adóhatóság sem tudta megválaszolni például a Magyar Marketing Szövetség kérdésére, hogy az a webbolt, amelyik a Facebookon vagy a Google-on helyez el hirdetést, valóban köteles-e reklámadót fizetni. A reklámadótörvény a magyar nyelvű hirdetéseket vonja reklámadó alá, és a magyarnyelvűséget a megrendelésből szeretné megállapítani. Tehát a megrendelés mint számvetési bizonylat kérhető, és kéri is majd a reklámadó felülvizsgálata során. Na most, ebből is következik, ha a hirdetés kizárólag angol szavakat tartalmaz, akkor az nem tartozik a reklámadó hatálya alá.

De vajon mi a helyzet például az olyan banner-hirdetésekkkel, amelyek csak képet tartalmaznak? Ezek szerint, mondjuk, egy pornóoldalon reklámadó-mentesen lehet hirdetni? Mert a törvényből jelenleg ez következik. A szakértő ezzel kapcsolatban úgy tájékoztattott, hogy az olyan hirdetés, amelyben nincs magyar nyelvű szöveg, csak egy mozaikszó és egy ábra, az nem vonható reklámadó alá. Igaz, az ilyen jellegű hirdetésekre ott van a kulturális adó. De azt a megrendelőnek nem kell megfizetnie.

Érdekes a törvény szövege alapján az is, hogy a totemoszlop szabadtéri reklámhordozónak minősül. Ez olyan megjelenítési mód, amely a vállalkozás neve, megjelenítése, tevékenysége népszerűsítésére szolgál. Ám mi van akkor, ha a reklámhordozóra nem kerül magyar nyelvű szöveg, csak egy kép és egy logó? Aztán nagy a bizonytalanság az önreklámmal kapcsolatban is, vagyis azzal, ha például egy média-vállalat az egyik kiadványát vagy műsorát reklámozza a másik termékében. Ezekben az esetekben a szabály az, hogy az önreklám 500 millió forintos éves költséget meghaladó esetben adózik, ez alatt bevállási és nyilvántartási kötelem nincs.

Az sem világos például, hogy miután a Google és a Facebook nem ad nyilatkozatot, akkor ki a reklámadó alanya; az az ügynökség, amely kapcsolatban áll a Facebookkal vagy pedig maga a hirdető. Tehát ilyen alapvető és még számtalan hirdetése van akár a Magyar Marketing Szövetségnek, de a teljes kommunikációs iparágnak. Tehát tanácsalanság van, és már megint azért, mert előkészítetlenül nyújtottak be egy javaslatot. Ugye, másfél évvel ezelőtt, amikor a kormány honlapján megjelent a javaslat, úgymond társadalmi vitára bocsátották, akkor kiderült, hogy ezt valójában csak a kereskedelmi televíziók megrendelésére kívánják fölhasználni, persze csak azért, hogy még kormánybarátabbak legyenek. Inkább zsarolásra használták föl, végül saját javaslatukat is visszavonták, ugye.

Amikor jobb híján én magam nyújtottam be a kormány által közzétett korábbi javaslatot, akkor azt önök leszavazták. Tehát nem valósulhatott meg kellő társadalmi vitának megfelelő módon, hanem aztán egyszer csak L. Simon László előkapott egy kissé más javaslatot, úgymond önálló képviselői indítványként, de tudjuk, hogy a kormány állt valójában mögötte. De így kikerülte az előzetes szükséges egyeztetéseket, a szakmai szervezeteket megkerülte, és tessék, mi született belőle: az, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal sem tudja, hogy pontosan hogyan és mi után kellene kivetni az adót.

Hát így nem működhet az adóbeszedés. Ezért sajnálom, hogy érdemi vitának nem biztosítottak lehetőséget, főleg társadalmi vitának, szakmai vitának a reklámadó bevezetésével kapcsolatban sem, hanem mint minden kényes dolgot, általában éjszakai vitákra degradálnak, és ezzel kell hogy beérjünk.

Nagyon fájó számunkra az is, hogy a reklámadóból befolyó bevételt nem az alapszintű ingyenes internet bevezetésére fordítják, pedig maga L. Simon László is, amikor ezt javasoltam, akkor elismerte, hogy igen, Magyarország nagyon komoly versenyhátrányba fog kerülni, ha nem csökkentik Magyarországon az internethasználati díjakat. Ezt mondta akkor. Azt még nem tudta, talán ő sem gondolta volna, hogy még ebben az évben a kormányzat továbbnöveli az internethasználati díjakat. Hiszen már akkor érveltem, ugye, L. Simon Lászlónak, az Országgyűlés által legutóbb tárgyalt NMHH-beszámolóból idézve, hogy Magyarországon az internet-hozzáférés bruttó mediánára a nyugati tagállamok mediánárána több mint kétszerese. Itt, ugye, különböző típusú internetszolgáltatásokat lehet összehasonlítani, de általánosságban elmondható, hogy több mint kétszerese a díja Magyarországon az internethasználatnak.

Persze, ha hozzávesszük azt, hogy Dániában mennyi a nettó átlagbér, akkor azt láthatjuk, hogy 2200 százalékkal drágább Magyarországon az internet, ha az átlagbérekhez viszonyítunk, mint Dániában. Kétezer-kétszáz százalékkal! Tehát nem 20 vagy 30 százalékos többletről beszélünk, hanem 2200 százalékkal drágább, mint mondjuk, Dániában. Ez nyilvánvalóan egy szélsőséges, kiragadott példa, az átlagos az az, hogy a kétszerese. Hát éppen az is elég, egy 100 százalékos többlet is, hogy Magyarországon ilyen szintű versenyhátrány van. És ezt maga L. Simon László is elismerte, amikor érveltem amellest, hogy miért kellene egyrészt csökkenteni az internethasználati díjakat, másrészt bevezetni egy alapszintű ingyenes internetet, hogy bevezethessük az internet világába azokat, akik még nem barátkoztak meg ezzel. Hadd idézzem Kubatov Gábort, ha már itt nem, ugye, ebben a ciklusban, az előző négy éve alatt egyszer sem szólalt föl itt az Országgyűlésben. A leghíresebb kiszivárgott beszéde, ugye, az elhíresült Kubatov-hangfelvételen úgy fogalmazott zárt körben, fideszeseknek, hogy Orbán Viktor nem igazán ért a számítástechnikához. Most már sokat léptünk előre, mert például SMS-t tud fogadni, küldeni, és

tudja, mi a fax és az e-mail közti különbség. Ugye, hát ezzel, mondhatnánk, hencegett.

De az, amit ő előrelépésnek nevez, azért hadd ne nevezzem előrelépésnek! Hadd ne fogadjam el, hogy Orbán Viktor megrekedt azon a szinten, hogy tudja, mi a fax és az e-mail közti különbség. Ha ennyire nem érti az internet világát, akkor ne akarja büntetni az internetezőket; ha nem ismeri nem csak a magyar fiatalok mindennapjait, hiszen láthatjuk, hogy hogyan, milyen cinikusan fogalmaz, amikor a külföldre gazdasági menekülteként távozó, elsősorban fiatalokkal kapcsolatban azt mondja, hogy hadd menjenek, kalandvagyóak, ugye. Holott tudjuk jól, hogy nem erről van szó, ők itthon szeretnének boldogulni. De például ilyen adórendszerben, amit élénk vetít ez a törvény, nem fognak tudni továbbra sem itthon boldogulni.

És ha már Orbán Viktor nem érti az internet világát, akkor nagyon nagy hiba azt megadóztatni, különösen úgy, hogy az elsősorban a nagycsaládosokat sújtja. Hiszen nem, mondjuk, családonként vagy akár előfizetőnként maximálja az összeget, hanem előfizetésenként. Ilyen értelemben, ha egy családfő előfizet akár mindegyik gyermekének egy 1 vagy 2 gigabájtos mobilinternetre, akkor bizony egy háromgyermekes családnál is könnyen elérheti az ezer forint feletti összeget is. Amit akár önmagában csak mobilinternet után fizet a család, tehát itt 700 forintról beszélni, amit aztán fizet persze az alapvető vezetékes internetszolgáltatásért, az meglehetősen félrevezető.

Ezért ajánlom figyelmükbe Nyitrai Zsolt szavait 2008-ban, itt nagyon hosszasan, nagyon alaposan érvelt, én csak röviden idézem az egyik tipikus mondatát, amikor még az MSZP akarta bevezetni lényegében ezt az internetadót. Akkor ezt mondta Nyitrai Zsolt: „Az internet a szabadság műfaja. Nem ezek az uralkodó trendek a világban, hogy megadóztassuk az internetet, hanem pont az, hogy sokkal inkább szabadabbá tegyük, sokkal inkább elérhetővé tegyük minden honfitársunk számára.” Ezt mondta Nyitrai Zsolt, a Fidesz szakpolitikusa, csak érdekes, hogy amit ellenzékben ilyen szépen elmondanak, annak homlokegyenest az ellenkezőjét teszik kormányra kerülve.

Ezért ajánlom figyelmükbe legalább az ingyenes internet bevezetésének megfontolását, már ami az alapszintű internetet jelenti, hiszen a távmunka, a távoktatás, a távügyintézés fellendülése várható, ami nyilvánvalóan egyrészt kevesebb környezeti terheléssel járna, ha az emberek nem az autójukba ülnek, hogy elmenjenek akár dolgozni, akár ügyeket intézni. Tehát a környezetterheléstől is megóvhatnánk Magyarországot.

Nem dugódíjról kellene gondolkodnia például a fővárosnak sem, hanem olyan módszereken, amelyekkel megelőzhetjük az ilyen problémákat. Nagyon komoly gazdasági fellendülés is várható volna, ha sokakat, sokkal többeket bevezetünk az internet világába.

Az elektronikus közigazgatás rendszere is fejleszthető volna. De mindez csak akkor, ha többeket bevezetünk az internet világába, nem pedig olyan miniszterelnökünk van, akinek talán még egy okostelefon sem volt a kezében, és talán egy weblapot sem tud megnyitni az interneten. Sőt, talán ördögtől való gondolatnak tartja azt ő is, Semjén Zsolt is, ahogy a hétfői napon már lefolytattam vele kapcsolatban ezt a vitát.

(18.10)

Tehát az internethasználati díjak rendkívüli magas magyarországi volta, ami mondjuk, a régi nyugati tagállamokénak durván a kétszerese, és ezek hivatalos statisztikai adatok, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság statisztikai adatai, ezek azt mutatják, hogy Magyarország nagyon komoly versenyhátrányban van, és ha ezt az internetadót valóban bevezetik, ami a vállalkozásokat kiemelkedően fogja sújtani, tehát nemcsak a nagycsaládosok lesznek kiemelt áldozatai az internetadónak, de a vállalkozások is, akkor bizony, ahogy L. Simon László is megjósolta itt, amikor még emellett érveltem, hogy egyáltalán az ingyenes internetet vezessék be, Magyarország nagyon komoly versenyhátrányba fog kerülni a környező országokkal kapcsolatban.

Ezért arra kérem önöket, hogy a reklámadóval kapcsolatban az előbb megfogalmazott néhány kritikát megízelve az egész reklámadót szabják újra, akár annak a gondolatvilágnak a mentén, amit a Jobbik megfogalmazott, hiszen mi egy kicsit más mederbe helyeztük volna ezt, illetve javasolom azt is, hogy magának az ingyenes alapszintű internetnek a bevezetésén gondolkodjanak el, hiszen előbb-utóbb, amit a Jobbik fölvet, az meg fog valósulni, csak kérdés, hogy meg kell-e várni ezzel a Jobbik kormányra kerülését. Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Most Boldog István országgyűlési képviselőnek adom meg a szót, a Fidesz részéről.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ugyanúgy zajlott ez a vita, mint ahogy az elmúlt 24 évben általában az adótörvényről szóló vita zajlott: a kormánypártok védték a kormány által beterjesztett adótörvényt, az ellenzék pedig támadta. Azt gondolom, mindenki megtette a maga dolgát, lassan a végére fogunk érni.

Egyetlen dologban azért különbözött ez a dolog. Bár az MSZP-sek folyamatosan a demokráciáról szónokoltak, hogy nincs, meg diktatúra, érdekes módon a választásokon elért létszámukhoz mérten dupla időkeretben beszélhettek. Ne haragudjanak meg, de azt gondolom, hogy nem demokráciákban ez nem sűrűn fordul elő. Tehát úgy látszik, hogy a kétharmados többség, amely elfogadta az új házsabályt

önökkel együtt, jól rendelkezett akkor, amikor lehetőséget adott arra, hogy a frakciók néha kérjenek lehetőséget arra, hogy duplán beszélhessenek, az idejüket duplán használhassák fel.

Tehát azt kell mondjam, hogy ettől függetlenül az összes többi dolog pont úgy zajlott, ahogy máskor szokott. Voltak, akik arról beszéltek, hogy a NAV-val problémák vannak, mert gyanúba keveredtek külföldön. Voltak, akik arról beszéltek, hogy a NAV-val problémák vannak, mert vegzálják a vállalkozásokat, és be akarják hajtani az adót. Majd előbb-utóbb eldöntődik az, hogy az ellenzéki oldalon melyik a jó, hogyha a NAV végzi a dolgát, vagy pedig hogyha az ellenkezőjét állítják, hogy nem végzi a dolgát. Aztán volt, akinek az a problémája volt, hogy állítólag nem lehet birka- és kecskehúst venni vidéken. Jelentem, hogy lehet, nyugodtan jöjjenek le vidékre, akár az én választóközterembe, és lehet ilyen húsokat venni. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból.)*

Aztán volt, aki a lakosokat féltette a telekommunikációs adótól, és volt egy másik úr, Korózs Lajos, aki meg a kis szolgáltatókat féltette. Ezt is el kellene dönteni, hogy most akkor ki van veszélyben önök szerint, a lakosok vagy a kis szolgáltatók *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Csak kiemelte!)*, mert ha a kis szolgáltatók, akkor azok fognak fizetni telekommunikációs adót, ahogy mi mondjuk, ha a lakosok, akkor meg nem lehetnek veszélyben a kis szolgáltatók, mert akkor nem ők fizetnek. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Mind a kettő.)*

Meg kell mondjam őszintén, hogy azt tanultam édesapámtól, hogy mindig csak a tényekről beszéljünk, és miután itt többen a mai vitában azt állították, hogy a szolgáltatók a távközlési adót eddig is áthárították, ezután is át fogják hárítani, védhetetlen, ezért úgy gondoltam, hogy öntsünk tiszta vizet a pohárba. Én egy olyan telefonközösségnek vagyok a tagja, amely nem tipikus nyilván Magyarországon, de több ilyen is van. Ennek a közösségnek több mint 800 tagja van, tehát nem egy embernek a számlájáról fogok beszélni, hanem egy 800 fős közösség számlájáról. Ennek a közösségnek 2011-ben is volt telefonszámlája, és 2014-ben is van telefonszámlája. Ha jól tudom, akkor 2012. január 1-jétől van telekommunikációs adó, amit önök szerint áthárítottak a cégek.

Nézzük a tényeket! Ez a közösség 2011-ben 2800 forint alapdíjat fizetett. 2014-ben még mindig 2800 forint alapdíjat fizet. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: És a költségei?)* Kedvezményes körzetdíjat 300 forintot fizetett 2011-ben, és lám, 2014-ben is 300 forintot fizet. A csoport a csoportért fizetett 200 forintot 2011-ben. 2014-re ez fölment 300 forintra, tehát itt már 100 forintos emelkedés van. 2011-ben nem volt inflációt követő díj, de mint tudjuk, most van olyan, hogy inflációt követő díj. Ez 41 forint óránként beszélgetések esetén. Az internet akkor 384 forintba került, igaz, hogy 20 megabájt. Ma ugyanennek a csoportnak 100 megabájtos internetje van, és 792 forintba kerül. Ha ezt beszo-

rozzuk, akkor talán olcsóbb is lett az internet, mint amennyi volt, hiszen ötszöröse kerül kevesebbe.

Az SMS ugyanannyiba kerül most is, 20 forintba, mint 2011-ben, bármelyik hálózatba küldi. A percdíjak - és itt rögtön megdöbbenhetünk, hiszen önök szerint áthárították a díjakat. Kérem szépen, 2011-ben 24 forintért beszéltek egy percet ebben a közösségben - még egyszer mondom, 800 emberről van szó -, 2014-ben 12 forintért. Akárhogy is számoljuk, ez a fele. Ha megnézzük, hogy ha egy óra hosszát telefonál valaki, az nem olyan sok egy hónapban, azt gondolom, tehát ha egy óra hosszát telefonál valaki, akkor 2011-ben fizetett 1440 forintot. Ezzel szemben, ha ugyanez a személy 2014-ben beszél egy óra hosszát, 60 percet, akkor 720 forintot fizet.

Ha az összes díjat összeadjuk, 2014-ben az összes díjat összeadjuk, és levesszük a havi díjkedvezményeket, ami 2011-ben is meg '14-ben is 1400 forint volt, akkor 3553 forintra jön ki a telefonszámla, míg ha 2011-et nézzük, akkor 3724 forintra. Akárhogy is nézem, de 2011-ben 171 forinttal többbe került a telefonszámla, mint 2014-ben. Szeretném megkérdezni önöket, hogy hol van a telekommunikációs adó, amit 2012-től önök szerint áthárítottak.

Biztos vagyok benne, hogy természetesen tudnak olyan példát mondani, ahol ez esetlegesen bizonyítható, hogy megtörtént, olyan díjcsomagot, de ne állítsák azt, hogy a szolgáltatók egy az egyben áthárították a telekommunikációs adót, és át fogják hárítani az esetlegesen bevezetendő újabb telekommunikációs adót, mert nem hárították át. *(Dr. Bárándy Gergely közbeszól.)* Minden egyes esetben biztos, hogy nem, mert Magyarországon legalább 800 telefon-előfizetőnél ez nem történt meg. És abban is biztos vagyok, hogy ez nemcsak 800 előfizető, hanem ennél sokkal több, én ennek a 800 előfizetőnek a tagja vagyok, így tudom ezt elmondani önöknek. *(Novák Előd: Jó, de ez a Fidesz-flotta!)* Ez nem a Fidesz-flotta, jelzem önöknek, ez még véletlenül sem a Fidesz-flotta, tehát nagy tévedésben vannak, ez Kétpó község önkormányzatának flottája, és ilyen flottája lehet bárki másnak is. *(Dr. Bárándy Gergely: Fideszes önkormányzat flottája!)*

Természetesen szeretném a jegyzőkönyv kedvéért meg az önök kedvéért elmondani, hogy nagyon szívesen bemutatom a számlákat is, ha akarják látni, meg tudják tekinteni. Természetesen azokat a személyiségi jogokat sértő dolgokat kivesszük belőle, ami a névre és egyebekre vonatkozik, de az összes többi anyagot szívesen a képviselőtársaim rendelkezésére bocsátom. *(Közbeszólás a Jobbik padsorai-ból.)* A szolgáltatót is levesszük róla természetesen, legyen nyugodt, de nagyon szívesen bemutatjuk.

Tehát azt kérem önöktől, hogy ne általánosítsanak, ne állítsanak olyat, ami nem igaz. A telekommunikációs adót minden esetben minden szolgáltatónál nem tudták áthárítani a lakosokra, mert a telefonálás olcsóbb lett. Én most számokkal bizonyítottam, egy óra telefonálás ebben a közösségben 171

forinttal lett olcsóbb. Azt gondolom, hogy ez pontosan így lesz, ha bevezetődik a telekommunikációs adó emelése. Hogy ez bevezetődik vagy nem, az még szerintem a jövő kérdése. Az adótörvényekről november közepén szavazunk, addig még sokat fogunk erről beszélni szerintem, sok tárgyalás lesz.

(18.20)

Én mindenkit nyugalomra intenék és arra, hogy ha véleménye van, akkor azt inkább tárgyalások alatt beszélje meg és ne az utcán, mert könnyű interneten és egyéb kommunikációs eszközökön a fiatalságot elbutítani és azt mondani nekik, hogy menjetek, mert nektek ennyivel meg annyival emelkedni fog a telefondíjatok. De ahogy itt elmondtam, ez nem igaz, mert nem emelkedik, mint ahogy eddig sem emelkedett. Tehát lehet azt mondani a fiataloknak, hogy rohanjanak az utcára, mert nem fognak tudni internetezni, csak ez nem igaz, mert fognak tudni internetezni, és nem tudják áthárítani a költségeket a szolgáltatók, mert eddig sem tudták. Ha két év alatt, három év alatt nem tudták, akkor ezután sem tudják.

Ez a bizonyíték arra, amit Tállai András államtitkár úr mondott, hogy eddig is megvédtük a szolgáltatókat ettől az adótól, ezután is meg fogjuk tudni védeni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Most kétperces időkeretben Pócs János képviselő úrnak adom meg a szót.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha Bangóné képviselő asszony úgy érezte, hogy annyira sértő volt rá nézve, hogy a mosószeres kirakatában képviselő vagy háztartásbeli akar lenni, akkor természetesen mint nőtől elnézést kérek.

Ezzel együtt úgy gondolom, tisztelt elnök úr, hogy méltatlan a Házra nézve, ha egy képviselő a mondanivalójának csak akkor tud elegendő hangsúlyt adni, hogy ha mosóporral, fogkrémmel, WC-papírral, étolajjal s a többivel rakja magát körbe. Azt is sajnálom egyébként, hogy az MSZP-frakció és a képviselő asszony nem Korózs képviselő úrral szemben tiltakozik, aki a nőket normálisokra és nem normálisokra osztotta meg. Azt meg különösen sajnálom, ha a parlamentben pont egy képviselőnő lázít a család és a házasság ellen.

Tisztelt Képviselőtársaim! A vitában egy gondolatig még visszatérnék az alapvitára. Azt mondták képviselőtársaim, hogy 700 forint fogja a családokat tönkretenni. Nem tudom, államtitkár úrnak hány-szor kell még ma itt elmondania, hogy megértsék a képviselők, ahogy a devizahitelek ügyében, ha valaki szabálytalanul járt el, akkor azok a szolgáltatók is úgy fognak járni. Nem a lakost illeti, hanem a szolgáltatót.

A 700 forinttal szemben pedig jó lenne, ha a képviselőtársak emlékeznének rá, hogy például az

önkormányzati adósságvállalás, a devizahitelek megsegítése több ezer milliárd forint segítséget jelentett a lakosságnak. A rezsicsökkentés nem 700 forint volt, hanem családonként 150-170 ezer forint, és az emberek a kettő között látják a különbséget. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most kétperces időkeretben Novák Előd képviselő úrnak adom meg a szót.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Nagyon komoly nyilatkozatot tett ma itt Szatmáry Kristóf, le a kalappal előtte, remélem, hogy nem fog visszatáncolni ebből a nyilatkozatából, hiszen miután Z. Kárpát Dániel gazdasági szakpolitikuskunk vezérnöklátában kifejtette, hogy a Jobbik ki merete mondani a programjában, le mertük szögezni, hogy Magyarország legnagyobb problémája - sok más egyéb nagy probléma mellett - a népességfogyás, a katasztrofális demográfiai helyzet. Szatmáry Kristóf képviselőként lehet, hogy csak a magánvéleményét fogalmazta meg, de ezzel egyetérttek. Ennek azért örülök nagyon, mert kérdeztem már a minisztert ebben a ciklusban, hogy egyetért-e ezzel, erről szólt az írásbeli kérdésem, de egyértelmű választ sajnos nem kaptam erre a kérdésre. Éppen ezért nem tudhatjuk, hogy a kormányzat is elfogadja-e ezt.

Tennivaló bizony volna bőven. A népesedési ke-rekasztal számos olyan javaslatot fogalmazott meg, amelyek még megvalósításra várnak. Valóban, néhány komoly lépés történt is, és nagyon bízunk benne, hogy a választások előtt beharangozott, a második gyermek után a kétgyermekeseknek járó adókedvezmény megduplázására valóban sor kerülhet az idén január 1-jétől, azonban szó sincs arról, tulajdonképpen még majdnem öt évet kell arra várni, hogy ez megtörténhessen.

Ezért is bízom benne, hogy az ezzel kapcsolatos módosító javaslatunkat, ha már önök is egy kicsit előreszaladtak az ígéretésben, elfogadják, hiszen valóban ahhoz, hogy egyről a háromra lépjenek és a nagycsaládok megvalósulhassanak, a két gyermeken keresztül vezet az út, és nagyon messze van még az egy- és a háromgyermekesek közötti adókedvezmény mértéke.

Ezért valóban szükséges volna ennek a megduplázásnak a megfontolása. Bízom benne, hogy Szatmáry Kristóf véleményét az egész kormányoldal elsajátítja, és ki merik mondani, hogy Magyarország legnagyobb problémája a népességfogyás. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Jelzem képviselőtársaimnak, hogy az LMP frakciója az időkeretét megosztva az ellenzéki pártok között felajánlotta, úgyhogy 41-41 másodpercet hozzáteszek a két ellenzéki párt időkeretéhez. Most pedig Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adom meg a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kicsit sajnálom, hogy véget ér ez a vita, hiszen az izgalmak egy részét a végére tartogatta a kormányoldal. Én nagyon tisztulem azokat a képviselőket, akik ezt végigülték, de azért interneten elbűtített és lázított fiataloknak nevezni azokat, akik tüntetésen, demonstráción hangot adtak a véleményüknek, legalábbis véleményes. Én a szubjektív és magánvéleményemet megtartanám magamnak, mert itt a Jobbik képviselőjeként állok, de az biztos, hogy nagyon benézte a kormány az úgynevezett internet-adót, ha pedig ilyen megnyilvánulásai lesznek a jövőben, akkor még jobban be fogja nézni. Tehát ebben az esetben a legjobb lenne talán otthon hátradőlni a Fidesz felső vezetésének, meginni egy jó kávé, és átgondolni azt, hogy mit rontottak el az utóbbi hetekben, hiszen teljes mértékben látható, hogy egy elefántcsonttoronyban ülnek. Tökéletesen látható, hogy fogalmuk sincs a magyar rögvalóságról ebben a kérdésben. Nem akarok senkit lebecsülni, minősíteni sem szeretnék, de az látható, aki interneten lázított fiatalokat vizionál, az egészen elképesztő módon nem érti a jelenlegi társadalmi mozgásokat.

Látnunk kell azt, hogy el lehet itt mondani államtitkári székéből, képviselői székéből is, hogy nem történnek áthárítások. Én nagyon gyorsan a világháló segítségével, amit egyelőre még bónuszadómentesen használhatok, kikerestem egy 2013 őszi elemzést, ugyanis a 2012-es távközlési adó bevezetését követően ezt 2013 őszétől emelte a kormányzat. Ennek az emelésnek a bejelentését követően, de még az áthárításokat megelőzően jelent meg az, hogy 2013. november 1-jétől emelkednek a hálózaton belüli és kívüli percdíjak, valamint az SMS-díjak mind a lakossági, mind az üzleti ügyfelek számára, mind a három nagy szolgáltatónál. Tudja, képviselő úr, hogy miben volt különbség a három nagy szolgáltató között? Abban, hogy kettő ezt már meglépte a bejelentést követően rögtön, a másik pedig pár héttel később.

Lehet hozni 800 fős példákat, lehet hozni nagyvárosi példákat is, én nem vitatom, hogy ezek így vannak, de reprezentatív mintának és bizonyítéknak ne tekintsük őket, mert ez nem bizonyíték, csak ígéret. Országosan látható, hogy egészen más volt a helyzet. Országosan a helyzet az volt, hogy bizony ezeket a terheket szinte teljes egészében áthárították. Arra pedig sem ön, sem az államtitkár nem tudott egy szót sem reagálni, hogy mi történt a tranzakciós illeték mértékén felüli brutális áthárításokkal, ami a lakosságot érte. A probléma az, hogy ebben a csomagban, amit letettek önök elélni, fogalmuk sincs arról, hogy micsoda csapdák rejtőznek. Tehát az az elefántcsonttoronyba zárkózás, amit itt ma tanúsítottak, önökre nézve a leginkább szomorú, hiszen nem látják a saját jövőjüket. Minden hasonló módon működő hatalom megbukik, a kérdés csak az, hogy mikor.

Most jönne az a stratégiai pont, amikor hátra kéne dőlniük otthon és átgondolni ezt az egészet, hiszen ha tényleg interneten lázított fiatalokat vizio-

nálnak, akkor nagyon nagy a baj az önök háza táján. Egy Jobbik-kormány vagy bármilyen kormány ezt képes lehet helyre tenni, de ennyire nem látni a rögzültséget egészen elképesztő, még a magyar parlamentarizmus történetének ismeretében és az utóbbi 24 év tekintetében is. Talán a gyurcsányi 2006-os időszak volt ehhez hasonló, amikor ennyire nem volt fogalma az aktuális vezetésnek arról, hogy mi folyik a saját országában.

Még egyszer mondom, lehetne itt konstruktív vitát folytatni, lehetne ajánlásokról beszélni. Én magam egy, a termelést támogató adórendszer szeretnék önöknek javasolni, az adórendszer olyan fokú átalakítását, ami nem az egyre kisebb torta szeletei fölötti marakodást teszi lehetővé, hanem az egész torta méretét növeli, és akkor talán sokkal kisebb viták adódnak majd abból, hogy a különböző szektorális adókkal mit csináljunk.

A végső cél csak az lehet, hogy Magyarországon az egész torta mérete növekedjen, ehhez viszont az ipart, a mezőgazdaságot, a turizmust támogató adórendszerre van szükség, amelyek által új munkahelyek jönnek létre, további hozzáadott érték jön létre, és ha így a közös torta mérete növekszik, akkor talán több marad a legfontosabbra, a családpolitikára és arra, hogy végre több gyermek szülessen Magyarországon, hiszen minden egyes adópolitikai intézkedést ennek a szent célnak kellene alávetni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. Józsa István képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Igazán nemes hozzáállás a többségi frakciók részéről, hogy kétszer annyi időt adtak a vitához az MSZP-nek, de helyesen jegyzi meg Korózs Lajos képviselőtársam, hogy a teremben a többségi frakció most mi vagyunk, az MSZP van jelen a legnagyobb számban.

(18.30)

Több mint kétharmados többség van a teremben, így aztán nyugodtan mondhatom összefoglaló gyanánt, hogy ez az adórendszer sajnos egyetlenegy dolgot teljesít, amit önök a kampányban mondtak, hogy folytatják: folytatják azt az elhibázott és a saját ígéreteikkel is ellentétes adópolitikát, amely nem az adók csökkentését, hanem az adók emelését eredményezte. Ez az adórendszer konzerválja a magyar adórendszer összes hátrányát - ideértve a magas adóterhelést és a magas adminisztrációs terheket -, anélkül, hogy az adórendszer versenyképességén valamit is javítani tudna.

Önök korábban azt ígérték, hogy Európa legversenyképesebb adórendszerét hozzák létre, ehhez

képezt a magyar gazdaság versenyképessége sajnos, nem utolsósorban az önök adórendszerének köszönhetően lényegesen rosszabb ma, mint 2010-ben volt. Nagy hibája az önök adószemléletének, amit hirdetnek is - de ez teljesen hibás -, hogy a fogyasztási típusú adókra akarják helyezni a hangsúlyt, ugyanis a fogyasztási adó a legszegényebbeket, a legkisebb keresetűeket arányában jobban sújtja, mint a nagyobb keresetűeket.

Nem véletlen, hogy minden szociológus, minden szakközgazdász mondja, hogy a forgalmi adó a szegények adója, mert az ő kis keresetükhöz viszonyítva a 27 százalékos áfa és az a rengeteg áthárított ágazati adó sokkal jelentősebb, mint akár az átlagon vagy afölött kereső embereknek.

Tehát ez alapján mondjuk, hogy ez az adórendszer - minden kedvezmény ellenére, amit önök beállítanak, és azt mi nem vitatjuk, tehát mi támogatjuk a családi adórendszert, de - alapvetően ez az adórendszer szociálisan érzéketlen. Azt, hogy úgy vezeték be a családi adókedvezményt, hogy nem vették figyelembe a javaslatainkat, hogy a legkisebb keresetűek már nem tudják érvényesíteni az adólevonást, mert nincs annyi keresetük, évekig kellett érvelnünk önöknek, mire ezt végre elfogadták, hogy legyen kibővíthető a kiskeresetűek számára is a családi adókedvezmény; de ugyanígy a teljes adóstruktúra a gazdaság lefékezését, visszafogását eredményezi. Tehát nézzenek szembe azzal a helyzettel, hogy a mostani adótörvény további fékező hatásokat fog sajnos eredményezni.

Amit már elmondtam a normál hozzászólásomban, az előző hozzászólásomban, hogy az internetadó bevezetése egy nagyon elhibázott üzenet, az azt üzeni, hogy önök ellenállnak az ország modernizálásának, ellenállnak annak a kitörési lehetőségnek, amit az infokommunikáció mint iparág, mint önálló ágazat jelenthet. Nagyon szép példát mondott Boldog képviselő úr a saját 800-as példájában, de egyet nem tud bemutatni, hogy mennyi lenne az árcsökkenés, ha önök nem vezeték be ezt az adót, mert ilyen adat nincs. Gondolja el, hogy akkor milyen szép számokat tudott volna mondani, hogyha önök nem vezeték be ezt a hírközlési adót, ami azért egyrészt teher, másrészt rossz üzenet.

Tehát azt szeretném mondani - miközben még hagyok két percet a reagálásra képviselőtársaimnak -, hogy rossz úton járnak. Ez a gazdaságpolitika, amit kifejez az önök egyre növekvő adóterhelése, rossz üzenet a gazdaságnak, és az ország állampolgárai számára, a fogyasztók számára főlegesen nagy terheket jelent. Ennél jobb adórendszert érdemel az ország, ennél jobb életszínvonalat érdemel az ország, jobban tennék, ha ebben az irányban gondolkodnának, nem pedig a további sarkok bevezetésében.

Köszönöm. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Így van! - Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Kétperces hozzászólásra jelentkezett Boldog István képviselő úr, megadom a szót.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Józsa képviselő úrnak szeretném mondani, hogy a gazdaság nem vette még észre, amit ő mond, mert a gazdaság jelenleg fejlődik (*Moraj, közbeszólás az MSZP soraiban. - Dr. Bárándy Gergely: Csak egy adat se mutatja ezt, mindannyian tudjuk.*), tehát nem teljesen úgy működik, ahogy ön mondja, a gazdasági növekedés szépen alakul, jobban alakul, mint ahogy azt a külföldi elemzők várták, tehát azt gondolom, úgy látszik, hogy a gazdaság nem önre hallgat és nem a szocialista frakcióra.

En teljesen értem ellenzéki képviselőtársaimat, még egyszer mondom, az elmúlt 24 évben ez mindig így volt, az ellenzék bírálta a kormány által benyújtott adótörvényeket, a kormánypártok meg védték. Ez teljesen rendben van, ennek így kell lenni. Azért egy dologra fölhívom a figyelmüket, arra, hogy azért, mert a telekommunikációs adó miatt most egy csoport tiltakozik, attól még ez nem jelenti azt, hogy önök visszakerülnek a hatalomba. Tehát ne vizionáljanak kormánybukást és egyebeket, mint ahogyan több hozzászóló is vizionált, mert ez nem fog ettől bekövetkezni. Teljesen nyilvánvaló, hogy a kormány azokkal, akik nem rongálni mennek az utcákra, hanem tárgyalni is akarnak az adótörvényekről, azokkal leül és tárgyalni fog. Erre mondtam önöknek, hogy kérem szépen, az adótörvényekről november közepén van tudomásom szerint végszavazás, addig még nagyon sok minden történhet ezzel az adóval is és egyéb más adókkal is, hiszen addig még a kormánypártok is fogják ezt tárgyalni nyilvánvalóan.

Azért szeretném mondani Z. Kárpát Dánielnek, hogy persze, ez egy 800-as közösség, csak kis közösségekből épül fel ez az ország. Tudja, önök is úgy mondják, ahogy mi, a család, a település, egyebek, és sok ilyen 800-as közösséget ismernek, akik pontosan úgy jártak, ahogy mi, hogy nem növekedett az adó hatására a díjuk, hanem csökkent.

A Józsa úr által fölvetett „ha” kérdés pedig, hogy „mi lenne, ha”, ne haragudjon meg, az ilyen mondatoknak nem sok értelme van, mert ez nem bizonyítható, hogy akkor is csökkent volna. (*Az elnök csenget.*) Az a lényeg, hogy ma kevesebbet fizetünk, mint 2011-ben, és bevezettük a telekommunikációs adót, és nem tudták áthárítani a szolgáltatók. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kétperces hozzászólásra jelentkezett Bárándy Gergely képviselő úr. Öné a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Boldog István képviselőtársam egy előző vitában az Európai Uniót cserélte össze vagy keverte össze az Európa Tanáccsal, most pedig a Fidesz-propagandát keveri össze a tényekkel, ugyanis a tények azt mutatják, hogy a gazdaság nem fejlődik, a Fidesz-propaganda nyilvánvalóan azt mutatja, hogy igen, de ez a kettő természetesen üti egymást.

Azt mi örömmel vesszük, képviselő úr, hogyha ez egy burkolt ígéret volt az ön részéről, hogy itt meg

lehet gondolni a dolgokat, magyarul szólva, hogy önöknek szándékában áll esetleg felülbírálni azt az elképzelést, hogy bevezetik az internetadókat. Én remélem, hogy a képviselő úr erről az álláspontjáról meg tudja győzni a képviselőtársait is az elkövetkezendő néhány napban.

Amit pedig a demokráciáról mondott, képviselő úr, tudja, nem az a demokrácia fokmérője, hogy az ellenzék 38 percet vagy annak a dupláját tudja egy vitában kibeszélni, hanem az a fokmérője, hogy mielőtt önök egy új adónemet bevezetnek, ráadásul ami ilyen jellegű, mint az internetadó, és valóban minden fejlődési trenddel szembe megy, azelőtt vajon megkérdezik-e a lakosságot, megkérdezik-e az érintetteket, konzultálnak-e az ellenzékkel vagy bármilyen civil szervezettel arról, hogy mi a véleményük erről, vagy pedig önök letesznek egy ilyen javaslatot az asztalra, az ellenzék beszélhet akár kétszer 38 percet is róla, de önök ugyanazt az álláspontot fogják képviselni. Nos, én azt gondolom, a demokrácia fokmérője az lenne, hogyha önök érdemi párbeszédet kívánnának erről folytatni, nem belül, maguk között, hanem kívül a társadalommal, és meghallanák azoknak az embereknek a szavát, akik több tízezren mennek ki tüntetni a tervezett adóval kapcsolatban.

S végül egy mondattal Pócs képviselő úr bocsánatkérésére: tudja, képviselő úr, az jutott eszembe, az a vicc, nyilván ön is ismeri, és csak a poénját mondom, hogy a Kovács az egy rendes ember, már bocsánat! (*Derűltég az MSZP soraiban.*) Szóval ennyit ért az ön bocsánatkérése. Köszönöm szépen. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Úgy van! - Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Kétperces hozzászólásra jelentkezett Boldog István képviselő úr, megadom a szót.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Bárándy Úr! Én azt gondolom, hogy a demokráciának az is fokmérője - több más mellett -, hogy az ellenzéknek milyen jogai vannak, mert amikor még az önök elődei, az MSZP jogelődje, az MSZMP uralta ezt az országot, akkor ellenzék sem lehetett (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Húha! Helyben vagyunk!*), s aki ellenzék akart lenni, azokat börtönbe csukták. Tehát az ellenzéknek ez is egy fokmérője, még hogyha a bukott pártelnökük, Mesterházy úr a fejét ütögeti, akkor is.

(18.40)

Ami pedig az adót illeti, ne haragudjon meg, de azt gondolom, hogy ezzel az adóval kapcsolatosan mi már meg is hallgattuk a tüntetőket, hiszen a benyújtott tervezethez képest máris változott ez. (*Dr. Bárándy Gergely: Az még a tüntetés előtt volt.*) Tehát ha valaki odafigyel az emberek szavára, akkor az a nemzeti együttműködés kormánya, és én azt gondolom, hogy ez eddig is így volt, és ezután is így lesz.

Az, hogy ez egyébként az önök elképzeléseivel találkozok, vagy nem találkozok, az egy másik kérdés. Még egyszer mondom, amit az elején mondtam, az ellenzéknek az a dolga, hogy bírálja a kormány által betett javaslatokat, a kormánypártoké meg, hogy megvédjék. Ez történt ma itt az adótörvények vitájában.

Az pedig, hogy november 17-én milyen formában fogadjuk el az adótörvényeket, fog-e a ma benyújtott változni, vagy nem fog, az még a jövő kérdése. Azt gondolom, hogy addig még nagyon sok idő van, és meg fogjuk látni november 17-én vagy a környékén, amikor szavazni fogunk, hogy ez hogyan lesz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kétperces hozzászólásra Pócs János képviselőnek adom meg a szót.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Képviselő úr... - bocsánat, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Amellett azért elég nehéz elmenni, amikor a képviselő úr a demokrácia fokmérőjéről beszélt. Képviselő úr, az ön pártelnöke, akit csodáltak, és áhítattal követték, Gyurcsány Ferenc, ő volt az, aki azt mondta, hogy a békát nem kérdezik meg, amikor lecsapolják a mocsarat. (Dr. Bárándy Gergely: *Speciel nem ő mondta.*) Ezzel szemben természetesen számunkra nem ő a mérce. Tessenek már figyelni, hogy mit mondott Varga miniszter úr több alkalommal! Hányszor egyeztetett az érintettekkel?! Az érintettekkel való egyeztetéssel húzta meg a 700 forintos határt.

Ha valaki egyeztet, képviselő úr, ez a frakció egyeztet. Az önök csapata - az önök csapata! - pedig azt mondta, hogy a békát nem kérdezik meg, amikor lecsapolják a mocsarat. Nekik miért nem mondta el? Nekik miért nem mondta el a demokrácia fokmérőjét? Köszönöm.

ELNÖK: Amennyiben nincs további hozzászólási szándék, az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. Igen, megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először néhány szót arról szeretnék mondani, hogy az ellenzéki pártok véleménye szerint milyen üzenetet küldtek ennek az adótörvénytervezetnek. A Magyar Szocialista Pártnak, nem igazán értem, miért kellett erre a törvényjavaslatra kikérni azt a lehetőségét, hogy kétszer annyi időben tudjon beszélni (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Ezt hadd döntse el a mi frakciónk*), mert azon kívül, hogy azt éreztem, hogy verseny van a frakciótagok között, igazából egy nagyotmondó verseny, azon kívül nagyon nagy indulatot éreztem és egy gúnyolódást és cinizmust, ami a kormánypártoknak - mert nem az adótörvénynek, mert arról keveset beszéltek valójában - szólt. Igazából, amikor arról beszélünk, hogy szerénység kell az önkormányzati tisztségviselő-

nek, én azt gondolom, hogy ez az ellenzékre is kelle-ne hogy vonatkozzon. De önök tudják.

Egyetlenegy komoly üzenetük volt, hogy csökkentsük az áfát. Tehát önök nyolc évig kormányoztak, akkor nem áfát csökkentettek, hanem áfát növeltek. Nyolc évig, két cikluson keresztül, a Fidesz csak most kezdi egymás után a két ciklusát (*Derültség az MSZP soraiból. - Dr. Bárándy Gergely: Lesz az még 30 is.*), úgy lesz, biztosan, köszönöm szépen, reméljük jó kívánság ez a Fidesznek.

Tehát önök a kormányzásuk idején növelték az áfakulcsokat, de jelentősen. Például az alapvető élelmiszerek áfakulcsát 12 százalékról 25 százalékra, most 5 százalékként kiáltanak. Hiteltelen, amit mondanak. Hiteltelen, tisztelt Magyar Szocialista Párt! Ezért azt gondolom, hogy - persze megköszönve a kritikát és a javaslatokat - az áfacsökkentésre vonatkozó javaslatuk önöktől mindenképpen hiteltelen.

A Jobbik igazából három adónemmel foglalkozott: a tranzakciós illetékekkel, amely nem változik ezzel az adótörvénnyel, a reklámadót szeretné a Jobbik arculatára átalakítani, és Hegedűs Lorántné pedig azzal foglalkozott, hogy mi az, hogy ez a törvény lehetővé teszi, hogy az önkormányzatok újabb adókat, önkormányzati, települési adókat vessenek ki, és ezt összefüggésbe hozta azzal, hogy valami gond lehet az önkormányzatok finanszírozásával. Ezt elmondtam a korábbi felszólalásomban, hogy ez nincs így. Ez az önkormányzatok számára egy lehetőség megteremtése és nem pedig kötelezettség.

Ami a tranzakciós illetékek áthárítását illeti, amit most már sokadjára hallunk jobbikos képviselőtársunktól, én csak azt kérdezném vissza, ha ez az áthárítás ilyen komoly gondokat okoz, mondjuk, a társadalomban, akkor hogyan lehet az, hogy a reáljövedelem 2,6 százalékkal növekedik, az infláció pedig közelít a nulla százalékhoz. (*Novák Előd: Szívesen válaszolnánk, csak már nincs időnk.*) Ha ez akkora társadalmi probléma, hogy ez a lakosságot tönkretesz, akkor nyilván, hogy nem ezek a pozitív makroszámok lennének igazak. Tehát azt gondolom, hogy a tranzakciós illetékekkel valóban foglalkozni kell ilyen tekintetben is, de azért azt látni kell, hogy ennek csak töredékét fizetik a magánszemélyek, inkább gazdálkodók és az Államkincstár maga fizeti a tranzakciós illetéknek a jelentős részét. Jellemző egyébként, hogy az adótörvény-javaslat, ami a törvényjavaslatban magában van, azzal kapcsolatban komoly kritikát nem tudtak megfogalmazni.

Az LMP ugye, az hol volt, hol nem volt, igazából nem szálltak be ebbe a vitába. Ők úgy látták biztosan, hogy nem tudják érdemben kritizálni a javaslatot, mert azért azt talán ne vegyük érdemi kritikának, hogy egy párt azt mondja, hogy ne vezessük be a távközlési adó bővítését, köznyelven az internetadót, mert egy ellenzéki pártnak álmából felébredve ezt kell mondani. Ugyanakkor pedig érdemi kritikák nem fogalmazódtak meg ezzel kapcsolatban.

Néhány félreértésről szeretnék beszélni, amit hallottam az ellenzéki pártoktól. Amikor azt kértem,

hogy vezessék le a családonként tízezer forintos terhőnövekedést, akkor ezt egy képviselő, Korózs képviselő megpróbálta, súlyos tévedéseket sorolt fel, mert, amit ő felsorolt, azt egyetlenegy esetben sem a magánszemély adózó, a családok fizetik, azok mind a gazdálkodók, a munkáltatók terhei; vagy a termékdíj esetén, aki forgalomba hozza, annak a terhévé válik. Tehát azt próbálták elhítenni, hogy most tízezer forintot kivesz a kormány a családok zsebéből, nem sikerült ezt hitelesen bizonyítani. Való igaz, hogy a kafetériának az adóterhe növekedni fog, de arról majd az fog dönteni, aki ezt a juttatást adja a munkavállalójának, hogy megvonja ezt vagy nem. Én azt állítom, igenis azt állítom optimistán és bízva abban, hogy a gazdasági növekedést meg tudjuk tartani, hogy igenis a munkáltatók nagy része, de az is lehet, hogy mind, megbecsüli most már annyira a dolgozóit, és ki tudja termelni ennek a többletközterhét, hogy igenis nem fogja csökkenteni a béren kívüli juttatást. Én ezt mondom, és ezt állítom, hogy ez így lesz.

Tévedések hangzottak el az államadósságról. Ezt a szocialista frakció, úgy látszik, betanulta, és automatikusan mondja, a féléves számokból hoztak végeredményt. Itt a futballmeccsen félidőben meg tudná mondani a végeredményt, hát ezt nagyon-nagyon nehéz, az MSZP-nek biztosan nem fog sikerülni, hiszen számtalanszor elmondtuk, hogy 3 milliárd forintnyi hiteltörlesztés van még hátra, illetve ebből 1 már teljesült, és lényegében a második félévben ez 3 százalékkal fogja az adósságállományt csökkenteni. És ha tetszik önöknek, ha nem tetszik önöknek, év végére az előző év december 31-i összeghez, illetve arányosításhoz képest, százalékhöz képest csökkenni fog az államadósság.

A távközlési adónál csak megismétlem önöknek: tehát hiába mondják el százszor, hogy a magánszemély fogja, a családok fogják fizetni a távközlési adó kiterjesztését; nem, a szolgáltató. A szolgáltató fogja fizetni. Lehet ezen gúnyolódni, hát most mondtam el, hogy ebből állt az egész mai hozzáállásuk önöknek, a tény akkor is tény, tehát a szolgáltatókat terheli ez az újabb adó.

A pálinkaügyben teljes az anarchia, hiszen itt két dologról van szó, akkor most elárulom már a végén.

(18.50)

Tehát az egyik a bérfőzés esete, amit megtámadott az Európai Unió, a másik pedig a saját főzés. A saját főzéssel semmi probléma nincs, hiszen háztartásonként a jövőben is lényegében ezer forintos adó ellenértékéért 50 liter adómentesség lesz, tehát az ezer forintot fogjuk fizetni lényegében, amikor a saját magunk gyümölcséről és a saját főzetünkről van szó. Az egyik képviselő kérdezte, hogy mi van az 50 és a 200 liter között. Az van, hogy ezt eddig is be kellett jelenteni egyébként a NAV-nak, de itt arról

van szó, hogy azt tesszük lehetővé, hogy a saját fogyasztása váljon lényegében adómentessé, és ha akarja, a saját gyümölcsét megfőzi saját maga pálinkának, és ennek megfelelő az új szabályozás. A bérfőzés esetében pedig való igaz, hogy az Európai Unió nem engedélyezte, hogy ne kelljen megfizetni a jövedéki adót, ezért az előírt minimum összeget, az Európai Unió által előírt 50 százalékat kell a jövőben bérfőzés esetén fizetni. Ez 850 forint körüli összeg.

Végezetül a leghumorosabb, már ami a félreértéseket illeti, és a legnagyobb melléfogást Burány Sándor követte el a mai vitában, amikor összetévesztette a mézes pálinkát a mézes süteménnyel. Ráadásul még két képviselőtársa ezt át is vette. Egyik Lengy Zsolt volt, mert ő is elhitte, hogy a mézes pálinka majd kedvezményesen fog adózni, a másik a jobbikos Magyar Zoltán, ők is átvették, hogy a mézes pálinka kedvezőbben fog adózni. Valójában a mézes süteményről van szó. Ha a mézes süteménynek 40 százalék cukortartalma van, de természetes alapanyagú méz kiváltja a cukrot 20 százalékban, ez fog majd kedvezményesen adózni, nem pedig a mézes pálinka. De Burány Sándornak azonnal kormánytaggal kellett összehozni, hogy biztos valamelyik kormánytag kijárta. Na, ez az MSZP! A hiteltelenség teljes csúcsa! Utána nem néz a kérdéseknek, és abból olyan politikai következtetéseket von le, ami a végén rá hullik vissza.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sok kritika érte még a kormányzatot azért, hogy nőtt az adóterhelés. El kell mondanom, hogy nem nőtt, hiszen a 2009-es 41 százalékos GDP-hez mért adóterheléshez képest most 39 százalék ez az összeg. 2015-ben sem fog változni. Tehát csökkent, GDP-arányosan is csökkent az adóterhelés. Ha figyelembe vesszük, hogy milyen négy évet hagyott maga mögött a kormány költségvetési szempontból, ez igenis, azt gondolom, nagy teljesítmény. Nem beszélve arról, hogy a forgalmi adó-bevételek évről évre növekedtek.

Nagyon fontos cél, hogy a családok jövedelme nőjön. Ehhez persze az kell, hogy eleve a növekedés által a jövedelemből több jusson nekik. A kormány annyit tehet hozzá, hogy nyilván csökkenti a személyi jövedelemadó mértékét. Ezt megtette, 16 százalék, egykulcsos adót vezetett be, illetve a családoknak a családi adókedvezményt növelte, és a jövőben is, 2016-tól növelni fogja.

Bármilyen hihetetlen, ez az adótörvény terjedelmében nagy, tartalmában pedig az egyik legkevesebb változást magában hordozó adótörvény, mert nem változtak az adókulcsok, mert nem változott az adóztatás rendszere, az adózás rendje, mert nem változott az adók szerkezete. Ennek ellenére hallhatunk, hogy mindent meg lehet kritizálni. Még azt is, ami egyébként nem is változik és nem is rossz. Mert összességében az adórendszerre semmilyen kritikát nem tudott megfogalmazni egyik ellenzéki párt sem. Szemezgettek, hogy mit szeretnének másképpen, de összességében az adórendszer egészét nem tudták bántani.

Úgy gondolom, hogy a magyar adórendszer stabil, megalapozza Magyarország 2015. évi költségvetését. Nagyon fontos cél, hogy a foglalkoztatást tovább tudjuk növelni, és hogy a fenntartható gazdasági növekedés fennmaradjon, megmaradjon, mert minden magyar állampolgárnak, az egész országnak ez az érdeke. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Dr. Legény Zsolt tapsol. - Dr. Harangozó Tamás Attila: Ütemes taps a jobboldalon! - Dr. Legény Zsolt: Segítettem a kormánypartokat!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **„Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2013. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről”** címmel benyújtott beszámoló, valamint az ennek elfogadását kezdeményező, a Gazdasági bizottság által előterjesztett országgyűlési határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig. Az előterjesztések a B/125. és H/1702. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként a Gazdasági bizottság folytatta le.

Elsőként megadom a szót Domokos László úrnak, az Állami Számvevőszék elnökének, a B/125. számú beszámoló előterjesztőjének.

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Állami Számvevőszékről szóló törvény kimondja, hogy az Állami Számvevőszék elnöke az Országgyűlés számára minden évben tájékoztatást ad a szervezet előző évi ellenőrzési tevékenységéről és az ellenőrzési megállapítások alapján tett intézkedésekről, illetve független könyvvizsgáló által auditált éves beszámolóban mutatja be az intézmény működését, gazdálkodását. Az Országgyűlésnek benyújtott tájékoztatóval az Állami Számvevőszék elnökeként a törvényi kötelezettségemnek felelek meg.

2013 a második olyan teljes esztendő volt, amikor az Állami Számvevőszék megújult jogszabályi környezetben látta el feladatait. A 2011. július 1-jén hatályba lépett új számvevőszéki törvénynek köszönhetően végleg lezárult a következmények nélküli ellenőrzések korszaka Magyarországon. A törvénybe iktatott, az ellenőrzésekre vonatkozó együttműködési, illetve intézkedés-terv-készítési kötelelem biztosítja, hogy a számvevőszéki ellenőrzések érdekében hasznosuljanak, hozzájáruljanak a közpénzügyi rendszer szabályozottságának, hatékonyságának és átláthatóságának növeléséhez. Az Országgyűlés által elfogadott stratégiánkban lefektetett küldetésünk, hogy hozzájáruljunk a jó kormányzáshoz, és az állampolgárok bizalmát élvező szervezetként ellenőrzéseinkkel és tanácsainkkal támogassuk az Országgyűlést.

Az ÁSZ stratégiája hangsúlyos szerepet szán annak, hogy szilárd szakmai alapon álló, értékteremtő ellenőrzéseinkkel előmozdítsuk a közpénzügyi átláthatóságot és rendezettséget.

Az Állami Számvevőszék egy hivatal. Nem hatóság, nem nyomozó szerv vagy bíróság. Az Állami Számvevőszék nem bírságot és szabályoz, nem hoz döntéseket jogi kérdésekben, illetve nem is folytat nyomozást. Az Állami Számvevőszék megállapításokat és javaslatokat tesz, illetve szükség szerint eljárást kezdeményez. A számvevőszéki munka továbbá nem helyettesíti az adott szervezet belső ellenőrzését és az ágazati kormányzati ellenőrzést sem, legfeljebb kiegészíti és ellenőrzi azokat is. Ellenőrzéseinket előre meghatározott, nyilvános ellenőrzési terv, a szigorú nemzetközi sztenderdek irányadónak tekintő módszertan és kidolgozott ellenőrzési program alapján, utólagosan végezzük.

A számvevőszéki munka hasznosulására vonatkozó alapelveinkből, illetve a nemzetközi irányelvekből kiindulva az elmúlt években középpontba állítottuk a munkánk társadalmi hasznosulásának fokozását. Küldetésünk, hogy az ellenőrzéseink, elemzéseink hasznosulásával olyan pozitív változásokat indítsunk el, illetve támogassuk fenntartásukat, amelyek hatással vannak a magyar polgárok mindennapi életére. A jelentések hasznosulása történhet úgy, hogy az ellenőrzött intézkedéseket hoznak, gazdálkodásuk és működésük megváltozik a számvevőszéki megállapítások alapján. Kiemelt hasznosulási szint, ha egy jelentés tapasztalatai beépülnek a jogszabályokba az Országgyűlés törvényalkotó munkáján keresztül is.

(19.00)

A hasznosulás történhet úgy is, hogy az Állami Számvevőszék hatósági eljárást kezdeményez a megállapításai alapján. A hasznosulás fontos eleme a társadalmi szint; a jelentések segítségével az állampolgárok tájékoztatást kapnak az általuk befizetett adóforintok felhasználásáról.

Tisztelt Képviselők! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt években az Állami Számvevőszéket az előremutató változások mellett elköteleződés, kezdeményezőkétség és a tudatos cselekvés jellemezte. Ez megmutatkozott a törvényalkotás és az országgyűlési munka fokozott támogatásában, a tanácsadói tevékenység megerősítésében és azon szisztematikus munkában, amivel hozzá kívántunk járulni az államadóssággal kapcsolatos alkotmányos kötelezettség teljesítéséhez.

Kérem, engedjék meg, hogy e három terület bemutatásával folytassam exozémet. Az Állami Számvevőszék az Országgyűlés legfőbb pénzügyi ellenőrző szerve, így az Országgyűlés munkánk hasznosulásának egyik legfontosabb terepe. Azzal kívánjuk támogatni az önök munkáját, hogy megismerve jelentéseinket, az azokban foglalt megállapításokat, összefüg-

géseket és javaslatokat, törvényalkotó munkájuk megalapozottabb legyen. Nézzük az eredményeket számokban is!

2013-ban tovább növeltük az ellenőrzéseink számát, a 2012-es 112-vel szemben tavaly 192 jelentést hoztunk nyilvánosságra. 347 címzettnek 2249 intézkedési kötelelemmel járó megállapításon alapuló javaslatot tettünk. Ezek közül 68 vonatkozott felelősség felvetésére. Az előző évekhez képest több helyen indítottuk el a közpénzügyek rendbetételét, és egyre több jó gyakorlatot tapasztaltunk az ellenőrzötték részéről. Az új számvevőszéki törvénynek köszönhetően lényegesen eredményesebben tudott hatni az ÁSZ az ellenőrzött szervezetek működésére, belső folyamatainak szabályozottságára. Jelentéseinkkel hozzájárultunk a törvényalkotási folyamat eredményességéhez.

2013-ban 50 bizottsági ülésen 47 számvevőszéki dokumentumot vitattak meg valamilyen formában az országgyűlési képviselők. A zárszámadási jelentésünket és a központi költségvetési törvényjavaslatról alkotott véleményünket 19 országgyűlési bizottság, összesen 38 bizottsági ülésen tárgyalta. Hét számvevőszéki jelentés megállapításai hasznosultak négy jogszabályban. Sikerként könyvelhetjük el, hogy a törvényalkotók a területfejlesztésről és területrendezésről szóló törvény módosítása során is figyelembe vették a számvevőszéki megállapításokat.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ez fontos eredmény, mivel a törvénymódosítás több tervezési problémát orvosolt, és a szubszidiaritás elvének érvényesülését is elősegítő jogszabályi környezet született. A képviselők a tavalyi évben több törvénytervezet általános vitájában megismerhették a kapcsolódó számvevőszéki tapasztalatokat. E tekintetben szintén megmutatkozott, hogy az ÁSZ akkor osztja meg tapasztalatait a tisztelt Házzal, amikor arra a legnagyobb szüksége van az Országgyűlésnek. Például a versenytörvény módosításának parlamenti vitája során a számvevőszéki tapasztalatokat még a Gazdasági Versenyhivatalról szóló jelentésünk és a kapcsolódó tanulmányok nyilvánosságra hozatala előtt ismerhették meg a képviselők a vita során.

Mindamellet az önkormányzati területen végzett ellenőrzéseinkkel támogattuk az országgyűlési bizottságok munkáját. A Számvevőszéki és költségvetési bizottság megtárgyalta az önkormányzatok belső kontrollrendszerének ellenőrzéséről szóló jelentéseket, amelynek keretében közel 40 számvevőszéki jelentés ellenőrzési tapasztalatait ismerhették meg egy bizottságban.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Annak érdekében, hogy ne ismétlődessen meg a hazánkat csaknem csődbe rántó eladósodást generáló gazda-

ságpolitika, az Alaptörvény egy nemzetközi szinten is szigorú követelményt határozott meg. Nevezetesen azt, hogy az államadósságot a bruttó hazai termék, azaz a GDP 50 százaléka alatt kell tartani. Amíg ez a cél nem valósul meg, addig a rendkívüli helyzetektől eltekintve, a GDP-arányos államadósságot évről évre mérsékelni kell. Ez az alkotmányos kötelezettség egyben azt jelentette számunkra, hogy az ÁSZ sem folytathatta munkáját a megszokott keretek között.

Az államadósság-mutató javításának célkitűzése olyan iránytű számunkra, amely meghatározza ellenőrzési tervünket. Ezt a célt szolgálja számos ellenőrzésünk és elemzésünk. Stratégiai célnak tekintjük a makrogazdasági kockázatok feltérképezését. Ezek olyan területek, amelyek, ha rosszul működnek, veszélyeztethetik a mindenkori költségvetés egyensúlyát, gátolhatják Magyarország fejlődési lehetőségeit.

Nézzük, mit jelent ez a gyakorlatban! Az államadósság növekedéséhez az önkormányzatok és a többségi állami, önkormányzati tulajdonban álló gazdasági társaságok eladósodása nagymértékben hozzájárul. Így az elmúlt években kiemelten fókuszáltunk az önkormányzati alrendszer ellenőrzésére. 2013-ban 174 önkormányzati témájú számvevőszéki jelentést hoztunk nyilvánosságra, és ellenőrzéseink révén közel 250 helyszínen voltunk jelen. Állíthatom, hogy az önkormányzati eladósodottság súlyos problémáinak tényszerű feltárásával az ÁSZ is hozzájárult ahhoz, hogy az önkormányzati adósságok átvállalására sor került.

Az ellenőrzött önkormányzati területek kiválasztását is célzott elemzés alapozta meg, annak érdekében, hogy kockázatos, az államadósság szempontjából lényeges, a pénzügyi egyensúly megteremtése tekintetében hangsúlyos területeket ellenőrizzük.

Az adósságkonszolidációt követően alapvető az adósságállomány újratermelődésének megakadályozása. Ebből a szempontból továbbra is a működési egyensúly megteremtése, illetve fenntartása az elsődleges feladat. Ellenőrzéseinken keresztül e célok elérését támogatjuk. Ezért olyan javaslatokat fogalmaztunk meg, amelyek megvalósításával az önkormányzatok pénzügyi helyzete javulhat, és az adósságkonszolidációval együtt tartós pénzügyi egyensúlyi helyzetet eredményezhet.

Az egyensúly fenntartása azonban csak akkor érhető el hosszú távon, ha javul az önkormányzatok gazdálkodásának a minősége. Ennek alapfeltétele a megfelelően kialakított és működtetett belső kontrollrendszer, valamint a jól szabályozott vagyongazdálkodási tevékenység is. Nem véletlen, hogy éppen ezek a területek lettek az önkormányzati ellenőrzés fókuszterületei.

2013-ban fokozott figyelmet fordítottunk a többségi önkormányzati tulajdonban lévő gazdasági társaságok ellenőrzésére, ami több szempontból is igen aktuális. Egyrészt e társaságok nyílt vagy rejtett eladósodása kockázatot hordoz, mivel ezek a tételek hozzájárulhatnak az államadósság növekedéséhez.

Másrészt ellenőrzéseink élesen rávilágítanak olyan problémás területekre, mint az önköltségszámítás vagy az elmaradt eszközpótlás, amely úgynevezett rejtett eladósodáshoz vezet.

Megalapozott önköltségszámítás hiányában nem lehet megállapítani például, hogy hol van az ésszerű határa egy közszolgáltatás árának. Álláspontom szerint ez azt is jelenti, hogy a közszolgáltatások árának megállapítása alapvetően közgazdasági kérdés. Tehát ellenőrzéseinken keresztül a közszolgáltatások rezsicsökkentésének megalapozottabbá tételéhez is hozzá kívánunk járulni.

A BKV ellenőrzését követően tavaly közösségi közlekedést biztosító gazdasági társaságokat ellenőriztünk. Összesen három számvevőszéki jelentést hoztunk nyilvánosságra ebben a témában, és számos egyéb közszolgáltatást nyújtó vállalat ellenőrzését kezdtük meg. Ezeket a számvevőszéki jelentéseket az idei évben ütemezetten hozzuk nyilvánosságra.

Az előzőekben bemutatott problémák nem egyediek, más területeken is hasonló hiányosságokat tártunk fel. Tavaly húsz kórháznál ellenőriztük az ellátás működtetésére fordított pénzeszközök felhasználását. Megállapítottuk, hogy az eszközpótlások elmaradása a későbbi működési tevékenység biztonságát veszélyezteti, illetve az önköltségszámítás és az utókalkuláció hiánya miatt nem ismertek az egyes egészségügyi szolgáltatások tényleges ráfordításai. A kórházak zavartalan, magas színvonalú működése valamennyi állampolgár érdeke és jogos elvárása. Ellenőrzéseinkkel és intézkedési kötelemmel járó javaslatainkkal e célok elérését kívántuk elősegíteni.

Tisztelt Ház! Gyakran hangoztatjuk, hogy a rend értéket teremt, az ellenőrzés pedig a rend megerősítésének alapja. Fontos, hogy tudatosuljon a közpénzt használókban: az ÁSZ előbb vagy utóbb, de ellenőrzi majd tevékenységüket. Az ellenőrzés hiánya ugyanis gyakran szabálytalan, célszerűtlen, átláthatatlan működéshez vezet, a tapasztalataink alapján is mondhatom ezt.

Az ellenőrzések tervezésében ezért olyan témák is fókuszterületté váltak, amelyeket az ÁSZ korábban nem vagy csak részben ellenőrzött.

(19.10)

Nem hagyunk fehér ellenőrzési foltokat. Így elmegyünk a kisebb településekre is, és ellenőrizzük a helyi települési, nemzetiségi önkormányzatokat, önkormányzati közszolgáltató vállalatokat, de ilyenek a gazdasági kamarák vagy például a színházi gazdasági társaságok.

2013-ban olyan területeket is ellenőriztünk, amelyek közvetlenül járulnak hozzá Magyarország versenyképességének javításához, a gazdasági növekedés felgyorsulásához. Természetesen itt is prioritási sorrendet kellett felállítanunk, az ellenőrzéseinket olyan területekre fókuszáltuk, ahol a legnagyobb hozzáadott értéket érhetjük el. Tipikusan ilyen terü-

let a versenyképes tudás megszerzése és hasznosítása, amely a foglalkoztatás növelésének fontos eleme.

A közfoglalkoztatás szerepe a tartós munkanélküliek foglalkoztatásában az elmúlt években egyre inkább felértékelődött, valamint a társadalmi közérdeklődés homlokterébe került. Ezzel összhangban a tavalyi évben a közfoglalkoztatás ellenőrzése során a kapcsolódó képzési programok támogatási rendszerének hatékonyságát, eredményességét is értékeltük. Ellenőrzésünk megállapította, hogy a közfoglalkoztatás a 2009 és '11 közötti időszakban kedvező hatást gyakorolt a foglalkoztatási arány és a munkanélküliségi ráta alakulására. Feltártuk ugyanakkor, hogy a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó képzésekre vonatkozóan az ellenőrzési időszak alatt elkülönítetten és rendszerszerűen nem gyűjtöttek adatokat. Számszaki célkitűzések és az erre vonatkozó adatok hiányában a képzéseknek a támogatási rendszer eredményességéhez való hozzájárulása nem volt mérhető.

Természetesen ez a megállapításunk sem maradt következmények nélkül, egy olyan információs rendszer kiépítése kezdődött meg, amely lehetővé teszi a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó célok teljesülésének nyomon követését.

Szintén a versenyképesség területét érintően ellenőriztük a szakképzési politika szakmai gyakorlati kapcsolatos célkitűzéseinek érvényesülését. Ennek lényege, hogy a tanulóknak a vállalkozásoknál szerzett szakmai gyakorlattal versenyképes tudásra kell szert tenniük. Éppen ezért a gazdasági kamarák ellenőrzése keretében a gyakorlati képzéseket szervező cégeknél is ellenőriztük a szakképzési hozzájárulás felhasználását. A Számvevőszék a kamarai ellenőrzés keretében két minisztériumnál, két országos és 16 területi gazdasági kamaránál, valamint 87 gazdálkodó szervezetnél folytatott helyszíni ellenőrzést. A gyakorlati képzésben részt vevő 87 gazdálkodó szervezetből sajnos 50-nél tártunk fel jogszabálysértést a szakképzési hozzájárulás bevallása és megalapozó nyilvántartása tekintetében.

A foglalkoztatási naplók hiánya és hiányos vezetése következtében 30 gazdálkodó szervezet esetében nem volt igazolható a tanulók gyakorlati foglalkoztatáson való rendszeres részvétele, mulasztása és értékelése. Az ellenőrzött szervezetek az ellenőrzött időszakban mintegy 2,2 milliárd forintot számoltak el szakképzési hozzájárulási kötelezettségük teljesítéséért, és ennek eredményeként közel 850 millió forintot igényeltek vissza. Az ÁSZ ez esetben is olyan területet ellenőrzött, ahol sok milliárd forintos támogatás felhasználásának ellenőrzése volt hiányos vagy elégtelen.

Tisztelt Képviselő Hölgy és Urak! Itt megállnék egy pillanatra. A mi felelőségünk is, hogy amennyiben egy szülő tizenéves gyermekét szakmát tanulni küldi, az valóban részt vegyen a gyakorlati képzésben, és minőségi, használható tudást sajátítson el. A mi felelőségünk az is, hogy az így kiképzett szakemberek jó munkát végezzenek, akár autót szerelnek, akár a hölgyek frizuráját készítik el. Az Állami Szám-

vevőszék dolga az ellenőrzés, javaslatétel és figyelemfelhívás, az önké pedig a jogi garanciák megteremtése.

Tisztelt Országgyűlés! A nyomkövethetőség mellett kiemelten fontos kritérium a közpénzügyi tervezés hatékonyságának növelése is. Ez elsősorban tényszerű, objektív és megalapozott elemzést igényel. Álláspontom szerint minden ellenőrzött közförinthez eredményességi kritériumokat és mérhető célokat kell társítani. A jelenlegi, gyorsan változó és kiszámíthatatlan nemzetközi gazdasági környezetben kulcskérdés a közpénzek - hazai és uniós forrásoknál egyaránt - tervezett, célszerű, hatékony és eredményes felhasználása. Ez ugyanis alapvetően befolyásolja a gazdasági növekedést, az ország fejlődési lehetőségeit. Tapasztalataink azt mutatják, hogy még mindig nem megfelelőek a közpénzügyi tervezés eredményességi kritériumai, a célok pedig nem minden esetben mérhetőek, ezért ezeket a mutatókat még fejleszteni szükséges.

A közpénzeket befektetésként kell kezelni, felhasználásuk során átlátható stratégiákra van szükség. Meg kell határozni a kitűzött célokat, a tervezett, számszerűsített eredményeket, ezeket pedig folyamatosan nyomon kell követni. Mérőszámokat kell kidolgozni, naprakész monitoring- és kontrollingszereket alkalmazni, valamint biztosítani a folyamatos ellenőrzést.

Tisztelt Képviselő! Az Állami Számvevőszék törvényben meghatározott feladata, hogy feladatkörében készített elemzésekkel, tanulmányokkal is támogassa a jó kormányzást, valamint a Költségvetési Tanács munkáját. Célunk, hogy az ellenőrzések mellett elemzéseinkkel, tanulmányainkkal, véleményalkotásunkkal is hozzájáruljunk az államadósság csökkentéséhez, hazánk versenyképességének erősítéséhez.

A Költségvetési Tanács munkájának támogatása keretében tavaly három tanulmányt és két elemzést készítettünk. Az államadósság mérséklését veszélyeztető tényezők szisztematikus feltárása során figyeltünk fel arra, hogy a monetáris politikának is vannak költségvetési kockázatai, mivel ha a monetáris politika megvalósítása a Nemzeti Banknak veszteséget okoz, akkor azt a központi költségvetésnek kell megtérítenie. Ez egy olyan reális veszélyt jelent, amely mellett nem mehetünk el szó nélkül, még abban az esetben sem, ha nincs jogosultságunk a monetáris politika ellenőrzésére.

Éppen ezért az ÁSZ egy tanulmányt készített, amelyben rávilágítottunk a kapcsolódó kockázatokra. Örömmel tapasztaltuk, hogy a Nemzeti Bank a monetáris politika alakítása során felhasználta a felvetéseinket, észrevételeinket. Tanulmányunk arra is rámutatott, hogy az adósságszabály jelenlegi kiszámítási módjának több technikai jellegű gyengesége van. Ehhez kapcsolódóan készítettünk egy megalapozó tanulmányt, amely az államadósság-szabály alkalmazásának elvi és gyakorlati problémáival foglalkozik. Tanulmányunkban az államadósság-szabály Alaptörvénnyel összhangban lévő továbbfejlesztésére tíz

javaslatot fogalmaztunk meg, ezek nyilvánosan is megismerhetőek mai nap is.

A jó kormányzást támogatta az a két konferenciánk, amely a költségvetési politika gazdasági növekedéssel kapcsolatos összefüggéseivel, illetve a hosszú távú államháztartási kockázatok felmérésével és kezelésével foglalkozott neves hazai és külföldi előadók bevonásával. Megítélésem szerint a Költségvetési Tanács és a Számvevőszék közötti szinergia a gyakorlatban is megvalósult, és ez nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a tanács 2013-ban is valamennyi döntését megalapozottan és konszenzussal hozta meg.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tanácsadó tevékenységünk másik hangsúlyos területe a közpénzügyek fejlődésének előmozdítása. Ennek érdekében több „jó gyakorlat” szemináriumot is szerveztünk. Hiszem és vallom, hogy a jó gyakorlatokat közkinccsé kell tenni, iránymutatást kell adnunk, hogy munkánk még eredményesebben támogathassa a közpénzügyi rendszer megújulását. Az előző év egyik kiemelkedő kezdeményezése volt az ÁSZ és a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium közös továbbképzési programjának megindítása. A szemináriumsorozat célja a helyi önkormányzatok integritásának megerősítése, működésük szabályszerűségének elősegítése volt. A húsz állomásból álló országos előadás-sorozat résztvevői a helyi önkormányzatok működését ellenőrző, felügyelő szervek, valamint a polgármesterek, a jegyzők és a pénzügyi vezetők voltak.

A Számvevőszék az integritásalapú közigazgatási kultúra megteremtése érdekében 2013-ban is elvégezte az integritásfelmérést, amelynek eredményéről egy összefoglaló tanulmányt is készítettünk. Expozém elején említettem az állampolgárok számára is érezhető változások támogatását, mint a Számvevőszék egyik végső célját.

(19.20)

Ez a szemlélet a tanácsadó tevékenységünkben is megjelenik. Az ÁSZ kezdeményezője és elkötelezett támogatója a hazai pénzügyi kultúra fejlesztése terén elindult projekteknek, a létrejövő kezdeményezések ugyanis a társadalom számos rétegeiben indíthatják el a pénzügyi kultúra színvonalának emelését.

A tavalyi év fő eredménye a pénzügyikultúrakutatás lezárása volt, amelynek eredményeként egyfajta láttelepet kaptunk annak a jelenlegi színvonaláról, mélységéről és pénzügyekkel kapcsolatos attitűdökről. A tavaly aláírt két együttműködési szándéknyilatkozattal további lépéseket tettünk a pénzügyi kultúra fejlesztésének érdekében.

Az elmúlt években fontos intézményi célkitűzés volt az innovatív gondolkodás és a folyamatos megújulásra való készségek megszilárdítása. A rendszeres, évente elvégzendő ellenőrzéseinket ennek megfelelően folyamatosan fejlesztjük. Minden évben újabb és újabb területek és szervezetek bevonásával

szélesítjük az elszámoltathatóságot. Vegyük például a központi költségvetés végrehajtásának ellenőrzését, amely során első ízben értékeltük a zárszámadási törvényjavaslat összeállításának a folyamatát, és a korábbi évhez viszonyítva több mint 140 milliárd forinttal megnöveltük az ellenőrzési lefedettséget.

A zárszámadási ellenőrzéshez kapcsolódóan elkészítettünk egy tanulmányt, amely a zárszámadás makrogazdasági összefüggéseit mutatta be, kitékintést adva a 2013-as évre vonatkozóan is. A tanulmánnyal azokat a felmerült igényeket elégítettük ki - itt a parlamentben elhangzottaknak megfelelően -, miszerint a zárszámadási jelentésben elemezni kellene a számok mögött meghúzódó gazdasági, költségvetési folyamatokat.

Tisztelt Képviselők! Végezetül kérem, engedjék meg, hogy néhány gondolat erejéig kitérjek az elmúlt években végrehajtott szervezetfejlesztési eredményeinkre, valamint a kommunikációs tevékenységünkre. Az elmúlt három évben a vezetői szintek csökkentésével és az igazgatósági tagozódás megszüntetésével mátrixjellegű szervezeti struktúrát alakítottunk ki, ahol a munkavégzés projektszerűen történik. A kialakított szervezeti struktúra megfelelően támogatja a rugalmasságot és a változó feltételekre történő gyors reagálást. Ehhez át kellett alakítanunk a tervezési rendszerünket, vagyis át kellett térnünk a gördülő tervezésre, amelyet a kockázatelemzésen alapuló témaválasztás alapoz meg.

Pontosan el kellett határolnunk a feladat- és felelősségi köröket, szabványosítani, egységesíteni kellett folyamatainkat. Ezzel összhangban szakaszokra bontottuk a teljes ellenőrzési folyamatot, a tervezéstől egészen a hasznosulás nyomon követéséig. Megszüntettük az elkülönített minőségbiztosítást, és a szervezet valamennyi szintjén érvényesülő minőségirányított működést helyeztük a középpontba.

Az ellenőrzési módszertani dokumentumok megújítása is folyamatos, hiszen az irányadó nemzetközi sztenderdek változását a Számvevőszéknek is figyelembe kell vennie. Aktív szereplői vagyunk a számvevőszékek nemzetközi közösségének, széles körben megosztjuk a tapasztalatainkat, innovatív kezdeményezéseinket, illetve mások jó gyakorlatait adaptáljuk a saját működésünkben. Ez különösen a módszertanok megújításánál elengedhetetlen, hiszen Magyarországon is - mint minden országban - egy számvevőszék tudja végezni a munkáját, és így mástól kell tapasztalatokat szerezni.

Tisztelt Országgyűlés! Céljaink elérése érdekében elengedhetetlen, hogy stratégiai területként kezeljük a társadalmi szintű tájékoztatást. A kommunikációs tevékenységünket tudatosan tervezett, egymásra épülő alapelvek szerint építjük fel, és a gyakorlati megvalósítás során törekedünk a folyamatos innovációra, a modern technológiák alkalmazására. Emellett folyamatosan mérjük és elemezzük az elért eredményeket.

Egy innovációt mindenféleképpen ki szeretnék emelni, ez pedig az elektronikus sajtótájékoztatók

rendszere, amely az egyes települések, megyék közvetlen információval való kiszolgálását és a nyilvánossághoz való eljuttatását segítő új eszköz. Ez nagyon sokban támogatta azt, hogy a közvetlenül érintettekhez közvetlenül eljussanak a Számvevőszék jelentéseinek megállapításai és javaslatjai.

Az intenzív információáramlás biztosítása és a tapasztalataink széles körű megosztása azért is rendkívül lényeges, mert ezáltal minden közpénzfelhasználóra hatni tudunk. A potenciális ellenőrzöttekhez eljut a hírünk, megtudhatják, mit találtunk máshol az ellenőrzéseink során. Ezáltal pedig beindulhat egyfajta öntanulási folyamat, amely során javíthatják a saját működésüket, szabályozottságukat, tanulhatnak mások hibáiból. Ennél költséghatékonyabb ellenőrzési hasznosulás aligha létezik.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Hölgyem és tisztelt Uraim! Az Állami Számvevőszék 2013-ban is a törvényekkel összhangban működött, ugyanakkor nem elégedett meg pusztán a kötelező feladatok teljesítésével. Mindvégig oly módon folytattuk tevékenységünket, hogy azzal érezhető hatást gyakorolhassunk a mindennapokra, azaz az elvégzett számvevőszéki munka hasznosuljon.

Ebből adódóan aktív szerepet vállaltunk a közpénzügyi helyzet megszilárdításában, hazánk pénzügyi kultúrájának fejlesztésében. Hozzájárultunk ahhoz, hogy a pénzügyi kiszolgáltatottság egyéni szinten csökkenjen, mérsékelve a nemzetgazdasági kockázatokat. És azt külön üdvözljük, hogy a Gazdasági bizottság határozatában is erre felhatalmazást adna a jövőre vonatkozóan, megerősítve e szándékunkat és képességünket.

Biztosíthatom önöket, hogy a jövőben is ennek szellemében, az állampolgárok jóléte és Magyarország fenntartható fejlődése érdekében fogunk dolgozni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, Domokos László elnök úr. Jó estét kívánok! Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tiffán Zsoltnak, a Gazdasági bizottság előadójának, a H/1702. számú határozati javaslat előterjesztőjének.

TIFFÁN ZSOLT, a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Gazdasági bizottság október 21-én megtárgyalta a B/125. számú beszámolót. A vitában elhangzott, hogy a két éve elfogadott, az Állami Számvevőszékről szóló új törvény lehetővé tette egy hatékonyabb intézményrendszer kialakítását. Így többek között lehetővé vált az önkormányzati rendszer hatékonyabb ellenőrzése is.

A bizottság a beszámolót megfelelőnek, az Állami Számvevőszék által kitűzött célokat helyesnek ítélte meg. A Gazdasági bizottság a H/1702. számú, „Az Állami Számvevőszék 2013. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről” című beszámoló elfogadásáról szóló határozati

javaslatot egyhangúlag támogatta. Elnök úr, köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A kormány képviselője jelezte, hogy hatáskörének hiányában nem kíván hozzászólni.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 30 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Cseresnyés Péter képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

CSERESNYÉS PÉTER, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Domokos László elnök úr az exorzéjában annyira részletesen ismertette az intézmény működéséről, tevékenységéről szóló beszámolót, hogy én csak néhány területen szeretném hangsúlyozottan kiemelni azt, ami a beszámolóban, a jelentésben olvasható.

2011-ben hatályba lépett az új számvevőszéki törvény. Ennek, valamint az elvárásoknak és a menedzsment döntése alapján magának a szervezetnek is meg kellett újulnia. A szervezeti megújuláson túl azonban a tartalmi tevékenységét is változtatnia kellett. Így új területeken kellett segíteni a közpénzek hasznosulásának, felhasználásának átláthatóságát. Javítani kellett mindezt úgy, hogy - ahogy Domokos elnök úr fogalmazott - véget kell vetni a következők nélküli ellenőrzések korszakának. Így az Állami Számvevőszék - mint külső ellenőrzést végző szerv - ellenőrzi a közpénzek felhasználásának megfelelő módját, ellenőrzi és egyben felvilágosít, segít a további gazdálkodási folyamatban. Ez alapján, ennek eredményeképpen az ellenőrzés mellett a tanácsadói szerep megerősödését tapasztalhattuk az elmúlt évben.

Nézzük, e változást jelentő új munkamódszer, filozófia alapján mik voltak az Állami Számvevőszék 2013. évi szakmai tevékenységének hangsúlyos pontjai. Az Állami Számvevőszék a tavalyi évben növelte a számvevőszéki ellenőrzések számát azért, hogy egyre több helyen induljon el a közpénzügyek rendbetétele.

(19.30)

Ennek jelentős részét, 90 százalékát az önkormányzatok ellenőrzése tette ki. Ezek az ellenőrzések a legkockázatosabb területekre terjedtek ki, így a vagyongazdálkodásra, a pénzügyi helyzetre és a belső kontrollrendszerre. Az Állami Számvevőszék nagy hangsúlyt fektetett az államadósság növekedése szempontjából kockázatot jelentő területek ellenőrzésére is. Az önkormányzati adósságvállalás előtt az önkormányzati rendszer jelentős költségvetési kockázatot jelentett minden évben. Ugyanakkor az adósságkonszolidációt követően is alapvető fontos-

ságú az adósságállomány újratermelődésének megakadályozása. Ebben végzett jelentős munkát figyelemfelhívással az ellenőrzések során az Állami Számvevőszék.

Jelentős erőforrásokat fordított az ország versenyképességének javítása szempontjából meghatározó területek ellenőrzésére, hozzájárulva ezzel az államadósság kinövésének elősegítéséhez. Példa erre, hogy az Állami Számvevőszék 2013-ban kiemelten vizsgálta a közfoglalkoztatást és a hozzá kapcsolódó képzési programok támogatási rendszerének hatékonyságát. A vizsgálat megállapította, hogy a támogatási rendszer hatékonyan járul hozzá az aktív korúak foglalkoztatásba történő bevonásához, ennek eredménye, hogy a vizsgált időszakban közel 150 ezer fővel nőtt a közfoglalkoztatásban érintettek száma. Az önkormányzatok és az önkormányzati cégek, intézmények eladósodására vonatkozó ellenőrzés is e hatékonyságjavítást célozta.

A következő terület, amit szeretnék kiemelni, az pedig az, hogy az Állami Számvevőszék 2013-ban vizsgálta a Magyar Nemzeti Bank működését is. Az Állami Számvevőszék megállapította, hogy a Magyar Nemzeti Bank működése korábban két szempontból sem volt törvényes. Az MNB iratkezelési gyakorlata 2012 decemberéig az előző vezetés idején nem felelt meg a jogszabályi előírásoknak, valamint a Magyar Nemzeti Bank 2008 és 2010 között felhatalmazás nélkül, hatáskörét túllépve, üzleti titoknak minősülő adatokat adott át az IMF-nek. A jegybank iratkezelési szoftvere nem rendelkezett az előírt tanúsítvánnyal. Nem volt törvényes, hogy a Magyar Nemzeti Bank a nemzetközi szervezetektől, a magyar állam által lehívott hitelekkel kapcsolatban, a hitelintézeti törvény előírásait megsértve, üzleti titok körébe tartozó adatokat adott át az IMF-nek.

Ezen túl más területen több elemzéssel és tanulmánnyal támogatta a Költségvetési Tanács munkáját az Állami Számvevőszék, rávilágítva a költségvetési kockázatokra. Számos konferenciát, ahogy hallottuk, és egyedülálló szeminárium sorozatot indított a jó gyakorlatok közkinccsé tétele érdekében, iránymutatást adva az ellenőrzött szervezeteknek.

Szakmai tevékenysége számokban. Néhány példát szeretnék fölhozni, esetleg olyat is, amit már Domokos László elnök úr elmondott. Az Állami Számvevőszék 192 jelentést hozott nyilvánosságra, szemben a 2012. évi 112-vel. Ez jelentős mutatójavítást jelentett. Ez azt jelentette, hogy lényegesen hatékonyabban dolgozott maga az Állami Számvevőszék is. 347 címzettnek 2249 intézkedési kötelemmel járó, megállapításon alapuló javaslatot tett, amelyek közül 68 vonatkozott felelősség felvetésére. 174 önkormányzati témájú számvevőszéki jelentést hozott nyilvánosságra. 20 helyszínes, közös továbbképzési programot indított, szorosán együttműködve a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériummal.

Nézzük szakmai tevékenységük és működésük néhány területét! 2013 a második olyan teljes esztendő volt, amikor az Állami Számvevőszék megújult

jogszabályi környezetben látta el feladatait. Az előző évekhez képest több helyen indult el a közpénzügyek rendbe tétele, és egyre több ügynevezett jó gyakorlat volt tapasztalható az ellenőrzöttek részéről. Az ellenőrzésen, tanácsadáson túl a jelentések hozzájárultak a törvényalkotási folyamat eredményességéhez is. Ahogy elhangzott, 2013-ban 50 bizottsági ülésen 47 számvevőszéki dokumentumot vitattak meg valamilyen formában az országgyűlési képviselők.

Az államadósság növekedéséhez az önkormányzatok és a többségi állami, önkormányzati tulajdonban álló gazdasági társaságok eladósodása nagymértékben hozzájárult és hozzájárul, így az önkormányzatok gazdálkodása jelentős kockázatot jelent és jelentett is az államháztartás egyensúlyára a korábbi években. Ezért az elmúlt években az ÁSZ kiemelt figyelmet fordított az önkormányzati alrendszer ellenőrzésére. 2013-ban, mint ahogy elhangzott, 174 önkormányzati témájú számvevőszéki jelentés készült, az önkormányzati eladósodottság súlyos problémáinak tényszerű feltárásával az ÁSZ is hozzájárult, hogy az önkormányzati adósságok átvállalására sor került.

Mint ahogy Domokos László elnök úr felszólalásában is elhangzott, az ÁSZ 2013-ban fokozott figyelmet fordított a többségi önkormányzati tulajdonban lévő gazdasági társaságok ellenőrzésére, ami több szempontból is aktuális volt. Egyrészt e társaságok nyílt vagy rejtett eladósodása kockázatot hordozott, mivel ezek a tételek hozzájárulhatnak az államadósság növekedéséhez. Másrészt, ami ugyancsak elhangzott, az ellenőrzések élesen rávilágítottak olyan problémás területekre, mint az önköltségszámítás vagy az elmaradó eszközpótlás, ami ügynevezett rejtett eladósodáshoz vezethet.

2013-ban olyan területeket is ellenőrzött az ÁSZ, amelyek közvetlenül járultak hozzá Magyarország versenyképességének javításához, a gazdasági növekedés felgyorsulásához. Tipikusan ilyen terület a versenyképes tudás megszerzése és hasznosítása, amely a foglalkoztatás növekedésének fontos eleme. Ezzel összhangban egy másik területen a tavalyi évben a közfoglalkoztatás ellenőrzése során a kapcsolódó képzési programok támogatási rendszerének hatékonyságát, eredményességét is értékelte a Számvevőszék. Szintén a versenyképesség területét érintően került ellenőrzésre a hangsúlyos szakképzési politika fontos, gyakorlattal kapcsolatos célkitűzésének érvényesülése. Fontos terület, és sok jó szakképzést adó szervezetnek, cégnek kell ebben a tevékenységben részt vennie.

Ezeket túl az ÁSZ törvényben meghatározott feladata az is, hogy a feladatkörében készített elemzésekkel, tanulmányokkal is támogassa a jó kormányzást, valamint a Költségvetési Tanács munkáját. Mint ahogy elhangzott, a Költségvetési Tanács munkájának támogatása keretében tavaly három tanulmány és két elemzés is készült. Az ÁSZ minden évben újabb és újabb területek és szervezetek bevonásával szélesíti az ellenőrzést és az elszámoltatható-

ságot. Így a korábbi évhez viszonyítva több mint 140 milliárd forinttal megnövekedett az ellenőrzési lefedettség.

Megállapíthatjuk, hogy az Állami Számvevőszék 2013-ban is a törvényekkel összhangban működött, ugyanakkor nem elégedett meg pusztán a kötelező feladatok teljesítésével. Mindvégig oly módon folytatta tevékenységét, hogy azzal érezhető hatást gyakorolhasson a mindennapokra, azaz az elvégzett számvevőszéki munka hasznosuljon. Ebből adódóan aktív szerepet vállalt a közpénzügyi helyzet megszilárdításában, hazánk pénzügyi kultúrájának fejlesztésében.

A felsorolt tények és érvek alapján ajánlom képviselőtársaim figyelmébe a beszámolót, és kérem, hogy támogassák az ÁSZ további munkáját. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Cseresnyés képviselő úr. Most megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az Állami Számvevőszék 2013. évi tevékenységéről szóló, B/125. számú beszámoló megvitatását szeretném én is azzal a ténymegállapítással kezdeni, hogy 2013 volt a második olyan teljes év, amelyben az Állami Számvevőszék az új törvényi szabályozás alapján kibővített jogkörrel, anyagiakban is kifejezhetően szélesebb lehetőségekkel működött.

(19.40)

A Fidesz többségű Országgyűlés ugyanis a korábbi aktív fideszes politikus által vezetett ÁSZ-nak adott pénzt, paripát, fegyvert, így elméletileg még magasabb színvonalú, még hatékonyabb munkavégzés lett volna elvárható az Országgyűlés legfőbb pénzügyi és gazdasági ellenőrző szervétől.

Az ÁSZ-ra vonatkozó, 2011-ben elfogadott törvénnyel egy erősen centralizált szervezet jött létre, aminek nem mond ellent a most bejelentett mátrix-szerveződés sem, mert a tetején ott az elnök. Az elnök számára biztosított széles körű jogkörök és nagyfokú pénzügyi függetlenség jelentős mozgásteret teremtett az ellenőrzések meghatározásához és elvégzéséhez. Mint ahogy mi korábban is jeleztük, mindez azonban nem feltétlenül jelenti az államháztartás gazdálkodásának és a nemzeti vagyon kezelésének magasabb szintű, magasabb színvonalú és alaposabb ellenőrzését.

Az előttünk fekvő, első ránézésre kifejezetten tetszetős, fényképekkel, betétekkel, magyarázó szövegekkel ellátott beszámoló sajnos a korábbi aggodalmainkat, félelmeinket támasztja alá. Az Országgyűlés elláthat szinte bármilyen jogositványokkal és

eszköztárral egy ellenőrző szervezetet, de nagyon sok múlik a munka eredményessége szempontjából a működést meghatározó vezetőn.

A korábbi szabályozás alapján az akkor működő Állami Számvevőszéknek kisebb költségvetése, a tisztségviselőknek alacsonyabb bérezése, a szervezetnek kevesebb jogosítványa volt az ellenőrzések megállapításainak következményeivel kapcsolatban. Ezzel együtt az a szervezet olyan munkát végzett, amely során valóban megpróbálták betölteni a számvevőszéki intézmény valódi funkcióját. Vizsgálataik során valóban súlyos, nagy jelentőségű ügyeket vizsgáltak, nem törődtek azzal, hogy a vizsgált terület vagy téma kényelmetlenséget okozhat az aktuális állami vagy önkormányzati vezetésnek, hiszen javaslataik létező problémákra mutattak rá, megjelölve sokszor a helyes megoldást is. Minderről az Országgyűlés pedig évente részletes beszámolót kapott.

Kovács Árpád elnöksége alatt az Országgyűlés valóban alapos jelentéseket kapott. Elég, ha összehasonlítjuk az ő elnöklése idején készített éves jelentéseket az előttünk fekvő jelentéssel. Az akkor 220-240 oldalas jelentéssel szemben a jelenlegi 74 oldal terjedelmet tartalmaz. *(Cseresnyés Péter közbeszól.)*

A probléma alapvetően nem azzal van, hogy kevesebbet kell olvasnunk, ez még nem lenne baj. A probléma az, hogy a közpénzekkel való gazdálkodás helyzete az utóbbi két évben jelentősen romlott. Az ÁSZ ugyanakkor elsiklik a problémák felett, és nem a valós, nagy jelentőségű ügyekkel foglalkozik, ezeket néha figyelmen kívül hagyja. Ezért volt érdekes elnök úr beszámolójában, hogy „nem hagyunk fehér ellenőrzési foltokat”. Majd szeretnék néhányra rámutatni, ahol mi úgy érezzük, hogy hagytak. Az Állami Számvevőszék működésében ennyit jelenthet, ha egy, korábban a pártoktól és a kormánytól független szervezet élére nem független szakember, hanem korábbi pártpolitikus kerül, nagyobb döntési szabadsággal felvértezve.

Az MSZP képviselőcsoportjának az Állami Számvevőszék 2013. évi beszámolójával tehát az a legnagyobb problémája, hogy nem ad valódi, értékelhető áttekintést a közpénzekkel való gazdálkodás ellenőrzéséről, a megállapításokról és azok következményeiről, nem foglalkozott az ÁSZ az igazán jelentős ügyek ellenőrzésével. Az ÁSZ-nak tehát a rendelkezésére bocsátott pénz, paripa, fegyver ellenére nem sikerült lefednie minden olyan jelentős területet, ahol valóban jelentős közpénzekkel történő gazdálkodás folyik.

Szeretnék három konkrét példát kiemelni ezek közül, elsőként a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap gazdálkodásának ellenőrzési hiányát.

A kormány 2010-ben döntött arról, hogy elvonja közel hárommillió ember időskorra félretett megtakarításait, és azt államadósság-csökkentésre, illetve folyó költségvetési kiadásokra fordítja. Ennek érdekében jött létre 2010 decemberében a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap, amely átvette a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe visszalépett ma-

gán-nyugdíjpénztári tagok mint természetes személyek portfólióját képező eszközöket, a teljes vagyont. Az alap a részére átadott eszközök felett az átadással tulajdonjogot szerzett, azok kizárólag a 2010. évi CLIV. törvényben meghatározott célokra használható fel. Az alap kezelője az Államadósság Kezelő Központ, legfőbb döntéshozó szerve az alap irányító testülete. Az irányító testületet illeti meg az alap vagyona feletti rendelkezési jogosultság; az alap működését és gazdálkodását az Állami Számvevőszék ellenőrzi, a törvény szerint.

A Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap működését és gazdálkodását ugyanakkor az ÁSZ valójában nem ellenőrzi, mivel sem a 2011. évi jelentésében, sem a 2012. évben, sem a 2013. évben, az előttünk fekvő beszámolóban nincs megemlítve, hogy az ÁSZ foglalkozott volna a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alappal. Véleményünk szerint ez nagyon súlyos mulasztás, mert ez az alap rendkívül jelentős mennyiségű közpénzzel gazdálkodott, illetve gazdálkodik, működéséről, annak szabályszerűségről, valamint gazdálkodásáról csak korlátozott információi vannak ennek ellenére az Országgyűlésnek.

Úgy gondoljuk, hogy a számvevőknek nemcsak az egy-két milliárdos ügyekre, hanem az ennél ezerszeresen nagyobb ügyekre is kellene időt és energiát fordítania, hiszen a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap az éves GDP több mint 10 százalékának megfelelő közel 3000 milliárd forintot vette át a pénztárártól, és mára ebből a vagyomból csak 100 millió forint van meg. Eközben bevallottan történt egy 18,4 milliárd forintos vagyonvesztés, és a meglévő csomagban lévő értékpapírokat sem sikerült legalább az átvételkorin értéken eladni, így akár több száz milliárd forintos veszteség is érhetne az államot, amiről az ÁSZ nem adott számot.

Mindez számos kérdést vet fel, amelyre az adhatna megnyugtató választ, ha az Állami Számvevőszék munkatársai alaposan górcső alá vennék ennek a szervezetnek is a működését.

Úgy gondoljuk, hogy az alap működésének szabályozottságával kapcsolatban meg lehetne vizsgálni, hogy mennyire volt előkészített és szabályszerű a működés. Így például a következő kérdésekre kellene választ adni.

Hogyan lehet az, hogy a 2010. december 22-én felállított alap megkezdte úgy a működését, hogy a működésének részletes szabályairól szóló rendelet csak lényegesen később, 2011. május 31-én jelent meg a Magyar Közlönyben?

Hogyan fordulhatott elő, hogy az alap kezelőjeként kijelölt Államadósság Kezelő Központ Zrt. a végrehajtási rendelet és az alap irányító testületének döntése nélkül döntött egy piaci szereplőnél történő 400-500 milliárd forintos letétkezelői szolgáltatás igénybeviteléről?

Hogyan fordulhatott elő, hogy megkezdődött 2011 júniusában a vagyonelemek piaci értékesítése úgy, hogy az alap értékesítési stratégiáját csak 2011 októberében fogadta el az irányító testület?

Hogyan fordulhatott elő, hogy a kockázatkezelési szolgáltatást végző szereplővel csak az értékesítések megkezdése után szerződött az alap?

Hogyan fordulhatott elő, hogy az alap kezelője csak 2011 októberének végén fogadta el az alapra vonatkozó ügyviteli szabályzatát?

Terhel-e valakit felelősség a vagyronvesztésért, illetve a nem megfelelő szabályozásból eredő veszteségért?

Hogyan fordulhatott az elő, hogy az alap irányító testületi elnöki tisztségét - öt hónapon át szinte észrevétlenül - összeférhetetlenül töltötte be egy bizonyos kiváló szakember, aki azóta már az Eximbankot vezeti?

Ezek csak példálózó kérdések, de jól mutatják, hogy míg a korábbi aktív fideszes politikusból lett ÁSZ-elnök vezetésével működő számvevők néhány-milliós ügyekkel vannak leterhelve, az igazán jelentős közpénzfelhasználás ellenőrzésére nem jut energia vagy figyelem.

(19.50)

Úgy gondoljuk tehát, hogy az Állami Számvevőszéknek lett volna feladata a Nyugdíjreform és Adósságsökkentő Alap működésének ellenőrzésével kapcsolatban is. Erre azonban számunkra ismeretlen okból nem tudtak időt szakítani. Mindezt rendkívül sajnálatosnak, sőt pótolandónak tartjuk.

A másik ilyen nagyjelentőségű ügy az E.ON-vásárlás. Az ÁSZ nem foglalkozott ezzel a jelentős, nemzeti vagyont érintő ügylettel, mint például az E.ON egyes gázipari érdekeltségeinek megvásárlása. Márpedig 2013-ban ez volt az egyik legnagyobb horderejű állami intézkedés, ami közpénzek felhasználásával, sőt költségvetési pénzek felhasználásával is járt. Ahogyan az a sokáig titkolt, de az idén augusztusban kiperelt anyagok alapján megismert előkészítő dokumentumokból is látszik, tényleg sokkal drágábban vette meg a magyar állam ezeket a cégeket, mint amennyit valójában értek. A Nemzeti Vagyonkezelő szerint szabálytalan volt már az előkészítés is, és felvetődik a tiltott állami támogatás kérdése, a tárolókat pedig, úgy tűnik, azért vette meg a kormány, hogy egy részüket nem is használja, azt bezárja, vagy legalábbis műszakilag rossz állapotban tartja. Összességében tehát az Orbán-kormány nagyon rossz, míg az E.ON nagyon remek üzletet kötött.

Mi az oka annak, hogy az ÁSZ nem foglalkozott ennek a tranzakciónak a megvizsgálásával? Az elnök úr által vezetett ÁSZ nem akart kellemetlenséget okozni a korábbi pártelnöke által vezetett kormánynak? Mi lehet az oka, hogy egy ilyen nagyon jelentős - a későbbiekben szakmailag is szeretném kifejteni -, összetett üggyel nem hajlandó foglalkozni az ÁSZ? Van sok furcsaság ebben a megvásárlási történetben.

Az eddig rejtgetett vagyonértékelések, kockázatelemzések, összefoglaló anyagok alapján úgy tű-

nik, ha Orbán Viktor kormánya hallgatott volna azokra a megállapított tényekre, számításokra, amelyek most világossá váltak, nem vásárol ennyiért ilyen üzletet. Sőt, inkább pénzt kér azért, hogy a nyakába vegye ezt a gigantikus költségelemet. A teljes üzlet 460 milliárdot vitt el, ebből 260 milliárd volt a tényleges vételár, míg mindössze 110 milliárd a részvények értéke. Pedig a most nyilvánosságra került kalkulációkból világosan kiderül, 111 milliárdot az E.ON Földgáz Trade és az E.ON Földgáz Storage együttesen legfeljebb az E.ON álmaiban érhetett: abban az esetben, ha semmilyen kockázat nem lengi körül ezt a vásárlást. Márpedig valójában más sem lengte körül a vásárlást, mint kockázat és kockázat. A Magyar Nemzeti Vagyonkezelő szó szerint leírta a következőt: „A két társaságra megállapított értéktartományba a jelenleg ismert vételár csak a legkedvezőbb feltételek feltételezése esetén esik, nem tükrözi az ügyletben rejlő kockázatokat. Ezért a cégek értéke valahol a mínusz 355 milliárd és a plusz 111 milliárd forint közé esik.”

A nyilvánosságra hozott papírokból kiderül, az Orbán Viktor és Johannes Teyssen között 2012 novemberében kormányfelhatalmazás nélkül megkötött szándéknyilatkozatban az E.ON rögzítette, hogy egyedül akkor adja el a cégeit, ha az összesített vételár 875 millió euró. Vagyis 260 milliárd forint, pontosan annyi, amennyit végül a kormány ki is fizetett a németeknek. Ehhez képest a kormány képviselői még hónapokkal később is arról beszéltek, ez csak egy lehetséges maximumár, valójában folyik a cégek átvilágítása, és mivel hatalmas tranzakcióról van szó, alaposan mérlegelik, hogy mennyibe kerülnek valójában. Csak a teljesen jogos és piaci értéket hajlandó az állam kifizetni, mondták akkor. Megismerve most a dokumentumokat, nem találni bizonyítékokat Orbán Viktor állításának megtámogatására, miszerint a nemzetközi könyvvizsgálók által megállapított ár alatt sikerült volna megvenni ezeket a cégeket.

Egy másik furcsaság, hogy az E.ON úgy írta alá a szándéknyilatkozatot Orbán Viktor miniszterelnökkel, benne a 875 millió eurós vételárral, vagyis 260 milliárd forintnak megfelelő árral, hogy a legfontosabb dokumentumokba nem is kapott betekintést. Vagyis Orbán Viktor úgy ígerte meg a vásárlást és az árat, hogy nem álltak rendelkezésére a cégek értékét alapvetően befolyásoló legfontosabb információk. Hegmanné Nemes Sára vagyonpolitikáért felelős államtitkár a Költségvetési bizottság 2013. februári ülésén ugyan még azt mondta, komoly szakértői vizsgálat folyik, az anyagok az utolsó percig üzleti titkot képeznek, azokat csak a beavatottak láthatják a titokszobában. Ott viszont természetesen az állam minden részletes anyag hozzáféréséhez garanciákat kért. Csakhogy a szándéknyilatkozatból kiderült, a magyar állam mint vevő, valójában nem ismerhetett meg a titokszobában ténylegesen minden anyagot. A szándéknyilatkozatban az E.ON kikötötte, bizonyos szerződések csak a részvényadásvételi szerződés aláírása után ismerhetők meg.

Ami után viszont már nem módosíthatók az adásvételi szerződés már kitárgyalt feltételei. Ezeket az E.ON tehát már csak azután adta oda, hogy Orbán Viktorral aláírták a szándéknyilatkozatot, benne a rögzített 875 millió eurós vételárral. A rendelkezésre bocsátott új információk alapján viszont kiderült, az E.ON gázkereskedő cége jelentősebb veszteségeket szenved el az úgynevezett take-or-pay vállalások miatt, mint az korábban ismert volt. A Magyar Nemzeti Vagyonkezelő feljegyzésében megjegyzi, az átvilágítás első szakaszában nem is álltak rendelkezésre a releváns beszerzési szerződések, csak anonimizált összefoglalók, amelyek a leglényegesebb feltételeket nem tartalmazták.

A nyilvánosságra került, korábban titkos dokumentumokból az derül ki, ezekkel az adatokkal korigálva a cég 2013. szeptember 30-ai vállalatértéke, vagyis a saját tőke és a nettó hitelállomány együttes értéke a már említett mínusz 355 milliárd és a plusz 111 milliárd forint között van, tehát köszönő viszonyban sincs a kifizetett vételárral, azaz mínusz 1245 millió euró és 389 millió euró között helyezkedik el. Ennél értékesebbnek legfeljebb a bizalmas szerződések megismerése előtt tűnhetett ez a cég, azt követően semmiképpen.

A harmadik ilyen terület az úgynevezett trafikmutyik ügye. Kizárólag jobbító szándékkal szükséges felhívni az Állami Számvevőszék figyelmét erre az ügyre, amelynek körülményeit, folyamatát a jövőben mindenképpen hasznos lenne vizsgálni. Ez pedig nem más, mint a dohánykoncessziók kiosztásának a folyamata. A törvény létrehoz egy koncessziós jogot, ami a nemzeti vagyon része. Ennek a hasznosulását, értékesülési folyamatát nagyon sok olyan elem lengi körül, ami a közpénzakkal, a közvagyonnal történő felelős gazdálkodás feltételeinek nem tesz eleget. Úgy gondoljuk, hogy a nemzeti vagyonnal történő gazdálkodás keretében az ÁSZ-nak is vizsgálatot kellene folytatnia a vagyonhasznosítás körülményeinek, eredményének ellenőrzése érdekében.

Tisztelt Elnök Úr! A vagyongazdálkodással az önök beszámolója kevesebb, mint másfél oldalon foglalkozik, azon belül is a Nemzeti Vagyonkezelőnek a része, ha A4-es sorokban nézzük, tíz sor. Úgy gondoljuk, hogy ez nem elegendő. Amit ön mondott a közpénzügyi tervezésről: ezen a területen is szeretném figyelmébe ajánlani, az elmúlt négy évben én minden félévben megkérdeztem a minisztériumok költségeit, ugyanis 2010-ben volt egy olyan nyilatkozat, sőt kormányhatározat is volt rá, hogy a takarékoság jegyében tilos minden minisztériumi beszerzés. Nos, a négy év alatt összesítetten több mint 100 milliárdot költöttek el a minisztériumok, majdnem azt mondhatjuk, hogy stikában, mert ha én nem kérdezem meg, akkor ez sehol másutt nem kap nyilvánosságot.

Nagyon érdekes, amit mondott a tanácsadótevékenységről. Ezt mindenképpen folytatni kell, a best practice, vagy a legjobb gyakorlat elve valóban követendő, de ha ezt hirdetik, akkor nagyon ajánlom

figyelmükbe ezt a három fajsúlyos ügyet, ami talán veszteségre - nem akarom azt mondani, hogy korrupciógyanúra, de ahol ekkora pénzek mozognak, az is felmerülhet - utal, és legalábbis a szakmai tisztánlátás és a törvényesség nyomán követése érdekében az önök feladata lesz. S mindehhez nagy örömmel hallottam, hogy fontosnak tartják a társadalmi szintű tájékoztatást. Kérem, ezekre vonatkozóan is tegyenek ennek eleget.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(20.00)

ELNÖK: Köszönöm, Józsa képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja jelezte, hogy nem kívánja ismertetni a frakció álláspontját.

Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Sajnálom, hogy e nagyon fontos napirend esetén a Ház már kissé foghíjas, tehát igen szűk körben fogunk vitatkozni egyébként nagyon fontos stratégiai kérdésekről, a nemzeti vagyonleltártól kezdve az ellenőrzés átalakulásán át számtalan kérdést lehetne érinteni. A legfontosabb kiindulópont talán az, amire itt mindenki kíváncsi lehet, hogy mit kapott az Országgyűlés - idézőjelben - azért a 7,7 milliárd forintnyi költségvetési támogatásért, amit ez a szervezet egyébként jogosan kaphatott, merthogy a működése alátámasztotta ezt a kiutalást. És nyilvánvaló, hogy az illetékes bizottság... - lévén magának az Országgyűlésnek kellene megítélnie e tevékenység milyenségét, e tekintetben kissé sajátos helyzet állt elő, hiszen most a Gazdasági bizottság volt az a plénum, amely elől kiindult ez az egész folyamat, viszont minden normális országban - és itt ezt is tegyük idézőjelbe - vagy állandó számvevőszéki bizottsága van a parlamentnek vagy pedig egy olyan költségvetési bizottsága, amely számvevőszéki albizottsággal rendelkezik.

Nálunk ez nem mondható el, a furcsa átalakulásokat követően most egy ilyen „sok bába közt elvész a gyerek” állapot alakult ki egy kicsit. Az Egyesült Királyságban például két állandó bizottság is foglalkozik ezzel a kérdéskörrel, és látható az is, hogy nálunk a Számvevőszék újbóli felállítása, 1989 óta vagy önálló bizottságként, vagy mint mondtam, költségvetési, pénzügyi, adóbizottság albizottságként működött az ÁSZ-ügyekben illetékes grémium. Ennek ellenére a Gazdasági bizottságtól a bizalmat megkapta az a beszámoló, amelynek nevezett valami, ami előttünk van, de nyilvánvaló, hogy már ott is felvetettünk olyan kérdéseket, amelyek tisztázásra szorulnak, és most is fel kívánok vetni pár olyat, amelynek pozitív

irányú tisztázása esetén akár még támogatható is lenne az, ami elének kerül, ha viszont ez a feloldás nem sikerül, akkor a kezdeti bizalom is el fog párologni, értelemszerűen.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Látható tehát, hogy a határozati javaslat normaszöveg-tervezete abból indul ki, hogy az Országgyűlés megállapítja, hogy az ÁSZ a törvényi kötelezettségeit teljesítette - erről lehet majd egyrészt vitatkozni -, másrészt pedig van egy másik deklaráció előttünk, amely szerint az Országgyűlés elismeri az ÁSZ társadalmi szerepvállalását a pénzügyi kultúra fejlesztésében. Itt rögtön adódnak olyan kérdések, hogy vajon ezek teljes körűek-e, és csak ezekre lennénk-e kíváncsiak. Én például nagyon kíváncsi lennék a válaszra arra a kérdésre, hogy miért nem tudta elkészíttetni a kormány az állami vagyon regiszterét annak ellenére, hogy maga hozott határozatot róla, és több milliárd forintot költött már rá eredménytelenül, és még mindig nem tudhatja az adófizető választópolgár, hogy mennyi az állam vagyona, nőtt-e vagy csökkent. Tehát olyan alapvető kérdésekre nem kapunk választ, mint hogy a kincstári ezüst megvan-e, gyarapodott-e, elvitt-e belőle valaki, rendelkezésre áll vagy pedig gyarapítható-e a továbbiakban. Tehát az, hogy továbbra sincs meg a többszörösen megígért országkincstár, véleményem szerint kicsit kihúzza az alapot az egész kérdéskör alól, amelyről most beszélgetünk.

Az ÁSZ tekintetében pedig a pénzügyi kultúra fejlesztése egy nagyon fontos feladat, erről már bizottsági szinten is egyébként egy pozitív irányú diskurzus indult el, ahol én is pozitív válaszokat kaptam a felvetett kérdésekre, de látható, hogy ez nem konferenciákkal és nem jó PR-ral valósítható meg elsősorban, hanem egyre több konkrét vizsgálattal, közérthető jelentésekkel és az ellenőrzötteknek adott szakmai segítséggel, hiszen hosszú távon ez veheti elejét a problémák újratermelődésének.

Kiderült a bizottsági szakaszban is, hogy a Számvevőszék nem képes egy teljes lefedettséget generálni az ellenőrzés terén, és arra a kérdésekre, miszerint az Államkincstár, a Számvevőszék és egyéb közületek tekintetében párhuzamosságok fellelhetőek-e az ellenőrzések terén, szintén úgy érzem, hogy még egy tisztázandó területre bukkantunk, legalábbis itt azért olyan válaszokhoz szeretnénk jutni, amelyek a bizottsági szakaszban megadott bizalmat alátámasztják, és nem érik el azt, hogy a frakciónk bizalma elpárologjon a beszámoló kapcsán. De azt is látnunk kell, hogy miközben a beszámoló mottója, hogy az ÁSZ is jobban teljesít, mégis szinte csak és kizárólag összevont adatokat kapunk a tekintetben, hogy például az ellenőrök létszámával kapcsolatban mi a helyzet.

180 számvevőszéket ismerünk nagyjából a világon. Ha a külföldi jelentéseket megnézzük, és a Jobbik frakciója, az akörüli szakértők vagy az előző ciklusban Nyikos László, kiváló szakértőnk természetesen sokszor elmondta már ezen összevetések kapcsán, hogy mi a kiindulópont. Ha egy külföldi és kiterjedtebb jelentést vagy beszámolót kaptunk volna, akkor adott esetben további kérdésekre és válaszokra lelhettünk volna. A mostaniból nem tudjuk meg például, hogy az érintett ellenőrök milyen végzettségűek, hányan vannak, mennyibe kerül egy számvevői nap, mennyibe kerül egy-egy jelentés, de másfajta jelentéstípusokból vagy más pénzügyi kultúrából származó jelentéstípusokból még az is kiderülne, hogy az érintettek hány szolgálati autót használnak, vagy ami még fontosabb, hány feljelentésük jutott el a bírósági szakaszig, és hány jogerős ítélet született ezekből. Nem azt akarom mondani, hogy egy önmagában erről vezetett statisztika teljes körű és átfogó képet biztosítana, de azt igenis állítom, hogy ezen felvetett kérdésekre adott válaszok sokkal közelebb hoznának bennünket ahhoz a mostani eldöntendő kérdéshez, hogy ennek a többmilliárdos költségvetési támogatásnak és ennek az erőforrástömegnek a felhasználása tekintetében megfelelően teljesített-e az ÁSZ.

Nyilvánvaló, hogy a közpénzek kezelését, a közvagyon használatát leginkább két szempontból lehet vizsgálni. Első körben megvizsgálhatjuk, hogy a gazdálkodás szabályosan történt-e, a másik aspektus pedig az lehet, hogy ésszerű, bölcs volt-e a közjavak használata. Nyilvánvaló, hogy ezen teljesítményvizsgálat tekintetében érezhető állításom szerint a komolyabb elmaradások, és a teljesítménymutatók kidolgozása - akár az ÁSZ maga számára - ez továbbra is elvetett terület, tehát nem láthatunk ilyeneket a megfelelő kiterjedésben. Sokszor elhangzott már, hogy ez nem is feltétlenül az ÁSZ feladatköre, amivel nem értek egyet, hiszen akkor kié. Gyakorlatilag az ÁSZ-nak köze volt a hatályos számvevőszéki törvény megalapozásához is. Tehát éppen azzal járulhatna hozzá leginkább a pénzügyi kultúra színvonalának emeléséhez, hogyha jó példával elől járna, és más költségvetési szervek számára is megpróbálna kidolgozni ugyanilyen, hasonló hatékonysági mutatókat, tehát tegyük mérhetővé ezt az egész tevékenységi kört.

Azt is láthatjuk, hogy taxatív felsorolással nem szembesülünk, tehát nem tudhatjuk meg például azt, hogy hány közalapítvány pénzügyi beszámolójának auditálására került sor, és azt sem, hogy a teljesítmény-ellenőrzésnek elnevezett ÁSZ-vizsgálatoknak mi a gyakorlati és valódi hozadéka, tehát ez újabb válaszokért kiált.

És még egy fontos, adott esetben pénzügyi szempontot hadd hozzak be ide! A lengyel, a német számvevőszék, de az angol is évente azt is kimutatja és jelenti, hogy mekkora az a megtakarítás, ami előállt a vizsgálatainak köszönhetően a költségvetésben, és ez igazolható is. Tehát hogyha az angol példából

indulunk ki, és arányosítjuk a számokat, akkor azt látjuk, hogy az évi majd' 8 milliárd forintos támogatást figyelembe véve egy 50-60 milliárd forintos pótlással kellett volna hozzájárulni a költségvetés tekintetében az arányok javításához, de ezt nem tudjuk meg, hiszen ilyen irányú kimutatásunk jelen pillanatban nem áll rendelkezésre. Nagyon jó lenne, hogyha rendelkezésre állna.

A tájékoztató, amely előttünk fekszik, 192 darab számvevőszéki jelentést említ, csak hogy ez egy nagyon leszűkített megfogalmazás, ez olyan kijelentés, mintha egy kertész arról informálna bennünket, hogy 192 darab zöldséget termesztett. Jó, oké, de honnan tudjam, hogy mennyi a dinnye és mennyi a sárgarépa? Tehát előáll egy olyan helyzet, hogy a 192 említett beszámolóról még azt sem tudjuk, hogy ez tartalmazza-e azt a 105 beszámolót, ami pénzügyi auditként már a korábbiakban bevonult a köztudatba még a jelentés első részéből.

Azt is láthatjuk, hogy hatalmas hiányosságok lelhetők fel, nem vagy alig szól a tájékoztató például a közalapítványok ellenőrzéséről. Említsünk pár példát! A Magyar Nemzeti Üdülési Alapítványról lehetne többet hallani - és a tevékenységéről -, vagy akár a Hajléktalanokért Közalapítványról, a Magyar Cigányokért Közalapítvány is ebbe a sorba kívánczik, a Magyar Zoltán Felsőoktatási Közalapítvány, a Gandhi Közalapítvány vagy éppen a Tempus. Tehát nagyon sok olyan példát tudnánk itt felsorolni, amelyek tekintetében mind a gazdálkodás mikéntjéről, mind pedig az ellenőrzés folyamatáról láthatnánk és szeretnénk látni adatokat, de sajnálatos módon ebből a beszámolóból ez kimaradt.

Nincs szó továbbá alapítványok, köztestületek, egyesületek és úgynevezett egyéb kedvezményezett szervezetek és az általuk alapított gazdasági társaságok ellenőrzéséről sem. Tehát nem hogy teljes körű lefedettséget nem lehetett elérni, ez álláspontom szerint nem is várható el két éven belül a Számvevőszék - mondjuk úgy - eszközrendszerének bővülése óta, de azért hosszú távon, stratégiai szinten elvárható lenne. Mindent természetesen nem lehet egy évben leellenőrizni, de ezt a feladatcsomagot a stratégiában igenis fel kellene dolgozni, az új stratégia ugyanakkor ezzel egyáltalán nem foglalkozik.

(20.10)

A kérdéseim összessége tehát arra irányul, hogy a Számvevőszék ezzel az új típusú eszközrendszerrel képes volt-e élni, hogy lesz képes tervei szerint élni a jövőben, tehát milyen vízióval bír arra nézve, hogy a tevékenységét merre terjeszti ki, és ami a legfontosabb, hogy az egészek az alapja, egy vagyonleltár hiánya mennyiben nehezíti meg a dolgát, és mennyiben nehezíti meg a magyar állampolgárok dolgát, ha arra kíváncsiak, hogy mondjuk, mekkora az aranytartaléka Magyarországnak. Hiszen még ezzel kapcsolatban is ellentmondásos adatok jelennek meg - mennyi a kincstári ezüst, mi a nemzeti vagyon?

Hiszen a nemzeti vagyonról folyt itt az előző ciklusban vita, hát a röhej magas foka volt. Talán még többen emlékeznek rá, hogy mi történt itt. Elkezdtek lajstromba venni a magyar nemzeti vagyon egyes részeit, itt az állami vagyonra szűkítették le ezt a kört. A kettő, nagyon jól tudjuk, hogy nem ugyanaz. És mi történt? Például a Lánchidat lefelejtették a magyar nemzeti vagyontárgyak köréből. Szerencsére a Parlament épülete benne volt, ahol vitatkoztunk, de hát itt azért komoly aggályaink merültek fel, hogy milyen motivációk vezették az akkori képviselőket, az akkori kormányzatot arra, hogy az állami vagyon egy részét elkezdjék lajstromozni. Hát meg is fejtették. Meg kellett például, ha jól emlékszem, akkor 54 kisvasútvonalat, a fideszes képviselők érdekeltségi vagy választókerületébe tartozó területeken egy ilyen lajstromozással kvázi védeni különböző befektetési szándékoktól. De azt állítanunk kell, hogy ez az igazi nemzeti vagyonleltártól nagyon-nagyon távol áll. Tehát nekünk egyrészt tudnunk kellene, hogy Magyarország milyen erőforrásokkal gazdálkodhat, azokat hogy lehet megóvni, hogyan lehet gyarapítani őket, és egyáltalán, idetartoznak hazánk, a nemzetgazdaság befektetési lehetőségei, kifutási útjai.

Van ám még egy súlyosabb következmény, ami a nemzeti vagyonleltár hiányából adódik: ha nem tudjuk, hogy mi a nemzeti vagyonunk, akkor ki a felelős a megvédéséért? Kit lehet majd számon kérni az elvesztegetésért? Nagyon súlyos kérdések ezek, és az igazán siralmas az, hogy az előző ciklusban nem csak mi, jobbkiosok, nagyon sok képviselő ezeket a súlyos kérdéseket felvetette. Nem hogy válaszokat nem kaptunk rá, hanem sajnálatos módon egy ilyen leszűkült körben, mint ahogy most is vagyonk, kevesebb, mint tucatnyian, igazából végighallgattunk egy beszámolót, vezérszónoki kör elhangzik, érdemi vita, nem tudom, hogy kialakulhat-e, hiszen egy zárszó típusú dologban szoktunk néminemű reakciót nyerni arra, amit elmondunk. De az látható, hogy ezen valódi nemzeti sorskérdéseinkről, mint amilyen a népeségfogyás helyzete, a nemzeti vagyonunknak a helyzete, állapota, hogy egyáltalán tudjuk, mi van ezzel, és idevehetjük igenis az ellenőrzés teljes rendszerét, annak párhuzamosságait, annak hiányosságait, fehér foltjait, mert igenis vannak; tehát, amíg ezekre a stratégiai kérdésekre nem tudunk megfelelő időt, energiát szakítani, és mondjuk, a mai és a tegnapihoz hasonló vitanapok folynak le a parlamentben, addig állításom szerint a nemzetgazdaságot nem lehet biztonságos pályára állítani.

Éppen ezért - bár még egyszer mondom, bizottsági szakaszban itt a bizalmat mi megszavaztuk annak, ami előttünk fekszik -, e nagyon súlyos kérdések tekintetében a homályokat igenis el kell oszlatni ahhoz, hogy egy felelősséggel és nemzetben gondolkodó frakció támogathassa szavazatával azon beszámoló elfogadását és azon határozati javaslat elfogadását, ami jelen pillanatban előttünk van. Éppen ezért arra szeretném biztatni elnök urat, de egyébként minden munkatársat és minden a témával fog-

lalkozó szakembert, hogy azt a társadalmi diskurzust, ami rendre elmarad e témakörök mentén, azt igenis erőltessék, minden fronton erőltessük azt, hogy szülessen meg a nemzeti vagyonelektár. Beszéljünk arról, hogy igenis ellenőrzésre van szüksége a lehető legtöbb magyar településnek, azt az eszközrendszert fel kell tudni használni, ami a Számvevőszékhez eljut, és tegyék mérhetővé a saját teljesítményüket. Mutassák meg, hogy azon támogatási tömegből mekkora hozadékot tudnak hozni a magyar költségvetésbe, mutassák meg, hogy hányszorosa az a spórolás, ami a tevékenységük, az ellenőrzések által keletkezett, mint amennyi költségvetési támogatásban részesülnek.

Ha az angol és a német példa azt mutatja, hogy erre el lehet indulni, akkor nyilvánvaló, hogy a hazai intézmény is nagyon komoly társadalmi elfogadottságra tehetne szert, ha ezek az adatok nemcsak így közismertként keringenének, hanem tényekkel, számokkal alá lennének támasztva. Én tehát arra biztatom önöket, hogy nyissuk ki ezt a ténytarat, beszéljünk tényekről, számokról, és a következő beszámoló tekintetében pedig kérem, ügyeljenek arra, hogy ezek a most még kicsit talán fehér foltként kezelhető vagy kezelendő területek sokkal egyértelműbben kerüljenek elénk tárásra. Hiszen felelősséggel dönteni és felelős döntést elvárni csak olyan módon lehet érzésem szerint, ha ezekről a nagyon fontos kérdésekről nemhogy közmegegyezést nem alakítunk ki, hiszen ez még érzésem szerint egy kicsit távolabb van, de legalább fontos adatok birtokában, tisztességes módon tárgyalni tudjunk. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP frakciója jelezte, hogy ők nem kívánják a frakció álláspontját ismertetni. A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Kérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni még a vitához. Nem látok hozzászólót. Úgyhogy ennek értelmében... *(Dr. Szakács László jelentkezik.)* Igen? Jó, akkor Szakács László képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Elnézést kérek a lassúságért, de úgy tudtam, hogy le vagyok adva előre jelentkezett hozzászólónak.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Elnök Urak! Tisztelt Ház! Én is azzal kezdeném a felszólalásomat, hogy nemhogy foghíjas ez a terem, de azon kívül, akinek feltétlenül itt kell lenni, ha jól látom, akkor hatan-heten vagyunk itt, hogy megvitassunk egy eléggé fontos előterjesztést, én úgy gondolom. Az a baj, hogy ez tényleg formalizálja, csak formálissá teszi azt a fajta vitát, amit mi itt lefolytathatunk. Az a baj, hogy ahogyan az már korábban is elhangzott, egy-egy zárszóban kaphatunk némi reflexiót, de arra mi magunk már nem reflektálhatunk, tehát nem alakulhat ki párbeszéd, nem alakulhat ki kontradikció, és valamilyen eleve elrendelt rossztól tartva ezeket a vitákat ha nem érleljük ki, és nem tudjuk elmondani

és ütköztetni a véleményünket, akkor tényleg egy formalitás is marad. Én egy picit ezt érzem ennél a beszámolónál is.

Az Állami Számvevőszék, illetve annak az elnöke természetesen az Országgyűlésnek köteles beszámolni, és ezt meg is teszi. Meg is teszi úgy, hogy abban természetesen szép, illusztrált és kifejezetten jó külalakban elénk tárja az elmúlt egyéves működését, amelyről akár még azt is el lehet mondani, hogy 140 milliárd forinttal nőtt az ellenőrzéssel lefedett terület, viszont, ahogyan azt Józsa képviselőtársam is elmondta, nagyon sok milliárd forintba pedig nem terjed ki ez a fajta ellenőrzés.

Ez csak a formalitását mutatja, hiszen azok a konkrét ügyek, amelyeket elmondtunk, így az E.ON gázüzletágának megvásárlása, a nyugdíjalap működése tekintetében vagy a trafikpályázatok tekintetében, itt sokkal több pénzről van szó, mint a 140 milliárd forintból, és ha csak azt a nyugdíjkezelő alap tekintetében feltett hét kérdésünket vesszük, és azokat ha időrendi sorrendbe rakjuk és a működését megpróbáljuk ellenőrizni, még csak nem is célszerűségi szempontból, hanem hogy mi mi után, hogyan következett, én úgy gondolom, hogy ezeket a kérdéseket érdemben meg lehetne vitatni. Érdemben lehetne feltenni kérdéseket, és érdemben juthatnánk olyan eredményre, hogy valami célszerű volt, eredményes volt és kifizetődő volt-e, vagy éppen nem volt az. Lehet, hogy nem annak van jelentősége, hogy mikor került elfogadásra, lehet, hogy csak formális jelentősége van, hogy mikor kerül elfogadásra egy szervezetnek a szervezeti és működési szabályzata. Hiszen lehet, hogy a törvényeket ettől még betartották. Mégis úgy gondolom, hogy ha erről nemcsak feltételezéseink lehetnének, akkor célszerűségi és eredményességi szempontú vizsgálatot továbbra is folytathatnánk, és ezt meg tudnánk vitatni, és ezzel talán az átláthatóságot és a közintézményekbe, főleg a demokratikus intézményekbe vetett közbizalmat, úgy gondolom, hogy jobban tudnánk táplálni a magyar társadalomban.

Tehetnénk ezt akkor is, ha nem hatan lennénk a 200 fős parlamentben, és tehetnénk ezt akkor is, ha nem fél 9 környékén lenne ez a vita, és akkor ezt a fajta közbizalmat, én úgy gondolom, hogy nem formálisan, nem erőből, hanem ténylegesen tartalommal telve is meg lehetne szerezni.

Mi ezért benyújtottunk egy módosító javaslatot a mai határozati javaslatához, be fogunk nyújtani, amelyben egyfelől kijavítanánk azt, hogy megállapítja az Országgyűlés, hogy az Állami Számvevőszék teljesítette a kötelezettségét, kijavítanánk arra, hogy teljesítette az Országgyűlés számára a beszámolási kötelezettségét. Az Állami Számvevőszék ezt a formalitást ki tudta pipálni.

(20.20)

Emellett viszont arra kérjük a tisztelt Országgyűlést, hogy hívja fel arra az Állami Számvevőszé-

ket, hogy az általunk említett három területet, amelyből kettő teljesen biztosan számszerűsíthető, vizsgálja ki. Az egyik 3 ezer milliárd forintról szól. A másik legkevesebb 260 milliárdról, legtöbb 466 milliárd forintról szól, jócskán meghaladva ezzel a GDP 10 százalékát. Ezt a kettő területet, ahol az állam gazdálkodott és közpénzzel gazdálkodott, egészen biztosan, valamint a trafikkoncessziót, a dohányárusítási koncesszió ügyeit, amelynek az értéke pillanatnyilag egyelőre felbecsülhetetlen, megbecsülhetetlen, vizsgálja ki, és tárja elének ezt a jelentését az Állami Számvevőszék.

Teszünk ebben még egy javaslatot. Azt a javaslatot tesszük, hogy az Állami Számvevőszék, ahogyan korábban is nagyon szigorúan - Cseresnyés Péter képviselőtársunk is mondta - leellenőrizte a Magyar Nemzeti Bank működését, úgy tegye ezt meg most is. Úgy gondolom, a Magyar Nemzeti Bank most az iratkezelési szabályoknál egy kicsit tágabban értelmezett és mélyebb társadalmi, de nem utolsósorban pénzügyi folyamatokat is elindító manőverekbe kezdett, még hozzá tulajdonosi felhatalmazás és tulajdonosi felügyelet nélkül. Zárójelent megnyitom: május 5-e óta nem működik felügyelőbizottság a Magyar Nemzeti Bankban. Tehát olyan manőverekbe kezdett, amelyben 200 milliárd forintot 5 alapítványnak adott, illetve felhatalmazta saját magát arra az igazgatótanácsán keresztül, hogy komoly ingatlanvásárlásokba kezdjen, és az egyiket ebből már le is bonyolította. Úgy gondolom, hogy az Állami Számvevőszéknek ebben van feladata, hogy a Magyar Nemzeti Bank működését és a Magyar Nemzeti Bank gazdálkodását, eredményességét és célszerűségét ezeknek a közpénzeknek a felhasználását illetően ellenőrizze. Itt a közpénz szót természetesen aláhúzom.

Az a pénz, a nyereség, amellyel a Magyar Nemzeti Bank rendelkezik, lehet árfolyamkockázatból, illetve lehet kamatból. Itt nyereség természetesen a kamatból nem keletkezhetett, itt csak az árfolyamból keletkezhetett ez a nagy mennyiségű pénz. Viszont ezt a pénzt vagy indirekt módon fordítja az állam finanszírozására azzal, hogy államkötvényt vetet az alapítványokkal, amelyeknek odaadta, vagy pedig be is fizethetné egyébként osztalékként az államkasszába. Úgy gondolom, hogy ezeknek az ügyeknek a kivizsgálása és ezeknek a megnyugtató rendezése egy független intézménynek lehet a feladata, az Állami Számvevőszéké.

És a végén, ha már úgyis a Magyar Nemzeti Bankról beszélünk, szeretném elmondani, hogy Józsa István képviselőtársam, úgy gondolom, talán csak udvariasságból nem említette, hogy most perben áll az Állami Számvevőszékkel azért, mert egy sajtónyilatkozatot tett. Azt a sajtónyilatkozatot tette február 15-én, hogy koholt és koncepciós vádaknak nevezte azokat a napokban ismerttetett ÁSZ-jelentésben szereplő megállapításoknak egy részét, amely aláássa a kormány és a jegybank tekintélyét. Ezt mondta el Józsa István tavaly február 15-én, majd utána lefolyt egy per. Azért beszélek erről, mert

úgy gondolom, hogy a prudens működéshez valahol ez is hozzátartozik, és ha a prudenciát önmagát is ellenőrzi az ÁSZ, akkor saját magának is úgy kell működnie.

Erről a perről úgy szerezhetett tudomást Józsa István képviselőtársunk, hogy egyszer csak megkapta a végzést, illetve azt, hogy a bíróság őt mire kötelezte. Őt korábban senki meg nem kereste sem sajtóhelyreigazítási kérelemmel, sem az ügy tisztázása érdekében, sem pedig azzal, hogy jelenjen meg egy tárgyaláson. Ez azért fordulhatott elő, mert az Állami Számvevőszék az MSZP honlapjáról a Józsa István által használt azt az irodát jelölte meg kézbesítési címként, ahol fogadóórákat tart. Ez nyilvánvalóan nem az ő lakcíme. Egyikünk sem pártirodában lakik. Így beállt a kézbesítési vélelem a bíróság szerint. Ő sem ellenőrizte le a központi adatnyilvántartásban, hogy megfelelő címre kézbesítik-e az idézést, így érdemi védekezését nem adhatta elő Józsa István ebben az ügyben, és őt el is marasztalták. Természetesen nem hagyta annyiban, és az ügy tovább fog folytatódni, hiszen a kézbesítési vélelem nem állhat így be. Én úgy gondolom, ebben elsősorban az Állami Számvevőszéknek lehetett volna egy olyan feladata, hogy először a nyilatkozattevőt keresik meg azzal, hogy nekik más a véleményük, miért gondolja ezt, természetesen ebben lehetett volna egyeztetni, és sajtó-helyreigazítást is lehetett volna kérni ebben az ügyben. Ha belátta volna egy ilyen párbeszédben az érintett, akkor valószínűleg ezt meg is tette volna, ha erről meg tudja győzni az Állami Számvevőszék jogásza őt. Másfelől természetesen az, hogy ennyire nem átláthatóan sikerül egy peres eljárást, egy nem túl bonyolult peres eljárást lefolytatni, az pedig, úgy gondolom, önmagáért beszél. Természetesen az ügy folytatódni fog.

Azt, amit a módosító javaslatban előadtunk, kérem, hogy mindenki fontolja meg. Nagyon-nagyon sok pénzről van szó. Több mint a GDP 10 százaléka. Ebben az ügyben, úgy gondolom, mindannyiunknak muszáj tisztán látni, hiszen az E.ON-ügyben, nem elismételve az összes elhangzott érvünket, ezen túlmenően is persze keletkezhetnek még iratok, akkor sem láttunk tisztán, amikor döntést hozott a kormány, és most sem látunk benne tisztán. A Nyugdíjkezelő Alap tekintetében muszáj, hogy lássuk, hogyan gazdálkodtak. A trafikkoncesszió tekintetében, nem utolsósorban pedig az MNB gazdálkodásának tekintetében pedig úgy gondolom, mindannyiunk érdeke az, hogy megnyugtató végéhez közeledjen ez a vita. Ebben az Állami Számvevőszék nagy segítségünkre lehet, ezért kérem szépen, hogy támogassák az előterjesztést. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem, van-e még hozzászólási szándék. *(Senki sem jelentkezik.)* Úgy látom, nincs. Akkor az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdezem Domokos László urat, az Állami Számvevőszék elnökét, hogy kíván-e hozzászólni.

(Domokos László jelzésére:) Jelzi, hogy igen. Meg is adom önnek a szót.

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a hozzászólásokat a valóban késői időben, de azért talán még nem annyira későn, bár nem az én tisztem, hogy mikor tárgyalja a Ház, milyen módon. Azt gondolom, mi rendelkezésre állunk, amikor ez megtörténik.

A házsabállyal kapcsolatos kérdésekben sem vagyok illetékes arra, hogy reagáljak. A Gazdasági bizottságban mód volt kérdéseket feltenni, ott voltam, igyekeztem ott válaszolni is. Az általános vita keretében pedig, úgy gondoltam, hogy ugyan jelentkeztem, hogy fogok válaszolni, de miután jelezték, hogy nincs más hozzászóló, ezért a zárszóban fogom megadni a válaszokat.

Néhány felvetésre reagálnék, különösen azért, mert ha jól értem, országgyűlési határozatokat is terveznek benyújtani, és kár lenne, ha tájékozatlanság vagy pontatlanság miatt történne ez meg. Az egyik fontos megjegyzése volt az MSZP vezérszónokának, amit sajnálattal vettem tudomásul, hogy érintettnek tekintik az ügyben, ez el is hangzott az előző felszólalásban. Én igyekszem objektíven válaszolni ebben a kérdéskörben. Mégpedig a Nyugdíjreform és Államadósság-csökkentő Alap nem ellenőrzésének a vádját szeretném visszautasítani. Külön felhívom a figyelmet arra, hogy a zárszámadást éppen most tárgyalja az Országgyűlés, és ennek 24. oldalán külön foglalkozunk a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap ellenőrzésével. Ha megengedik, felolvasom.

„Az alap 2013-ban folytatta a magánnyugdíjpénztárak által 2011-ben átadott eszközök eladását. Az év végéig a tulajdonában lévő összes értékpapírt értékesítette, illetve egyes eszközöket az ÁKK Zrt. és az MNB Zrt. részére adott át. Miután az alap számára '13-ban sem írtak elő jogszabályban költségvetési befizetési kötelezettséget, a befolyt pénzbevételeket államadósság csökkentésére lehetett fordítani. 2013 végén már csak számlapénzeszközök voltak az alap tulajdonában, amelyek az alap későbbi fizetési kötelezettségének fedezetéül szolgáltak. Az alap 2013. évi induló vagyona 316 milliárd 3,7 millió forint volt. Ennek összegét növelte a megszűnő magánnyugdíjpénztárak által beutalt vagyon, amely 9684 millió forintot tett ki. Emiatt 22 millió forint bevétel származott az Összefogás az Államadósság Ellen Alapkezelő befizetéseiből. Az államadósság az állampapírok bevonásával 2013-ban 87,5 milliárd forinttal csökkent.

(20.30)

Az eszközei eladásából az alapnak a 2013. évet érintően 224 300 millió forint bevétele volt. Az alap a tárgyévi értékesítési és egyéb bevételeiből 253 571,1 millió forintot, az Összefogás az Állam-

adósság Ellen Alap befizetéseiből további 22 millió forintot adott át az államnak az államadósság csökkentésére, aminek 68 százalékát államkötvényvisszavásárlásra, 32 százalékát pedig az önkormányzati hitelátvállalások részleges előtörlesztésére fordítottak. Az alap által az MNV Zrt.-nek átadott eszközök átadási értéke 69 100 millió forint volt, az NYRÁCS, a 2013. évi vagyonszerzési tevékenységéből, a 2013. évi záróállomány 176,7 millió forint.”

Tehát megállapítottuk, hogy az adósságszolgálatlaltal, illetve a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alappal kapcsolatos elszámolások megbízhatóak, szabályosak voltak, és a bizonylati alátámasztottságuk megfelelő volt.

Nyilvánvaló, hogy ez csak az összefoglaló része, és a zárszámadásban van a helye, és a zárszámadás keretében egy sokkal szélesebb kör ellenőrzését mutatjuk be évről évre - most az elmúlt éveket is meg lehetne nézni -, ami mögött nyilvánvaló konkrét számvevői ellenőrzés van a háttérben, annak részleteit most nem tudnám ismertetni, hiszen ez több mint 120 vagy 130 különféle ellenőr különféle területen több hónapon át végzett munkájának a végső összegzője. De a lényeg az, hogy a működéssel kapcsolatban megállapították a kollégáim, amit felolvas-tam. Tehát nyilván emögött további ellenőrzési tevékenység történt.

A másik terület, amelyet szintén, ha jól értem, kifogásolnak a jelenlévők, ez az E.ON kivásárlásával kapcsolatos kérdéskör, illetve az MNV beszámolóját idézték. Azt szeretném jelezni, hogy az ellenőrzése a vagyonnal kapcsolatban most zajlik. Várhatóan, mint ahogy a múlt évben is, ez év végéig fog befejeződni. Tehát jelenleg erről nem tudok további információt adni, jelenleg még nem tart abban a fázisban, hogy ez a jelentésünk elkészült volna.

A további olyan kérdések, amelyeket akár Z. Kárpát Dániel, akár pedig Józsa képviselő úr mondott, mint például a trafikokkal kapcsolatos kérdéskör, de másrészt egyesületek, alapítványok, közalapítványok, és sorolhatnánk, amelyeknél most még úgy érzik, hogy nem voltunk jelen vagy az elmúlt évben nem volt erre módunk, hogy odafigyeljünk, nyilvánvaló, hogy tényszerűen mindig sokkal nagyobb a felület, mint amennyit ténylegesen a Számvevőszék le tud ellenőrizni. De szeretném azért felhívni a figyelmet, hogy minden vagyonkezelésben részt vevőnek feladata az éves átlátható beszámolóját bemutatni, nyilvánosságra hozni, sőt a honlapján megjelentetni. Nem az ÁSZ dolga, hogy ezeket a beszámolókat interpretálja, ugyanazt megismételve. Természetesen, ahol az ellenőrzés lezajlik, ott viszont arról számot adunk, bemutatjuk a zárszámadást mint legszélesebb kört, de a speciális további szakterületeken a törvény által előírt, vagyonnal kapcsolatos ellenőrzéseket is.

Meg kell mondanom, hogy örülök, hogy megdicsérte MSZP-s képviselőtársunk a korábbi számvevői munkát, ami 2010 előtt volt, de sajnós a vagyonnal kapcsolatban azért nem lennének ennyire nyugodt,

hogyminden vagyoni ellenőrzés és tétel konkrét áttekintése megtörtént volna, már csak azért sem, mert komoly számvevői kapacitáshiánnyal találkoztam 2010-ben, hogy mennyi ember képes vagyont ellenőrizni, vállalatot ellenőrizni a Számvevőszékben. Hiszen emlékeztetőül mondom, hogy például a teljes, több száz darabból álló önkormányzati vállalati kör, beleértve a BKV-t mint legnagyobbat, és tovább sorolva, ezeknek nem volt meg a megfelelő mennyiségű gyakorlata, hiszen az új törvényi keretek '11. január 1-jétől tették lehetővé egyáltalán, hogy a Számvevőszék ilyen helyre menjen. Valószínűleg, most nem vagyok jogilag teljesen tisztában ezzel, hogy erre rögtön reagáljak, de egy egyesület vállalatának, tehát egy vállalat vállalatának az ellenőrzése ma is korlátozott. Ugyan széles jogkörű - Z. Kárpát Dániel utalt rá - az ÁSZ ellenőrzése, de például ebben nincs ilyen szélessége az ellenőrzésnek. Egyesületek, alapítványok esetében a bíróságnak, illetve az ügyészségnek is komoly jogkörei vannak, ami nyilván nem helyettesíti az ÁSZ ellenőrzését, de az elsődleges beszámolás és jogszerűségi felülvizsgálat oda-kötődik.

A számossága, számbavétele meg valóban be se határolható ennek az egész ellenőrzötti körnek, és nem volt meg 2010 előtt sem, azt most próbáljuk számba venni, egyáltalán darabszámra, az évente ma messze tízezret meghaladó, közpénz-felhasználói kört, és most az adókedvezményeket igénybe vevő másik több tízezer vállalatról nem is beszélek, amiből csak egybe a szakképzés kapcsán nyúltunk bele, vizsgáltuk meg és találoztunk nagyon komoly szabálytalanságokkal ennek a felhasználása kapcsán. Ez egy olyan kör, amit például korábban soha nem érintett senki. De a korábbi években az ezermilliárdot elérő beruházási adókedvezmények ellenőrzésének a témaköre is olyan volt, aminek az ÁSZ először próbált utánajárni az elmúlt húsz évben.

Nem mondom azt, hogy ott akkor megvoltak a kapacitások, nem is a dolgom vizsgálni, de azért látni kell, hogy széles körű olyan területek vannak, amelyek még ebben az évben is, meg a következő évben, sőt még valószínűleg az azt követő években is meg fognak jelenni.

Ezért csak annyit tudok mondani, köszönöm a bejelentéseket, nyilvánvalóan érzékeljük ennek a hiányát, és megpróbálunk utánamenni, mindent a sorrendjében, és lehetőleg persze valamiféle kockázati jelzésként. Tehát az önök bejelentéseit, akik név szerint megneveztek különböző ellenőrzötteteket, azokat bejelentésként kezelve fogjuk kockázatelemzés alá vonni, és megvizsgáljuk, hogy mikor milyen erővel tudunk ezek ellenőrzéséhez hozzájárulni.

Az MNB ellenőrzését is elmondták. Szeretném jelezni Szakács László képviselő úrnak, hogy szabályszerűségi ellenőrzés ma is folyik a Nemzeti Banknál a 2013. évre, hiszen évről évre ellenőrizzük. Ez egyébként ismerhető is, hiszen nyilvános az ellenőrzési programja a Számvevőszéknek, félévről félévre hozzuk nyilvánosságra. Ennek azért ilyen értelemben

majd - és azt hiszem, ezt Józsa László, Józsa képviselő úr is említette..., Józsa István képviselő úr, bocsánat! -, ennek a vizsgálódása majd még most fog megtörténni, tehát évről évre erre visszatérve fogunk jelentkezni.

A jelentés szerkezetével kapcsolatban annak, hogy mindenkinek tetszik az új formátum, örülök, elég sokat kellett dolgoznunk ahhoz, hogy elolvassák. A jelenlévők láthatóan bizonyították, hogy olvasták. Meg kell mondanom, korábban pont az volt a kifogás, még a megelőző időszakban a parlamentben, hogy túl bő a Számvevőszéknek például a zárszámadásról szóló kétszáz oldalas anyaga. Én már a múltkor is válaszoltam arra, hogy ez nem az ÁSZ összes jelentéseinek a részletes ismertetése, hiszen emögött a múlt évben - ennyiben fontos - 192 jelentésünk volt, és ez ma is nyilvános, megismerhető. Tehát nem tudjuk megismételni, nem tartottuk célszerűnek, mert akkor meg azt mondjuk, hogy ha már egyszer elküldtük, most ugyanazt még egyszer odaadjuk, azt nem biztos, hogy mindenki a megbecsülés jelének venné, hogy azt feltételezzük, hogy nem olvasták el azt, és majd ebben most pótolva, ismétlésképpen még egyszer be fogunk minden részletről számolni. Nagyobb volumenű ügyekre, nagyobb összefüggésekre törekedtünk. Ha ezt nem sikerült mindenben elérni, akkor a hozzászólásaikat figyelembe véve megpróbálunk majd tovább javítani a jelentés tartalmán.

Hogy hány ember dolgozik a Számvevőszéken, az önök által ismert, hiszen a költségvetési törvényben, mint minden intézménynek, így a Számvevőszéknek is évről évre meghatározzák a mellékletben: 598 fő engedélyezett létszám van már hosszú évek óta a Számvevőszéknek. Ez a múlt évben valamivel alatta volt - most fejből pontosan nem tudom -, 570 körüli számmal dolgoztunk.

(20.40)

Nyilván ebben vannak a munka törvénykönyve hatálya alá tartozók és közalkalmazottak is, 500 főt néhány fővel meghaladó, ez változik. Ebben az évben már 510 fölötti számot láttam, mert egyre növeltük az ellenőrzötték belső arányát, ez ismert. Semmi egyéb újdonságot nem tudunk mondani, hogy ebben a beszámolóban erről külön is szóljunk.

A hatékonysági mutatókkal kapcsolatban, amit fölvetett Z. Kárpát Dániel, azt kell mondanom, hogy ezt megvizsgáltuk. Ezt Nyikos László már többször fölvetette a Házban. Nincs ilyen nemzetközi sztenderd, amely ennek az elfogadott, auditált számát bemutatná. Mindenki próbálkozik valamivel, különösen azok, akiknek már 300 éves vagy még nagyobb számvevőszéki múltja van. Magyarországon 25 év ez a múlt. És ott azért fontos ez, mert azok akkor, abban az időben már nem a szabályossági ellenőrzések problémáival küzdenek a legtöbb or-

szágban, hanem valójában tényleg a teljesítményellenőrzéssel kapcsolatban. Ezért is szoltam arról, hogy a magyar gazdaság közpénzügyi helyzetében általában igaz, hogy ez a mérhetőség nincs elég megfelelő szinten. Miután nemzetközi szinten sincs ilyen világos sztenderd, hogy ezt hogy kell kimutatni, ezért valóban ilyen innovatív törekvések vannak erre, de senki nem auditálta le egyébként azoknál a beszámolóknál sem, hanem ez egy önkéntes bevallás szerint volt. Sok esetben emögött egyféle bírósági típusú számvevőszéki magatartás van, ahol jobban lehet számszerűsíteni ezeket az elemeket.

Nagyon szépen köszönöm az észrevételeiket, jelzéseiket és a hozzászólásokat, és amennyiben a jelentésünk elnyerte az elfogadhatósági szintet az önök részéről, akkor kérem, hogy ezt szavazatukkal is támogassák. Azt hiszem, az időm letelt, további gondolatokat nem tudok mondani. Viszont mindenkinek még egyszer köszönöm az érdeklődését és hozzájárulását.

ELNÖK: Megkérdezem Tiffán Zsolt urat, a Gazdasági bizottság előadóját, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Ezzel a mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most **napirend utáni felszólalások** következnek, illetve egy felszólalás. A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Demeter Márta képviselő, az MSZP részéről. Megadom a szót 5 percben.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A tegnapi felszólalásomban igyekeztem tényleg nagyon röviden és tömören áttekinteni a külpolitikai helyzetünket, annak egy szegletét, kapcsolódva ahhoz, hogy egyébként mi volt a kiindulópont a rendszerváltáskor és azt követően. Ezt szeretném a mai napon folytatni.

Azt egyértelműen leszögezhetjük, hogy a rendszerváltáskor egy olyan erkölcsi tőke képződött, ami abszolút kiszámítható, stabil partnerré tette Magyarországot, nemzetközi elismerést váltott ki, és ténylegesen partnerként tudtak ránk tekinteni. Ez az a tőke, amit most lerombol az Orbán-kormány a külpolitikai lépéseivel. Mára Magyarország Navracsics Tibor, Szijjártó Péter külügyministersége és Orbán Viktor miniszterelnöksége nyomán ott tart, hogy sem kiszámíthatónak nem tartanak minket szövetségeseink, partnereink, sem pedig megbízhatónak. Ez egy nagyon veszélyes folyamat, itt pár szóban említeném a mai napon is az Egyesült Államok lépését, diplomáciai lépését, itt a kilitási botrányra gondolok, amit egyébként a kormány a mai napig nem tisztázott, pedig egyértelműen a kormány felelőssége az, hogy feltárja, hogy milyen korrupciós ügyekről van szó. A kormány felelőssége az, hogy feltárja, hogy kik azok

a kormánytagok, akik érintettek lehetnek ebben az ügyben. Ennek ugyanis hosszú távon, ha nem tisztázódik, akkor igenis lehet hatása Magyarország pozíciójára ebben a szövetségi rendszerben.

És újabb lépés történt, hiszen olvashattuk az interneten is, amit most megadózhatni tervez a kormány, hogy a német külügyminisztérium európai ügyekért felelős államminisztere Budapesten hétfőn tett Magyarországgal, a magyar kormánnyal kapcsolatos nyilatkozatokat. Ő is azt szögezte le, hogy kifejezetten aggodalomra ad okot több lépése is az Orbán-kormánynak. Itt olyan dolgokat sorolt föl, amelyek az elmúlt négy és fél év termései. Tehát ilyen a reklámadó, a médiaszabályozás, az internetadó, a földtörvény, az alkotmányozás körülményei, az ehhez kapcsolódó sarkalatos törvények, és természetesen Orbán Viktor tusványosi beszédét is kiemelte. Illetve azt is leszögezte, hogy az Európai Unió egy értékközösség. Hallottuk Orbán Viktor nyilatkozatait, hogy egyébként ő mit gondol mostanában az értékekről, és mennyire tartja ezeket fontosnak, de leginkább nem tartja fontosnak.

Arra kell felhívjuk a figyelmet, hogy amiben ma élünk, ez nem a nemzeti együttműködés rendszere, ez nem munkaalapú társadalom, és nem is illiberális demokrácia; amit csinálnak, pusztán a hatalom politikája, semmi más. Szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy az a kétharmad, amiről úgy gondolja a Fidesz, hogy ez neki van, ez az országhatárokon megáll, és Magyarországon is a kétharmad egyébként nem is kétharmad, ezt tudjuk tényszerűen. Orbán Viktor marionettbábuként mozgatja a kormánypárti képviselőket, és egyébként ugyanezt a játékot próbálja játszani nyugati szövetségeseinkkel és partnereinkkel is. Ez az, amit ők biztosan nem fognak hagyni a jövőben.

Ezzel a politikával, ezzel a kiszámíthatatlan és felelőtlen külpolitikával Orbán Viktor és a teljes kormány kinevetteti magát a szövetségeseink előtt, és visszaveti a magyar társadalom fejlődését, Magyarországot teljesen elszigeteli a nemzetközi térben, pedig a helyes irány egy kiszámítható és stabil külpolitika lenne, egy olyan külpolitika, amely tisztában van Magyarország lehetőségeivel, ezeket reálisan méri föl, és ezáltal segíti azt, hogy egy kiszámíthatósággal pontosan az előnyeinket tudjuk kidomborítani a nemzetközi közösségekben.

Orbán Viktor azt mondta, hogy a polgármesterektől kemény munkát vár el és alázatot, mi is azt mondjuk, hogy Orbán Viktortól kemény munkát és alázatot várunk el, kezelje így a külpolitikai ügyeket is. Az az út, amit most követ, az hibás. Ha ezen nem változtat, akkor egy olyan komoly hibát vét, amivel évtizedekre meghatározhatja Magyarország fejlődési irányát, évtizedekre visszavetheti ezt, és teljesen elszigetelheti az országunkat. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Most már az utolsó utáni pillanatban vagyunk, változtassanak!

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére érkeztünk. A kormány képviselője jelezte, hogy írásban kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tájékoztatatom önöket, hogy az őszi ülészak **következő ülésére várhatóan 2014. november 3-án kerül sor**. Köszönöm munkájukat, és ezzel az ülést bezárom.

(Az ülés 20 óra 48 perckor ért véget.)

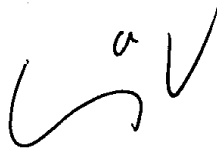
Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)